

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๔/๒๕๑๘ (สามัญสมัยที่สอง)

วันศุกร์ที่ ๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๑๘

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๒๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกมาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๒๑ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้มีท่านสมาชิกมาประชุม

ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ กระทูถาม กระทูถามลำดับแรก ของคุณ
ยะเสีศรี วงศ์ทองเหลือ เรื่อง โรงพยาบาลเป็นโรงฆ่าสัตว์ ตาม รัฐมนตรี-
วาการกระทรวงสาธารณสุข

นายยะเสีศรี วงศ์ทองเหลือ (พิจิตร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ยะเสีศรี วงศ์ทองเหลือ สมาชิก-
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิจิตร ขอตั้งกระทูถามรัฐมนตรีวาการ
กระทรวงสาธารณสุข ดังต่อไปนี้

เนื่องจากการให้สัมภาษณ์ของท่านหลังจากการไปตรวจราชการ
ตามโรงพยาบาลต่าง ๆ ในต่างจังหวัด มีลักษณะไปในทำนองว่า โรงพยาบาล
ในต่างจังหวัดเป็นโรงฆ่าสัตว์มากกว่าจะเป็นโรงพยาบาล ทำให้เกิดความ
สะเทือนใจแก่บรรดาประชาชนที่มาขอการรักษาพยาบาลตลอดจนแพทย์ และ
นางพยาบาล และเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลเป็นอย่างยิ่ง ทำให้ประชาชน
เสื่อมความศรัทธาในการจะขอเข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาล ใน

ต่างจังหวัด ทั้งนี้เพราะโรงพยาบาลก็เป็นสถานพยาบาลของทางราชการ ทางราชการจะปรับปรุงแก้ไขอย่างไรก็ย่อมจะกระทำได้ ถ้าบริการไม่ดียังไรก็ปรับปรุงแก้ไขหรือลงโทษผู้อำนวยการหรือแพทย์ได้ โดยเฉพาะในฐานะที่ท่านเป็นเจ้าของกระทรวง ย่อมมีอำนาจที่จะสั่งการ หรือวางนโยบายอย่างไรก็ได้ การให้สัมภาษณ์ดังกล่าวทำให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ไปในทางที่ไม่ดี กระผมจึงขอเรียนถามว่า

๑. การให้สัมภาษณ์ของท่านนั้น ท่านได้คำนึงถึงขวัญของเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลในต่างจังหวัด ในสถาบันแพทยศาสตร์ ตลอดจนแพทย์ พยาบาล และประชาชนอย่างไรหรือไม่

๒. จากการไปตรวจราชการของท่าน ท่านจะชี้แจงให้ทราบได้หรือไม่ว่า โรงพยาบาลไหนบ้าง เป็นโรงพยาบาล และท่านจะได้ดำเนินการแก้ไขในเรื่องนี้ อย่างไร หรือได้ดำเนินการแก้ไขไปแล้วอย่างไร

นายประชุม รัตนเพียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) :
 ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนผู้มีความเกียรติ ตามกระทู้ถามที่ ๒๕๔ ของ นายยะ เสือศรี วงศ์ทอง เหลือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เรื่อง โรงพยาบาลเป็นโรงพยาบาล โดยอ้างถึงการให้สัมภาษณ์ของข้าพเจ้าหลังจากการไปตรวจราชการตามโรงพยาบาลต่าง ๆ ในต่างจังหวัดว่ามีลักษณะไปในทำนองกล่าวหาโรงพยาบาลในต่างจังหวัด เป็นโรงพยาบาลมากกว่า เป็นโรงพยาบาล อันจะเป็นผลให้เกิดความกระเทือนใจแก่ประชาชนผู้มารับบริการ ตลอดจนแพทย์พยาบาลและเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล และก่อให้เกิดความเสื่อมศรัทธาในการจะขอเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนชี้แจงดังต่อไปนี้ ข้าพเจ้าและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้สลับเปลี่ยนกันไปตรวจราชการต่างจังหวัด ในหลายจังหวัด

เพื่อรับทราบถึงความรู้สึกของประชาชน ที่มีต่อการให้บริการของกระทรวง-
 สาธารณสุข ตลอดจนบรรจุกิจการ คำนการให้บริการ และการปฏิบัติหน้าที่ของ
 เจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จากการไปตรวจราชการดังกล่าว
 ข้าพเจ้ามิได้เคยให้สัมภาษณ์หรือกล่าว ไปในทำนองว่าโรงพยาบาลในต่างจังหวัด
 เป็นโรงงานฆ่าสัตว์โดย หนังสือพิมพ์ที่เคยลงข่าวอาจถึงการสัมภาษณ์ ของ
 รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงสาธารณสุขว่าท่านได้ไปตรวจ ในทำนองว่า
 โรงพยาบาลในต่างจังหวัดเป็น โรงฆ่าสัตว์มากกว่าจะเป็นโรงพยาบาล เมื่อ
 ปรากฏเป็นข่าวดังนี้ ข้าพเจ้าจึงได้เรียนถามท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ซึ่ง
 ก็ได้แจ้งให้ทราบว่า รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ มิได้ให้สัมภาษณ์ไปในทำนองนั้น
 และมี ไซ เป็นการให้สัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ หนังสือพิมพ์ถามว่าประชาชน
 กล่าวกันว่า โรงพยาบาลในต่างจังหวัดเป็น โรงฆ่าสัตว์ใช่หรือไม่ ท่าน
 รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ หัวเราะ หนังสือพิมพ์ก็ได้ถือว่า เป็นการรับรอง
 คำถามนั้น แต่ท่านได้ปรารถนาถึงสิ่งที่ท่านทราบจากการ ไปพบกับประชาชนบางคน
 ซึ่งแจ้งให้ตนทราบถึงความรู้สึกต่อบริการของโรงพยาบาลต่าง ๆ ไปในทาง
 ที่ไม่ค่อยดี เช่นเปรียบเทียบว่า โรงพยาบาลประหนึ่ง โรงฆ่าสัตว์ ซึ่งความเห็น
 ดังกล่าวนั้น ไซ เป็นความเห็นของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ แต่ประการใด
 จากการ ไปตรวจราชการ ของข้าพเจ้าและท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ นั้นได้
 พบว่ามีข้อบกพร่อง เกิดขึ้นในการจัดให้บริการ ของโรงพยาบาลบางแห่ง แม้จะ
 มิได้เป็นเรื่องที่รุนแรงหรือฉกรรจ์ แต่ก็เห็นว่า เป็นเรื่องสมควรจะได้รับการ
 การแก้ไข ทั้งนี้เพื่อให้โรงพยาบาลของรัฐได้อำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนผู้
 มาขอรับบริการมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และเพื่อให้ประชาชนมีความรู้สึกที่ดี
 ต่อแหล่งให้บริการของกระทรวงสาธารณสุข มิได้เคยพบหรือเคยรู้สึกว่ามี
 มีโรงพยาบาลใด ๆ เลยที่เป็นเสมือนโรงฆ่าสัตว์ ฉะนั้นจึงขอเรียนตอบ
 กระตู่ตามหัวข้อที่ได้ถามมาดังนี้

คำถามที่ว่า การให้สัมภาษณ์นั้นได้คำนึงถึงขวัญของเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลต่างจังหวัดในสถาบันแพทยศาสตร์ ตลอดจนนายแพทย์ พยาบาล และประชาชนอย่างไรหรือไม่ ขอเรียนตอบว่า พึงชีพเจ้าและท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการฯ มิได้เคยรู้สึกและแสดงความเห็นหรือกล่าวให้ความเห็นว่าโรงพยาบาลใด เป็นเสมือนโรงฆ่าสัตว์ แต่ได้รู้สึกอยู่เสมอว่า ในสภาวะการณ์ที่มีปริมาณงานตลอดจนข้อจำกัดอันมากมายของสถานให้บริการอย่าง เช่น เป็นอยู่นั้นขวัญของเจ้าหน้าที่ โรงพยาบาลอันใดแก่แพทย์พยาบาล ตลอดจนประชาชนผู้รับบริการ เป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน นายแพทย์ พยาบาล ตลอดจนเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลทุกคนได้พยายามปฏิบัติหน้าที่อย่าง เห็นแก่ประโยชน์เกินกว่าที่จะได้รับการตอบแทนจากรัฐ จึงจำเป็นที่จะต้องได้รับความเห็นใจและทำนุบำรุงขวัญแก่บรรดาเจ้าหน้าที่เหล่านั้น เพื่อที่จะให้บริการที่เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล ได้ปฏิบัติเป็นผลดีต่อประชาชน และก่อให้เกิดศรัทธาความเลื่อมใสและเป็นที่พึ่งแก่ประชาชนอย่างแท้จริง ในด้านความเจ็บไข้ได้ป่วย

สำหรับคำถามที่ ๒ ที่ถามว่า จากการไปตรวจราชการจะชี้ให้ทราบได้หรือไม่ว่าโรงพยาบาลไหนบ้าง เป็นเสมือนโรงฆ่าสัตว์ และจะดำเนินการแก้ไขในเรื่องนี้อย่างไร หรือได้ดำเนินการแก้ไขไปแล้วอย่างไร ขอเรียนตอบว่า ในเรื่องนี้ขอเรียนย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าจากการไปตรวจราชการไม่เคยพบว่าโรงพยาบาลแห่งไหน เป็นเสมือนโรงฆ่าสัตว์ เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการทั้งหลายได้พยายามที่จะปฏิบัติตามภาระหน้าที่อย่างดีที่สุด และได้ช่วยเหลือชีวิตของประชาชนให้รอดพ้นจากอันตรายจากอุบัติเหตุจากการเจ็บไข้ อัตราตายของผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล มิได้เพิ่มสูงขึ้นกว่าที่เคยเป็นอยู่ และกลับลดลงกว่าเดิมเสียด้วยซ้ำไป สำหรับปัญหาข้อบกพร่องที่สมควรได้รับการแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องการบริหารของโรงพยาบาลต่าง ๆ นั้น มีอยู่คงจะขอเรียนชี้แจงดังต่อไปนี้ ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้อาจจะแบ่งออกได้เป็น

ก. ประชาชนจำนวนหนึ่งยังไม่พอใจในการจัดให้บริการ ของ
 โรงพยาบาลเมื่อไปขอรับบริการ กล่าวคือ ประชาชนรู้สึกว่าการรอคอย
 เป็นเวลานาน จนกว่าจะได้รับตรวจจากแพทย์ ได้รับการตรวจไม่ละเอียด
 ตามที่ตนคิดว่าจะได้รับ และไม่ได้รับการดูแลรักษาด้วยความปรารถนาที่ควร
 ได้รับการพิจารณาติดต่อจากเจ้าหน้าที่ด้วยมารยาท ... และหาที่ที่ตนไม่พอใจ
 เห็นว่า โรงพยาบาลอิสระ เป็นมปฏิบัติของโรงพยาบาล เครื่องครุภัณฑ์เกินไป
 เรียกรวมกับค่าธรรมเนียมแพงเกินกว่าที่ตนจะเสียหรือหามาได้ ไม่มีเจ้าหน้าที่
 มาให้บริการในขณะที่ตนจะขอรับบริการหรือเรียกขอรับบริการ ไม่ได้รับความ
 สะดวกเมื่อตนเป็นผู้ป่วยภายใน ... เนื่องจากผู้ป่วยอัดแอมาก เจ้าหน้าที่
 ไม่สนใจปฏิบัติหน้าที่เหมือนดังที่เจ้าหน้าที่เคยกระทำต่อผู้ป่วยชนิดอื่นของตน
 ข. เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานก็ใคร่จะเรียนว่า ... เจ้าหน้าที่ผู้ให้
 บริการมีไม่พอ เจ้าหน้าที่ที่มีอยู่ของทำงานหนักติดต่อกัน เป็นระยะเวลานาน
 หลายคนต้องจำใจปฏิบัติงานอยู่กับสถานที่ให้บริการแห่งใดแห่งหนึ่ง เป็น
 เวลายาวนาน และประสงค์จะขอไปปฏิบัติงาน ณ จุดอื่น นอกจากนั้นก็ได้แก
 การขาดอุปกรณ์เครื่องมือจำเป็นในการปฏิบัติงาน กับขาดงบประมาณ
 เนื่องจากได้รับจากทางราชการน้อยกว่าที่จำเป็นของใช้ เช่นค่าเวชภัณฑ์
 ที่เคยได้รับก็ใช้ได้เพียง ๓ เดือนก็หมดแล้ว เมื่อสถานบริการจำเป็นต้อง
 ให้บริการติดต่อทั้งปีจึงจำเป็นต้องหาเงินมาเป็นค่าเวชภัณฑ์ ยา และ
 ค่าลูกจ้างของโรงพยาบาล รวมทั้งการหักจ้างของโรงพยาบาล ขอเพิ่ม
 ค่าจ้างในอัตราตามที่กรมแรงงานกำหนด ทำให้งบประมาณที่มีอยู่ไม่พอ

ค. เป็นข้อบกพร่องอันเนื่องมาจากการจัดระบบงาน เป็นต้นว่า
 หน่วยให้บริการของโรงพยาบาล อันได้แก่ศูนย์การแพทย์และอนามัย
 สถานอนามัยและสำนักงานผดุงครรภ์นั้น ควรจะทำการกลั่นกรองผู้ป่วยที่อยู่ใน
 เขตของอำเภอตำบลต่าง ๆ ใ้ดูแลรักษาให้ไ้ไ้มากกว่าที่เป็นอยู่ เหลือ

จำเป็นจะต้องส่งเข้ารับการรักษา ณ โรงพยาบาลเท่านั้น ให้ไปรับการรักษา
 ที่โรงพยาบาล ตลอดจนการถ่ายเทผู้ป่วยซึ่งทุเลาลงแล้ว จากโรงพยาบาล
 ให้มารับการรักษาภายใต้การดูแลของศูนย์การแพทย์และอนามัยที่อำเภอ หรือ
 สถานีอนามัยซึ่งมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอยู่ในระดับตำบล กล่าวโดยสรุป ใน
 ปัญหาข้อบกพร่องดังกล่าวก็เป็นปัญหาอันต่อเนื่อง มาจากการขาดอุปกรณ์ บุคลากร
 ณาการจัดการและการจัดระบบงานไม่รัดกุมเท่าที่ควร ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการ
 เข้าใจที่วาทควรมี ประชาชนยังไม่ได้รับควรชี้แจงทำความเข้าใจ... โดย
 จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ที่ ข้อบกพร่องอันเกิดจากพฤติกรรม ของเจ้าหน้าที่
 อันเนื่องมาจากการขาดหรือไม่เข้าใจใน ความสำคัญของมนุษยสัมพันธ์ ตลอดจน
 ผู้ทำหน้าที่ให้บริการ ขาดขวัญและกำลังใจ ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เกิดปัญหาที่
 จะต้องได้รับการแก้ไขทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เป็นต้นว่าการขาดแคลน
 อุปกรณ์และการขาดคนนั้นจำเป็นจะต้องจัดเพิ่มเติมโดยการทดแทน และ
 การเพิ่มขอบเขตความสามารถของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานบางประเภท... เพื่อ
 ปฏิบัติงานทดแทนสำหรับบางลักษณะของงาน เจ้าหน้าที่บางประเภทที่ขาด
 เช่นจัดให้พยาบาลมารับการอบรมพยาบาลเวชปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือ
 แพทย์ด้านการรักษาในขั้นต้น เป็นต้น โดยสรุปแล้วเห็นว่า ปัจจุบันประชาชน
 ได้มีความตระหนักถึงสิทธิของตนในการที่จะให้ได้รับบริการที่เป็นธรรม และ
 ขอรับบริการจากสถานให้บริการของรัฐชาติมีกระทรวงสาธารณสุข เป็นต้นมาก
 ยิ่งขึ้นทว่า ประกอบกับความต้องการที่จะได้รับบริการที่เพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและ
 คุณภาพเช่นนี้ ทำให้ชาวพม่ามีความตระหนักใจในการที่จะแก้ไขดังกล่าวกว่า ให้
 ลุล่วงโดยรวดเร็ว และชาวพม่ามีความเห็นว่าจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องได้รับ
 การสนับสนุนจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในกานกรสนับสนุนงบประมาณ ให้
 มาดขึ้นกว่าเท่าที่กระทรวงสาธารณสุขเคยได้รับอยู่เดิม ซึ่งมีอยู่เพียงประมาณ
 ๓ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน นอกจากนั้นข้าพเจ้า

ยังหวังที่จะได้รับการสนับสนุนจากประชาชนผู้มีฐานะในอันที่จะ ช่วยแก้ไขข้อบกพร่อง
 กิจกรรมให้บริการ สาธารณสุขของ เราคงที่ใดเคยได้รับมาแล้ว ในคาน
 กระทบวงสาธารณสุขเองก็ได้นำมาเป็นการแก้ไขปัญหาคานการแพทย์ และ
 การสาธารณสุขของประเทศให้รัดกุมและเหมาะสมยิ่งขึ้น... โดยพยายามที่จะ
 จัดหาเงินทุนของการป่วยไข้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อลดปริมาณผู้ป่วย
 และขณะเดียวกัน ก็จะได้จัดบริการ สาธารณสุขและการแพทย์ให้เป็นที่พอใจของ
 ประชาชนให้มากที่สุดที่จะมากได้ต่อไปด้วย ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติที่ใดคง กระทั่งถามซึ่งแสดงถึงความสนใจที่มีอยู่ ต่องานของ
 สาธารณสุข และทั้งทำให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสกราบเรียน ขี้แจงข้อข้องใจ
 ณ โอกาสนี้ ขอขอบพระคุณ

... นายยะเสีศรี วงศ์ทองเหลือ (พิจิตร) ... ท่านประธาน
 ที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ยะเสีศรี วงศ์ทองเหลือ สมาชิก-
 สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิจิตร ก่อนอื่นกระผมขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรี ที่ได้
 กรุณาตอบปัญหาที่กระผมได้ถามไป ความจริงก็ไม่ค่อยจะตรงอะไรนัก เพราะ
 หนังสือพิมพ์ลงมานั้นชัดแจ้ง แต่กระผมก็ได้อ่านหนังสือพิมพ์นั้น... ยังอยู่ในมือขณะนี้
 แต่หาเขาละ กระผมก็ไม่ได้ตั้งใจจะมาสัมภาษณ์ใคร เป็นแต่ของการจะพูด
 เพื่อจะก่อให้เกิดการงานของ สาธารณสุขดีขึ้นเท่านั้นเอง นี่เป็นเจตนาบริสุทธิ์
 ของกระผมและยังไปกวานั้น เมื่อวานนี้รัฐบาลก็ถูกชักฟอกมามากมาย จน
 คำคืนมาแล้ว วันนี้กระผมจึงขอยุติในเรื่องนี้เสีย และจะขอถามปัญหาต่อไป
 ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์แก่การสาธารณสุขอยู่ไต่บาง ก็ว่าความผิดที่เกิด
 ในการตรวจวินิจฉัยของ โรงพยาบาลโดยทั่ว ๆ ไปนั้น ท่านก็ได้กล่าว
 ออกมาแล้วเมื่อกี้ว่ามี การขาดแคลน การขาดแคลนนั้น ... การขาดแคลน
 โรงพยาบาลก็ การขาดแคลนแพทย์ก็ หรือนางพยาบาล เป็นต้น สิ่งนี้ทำให้
 การบริการให้กับประชาชนไม่ใครจะเพียงพอนัก กระผมมีความข้องใจ

เพราะได้ประสบเหตุการณ์บางสิ่งบางอย่าง ... แต่ว่าจะไม่พูดให้มาก เพราะ
 เปลี่ยน เวลาของสถานที่ คืออยากจะเล่าเรื่องสักเรื่องหนึ่งฝากท่านรัฐมนตรีไว้
 พอเป็นสังเขป เผื่อจะได้จัดการงานในกระทรวงให้เรียบร้อยขึ้น คือมีว่า
 เมื่อประมาณ ๘ ปีมานี้ สาธารณรัฐเยอรมันได้ส่งหัวหน้านางพยาบาลคนหนึ่งมา
 ช่วยทำงานสอนทำงานปฏิบัติในจังหวัดใดก็ได้ ๆ กับงานกรรม กรรมไม่ขอ
 ออกนามโรงพยาบาลนั้นหรอกครับ เพราะว่าไม่ใช่เป็นการที่จะปรักปรำกัน
 คือว่าเมื่อมาถึงนั่นแล้ว ก็นางพยาบาลคนนั้นก็เข้าทำงานในโรงพยาบาลนั้น
 มีคนไข้เข้ามาในโรงพยาบาล ที่นั่นแฉะเห็นว่าตัวคนไข้ที่เข้ามารู้สึกจะสกปรก
 แลวกก็ไม่เรียบร้อย แฉะก็เลยไปสาธิตเรียกนางพยาบาลทั้งหลายให้มาก ... พอ
 ดูแลวกก็เปลี่ยนเสื้อผ้า แลวกก็เช็ดเนื้อเช็ดตัว ตัดเล็บ คือว่านี่เป็น
 ระบบเป็นระเบียบจนครบ ของนางพยาบาลในเยอรมันโดยทั่ว ๆ ไป อันนี้
 กรรมก็กลัวรับรอง เพราะกรรมเคยเป็นหมอบประจำอยู่ที่นั่นมาหลายปี คือว่า
 คนไข้ของใครรับการดูแลอย่างดี ที่นั่นเมื่อใครแข็งแรงเสร็จเรียบร้อยแล้ว วันเดือน
 ก็ผ่านไป ต่อมาก็มีคนไข้สกปรกท่านองนั้น ท่านก็คงทราบที่ว่าในทางจังหวัดนะ
 ชาวทางจังหวัดเหล่านั้นส่วนมากก็ยากจน ถนนหนทางก็ไม่ค่อยจะเรียบร้อย
 ร่างกายที่เข้ามาเสื่อมากก็สกปรก มีกลิ่นที่ไม่ค่อยจะดีอะไรเลย แฉะก็เมื่อ
 เข้ามาถึงแล้วก็ไม่ได้รับการบริการ เช่นเดิม ... แฉะก็เข้าไปอธิบายอีก ซึ่งอีก
 เรียกนางพยาบาลเข้ามาดูอีกก็ปรากฏว่าเป็นที่เข้าใจกัน ... ครั้งที่ ๒ ผ่านไป
 ถึงครั้งที่ ๓ แฉะก็สงสัย สงสัยว่า เอ๊ะ ที่แฉะพูดไปนั้นอาจจะเป็นภาษาไทยที่ไม่
 ชัดหรืออย่างไร หรือภาษาอะไร กรรมก็ไม่ทราบเสียด้วย คือว่าไม่เข้าใจกัน
 ก็ในที่สุดก็ถามนอกว่า ที่นั่นพูดไปนี่พวกคุณไม่เข้าใจใช่ไหม จะต้องทำให้คุณ
 อีกหรืออย่างไร เขาบอกเข้าใจดี ไม่ใช่ไม่เข้าใจ ก็ทำไม่ถึงไม่ทำละ ... อย่าง
 นั้นละ เขาบอกว่าโอ เรื่องสกปรกโสมมพรคนนี้จะให้ฉันไปจับทำไม่กัน ... นี่
 อันนี้ครับเป็นเรื่องที่เกิดขึ้น กรรมไม่ได้ตำหนินางพยาบาลโดยทั่ว ๆ ไปหรอก

เพราะว่าถ้าคณะกรรมการไม่จำกัดข้อความอันนี้ กรรมการคิดว่าพรุ่งนี้เช้าหนึ่งสี่
สัปดาห์จะเต็มมา...ที่กรรมการจะไม่ใช่ คือมีบางถิ่นบางแห่ง เป็นเช่นนั้น
ถ้าท่านรัฐมนตรีจะเอาเรื่องอันนี้ไปขบรมเสียหน่อยได้ไหม ... วมการทำงาน
ของนางพยาบาลควร จะอยู่ในขอบเขตที่... อย่าปล่อยให้ เป็นเช่นนั้นครับ
นี่เป็นข้ออธิบายโดยทั่ว ๆ ไป กรรมการจะเริ่มตั้งปัญหาที่จะถามท่าน

ขอ... ท่านก็ได้อบอกเองแล้วนะครับว่า แพทย์นี้ไม่พอครับ
แล้วท่านก็บอกบอกว่าแพทย์นี้ไปทำงานส่วนตัว เสียมากกว่า... ถูกกล่าวหา
ท่านไม่ได้ออย่างนั้น ว่า ละอะ ว่าถูกกล่าวหา ว่าไปทำงานส่วนตัว เสียมาก
ไม่ค่อยมีเวลามาทำงานให้กับทางราชการ กรรมการอยากจะเรียนถามว่า
เราจะแยกแพทย์ส่วนนี้ออกจากแพทย์ทางราชการให้เด็ดขาดกันไปจะ ได้ไหม
กรรมการขอเสนอความเห็นอย่างนั้นครับ แล้วอยากจะอธิบายนิดหน่อย
เพื่อความเข้าใจของท่าน คือว่าแพทย์นี้ถ้ารักษาสวนตัวแล้วก็มีรายได้คิดว่า
ที่จะไปอยู่ในโรงพยาบาล อันนี้โดยทั่ว ๆ ไปก็น่าจะเห็นใจ แต่ที่นั่นเรา
แยกขาดออกอย่างนี้ นายแพทย์ก็จะได้มีเวลาทำงานให้กับโรงพยาบาลมาก
เมื่อทำงานในโรงพยาบาลมาก เราก็ควรจะให้ค่าชดเชยให้พอ คือทุกคน
ง่าย ๆ เราเริ่มสตาร์ท (Start) จากพวกอินเทอร์น... (intern)
นี่ละครับ... ให้ไปเลย ๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ บาท แล้วจากอินเทอร์นต่อไปแล้ว
ก็เพิ่มไปเดือน ๕๐๐ บาทไปจนถึงเดือนละ ซอโหล ปีละ ๕๐๐ บาท เป็น
รายปีไปจนเงินเดือนสูงสุดของท่านศาสตราจารย์ ประมาณสัก ๒๐,๐๐๐ บาท
ใหญ่ทีกันในด้านนี้ ที่นี้ทางท่านรัฐมนตรีอาจจะบอกว่า เอ๊ะ ก็งบประมาณไม่มี
เมื่อถูกพูดถึงงบประมาณนะครับก็บอกว่างบประมาณไม่มี ผมจะท้ออย่างนั้น
ก็ทำไม่ได้ อันนี้ผมเลยไหน ๆ ก็ตั้งกระทู้แล้ว มีข้อความกรุณาขอเข้าใจผิด
ผมจะมาสอนท่านผู้หลักผู้ใหญ่ ก็อยากจะเสนอความเห็น ว่าเราทำวิธี
ในโรงพยาบาลนะครับแบบโรงพยาบาลเอกชน คือว่า โรงพยาบาลที่รักษาคณ

อยู่ด้วยกัน ก็จัดเป็นทีม ปรึกษากันตามสุดแท้แต่นายแพทย์ใหญ่ หรือใครจะ
 จัดแจงไป ที่นั่นที่ ขามารักษาทาง โรงพยาบาลตองการสวนตัวนี้ เราอนุญาต
 อนุญาตให้เขาเลือกตัวนายแพทย์เลยสมมติว่ามีนายแพทย์ ก. ถึง อ. อยู่
 ๔๔ - ๔๕ คนอะไรนี้ เขาเข้ามาถึงตองการผ่าตัด เขาบอกว่าเขตของนาย
 นายแพทย์ ข. เราให้เขาดูและครับ ... และเราก็คิดค่าบริการเป็นพิเศษ
 ฉื่อว่าเราให้ทวงค่าบริการพิเศษเช่นนี้ ... เมื่อเขาไปอยู่โรงพยาบาลเอกชน
 เขาก็ต้องเสียเหมือนกันนะครับ อันนี้จะมีทางพอไปได้ไหม ... เพราะว่าเราจะ
 แยกแพทย์ออกจากกันนะครับ นี่เป็นข้อหนึ่ง ... ส่วนข้อสองคือว่าขอให้ท่าน
 รัฐมนตรีช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคลินิกเอกชนกับโรงพยาบาล ... ให้
 เรียกร้อยให้สะดวกให้แนบแน่นกว่านี้สักหน่อยจะเป็นไปได้ไหม ... เพราะว่า
 เวลานี้คนไข้ที่ผ่านมานักผ่านมายังคลินิกเอกชน ที่นี้เอกชนอยากจะส่งไม่ทาง
 โรงพยาบาลก็ส่งยาก บางที่จะตองการห้องแล็บ ... เพราะวาคคลินิกเอกชน
 ส่วนมากก็ไม่มีแล็บที่จะทำ ไม่สามารถจะไปหาแล็บข้างคนงานเครื่องมือมาได้
 ที่นี้ทางโรงพยาบาลช่วยให้หาของแล็บได้โดยสะดวก โดยการหนึ่งคือ
 ของนายแพทย์ เช่นนี้แล้ว ผมคาดเอาเองนะครับว่า ... อาจจะทำให้การ
 รักษาพยาบาลสะดวกยิ่งขึ้น ... เพราะว่ากาารนั่งอยู่ในต่างจังหวัด แต่ละแพทย์
 แต่ละคน ผมเห็นใจเหลือเกินนะครับ การรักษานี้ไม่มีอะไรเลย ... เป็น
 เครื่องมือที่จะชี้ให้หาหลักไคแอกโนสติก (diagnostio) อันนี้ เราจะ
 วางอย่างไรบ้างก็ได้ แต่หลักซิมโทเมติก (Syntomatic) อย่างเดียว
 คือมอง ๆ ดูแล้วก็คิดกันไป ตาม ๒ - ๓ คำ นี้ลำบากมาก ... ท่านจะไป
 หาตัวเลือดขาวเลือดแดงหรือว่าหาอะไรต่าง ๆ นี้มันหาไม่ได้ทั้งนั้น ... เรา
 ฉื่อตองนั่งเคาสดูกัน ความรูต่าง ๆ ที่มีอยู่รู้สึกจะลอยไปไม่ใช่น้อย ... ที่นี้
 เราได้ช่วยให้ทางการช่วยทวงการห้องแล็บให้แล้วก็กลับไปรักษา ... นี้ก็จะ
 เป็นการช่วยโรงพยาบาลได้เป็นอย่างมาก ... อันนี้ เป็นคำถามผมอันที่สอง

ส่วนอันที่สามท่านเองกับออกอยู่แล้วว่าแพทย์ชาวแคลน ชาวแคลนท่านจะเป็น
 เขาไรผมก็คิดว่าจะไม่ทันนะครับ แล้วกวรับเป็นแพทย์แต่ละคนขึ้นมาผมไม่คิดว่า
 ง่ายนะครับ ในต่างประเทศนี่สอบเสร็จเป็นแพทย์ออกมาแล้วนี่ เขายัง
 ไม่ได้ปล่อย จะต้องอยู่โรงพยาบาลเป็นเวลา ๕ - ๑๐ ปี กว่าจะปล่อยออกไป
 เป็นเดี่ยวได้อย่างนี้ ของเราพอเสร็จแล้วเราก็ตัดปล่อยแล้ว ... เป็นหมอ
 เรียบร้อยแล้ว ใช้ได้เลย อันนี้ผมก็มั่นใจหรือว่าโรงพยาบาลประเทศไทยจะ
 มีวิธีสอนที่ต่ำกว่าโรงพยาบาลต่างประเทศ ... อันนี้ก็อาจจะเป็นได้ผมไม่รู
 ้ นั่นผมอยากจะเรียนอย่างนี้ว่า ... กฎหมายเกี่ยวกับการประกอบโรคศิลป์นี้
 เป็นเรื่อง กิดขวางอันหนึ่งสำหรับนักเรียนในดวงประเทศ ที่ผมนำเรียนมา
 ใ้ทบทวนในวันนี้ ไม่ใช่ประโยชน์ส่วนตัวของผมเลย เป็นประโยชน์ของประเทศ
 และเป็นประโยชน์กับอนุชนในรุ่นหลัง ... คือกระทรวงสาธารณสุขสอนกิดขวาง
 กิดขวางนักเรียนต่างประเทศและกิดกุดคนที่เรียนต่างประเทศมาได้ นี่จะของ
 มาสอบเสียก่อนอะไรเสียก่อน ซึ่งความจริงกฎหมายประกอบโรคศิลป์ ... เมื่อ
 ครั้งเริ่มแรกออกมานี้เขาไม่ได้ตั้งใจจะให้สอบคนไทยที่เรียนต่างประเทศเลย
 แต่กระทรวงสาธารณสุขไปสอบเอาจนได้ ... แล้วสอบที่นั่นสอบเรียกว่าข้อ
 ๑๓ นะครับ ผมทูลมานี้ ขอให้เขาเอะครับ ผมขานมาแล้ว และผมไม่ได้พูดเพื่อผม
 จะเอาอันอย่างไ้ก็ตามใจเถอะ แต่พวกควรทำเช่นนี้มันไม่ถูก ... แล้วคนที่
 เป็นแพทย์บางคนเขาอยู่ที่โน่น อย่างที่เขาเรียนสำเร็จที่โน่น เงินเดือนเขา
 ก็มากกว่า การบริหารสวัสดิการทั้งหลายเหล่านี้ก็ดีกว่าในเมืองไทย ... มนุฆมาย
 ภายกอง แต่บางคนก็ยังนึกถึงประเทศชาติก็อยากจะกลับมาบ้าง ... เพราะ
 บิดามารดาหรือญาติพี่น้องยังอยู่ที่กลับมา ... โอ้ไม่กลับมาก็ดูกทาง
 ล้อมวลชนบางทีก็บางครั้งหาว่าเป็นหมาเห็นกระดูกอะไรบ้าง ... เขาให้
 เงินมากก็ไม่กลับมาอะไร ... กลับเข้ามาที่กุดคนไทยด้วยกันนับไม่ถ้วนเพราะ
 ตอนผมสอบนี่ ๑๓ คนด้วยกัน บางครั้งนี่กุดคนเลยทั้งชุดนะครับ ... เมื่อผม

สอบ ๑๓ คนนี้ไ้โกมา...๓ คนนะครับ เคชชะบุญเทวดาช่วย ที่ผมหลุดมาได้
 คนที่ ๑ เป็นผู้หญิงอเมริกัน ดูเหมือนจะมาจากยอห์นส์ ฮอบกิน คนที่ ๒ เป็นผม
 คนที่ ๓ เป็นใครอีกคนละ นอกนั้นล่วงหมันเป็นแบบนี้ ในกาบกัดกันกัน
 แบบนี้ ผมรู้สึกว่าจะไม่เหมาะไม่สม ทั้ง ๆ ที่เรากำลังขุดคนอยู่ จะเป็นไปได้
 ไ้ไหมครับ ท่านรัฐมนตรีที่จะเลิกการขุดขวางกัดกันอันนี้เสีย แล้วเราก็จะสอบ
 ก็ไ้ไ้ครับ... นิด ๆ หน่อย ๆ โรงพยาบาลก็ดูว่าคนนี้มีน้ำยา หรือไม่มีน้ำยา
 คุยกันประเดี๋ยวก็ยวก็รู้ บางทีเวลาจะสอบนี้เกิดทำหายก็มีบางที คือคนสอบ
 สอบอะไรก็สอบไ้ ในที่สุดคนที่สอบถามอย่างกรรมการนี้ลองให้ผมสอบ ถ้า
 ไม่ตกเอาผมไปเขียนเลย ก็โกรธกันซิคครับ อย่างนี้ใช้ใหม่ครับ เพราะคนใด ๆ
 กันแล้วทั้งนั้น ทั้งนี้ผมขอปลกไว้ว่าท่านจะรับไปไ้ใหม่ เพราะเจตนาารมณ์
 ของกฎหมายฉบับนี้ที่เ้ามาแต่เริ่มแรกก็มีไ้มีเจตนาที่จะมากัดกันคน ไทยด้วยกัน
 เ้ามีไว้สำหรับคนต่างประเทศและคงไว้เป็น กฎหมายระหว่างประเทศ
 ทั่ว ๆ ไป เขาก็ทำอย่างนี้ เราก้ทำตามเขา แต่เขาไม่ได้กัดกันคนของเขา
 เราก้ไม่ควรจะกัดกันคนของเรา ไ้ไปขุดให้โอกาสนักเรียนที่สำเร็จ
 มหาวิทยาลัยต่างประเทศที่เป็นแพทย์แล้วบางคนเป็นผู้เชี่ยวชาญ แล้วถึับ
 เ้ามาสอบ ผมไม่อยากจะออกชื่ออยู่บางโรงพยาบาลมาสอบที่นี่ เป็น
 ผู้เชี่ยวชาญ เป็นอาจารย์แล้วตก...ใบประกอบโรคศิลป์ง่าย ๆ ใบประกอบ
 โรคศิลป์ใบหนึ่งซึ่งพุงกาย ๆ ว่าเป็นหมอเถื่อนธรรมดาสอบไม่ไ้ครับ แล้ว
 ไปเป็นอาจารย์อยู่ ในที่สุดอาจารย์นั้นบอกกรรมการลองให้อัวสอบดูมันไม่ตก
 จะเอาอะไรก็เอา นี่มันอย่างนี้ครับ... ผมก็เรียนท่านไว้เพื่อความรุ่งเรืองของ
 กระทรวงสาธารณสุข ผมเรียนแล้วเป็น ๓ ข้อ ก็อยากจะขอฟังคำคอม
 จากท่าน ถ้าท่านจะกรุณาไ้ไ้อย่างไรไ้ไ้เมื่อไร ขอพร ๆ

นายประชม รัตนเพียร. (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข)
 ทานประธานที่เคารพ ทานสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ประชม รัตนเพียร
 คัมภ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ขอขอบคุณที่รับ เรื่องของท่าน
 ที่เสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องการทำงานของพยาบาลกระผมขอรับไป ส่วน
 เรื่องแยกตัวของแพทย์ทาง ไปร เวทคลินิคกับราชการนั้น ...เวลานั้นกระทรวง
 สาธารณสุขกำลังศึกษาอยู่ ถ้าได้เรื่องอย่างไร กระผมจะเรียนในทานทราบ
 เป็นการส่วนตัวหรือจะเรียนต่อที่ประชุมสภานี้ก็ได้ เพราะกระผมก็เห็นควรวา
 ถ้าหากว่า เราสามารถแยกแพทย์ส่วนตัวกับราชการ ออกได้จากกัน... ก็จะทำให้
 บริกร คานสาธารณสุขดีขึ้น ทั้งนี้ปัญหาเกี่ยวกับการจะให้เงินแพทย์สูง
 กว่าเดิมนั้น... เนื่องจากว่า กฎหมายของเราที่มีอยู่ปัจจุบันนี้ แพทย์ก็เป็น
 ข้าราชการเช่นเดียวกับข้าราชการทั่ว ๆ ไป มีพระราชบัญญัติอันเดียวกัน
 ในการจะเพิ่มเงินมากกว่าที่กำหนดไว้ก็ยอมเป็นการยาก และสำหรับเรื่องนี้
 ก็กำลังศึกษาอยู่กับการแยกแพทย์อยู่แล้ว ... ส่วนเรื่องความสัมพันธ์ของ
 คลินิค เอกชนกับของ โรงพยาบาลนั้น เข้าใจว่าทวนผู้ถามจะหมายถึงว่า
 ในกรณีที่คลินิค เอกชนรับคนไข้ได้ป่วยมีอาการหนักจะส่งเข้าโรงพยาบาล แล้ว
 ไม่คอยได้รับความสะดวกนั้น ถ้าเป็นอย่างนั้นก็ขอเรียนว่าความจริง
 นโยบายของ สาธารณสุข เวลานี้แน่นอนอยากจะให้คลินิคทางของ เอกชนนี้ ... เป็นผู้
 กรองผู้ป่วยสักครั้งหนึ่งก่อนค่อยเข้าไป เมื่อทางคลินิคผู้ป่วยของ เอกชนนี้
 ส่งคนไข้ไปโรงพยาบาลนั้น หมอที่โรงพยาบาลไม่จำเป็นจะต้อง ตรวจอะไร
 อีกมากมายกับตัว เข้ารักษาในโรงพยาบาลได้เลย นี่ก็เป็นนโยบายของ
 สาธารณสุข แล้วกำลังดำเนินการอยู่ สำหรับปัญหา เรื่องขาดแพทย์นั้น
 เวลานี้ทางกระทรวงสาธารณสุขได้ทำการตกลงกับแพทย์สภาแล้วว่า แพทย์
 ที่จะเรียนจนเป็นอินเทิน (intern) แล้ว ต่อไปจะต้อง ไปเรียนริซิเคนต์
 (resident) นั้น จะคงถึงเวลาไหนจะต้องให้แพทย์ผู้เรียนจบ และ

ใช้ทุนนี้ไปใช้ทุนในต่างจังหวัดเท่านั้น ไม่ยอมให้ใช้ทุนในกรุงเทพฯ เพราะเท่าที่เป็นอยู่เวลานี้ แพทย์ที่จบมาใหม่ที่ได้รับเลือกอยู่ในโรงเรียนแพทย์กลับไปเป็นแพทย์ในหัวเมืองนั้น ได้รับความแตกต่างกันมากเหลือเกิน แล้วยิ่งเรื่องนั้นก็ติดขัดกับแพทย์สภาไปเรียบร้อยแล้วนับตั้งแต่สิ้นปีการศึกษา ๒๕๑๒ นี้คือประมาณเดือนเมษายนนี้ เราจะมีแพทย์เพิ่มมากขึ้น สำหรับเรื่องใบประกอบโรคศิลป์นั้น เนื่องจากกระทรวงสาธารณสุขมีกฎหมายอีกหนึ่งฉบับคือ เกี่ยวกับการประกอบโรคศิลป์ ธรรมนูญก็มี ความเห็นด้วยเช่นเดียวกับท่าน เพราะเวลานี้ก็ได้รับการร้องเรียนจากแพทย์เภสัชกร ซึ่งไปศึกษาจากต่างประเทศกลับเข้ามาแล้วไม่สามารถมาสมัครใบประกอบโรคศิลป์ได้ แต่สำหรับเรื่องนี้ก็มีกฎหมายอยู่แล้วก็เป็นเพราะว่าการรักษาพยาบาล -- โดยเฉพาะอย่างยิ่งแพทย์นั้นเป็นการรักษาชีวิตของผู้เจ็บไข้ได้ป่วย เวลานี้คณะกรรมการของสาธารณสุขกำลังพิจารณาที่จะหาทางแก้ไขแล้ว เหมือนกัน เข้าใจว่าผมจะตอบหมดแล้วครับ

นายยะเลศร์ วงศ์ทองเหลือ (พิจิตร) : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ยะเลศร์ วงศ์ทองเหลือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิจิตร ท่านรัฐมนตรีครับ ท่านตอบอันนี้ไม่ตรง กระผมก็ต้องขอประทานอภัย คือว่าที่ท่านว่าท่านจะให้ความสะดวกในการที่คลินิกเอกชนส่งไปในโรงพยาบาลเป็นการกรองอันนั้นก็ถูกแล้ว ในต่างประเทศเขาก็ทำอย่างนั้น เพราะว่าพวกเขาเข้าออกเคอร์ (house doctor) นี้เขาจะต้องรับเลือกเสียก่อนเพื่อไม่ยุ่งกับโรงพยาบาล เขาก็ส่งต่อไปนครรับ ที่นี้ส่วนว่าเงินเดือนไม่พอนี้ กระผมก็ไม่ได้บอกว่าเอาจากงบประมาณ กระผมบอกมาให้เอาเงินจากรายได้กิจการบริการเอกชน โดยเป็นเอกเทศเท่านั้น ไม่ใช่ไปเอาจากโรงพยาบาล ที่นี้ถ้ากระผมจะเอาจากงบประมาณที่กระผมว่ามีอะไรก็ชัดครับ เราเขียนกฎหมาย นายกรัฐมนตรียังมี ได้ ๕๐,๐๐๐ บาท รัฐมนตรี ๕๐,๐๐๐ บาท แล้วทำไม่แพทย์จะมี ๒๐,๐๐๐ บาท

ไม่ได้ กระผมอยากจะได้เรียนถามมาย ๆ เท่านั้นนะครับ
 กฎหมายประกอบโรคศิลป์นะครับ ที่ท่านพูดเมื่อกี้นั้น
 กระผมขอความกรุณาค่ะ... อ้าวอย่างนั้นอย่างนี้เลย
 ไปลองศึกษาให้ที อ้อไปซื้อพวกกรมในกระทรวง
 กฎหมายประกอบโรคศิลป์ ไม่ได้เขียนบังคับไว้ให้สอบ
 เขาคงขอมบังคับสอบกันเอง อันนี้ไปคุยให้คั้นะครับ ...
 ดุยาให้กระผมดูข้อสอบด้วยครับ ในกรมนะ กระผมเคยสอบมาแล้ว เพราะฉะนั้น
 เราจะเอากะเขียนครับ อันนี้เป็นระเบียบคือว่าเป็นที่พอใจ ของผู้ประกอบ
 โรคศิลป์เท่านั้นเอง ไม่มีอะไรที่ถ้าเราไม่สอบมันก็ไม่ตกลงสอบ ... ถ้าเรา
 จะสอบทำไมเรากระผมขอถามมาย ๆ อย่างนี้ คนที่เรียนในประเทศไทย
 จากมหาวิทยาลัยต่างจังหวัดที่ไหนก็ตาม ... เป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ชายแดน
 สอบเสร็จแล้วทำอินเทอร์น (intern) เสร็จแล้วทำไมจึงได้ไปประกอบ
 โรคศิลป์โดยไม่ต้องสอบประกอบโรคศิลป์ ไซ้ใหม่ครับ ไม่ต้องสอบทำไมได้
 และทำไมคนที่เรียนไม่ได้ อันนี้แหละครับเป็นเรื่องก๊ากกัน ... กระผมจึง
 เรียนท่านเพื่อประโยชน์ของประชาชนที่ได้ใช้ ... นี้ว่าผู้ที่ไปเรียนนอกเรียนมา
 มานี้มันจะไม่วิเศษวิโสอะไรก็เอาไว้ใช้อย่างหมดเดี๋ยวน ตามบ้านนอกบ้านนา
 ก็ยังดี อีกว่าจะเก็บให้เขาสบายเสียใจ ... บางคนเขวถลึงไปหมกกันนั้นะครับ
 ถลึงไปเพราะเขาก็ไม่เหมือนกันว่า เมืองไทยจะเลี้ยงเขาหรือไม่เลี้ยงเขา
 เงินเดือนที่นั่นเขาก็ได้มากกว่า สวัสดิการ บอกรับสวัสดิการก็ดีกว่า แล้ว
 ด้มาบ้านควมกันนั้นมา เด็กกชชกันแบบนี้ขึ้นหลายคนครับ กระผมจะออกข้อ
 เป็นแถวในเยอรมันก็เป็นแถว อเมริกานับไม่ถ้วนเลย และกระผมก็บอกแล้ว
 ในที่สุดพอกลับไปเขาถูกควอีกแล้ว ว่าเป็นหมาเห็นกระตูกบ้าง อดยากได้
 เงินโคทองอะไรบาง แล้วมาอะไรบางถูกปลคอย่างนี้ ท่านรัฐมนตรี
 โคกรุณา ไปคุยให้คั้นั้น แล้วท่านจะเห็น และถ้าใช่เป็นกฎหมายจริง จะไม่ใช่

กฎหมายแนครับ อันนี้ไม่ใช่กฎหมาย เป็นระเบียบที่ฉันสร้างกันขึ้นมาเอง
 หนึ่งกระผมขอขอบคุณนะครับที่ใจกรุณา เหนียว เหน็ดตอบกระทู้อของ กระผม แต่
 กระผมก็ยังม่ีเรื่องที่จะซักถามท่านต่อไป ทว่ากระผมขอซักถามเป็นครั้งที่สอง
 ครั้งนี้กระผมจะมุ่งไปทางควาอาหารและดารเคมี ซึ่งวิ่งวอนกันอยู่ใน
 ประเทศไทย ในขณะที่ก่อให้เกิดความเคียดรอนแค้นแก่ประชาชนเป็นอย่างยิ่ง
 เรื่องอาหารนั้นะครับ อาหารที่ผสมสารเคมีนี้ไ้แก่ตัวกระผมเอง กระผม
 ยอมรับว่า กระผมครั้งหนึ่งเคยซื้อคิมสุรากี้ไปรับประทานพวกผกาชีวีร่า ย่า
 อะไรบ้าง สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดปวดท้อง เลือดไหลออกมาทางทวารหนัก
 ก็เข้าใจว่าเป็นยึก รักษาอยู่พักหนึ่งหาย สองสามวัน ไปรับประทวนใหม่ เป็นอีก
 ในที่สุดก็เลิกรับประทวนมวพิทใหญ่ จนกระทั่งกระผมไปอยู่ เปิดคลินิกอยู่ที่
 อำเภอดะพวนหิน ก็นั่นก็เป็นอำเภอล็ก ๆ ไม่ค่อยมีอะไรรับประทวนกันนัก
 ก็พรรคพวกมาเยี่ยมเยียนกันก็ไปสั่งพวกหนึ่งมักยัว พวกคั้นโกย่าอะไรนี้
 มาถึงรับประทวนเข้าไปไม่กี่วัน กระผมป่วยเป็นเวลาแรมเดือน เลือด
 ออกจากทวารหนัก ไล่คืบ ถ่ายไม่ออก อันนี้กระผมก็ออกสืบเสาะว่า
 เพราะอะไรจึงเป็นเช่นนั้นได้ ก็ปรากฏว่าในการปรุงอาหารเหล่านี้
 ของเหนียว ๆ ของแข็ง ๆ จะเป็นหนังไก่ เทาไก่ เนื้อยา เนื้อกวนโต ๆ
 หรือว่าปลาหมึกนั้นผู้ปรุงอาหารเอาไปแช่ในโซดาลรับ แลเป็นเวลานาน
 แขนงให้เปื่อย และพวกเราไม่รับประทวนกันเข้าไปบอกฉา ...แหม
 เนิอนั้นเปื่อยอรอยก็จริงแะ ว่ากันใหญ่ แล้วในที่สุดคนเป็นโรคกระเพาะ
 ก็มากมายกายกองในประเศนะครับ เพราะปกติกระผมเองได้เคยพยายาม
 สอนคนไข้ที่มาจากตำบลใกล้เคียงให้ระวังในการรับประทวนอาหาร แต่
 อย่างว่าแหละครับ ก็คงจะไม่มียะไรช่นอะไรมวณัก สู้ทางราชการ
 ช่วยจัดแจง โดยเฉพาะอย่างยิ่งควบคุม ควบคุมเรื่อง การปรุงอาหารเหล่านี้
 ท่านจะมีทางควบคุมอาหารเหล่านี้ไ้โดยบางไรบางนะครับ คือการปรุงอาหารนี้

เขาใส่สารทั้งนั้น ทั้งใส่หน้าประสาธทองในลูกชิ้นว่าลูกชิ้นไหนไหน... มันมี
เครื่อง เหลล่านี่ป็นอยู่ทั้งสิ้น แล้วก็กรมวิทยาศาสตร์ ก็ดูเหมือนเคยเขียนเป็น
เรื่องราวอะไรต่าง ๆ มาว่าไอ้เนี้ยกับประทานไม่ได้... แต่ก็คนไม่รู้
จะไปทำอะไรถึงจะหลบปัญหาเหล่านั้นพัน... กรมก็เลยถือโอกาสเรียน
ในเรื่องอาหารที่ผสมสารเคมีมานี้ มาให้ท่านเป็นข้อหนึ่งว่า ท่านจะหาทาง
ที่จะแก้ไขพวกอาหาร เหลล่านี่ให้หายให้มีการใส่สารเคมี... จะได้ใหม่ นะครับ
เพราะว่าพวกสารเคมีเหล่านี้ได้ทำอันตราย... นอกจากสารเคมีก็ยังมี
สีต่าง ๆ อีก สีต่าง ๆ... กรมวิทยาศาสตร์ ได้เคยแจ้งมา... แต่ก็ไม่รู้ว่า
สีวิทยาศาสตร์ เหลล่านี่เป็นสีอะไรบ้างที่รับประทานไม่ได้... คนก็กลัว
ขอโทษเถอะครับ กรมเวลานี้ถ้าจะเป็นเวลานานมา กรมขอปรึกษาอันภัย
ต่อท่านประธานด้วย กรมก็รู้สึกว่าจะเป็ประโยชน์ในทางอนามัย... ต่อ
ประชาชนเป็นอย่างยิ่ง เพราะคนส่วนมากไม่ทราบว่าทำอะไรกันดี... ที่นี้
อยู่ที่กระทรวงสาธารณสุขดูค่าชีวิตของคนเหล่านี้เขาไว้... เพราะท่านจะ
ทำอะไร นะครับ... อย่างสีต่าง ๆ นี้... ท่านจะหาอย่างไรที่จะให้คนรู้ว่า
สีนี้รับประทานได้หรือรับประทานไม่ได้... ถ้าเป็นความเห็นกรม กรมจะ
เรียนเสียเลยนะครับ... ไม่ต้องให้มันยุ่งยาก... ว่าให้ขายในร้านขายยา... นอกจาก
ร้านขายยาแล้วเป็นสีที่รับประทานไม่ได้ทั้งนั้น... อย่างน้อยคนก็พอจะรู้ว่า
สีนี้รับประทานได้หรือไม่ได้นะครับ... อันนี้ต่อไปนอกจากสีอาหารผสมสารเคมี
อันที่สาม คือผสมผงชูรส ผงชูรส กรมเพิ่งรู้จักเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๑... เพื่อว่า
ตอนนั้น กรมเพิ่งกลับมาใหม่ ๆ... กรมก็เห็นผงชูรสรับประทานกัน
มากมายเหลือเกิน... ต่อมาก็จะศึกษาอะไรบางอย่างก็ไม่ทราบได้เลยสรุปก็เสียแล้ว
กรมก็อดล้มไปทำงานในเยอรมันตะวันตกเช่นเดิมนั้น...... ที่นี้เมื่อไปถึงที่นั้น
กรมก็เอาปัญหานี้ไปคุยกับครูบาอาจารย์ที่...... เขาบอกผงชูรสนี้แหละครับ
เป็นยาปลุกประสาท เป็นยาปลุกประสาทที่กรมพูดเช่นนั้น... กรมสงสัยว่า

บรรดาบริษัทผงชูรสทั้งหลายแทบคงจะเล่นงานกระผมหรืออย่างไร กระผม
 ก็ไม่รู้แต่ว่ากระผมพูดด้วยความจริงใจ จากหลักวิชาที่เขายกกระผมมา
 ทานจะเห็นได้ว่าผงชูรสที่ท่านละลายลงไป ในน้ำและทานที่แถมมาบนลีนี่มันจะ
 ไม่มีรสอะไรเลยนอกจากฝืด ๆ นะครับ แต่ว่าทำไมผมเข้าไปแล้วคนจึง
 อยากกินอาหาร ว่าผงชูรสนี้เป็นยาปลูกประสาท ปลูกประสาทของคอมน์น้ำลาย
 เช่นเป็นคณวาคอมน์ทิน (Mucin) ทั้งหลาย หรือคอมน์เซอคิมวาลาเทย์
 (Circumvalatac) อันนี้ น้ำลายจะผลิตออกมาทำให้คนอยากกิน กินแล้ว
 อร่อย แล้วในที่สุดเราก็กินกันมากมายก่ายกองนะครับ และก็อาจจะเกิดโรค
 ทางประสาทขึ้นมาได้ อาจจะเกิดเป็นโรคมะเร็งในลำไส้ก็ได้ ท่านก็อยู่ใน
 กระทรวงสาธารณสุขท่านก็คงจะรู้อะไรเรื่องนี้ไม่บ่อยกว่ากระผม ที่ว่ามีคนฝรั่งเศษ
 คนหนึ่ง คุณหมกแฉแฉวย แยกไปอยู่ในสงครามระหว่างจีนกับจีนด้วยกันนะครับ
 เจียงไคเช็คกับคุณหมก แฉฉวยนี่ระหว่างนั้นเขาก็ไปสำรวจ ไปสำรวจในทาง
 หล่งสนามเพาะ แยกออกคนเมืองจีนเป็นโรคกระเพาะลำไส้กันมาก เป็นกัน
 มากมายเหลือเกิน ที่เป็นนี้ก็เพราะรับประทานอาหารร้อน ที่นี้เมื่อเป็นแค่
 เพียงอาหารร้อน ๆ เท่านั้น ยิ่งทำให้คนเป็นโรคได้ถึงขนาดนี้ก็เท่ากับเมื่อมี
 ยาปลูกประสาทเข้าไปจะทำให้โรคนั้นเกิดได้ถึงขนาดไหน อันนี้กระผมจึง
 เรียนว่าถ้ามีทางจำกัดได้ ไปได้โปรดจำกัดเสีย แล้วอันนี้ท่านก็ต้องพยายาม
 เข้มงวดหน่อยนะครับ อย่าให้กระผมตั้งกระทู้ขึ้นมา แล้วก็เป็นภาระหนักของ
 คนอื่นต่อไป กระผมก็จะเสียใจ เพราะอย่างนั้นบริษัทผงชูรสต้องวังกันชั่ว
 ละตอนนี้ ถ้ากระทรวงจำกัดขึ้นมาแล้วไม่มีปัญหาอะไร มีปัญหาเรื่องเกี่ยวกับ
 อาหารผงชูรส อีกอันหนึ่งครับ คือเรื่องยานี้ค เรื่องยานี้ค ยาอันตรายและ
 ยาควบคุมพิเศษ ท่านปล่อยให้ตามร้านขายยาทั่ว ๆ ไปขาย มีเภสัชกรคุม
 ก็โดยเฉพาอย่าเท่านั้น แล้วเภสัชกรที่คุมนี้ความจริงถึงแม้จะคุมอยู่ แต่ก็

ไม่มีสิทธิอะไรนะครับ กฎหมายไทยนี้ไปลอกมาจากกฎหมายต่างประเทศเขา โดยเอาเภสัชกรเข้าไปคุ้มครองขายยา ผมกล้ารับรองท่านรัฐมนตรีได้ว่า เภสัชกรในต่างประเทศนั้นไม่สามารถจะขายยาให้ได้โดยตามคำฟัง เภสัชกรเองนะครับไม่ได้ จะขายให้ได้ก็ต่อเมื่อมีใบสั่งแพทย์เท่านั้น นี่เราเภสัชกรก็ไม่มีแล้วก็เสียแก่ก๊วยของแกตามชอบ ผมไม่ได้ตั้งใจจะไปผูกสิทธิขาดอาชีพ เช่นนี้ไว้ให้กับหมออย่างเดียว แต่ความามองเห็นสุขภาพของคนไทยแล้ว บางครั้งก็รู้สึกใจ เวลาหนึ่งอยู่ในคลินิก เขามาแก้ศึขยามาจนพรวดไปหมดแล้ว ถามว่าฉึกยาระไรบ้างไม่รู้เรื่อง ไม่รู้ เมื่อเป็นหนักขึ้นแพทย์ประจำบ้านก็หมดปัญญา เพราะว่าเราเป็นคลินิกเอกชนนี้ เราจะไปปรับคนไข้หนักเข้ามาดี ไม่ใช่ตายลงไปเลยจะต้องเสียค่าเขาถูกค่าร้อยแปด ก็โยนตอไปให้แกโรงพยาบาล โรงพยาบาลก็บอก นี่เอาศพมาให้หรืออย่างไร นี่เรื่องมันเป็น อย่างนั้น เพราะฉะนั้นเรื่องการขายยาก็อย่างเอ๊กเกริกแบบนี้ ท่านควร จะคิดแก้ไขเสีย ให้ขายได้เฉพาะเมื่อมีใบสั่งของแพทย์เท่านั้น ยานี้คั่นตาย ยาคควบคุมพิเศษ ยาอันตรายเหล่านี้ได้กรุดาครองรับไปพิจารณาถูกลักหนอย ผมจะขอขอบคุณ ผมขอรับคำตอบจากท่าน ๓ ปัญหา และเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องใบประกอบโรคศึคป นี้กระผมเรียนเตือน อยากจะขึงสติกันหนึ่ง

นายประชุม . . . รัตน์เพียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
สาธารณสุข) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้เกียรติ กระผม
ขอตอบคั้งนี้ เรื่องใบประกอบโรคศึคป เรื่องตัวยาอาหารสวารเคมี รวมทั้งสึ
ค้วย ความที่ท่านสมาชิกเสนอแนะนั้น กระผมขอรับไปพิจารณาและกัสั่งการ
ให้เรียบร้อยรวมทั้งมุงฐรสค้วย สำหรับปัญหาเรื่องยาคึคที่ว้าร้านขายยา
ประเภท ก. มีแต่ป้ายเภสัชกรควบคุมอยู่นั้น เรื่องนี้ขอกราบเรียนว่า
เนื่องจากรว้าจากเหตุการณัที่มานมาแตกอน ๆ นั้น ทางกระทรวงไก่ออนุญาต

ให้ร้านขายยานี้เปิดกันมากมายเหลือเกิน ร้านที่เปิดอยู่แล้วเวลานั้นนั้นจำนวน
 เภสัชกรทั้งประเทศที่ผลิตออกมารวมทั้งที่ตายไปแล้วนี้ ยิ่งไม่พอกับจำนวน
 ร้านขายยาปัจจุบันนี้ กระผมได้สั่งให้ระงับการเปิดร้านขายยาไว้ชั่วคราว เป็น
 การชั่วคราวไม่ใช่ตลอดไป จนกว่าร้านที่มีอยู่แล้วได้จัดการให้มีการขายยา
 ให้ถูกต้องตามกฎหมาย กฎหมายฉบับล่าสุดก็คือกฎหมายปี ๒๕๑๐ และเวลานี้
 กำลังแก้ไขอยู่ สำหรับเรื่องการขายยาอันตรายนี้ กระทรวงสาธารณสุขก็
 ไม่ได้นิ่งนอนใจ ถิ่นกั้ง พอดีกระทรวงสาธารณสุขเข้มงวดกวดขันมากขึ้นก็ได้
 รับการร้องเรียนจากประชาชนซึ่งอยู่ในย่านเบตโกส ไม่มีร้านขายยา ชื่อขายยา
 ไม่ได้ และปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ กระผมคิดว่าเมื่อสถานที่ใดอนุมัติงบประมาณ
 ปี ๒๕๑๑ ในโครงการของรัฐบาล ที่จะให้รักษาพยาบาลฟรีแก่ผู้มีรายได้น้อย
 แล้ว ปัญหาดังกล่าวนี้ก็จะหมดไป ในเวลาเดียวกันทางกระทรวงได้พยายาม
 ให้ทางองค์การเภสัชกรรมซึ่งผลิตยาสามัญประจำบ้านนี้ แนะนำให้ประชาชน
 ได้หันมาใช้ยาขององค์การเภสัชกรรม ซึ่งมีคุณภาพดี และที่ราคาถูก เชื่อถือได้
 อยู่แล้ว และนอกจากนั้น พระราชบัญญัติยาปี ๒๕๑๐ เวลานี้กำลังแก้ไข
 เปลี่ยนแปลงอยู่ ก็จะนำเข้ามาสู่สภาในเร็วนี้ เมื่อพระราชบัญญัตินั้นได้ผ่าน
 สภาไปแล้ว ปัญหาทั้งที่พยานผู้ถามได้ถามมาก็จะหมดไปทุกประการ ขอขอบคุณ
 ครับ

นายยะเสีศรี วงศ์ทองเหลือ (พิจิตร) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ยะเสีศรี วงศ์ทองเหลือ สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิจิตร กระผมขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่ไดกรุณาตอบ
 และให้คำมั่นว่า ท่านจะจัดการให้ตามที่ขอไป กระผมขอความกรุณาท่านให้
 รักษาสัจจะเข้าไว้ เพราะกระผมจะติดตามเรื่องนี้

กระผมขอถามเป็นครั้งสุดท้าย คือว่า เราจะทำอย่างไรได้ไหม

ถ้าเราจะกำหนดค่าบริการในการรักษาเสียให้แน่นอน ค่าบริการนี้ กำหนด
 ค่าบริการรักษาให้แน่นอนเลยครับ เพื่อคนที่ไปได้รับการรักษาจะได้รู้ เช่น
 การผ่าตัดครั้งหนึ่งจะเป็นมาอะไร มาใส่ฟันนี้ครับ มาใส่ฟัน มาใส่เล็อน เรา
 กำหนดไว้เลยฟันหนึ่งหรือห้าร้อย ให้ประชาชนทั่ว ๆ ไปรู้นะครับ แล้วก็อันนี้
 จะใช้ไปถึงคลินิกเอกชนด้วยได้ยิ่งก็ ยิ่งก็ครับ กระผมสนับสนุนไม่ใช่ว่ากระผม
 อยู่ในฝ่ายเอกชนแล้วกระผมจะให้เอกชนเป็นหมอเอกชนนี้ เทียวได้หากินตาม
 ชอบ ไม่ใช่เช่นนั้น กระผมอยากไห้ประชาชนนี้ได้รับความอนุเคราะห์ เพราะ
 ว่าคนเรานั้นเมื่อถึงคราวที่จะรักษาตัวรักษาชีวิตแล้ว ก็ดู เหมือนจะเป็นมันโค
 ชั้นสุดท้าย เมื่อมันโคชั้นสุดท้ายไม่ได้รับการอนุเคราะห์จากเพื่อนร่วมชาติ แก
 ก็ต้องทอดอย แกก็ต้องเสียใจเป็นธรรมดา กระผมบังเอิญได้หนังสือพิมพ์มา
 ฉบับหนึ่ง แต่กระผมจะไม่อาบนะครับจะเป็นการเสียหายกับบางท่าน แต่
 กระผมจะเอาข้อความมาบันทึกหนึ่งมาให้ท่านฟัง บังเอิญท่านผู้นี้ป่วย ป่วยเป็นอม
 หนามักไปแล้วก็ส่งเขาไปในโรงพยาบาล ไปอยู่ ๘ วัน เสีย ๘,๐๑๘ บาท
 เป็นหมอนวดเสียด้วยนะครับ แยกออกแกต้องนวดจนมือจะแยะ กว่าจะหาเงินมา
 ได้ นี่แหละครับถ้าเราได้กำหนดค่ารักษาพยาบาลให้เรียบร้อยถวานี้ สักหน่อย
 หนึ่ง ปัญหาเหล่านี้ก็จะไม่เกิดขึ้น ต้องคิดว่าคนเรานี้ทำมาหากินมาได้
 ลุคส่าห์ ก็กับอภิมทรัพย์สมบัติไว้เป็นเวลาแรมปีนะครับ พอเจ็บที่เจ็บเจ็บหนัก
 บางคนขายที่ขายทางถึงขนาดนั้นก็... อันนี้มันทำให้สถาบันของแพทย์เสื่อม
 กระผมไม่เห็นด้วยครับ กระผมอยากไห้กำหนด จะกำหนดอย่างไรก็ตามแต่
 เดอะครับ ท่านจะทำได้ไหม รัยไปทำเสียนะครับ แล้วก็อีกอันหนึ่งคือ
 สวัสดิการของแพทย์นี้ เหลือมอจำกั้มาก ท่านจะจัดการให้มัน เป็นยุติธรรม เป็น
 อย่างเดียวกันจะได้ไหม สวัสดิการกระผมพูดนี้ไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับกระผม เป็น
 แพทย์อย่างนั้นหรือครับ ไม่ใช่อย่างนั้น เพราะว่ากระผมรู้สึกท้อใจเหมือนกัน

บางครั้ง คือกระผมเมื่อสักไม่กี่เดือนที่กระผมพวกทองก็ให้เด็กชิลยา นึกแล้ว
 ไม่อยู่ ไม่อยู่กระผมเข้าใจว่ากระผมเป็นไส้เม็ดที่เขาเรียกว่าอีเรียส ที่นี้เมื่อ
 เป็นอย่างนั้นแล้ว กระผมก็จับแท็กซ์มากรุงเทพฯ ๖ เมื่อมาถึงกรุงเทพฯ
 เข้าโรงพยาบาลมาไม่วางก็ส่งไปโรงพยาบาลเอกชน กระผมไปอยู่ ๒ คืน
 ไม่ได้ยาไม่ได้ทำอะไร ฉายแต่เอกซเรย์ ๒,๘๐๐ บาท ๒ คืนนะครับ
 แล้วกระผมก็ย้ายออกมาอยู่โรงพยาบาลข้างนอก หมกไปทั้งหมดราว ๆ
 ๘,๐๐๐ บาท หมกไป ๘,๐๐๐ บาท ตอนนั้นก็ยังไม่ได้เป็นผู้ที่เจริญดีเหมือน
 อย่างเดี๋ยวนี้ครับ เงินทองก็ไม่ค่อยจะมี คือหมกไปตั้ง ๘,๐๐๐ บาทลำบาก
 หนึ่ง นี่แท้จริง ๆ ครับ กระผมก็เห็นออกคนอื่นอย่างชาวไร่ชาวนานี้ ถ้าแก้ปัญหา
 ไปต้องขอพึ่งหมอนี่จะทำอย่างไรถึงจะได้รับการถึงขนาดนั้น อย่างที่ท่านบอก
 ว่าอะไรครับ โทรมการ ๑,๐๐๐ บาทอะไรของท่านอย่างที่เราบอก กระผมไม่
 ทำหนี้หรือจะไม่พูดอะไรมาก แต่บอกว่าไม่ได้ผลเท่าไรหรอก ไม่เชื่อคอยดูไป
 ก็แล้วกัน กระผมท่านนายไว้ก่อนครับว่าไม่ได้ผลเท่าไร เรื่องนี้จึงอยากจะ
 เรียนต่อไปอีกนิดหน่อยว่าคือแพทย์ในโรงพยาบาลบางโรงนี้ะครับได้สิทธิ์มาก
 กว่าโรงพยาบาลโรงอื่นอีก บางคนป่วยแล้วไม่ใช่แต่ตัวจะรักษาฟรี ลูกเมีย
 พ่อแม่ พ่อตาแม่ยาย ว่ากันเป็นระนาวไป อันนี้มันจะถูกหรือครับ มันจะถูกไหม
 ที่นี้แพทย์ผู้อื่นเป็นอย่างไร กระผมทุกวันนี้นั่งคิดว่ารักเขอรมันขึ้นมาก คือไปเห็น
 ระบบของเขา มันยุติธรรมมากกว่าของเราเยอะแยะ กระผมป่วยที่โน่นนี้
 ต่างคนต่างก็เก็บจะใบทองเสีย ทุกสิ่งทุกอย่างเขาช่วย นี่ป่วยเข้ามาแล้ว
 เท่าไรก็ต้องออกหมก แล้วจะทำอย่างไรกันแบบนี้ครับ แม้แต่แพทย์เองผู้ซึ่ง
 ได้ใช้ชีวิตรักษาคคนอื่นให้ได้รับความปลอดภัยเป็นสุข ต่อมาตนเองก็ถูกเขา
 รัคเขาได้ แบบนี้มันจะเหาะไหม ถ้าเราวางระเบียบแบบแผนนี้เสียให้ถูก
 ต้อง คือว่าไปเจ็บที่ไหนก็ตาม ไม่ต้องไปหาถูกเอาเมียเข้ามาพวงหอยหอย

ให้ลำบาก ก็จะอนุเคราะห์กันแต่ใกล้กว่ากันไป อย่างนี้ท่านจะรับไปพิจารณา
 เพื่อให้เป็นอย่างเดียวกันหมายความว่าอย่างนั้น กระผมทำงานอยู่ใน
 โรงพยาบาลสถานี แต่กระผมไปเจ็บอยู่ที่พิษณุโลก หรือที่เชียงใหม่ กระผมก็
 ได้รับความอนุเคราะห์จากเพื่อนแพทย์ที่นั่น เช่นเดียวกับกับกระผมได้รับความ
 อนุเคราะห์จากที่นี่ ตัวอย่างกระผมทำงานอยู่ที่ในเมืองไทยนี้ ระยะเวลา
 อายุราชการกระผมกลับเข้าไปทำอยู่ในเยอรมันตะวันตก รัฐบาลเยอรมัน-
 ตะวันตกก็ดูแลราชการที่มีให้กระผมที่นั่น เพราะถือว่ากระผมได้ช่วยชีวิต
 ของประชาชนที่นี่ไว้ เช่นเดียวกัน ที่เป็นประชาชนของโลก เหมือนกับประชาชน
 ของเยอรมันเช่นเดียวกัน อันนี้กระผมถึงบอกว่ากระผมถึงรักเยอรมันขึ้นมา
 มากทุกวันนี้ ที่นี้อยากจะถามว่าท่านจะเอาไปรับไปช่วยแก้ไขอย่างไรหรือไม่
 นะครับ แล้วก็มีอีกก็มีเพื่อนสมาชิกคนขอรองให้กระผมพูดเรื่อง ขอให้
 เถอะครับ กระผมออกชื่อ ประเดี๋ยวจะไม่รู้ใครเป็นใครกันคือ คุณมานิตย์
 พรหมมานนท์ ได้แจ้งว่าที่โรงพยาบาลศรีสะเกษนี้ มีเรื่องยุ่งยากเกี่ยวกับ
 การบริการมีการเอาค้ายาไปข้างนอกสถานี ที่แล้วก็มีการย้ายเรื่องอาหาร
 การกินของคนไข้อะไรบ้าง กระผมก็ไม่ทราบ เพราะกระผมไม่ได้อยู่ที่นั่น
 และก็ไม่เคยไปศรีสะเกษ แต่เพื่อนสมาชิกขอมากระผมก็อยากจะฝากท่าน
 รัฐมนตรีได้ช่วยสอบถาม สอบ ประเดี๋ยวก็ให้คุณมานิตย์ไปพบท่านแล้วก็แจ้ง
 ความจำนงให้แก่ท่าน แล้วก็ให้ท่านสั่งสอบ เสียหนอยะครับ ที่นี้วันนี้ก่อนนี้
 เรื่องนอกประเด็นนี้ ท่านประธานครับ กระผมก็ไม่เคยนอกประเด็นมาเลย
 วันนี้กระผมขออนุญาตนอกประเด็นสักครั้งน้าที ก็คือว่าเมื่อคืนนี้กระผมได้รับ
 โทรศัพททางไกลจากจังหวัดพิจิตร คนพิจิตรเรียกกระผมมาบอกว่าทวมใหญ่
 แล้วไปอยู่ที่ไหน ไปบอกรัฐบาลช่วยแก้ไขทีเถอะ นี่มันคนจะเรื่อง กระผม
 เรียนรัฐบาลทางออกมาให้ช่วยดูแลชาวจังหวัดพิจิตรด้วย น้ำท่วมข้าวไม่มีกิน

แล้วมา ข้าราชการอะไร การรถไฟทั้งหลาย จะได้จัดการช่วยอย่างไร
 ก็ได้ช่วยจัดแจงเสีย แล้วถ้าแม่ว่ารัฐบาลท่านไม่ทำ งบประมาณไม่รู้อะไร
 ไร แต่ทางบ้านนายก ๆ ท่านตอบไปก็แล้วกัน อยาามาฟังบ้านงบประมาณ
 นะครับ งบประมาณไม่มีเวลาจะซ่อม ช่วยจัดแจงไปอย่างนั้น นี่งบประมาณอนุญาต
 เป็นพิเศษ แล้วงบนั้นก็ขอขอบคุณท่านประธาน ได้กรุณาให้งบมาให้ทุกคน เป็น
 เวลานาน และก็ขอบคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขที่งบได้
 ทำความรำคาญใจให้ แต่ขอไปโปรดเกล้าฯ เพราะว่าที่งบรวบรวมมานี้ งบ
 ก็ต้องการที่จะให้งานสาธารณสุขของประเทศได้เจริญสถาพรต่อไป ท่านเอง
 ไม่ได้ตั้งใจจะมาสัมภาษณ์อะไรกัน ท่านก็เลยยินยอมแล้วว่าเมื่อท่านสัมภาษณ์
 ท่านไม่ได้พูด งบก็ไม่ได้อธิบายอะไรต่อไป ปล่อยให้ไปไปตามระเบียบ
 เพราะว่าหนังสือพิมพ์ เขาเองอย่างนั้น ทางที่คิดก็ควรจะเป็นกัน หนังสือพิมพ์
 เสียบ้าง ที่ถามว่ารัฐบาลการลงอะไรลงอยู่ก็ตรงกับรอยนะครับ อยาาองให้
 นอกเขาใจผิดคิดจะขายหนังสือพิมพ์ให้ก็อย่างเดียว แล้วอีกลงเรื่อยเรื่อยกัน
 ไป ถึงปรากฏอยู่บ่อย ๆ อย่างนั้นมันก็ไม่ถูก นี่งบไม่ได้ว่าหนังสือพิมพ์นะ
 พูดตามข้อเท็จจริงที่ท่านได้อ่านมา ถ้าท่านไม่ได้พูดจริง ๆ เขาเองเช่นนั้นมัน
 ก็ไม่ถูก เมื่อไม่ถูกก็ต้องว่าให้ทำเสียให้ถูกนะครับ เรื่องเป็นท่านเอง
 แล้วก็กรุณาตอบสักนิดนะครับ เรื่องการบริหาร กำหนดการบริหารในการรักษา
 พยาบาลของบุคคลให้แน่นอนลงไปกับสวัสดิการของแพทย์ ท่านจะรับไป
 พิจารณาอย่าให้มีการเลื่อมล้ำค่าสูง คือแพทย์ป่วยน้อยไปชุกไปโรคกันมากนัก
 เพราะแพทย์ทุกคนไม่ใช่รวยครับ บางคนก็จนก็มีนะครับ งบขอขอบคุณครับ
 นายประชุม รัตนเพียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 สาธารณสุข) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมจะขอ
 ตอบคั้งนี้ครับ ความจริงก็เผชิญว่า ความคิดของท่านกับความคิดของผมนี้

มาตรงกันเสียหลายข้อ แล้วก็มีอยู่ในกรณีที่เรากำลังทำ เป็นการตั้งนั้นนะ ครับ แต่ก่อนจะตอบอย่างนั้น ผมอยากจะขอเรียนว่า คำว่าที่ชาวหนังสือพิมพ์ ที่ท่านว่านั้นนะ ความจริงผมก็เคยอยู่ในวงการ หนังสือพิมพ์มาก่อนด้วย และก็ทราบว่าคำว่าชาวนั้นนะครับ ต้องเข้าใจคำว่าชาวนั้น คือชาวนั้นนะอาจจะตรง อาจจะไม่ตรง เพราะฉะนั้นเมื่อเขาลงมาไม่ตรง เราก็บอกเขาไปแล้ว แต่เขาไม่ได้แกชาวนั้นผมก็ไม่คิดใจ เพราะว่าผมถือว่า เราไม่ได้เป็นอย่างนั้น เราทำดีเสียอย่างเคียวก็เราไม่คิดใจอย่างอื่นก็แล้วกันไป ผมถืออย่างนั้นนะ ครับ สำหรับเรื่องข่าวสำหรับเรื่องความริการสถานพยาบาลนั้นนะที่ผมเรียนว่า ทำไม่ถึงตรงกับท่านนั้น ก็เนื่องจากว่าเวลานี้กระทรวงกำลังทำอยู่ แต่เนื่องจากว่าท่านผู้มีเกียรติครับ ท่านประธานครับ มันอย่างนี้ครับ โรงพยาบาลในปัจจุบันนี้ ไม่ใช่จะมีแค่เฉพาะกระทรวงสาธารณสุขเท่านั้นนะครับ คือเรามีโรงพยาบาลของ กทม. นะครับ ซึ่งมีอยู่ ๕ โรงด้วยกัน มีโรงพยาบาลของ ทบวงรัฐ ศิริราช จุฬา ฯ รวมค่าแห่ง อะไรนี้ไม่ใช่ขึ้นกระทรวงสาธารณสุขเวลานี้เรากำลังตกลงกันอยู่ว่า ในการทำการผ่าตัดรักษาอย่างเช่นว่า แอปเพนดิซ (Appendix) หรือว่ามาเกี่ยวกับหัวใจ ปอด อะไรก็ตามเถอะ ครับ เราจะกำหนดราคาเท่า ๆ กัน ที่นี้กระทรวงสาธารณสุขกำหนดอย่าง เคียวมันก็ไม่เท่ากับโรงพยาบาลอื่น เวลานี้ได้ปรึกษาหารือกันแล้วครับ คงจะออกมาในเร็ววันนี้ว่า ค่ารักษาพยาบาลในการผ่าตัดสำหรับผู้มีรายได้ สูงนั้นนะควรจะเท่าไรนะครับ นี่ผมก็ขอตอบให้ท่านหายข้องใจ สำหรับเรื่องนี้ ที่นี้สำหรับเอกชนนั้น อันนี้ครับลำบากใจ เพราะว่าเราไม่สามารถที่จะไปควบคุมเขาได้หมด เนื่องจากเขาบอกว่าไม่มีเงินอุดหนุนอย่างของรัฐบาลนะ ครับ แต่สำหรับโรงพยาบาลของทางราชการนั้น ผมขอเรียนยืนยันได้ว่า จะออกมาในรูปแบบ เหมือนกับผมคิดครับ เรื่องการรักษาพยาบาลฟรี ที่ท่านว่านั้น

ความจริงรัฐบาลนี้ระบอยากจะให้การรักษาพยาบาลฟรีกับประชาชนทั่วประเทศ
 นะครับ ไม่ใช่เฉพาะผู้มีรายได้น้อยแต่อย่างใด แต่เนื่องจากว่าเรา
 งบประมาณจำกัด เราก็ค่อยทำไปเป็นขั้นตอน ตอนนี่เราถือว่า ๑,๐๐๐ บาท
 ก่อน ผู้มีรายได้น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท และถ้าท่านจะคิดว่า ๑,๐๐๐ บาทมัน
 ยุติธรรมไหม ถ้าจะว่ายุติธรรมก็ยุติธรรม ไม่ยุติธรรมก็ไม่ยุติธรรม แต่เราก็
 ต้องมีหลักยึดถือก่อน ก็ เหมือนกับนักเรียนสอบไล่ละครับ ท่านตัดสินใจว่า ๕๐
 เปอร์เซ็นถือว่าสอบได้ คนที่สอบได้ ๔๘.๕๐ เปอร์เซ็นก็ต้องตกไปก่อน หัก ๆ
 ที่คนที่ได้ ๔๘.๕๐ เปอร์เซ็นถ้าอาจจะเก่งกว่าคนได้ ๕๐ เปอร์เซ็นอีก นี่ก็
 เหมือนกันครับ ผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท ๑,๐๐๐ บาทนั้นถ้าตัวคนเดียวก็ใช้
 เงินคนเดียว ๑,๐๐๐ บาท แต่ถ้าคนนั้นมีรายได้น้อยกว่า ๑,๒๐๐ บาทนี้ มีบุตร ๒ คน
 ภรรยา ๑ คน ๔ ปากนี้ ๑,๒๐๐ บาท มันจะพอไหม จะว่ายุติธรรมไหมก็เป็น
 เหตุอย่างนี้แหละครับ เราทำไปก่อน เมื่อไม่ก็เราก็แก้ไข ทำแต่สิ่งที่คิดว่า
 สำหรับเรื่องโรงพยาบาลศรีสะเกษนั้น กระทรวงทราบก่อนท่านสมาชิกพูด
 แล้วครับ มันมีปัญหายุ่งยากที่เกี่ยว ไม่ใช่เฉพาะปัญหาที่ท่านพูดช่วยชั่วคราว
 กระทรวงทราบแล้วนะครับ สำหรับเรื่องน้ำท่วมทางภาคเหนือ นั้น ที่ท่านพูดนั้น
 กระทบกับในคานาสาธารณสุขว่า สาธารณสุขนั้นได้ส่งการไปแล้วครับ สำหรับ
 จังหวัดใกล้เคียงที่พร้อมที่จะมาช่วย หรือจังหวัดที่ถูกน้ำท่วม เมื่อได้รับการ
 ขอร้อง หรือให้เตรียมพร้อมอยู่แล้วในจังหวัดใกล้เคียงทุกจังหวัด ในภาคนั้น
 นอกจากนั้นทางกระทรวงมีหน่วยเคลื่อนที่เร็วพร้อมที่จะออกปฏิบัติภารกิจได้ภายใน
 ใน ๑ ชั่วโมง ทั้งรถทั้งยาทั้งหมอ พร้อมที่จะให้การสนับสนุนตลอดเวลาค่ะ
 ท่านไม่ต้องห่วงทางด้านสาธารณสุขแต่อย่างใดเลยครับ ขอขอบพระคุณครับ
 ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นกระ
 ถามของคุณจรูญ วัฒนากร เรื่อง เรื่องบรรพทุกสิ้นคำศรัทธาพระเบ็็ด ตาม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ขอเชิญคุณเจริญศรีรับ

นายเจริญ วัฒนากร (ราชบุรี) ท่านประธานสภาที่เคารพ
และท่านเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม จรุง วัฒนากร ผ.ศ. จังหวัดราชบุรี
ขอตั้งกระทู้ถามคุณ ตาม ขณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้

ตามที่หนังสือพิมพ์ไคลงข่าวว่า เรือศรีเทพของบริษัทไทยเดินเรือ-
ทะเล จำกัด ไคร้ระเบิดและไฟไหม้จนทะเลแล้วบริเวณเกาะสีชอง ประเทศ
ศรีลังกา เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๑๘ เป็นเหตุให้บริษัทไทยเดินเรือทะเลนี้
ซึ่งเป็นองค์การรัฐวิสาหกิจต้องเสียหายสิ้นไป เป็นจำนวนมาก รวมทั้ง
ทรัพย์สินของพ่อค้าด้วย อาจเป็นเหตุให้ชื่อเสียงของบริษัทต้องเสื่อมเสีย หมด
ความเชื่อถือจากบรรดาพ่อค้าทั้งในประเทศและนอกประเทศ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งเรือศรีเทพลำนี้ ก่อนปี ๒๕๑๘ ได้เคยเดินทางรับส่งผู้โดยสารไป
แสวงบุญที่ประเทศซาอุดีอาระเบียมาแล้วเป็นสิบ ๆ เที่ยว โดยไม่เคยเกิดเหตุ
ร้าย หรือมีข้อขัดข้องในการเดินทางแต่ประการใดเลย แสดงให้เห็นว่า
ผู้บริหารงานของบริษัทไม่ได้นิ่งนอนใจวุ่นวายให้เจ้าหน้าที่ประจำเรือทำการตรวจ
สอบอุปกรณ์การเดินเรือทุกชิ้นโดยละเอียดถี่ถ้วน ทั้ง ๆ ที่ต้องเดินทางไปไกล
ถึงประมาณ ๓,๐๐๐ กว่าไมล์ จึงเป็นเหตุให้เรือระเบิดและไฟไหม้ขึ้นได้
ทำให้บริษัทซึ่งเป็นของประชาชนต้องขาดรายได้เสียหายสิ้น และขาดความ
เชื่อถือจากบรรดาพ่อค้าต่าง ๆ จึงขอเรียนถามว่า

๑. บริษัทได้ทำการประกันภัย เกี่ยวกับเรือเดินทะเลของบริษัท
ไว้หรือไม่ ถ้าได้ทำการประกันภัยไว้เป็นจำนวนเงินเท่าใด สมควรกับราคา
เรือที่ซื้อหรือไม่ ทำการประกันภัยไว้กับบริษัทอะไรบ้าง และเรือศรีเทพนี้
ได้รับชดเชยค่าประกันแล้วหรือยัง

๒. กรณีเรือศรีเทพระเบิดไฟไหม้นั้นเป็นความผิดของใคร ใครเป็นผู้รับผิดชอบ และการระเบิดไฟไหม้เนื่องมาจากเหตุใด ท่านได้ทำการสอบสวนแล้วหรือยัง ใดผิดเป็นประการใด

๓. การดำเนินกิจการของบริษัทที่กำไรหรือขาดทุนในปี ๒๕๑๓ และปี ๒๕๑๔ ปีละเท่าใด กำไรและขาดทุนมาจากเหตุใด ขอพระคุณครับ

พลตรี สิริ ศิริโยธิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติ กระผมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ขอเรียนตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้แทนผู้มีความเกียรติดังต่อไปนี้ ตามที่ได้ถามเรื่องว่าเรือบรรทุกสินค้าศรีเทพ ของบริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด ได้เกิดไฟไหม้แถวบริเวณเกาะชิลอน ประเทศศรีลังกา นั้น ได้เกิดขึ้นเนื่องจากอุบัติเหตุ บริเวณห้องพักอาศัยของเจ้าหน้าที่ประจำเรือ เรือมิได้เกิดระเบิดจมนทะเลตามที่ข่าวได้ลงไปในนิตยสาร และสินค้าต่าง ๆ ก็มิได้เสียหายเลย ปัจจุบันบริษัทได้ลากจูงเรือศรีเทพไปยังเมืองโคลัมโบ ประเทศศรีลังกา เพื่อซ่อมแซมต่อไปแล้ว กระทรวงคมนาคมขอตอบกระทู้ถามทั้งสองข้อของท่านดังต่อไปนี้

๑. บริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด ได้ทำประกันภัยเรือของบริษัทไว้ทุกลำ สำหรับเรือศรีเทพนี้ก็ได้ทำประกันภัยไว้เป็นจำนวนเงิน ๒๓ ล้าน ๑ แสนบาท วงเงินที่ได้ทำประกันภัยไว้ เป็นวงเงินที่สอดคล้องกับมูลค่าของเรือในขณะที่ทำประกันภัย โดยได้ทำการประกันภัยไว้กับ บริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด

๒. เรือศรีเทพเกิดอุบัติเหตุไฟไหม้บริเวณที่พักอาศัยของเจ้าหน้าที่ประจำเรือนี้ ความเสียหายที่เกิดขึ้นอยู่ในความรับผิดชอบของ บริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด ซึ่งเป็นผู้รับประกันภัยไว้ ส่วนสาเหตุที่เกิดอุบัติเหตุขึ้นนั้นยังไม่ทราบแน่ชัด เพราะขณะนี้กำลังทำการสอบสวนรายละเอียดอยู่โดยกระทรวงคมนาคมได้ตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อทำการ

สอบสวนอยู่แล้ว จากผลการสอบสวนเท่าที่ทราบในชั้นคดีนี้ ไฟไหม้เนื่องจาก
 ถังแก๊สเอซิทาลีนระเบิด แต่ถังแก๊สเอซิทาลีนระเบิดขึ้นได้อย่างไรนั้น ยังไม่
 ทราบรายละเอียด เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วก็คงจะทราบสาเหตุที่แท้จริง
 ได้ และจะได้เรียนให้ทราบต่อไป

๓. การดำเนินการของบริษัท ไทยเคมิคอลอินดิวสทรี จำกัด ในปี
 พ.ศ. ๒๕๑๓ และ ๒๕๑๔ นั้น ปรากฏผลกำไรดังนี้ ปี ๒๕๑๓ บริษัทมีกำไร
 ประมาณ ๑๒๖ ล้านบาท โดยมีกำไรจากกิจการเคมิคอล กิจการคลังสินค้า
 และท่าเรือ ตลอดจนการขนส่งทางรถบรรทุก ขนสินค้าทางรถบรรทุก
 ปี ๒๕๑๔ นั้น จากผลการดำเนินงาน บริษัทคาดว่าจะมีกำไรประมาณ ๑๕
 ล้านบาทเศษ ตามที่การดำเนินงานของบริษัทในรอบปี ๒๕๑๓ มีกำไรมากถึง
 ประมาณ ๑๒๖ ล้านบาทนั้น เนื่องจากบริษัทได้ดำเนินการจัดหารายได้อื่น ๆ
 นอกเหนือจากรายได้จากกิจการท่าเรือ เคมิคอล และท่าเรือ ซึ่งในระยะดังกล่าว
 เป็นระยะที่บริษัทได้รับสัญญาว่าจ้างให้ทำการบรรทุกวัสดุ ไปยังต่างประเทศ
 ซึ่งเป็นรายได้สูง แต่ค่าใช้จ่ายต่ำ จึงทำให้มีผลกำไรมากเป็นพิเศษ สำหรับ
 ปี ๒๕๑๔ มีกำไรน้อยลง เนื่องจากกิจการขนส่งสินค้าทางรถบรรทุกไม่มี
 ปริมาณสินค้ามีน้อยลง ทั้ง ๆ ที่ปริมาณเรือบรรทุกสินค้าของบริษัท เคมิคอล
 ต่าง ๆ ทั่วโลกได้เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะที่ขนส่งทางรถบรรทุกของประเทศไทยที่ส่งออกไป
 ไปต่างประเทศค่อนข้างน้อยลง และสินค้าขาเข้าก็มีปริมาณค่อนข้างน้อยลง

นายจรูญ วัฒนากร (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่าน
 เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม จรูญ วัฒนากร ส.ส. จังหวัดราชบุรี ขอซัก
 กระหูดถาม ๗๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ความจริงขณะนี้
 กระผมได้เรียน ๗๗๗ รัฐมนตรีว่า ทางบริษัทไทยเคมิคอล ได้รับชดเชยค่า
 ประกันภัยเรือศรีเทพแล้วหรือยัง แต่ ๗๗๗ ยังไม่ได้ตอบกระผม แต่เท่าที่

กระผมได้ทราบ ปรากฏว่าบริษัทยังไม่ได้รับชดใช้ค่าประกันภัยของเรือศรีเทพ
จำนวน ๒๓ ล้าน ๑ แสนบาท ซึ่งกระผมรู้สึกว่าเป็นที่น่าเสียดายเป็นอย่างยิ่ง
ที่การประกันภัยนั้น โดยหลักกรรมค้ำแล้วเมื่อเกิดเหตุขึ้น ทางบริษัทประกันภัย
เขาจะต้องส่งเซอร์เวเยอร์ (Surveyor) ไปตรวจ และถ้าได้เสียหายจริง
เขาก็ต้องชำระให้ตามที่ใ้เอาประกันไว้ แต่ว่าโดยเฉพะอย่างยิ่งเรือ
ศรีเทพนี้ไฟไหม้มาตั้งแต่วันที่ ๑๕ มิถุนายนจนถึงบัดนี้ เป็นเวลาประมาณเกือบ
๓ เดือนแล้วแต่ก็ยังไม่ได้รับชดใช้ ซึ่งกระผมรู้สึกว่าจะมีข้อบกพร่องในการ
บริหารงานเป็นอย่างแน่นอน เพราะว่าในกรณีที่เรือเกิดไฟไหม้เมื่อปี ๒๕๑๖
บริษัทก็มีเรือราชบุรี ไฟไหม้ที่อ่าวปัตตานีนั้น พอไฟไหม้ทางบริษัทประกันภัย
เขาก็ส่งเซอร์เวเยอร์ไปตรวจ เมื่อไปตรวจแล้วเขาก็กลับมารายงานให้
บริษัทก็จ่ายเงินให้ภายใน ๗ วัน ทั้ง ๆ ที่ในครั้งนั้นเขามีเหตุที่จะหลีกเลี่ยง
หรือที่จะต่อสู้ได้ เพราะว่าในกรรมค้ำได้ระบุไว้ว่า ถ้าเรือจมเพราะอาวุธ
สงครามแล้ว เขาจะไม่จ่ายเงินให้ แล้วก็ในกรณีเรือราชบุรีจมที่อ่าวปัตตานีนั้น
ก็เป็นความหวังดีของนายเรือที่เป็นห่วงว่า ถ้าเรือไฟไหม้ไม่ถึงถึงเกณฑ์นั้น
แล้ว ถ้าถึงเกณฑ์นั้นระเบิด ไฟซึ่งไฟไหม้น้ำมันอยู่แล้วอาจจะลอยไป เข้าฝั่ง
อาจจะไหม้เมืองปัตตานีทั้งเมืองได้ จึงได้ขอร้องให้ทางทหารเรือเข้าไปใน
ยิงให้เรือจมเร็วขึ้น แต่ว่าทางบริษัทประกันภัยเขาก็ได้พิจารณาเห็นว่าสาเหตุ
ที่เรือมันจมก็ เพราะว่าไฟไหม้เป็นส่วนใหญ่ เขาก็ไม่ได้ยกเอาข้อที่จะ
หลีกเลี่ยงขึ้นมากล่าวอ้างแต่ประการใด แล้วก็จ่ายเงินให้โดยเร็ว กระผม
ไปเข้าใจว่าทำไมเรือศรีเทพซึ่งยึดเยือกกันมาถึงเกือบ ๓ เดือนนี้ ยังไม่ได้รับ
ชดใช้แต่ประการใด อันนี้กระผมก็อยากจะขอความกรุณาให้ ๒๒๒๒ ได้กรุณา
สอบถามดูว่าเมื่อยังไม่ได้รับชดใช้ค่าประกันแล้วจะทำอย่างไรต่อไป

ข้อที่สอง ตามที่ ๒๒๒๒ ได้บอกว่ายบริษัทมีกำไรมากมายเหลือเกิน

ตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ ๒๕๑๘ อันนี้กระผมก็อยากจะเรียนถาม ฯพณฯ ว่า ความจริง เหตุที่ทำไมนั้นเนื่องจากว่าบริษัทนี้ได้สิทธิในการขนส่งอาวุธของทหารอเมริกัน ไปให้รัฐบาลเขมร และสัญญาไว้ก่อนมาตั้งแต่ต้นปี ๒๕๑๖ อันนี้แหละครับ จึง เป็นเหตุให้บริษัทนี้กำไรมาก แต่ว่าในปี ๒๕๑๘ นั้น บริษัทยังได้ทำการขน อาวุธอยู่ ๓ เค็อน คือตุลาคม พฤศจิกายน ธันวาคม มกราคม บริษัทหมดสัญญา กับทหารอเมริกัน หลังจากนั้นมาเท่าที่กระผมทราบรู้สึกได้ว่า บริษัทจะขาดทุน เท่าที่กระผมได้ตัวเลขมาคร่าว ๆ เห็นว่าเดือนมิถุนายนขาดทุนประมาณ ๓ ล้าน ๒ แสนบาท เดือนกรกฎาคมขาดทุนประมาณหนึ่งล้านสี่แสนบาท แต่ที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีได้บอกในปี ๒๕๑๘ จะกำไรถึง ๑๘ ล้านบาทเศษนั้น กระผม ยังสงสัยและกระผมก็ไม่คิดว่าจะมีกำไรถึงขั้นนั้น และบางทีอาจจะขาดทุนเสีย กล้วยข้าว ถ้า ฯพณฯ กรุณาสอบสวนให้แน่ชัดอีกสักครั้งหนึ่ง หรือถ้าจะกรุณาให้ ตัวเลขกระผมได้ก็จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง เพราะตามหลักนั้นบริษัทการค้า ซึ่งทำการค่าน้ำมันสิ้นเดือน เขาจะต้องทำบัญชีรายได้รายจ่าย เสนอให้แก่ ผู้บังคับบัญชาทราบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงคมนาคมซึ่งเท่ากับ เป็น เจ้าของบริษัทนี้ ฯพณฯ เป็นหัวหน้าของกระทรวง เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ก็จะได้ ทราบสถานการณ์ของบริษัทว่าแต่ละเดือนบริษัทนี้กำไรหรือขาดทุนแค่ไหนเพียง ใด ฉะนั้น ถ้า ฯพณฯ จะกรุณาให้ตัวเลขกับกระผมได้ว่า หลังจากมกราคม ๒๕๑๘ มาจนถึงสิ้นเดือนสิงหาคมนั้น บริษัทนี้กำไรและขาดทุนคร่าว ๆ นะครับ เป็นบัญชีรายได้รายจ่ายไม่ใช่กำไรขาดทุนครับว่ามีรายได้สูงกว่ารายจ่ายหรือ รายจ่ายสูงกว่ารายได้ เดือนละเท่าใดก็จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง และยิ่งกว่านั้น เท่าที่กระผมได้ทราบเมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๑๘ เรื่องสมุทรปราการของ บริษัทไทยเดินเรือทะเลโคลงกับเรือของเกาหลีที่ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งปรากฏว่า เสียหายมากมาย ไม่ทราบว่า ฯพณฯ ได้ทราบเรื่องนี้หรือไม่ประการใด ถ้า

ทราบชอกรุนาทรว่าเรือใครผิดใครถูก และไล่เสียหายไปเป็นเงินเท่าใด บริษัทไทยเดินเรือทะเลเรียกธงชกไซจากผู้ประกันภัยไคหรือไม้อีกข้อหนึ่งเท่าที่กระแสมทราบ เรือนครชน ซึ่งซื้อมาพร้อมกับเรือราชบุรี ซึ่งเป็นเรือที่ทันสมัยที่สุดที่เมืองไทยเรามีอยู่ ปรากฏว่าเรือลำนี้ใช้เครื่องไฟฟ้าทั้งลำ มีแอร์คอนดิชันและซื้อมาจากประเทศอังกฤษ ทางต้นกลเรือไค เสนอบริษัทบอกว่าเครื่องไฟฟ้านี้เป็นหัวใจสำคัญของเรือ จำเป็นจะต้องมีของสำรองไว้เผื่อแปรไว้ก็ไค เสนอมาเป็นเวลานานมาแล้ว แต่ก็ปรากฏว่าผู้บริหารของบริษัทไม่ไคสนใจ เมื่อปรากฏว่าเครื่องไฟฟ้าเสียจึงได้มา อะอะโวยวายกันขึ้น ต้องทำให้เรือหยุดเดิน ซึ่งเสียรายได้ไปอย่างมหาศาล เพราะเรือลำนี้เป็นเรือของบริษัทที่อยู่ที่สุด ทันสมัยที่สุด และบรรทุกสินค้าได้มากที่สุด มีผู้จักรเร็วที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่เรือต้องเสียเวลา ๒ เดือนเศษ ๆ นี้....

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตามกระหู่ นี้รู้สึกว่าการเรือเรือบรรทุกสินค้าศรีเทพ ซึ่งก็ถามไปหลายลำแล้ว

นายจรูญ วัฒนากร (ราชบุรี) : ไครับอันนี้มัน ขอประธานโทษรับ ท่านประธานครับ เรือนี้ เกิดขึ้นหลังจากที่กระแสมไคตั้งกระหู่แล้ว เพราะเกิดเมื่อกรกฎาคมนี้เอง อันนี้เป็นการแสดงให้เห็นว่าทางบริษัทนี้อาจจะมีข้อบกพร่องที่เรือเกิดขึ้นกันขึ้นแล้วก็ไม่ทราบว่าได้รับใช้ค่าประกันหรือไม่ อันนี้ก็ เป็นเรื่องซึ่งกระแสมเคยถือโอกาสถาม พวกๆ รัฐมนตรีเสียคราวนี้เลย เพราะมีฉะนั้นแล้วก็จะไม่มีโอกาสไคทราบและโดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องประชาชนก็จะไม่ทราบ เพราะบริษัทนี้เป็นของประชาชนนะครับ เอาภาณอกรของประชาชนมาตั้งขึ้น ไม่ใช่เงินของผู้ไคผู้หนึ่ง ฉะนั้นสิ่งไคซึ่งเป็นทรัพย์สินของประชาชนต้องเสียหายไปก็ควรจะได้ให้ประชาชนไคมีโอกาสได้รับทราบไว้ด้วยว่าผู้บริหารงานนั้น ไคบริหารงานถูกต้องเหมาะสมสมควร

หรือไม่ รัชกาลประโยชน์ของประชาชนคนไทย เพียงใดนะครับ ความจริงนั้นกระผมก็อยากจะทราบเรียนท่านประธานว่า เรื่องที่กระผมถามนี้เกี่ยวกับเรื่องการบริหารงานควายนะครับ เพราะว่ากระผมถามถึงบัญชีรายไครายจ่ายของปี ๒๕๑๔ คุ้ม ฉะนั้นเรื่องรายไครายจ่ายนี้ต้องคุมไปหมคนะครับ อะไรที่มัน เกิดการเสียหายนี้กระผมก็มีสิทธิ์ที่จะถามได้ นะครับ เรื่องมันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากจะขอทราบเรียน ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการ ฯ ว่า ท่านได้ทราบถึงเรื่องที่เรือบรรทุก เครื่องไฟฟ้าเสียหายนี้บ้างหรือไม่ แล้วถ้าท่านได้ทราบแล้วท่านจะมีการสอบสวนหรือเปล่า ว่า เป็นการขอลดพรองของผู้ใด ค่าใช้จ่ายที่เสียหายไป ๒ ล้านกว่าบาทนั้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบ และนอกจากนั้นกระผมมีเรื่องก็อยากจะทราบเรียน ฯพณฯ อีกเรื่องหนึ่ง คือ เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องของบริษัทนะครับ ที่ได้ดำเนินการมา ซึ่งกระผมได้ทราบว่า บริษัทไทยเคมิคัลทะเลนี้ก็ได้ให้คดีผู้ว่านวยการ และอีกตัวของผู้อำนวยการ นอกจากบริษัทเมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๖ โดยตั้งข้อหาว่า บกพรองต่อหน้าต่อตาอย่างร้ายแรง ทำให้บริษัทเสียหายเป็นอย่างมาก โดยไม่ได้มีการสอบสวนใด ๆ เคย ทั้ง ๆ ที่คดีผู้ว่านวยการและอีกตัวของผู้อำนวยการ ก็ได้ร้องขอให้มีการสอบสวนเถอะ เพราะว่าการทำงานของเขา นั้น ได้ปฏิบัติงานไปตามระเบียบแบบแผนและได้รับอนุมัติจากประธานกรรมการ และคณะกรรมการอย่างถูกต้องทุกสิ่งทุกอย่าง และได้ร้องเรียนไปยังอธิบดีมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม พลเรือตรี ธาตุ สินธุโสภณ อธิบดีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เขาวิน ๓ สีลวันต์ แต่ท่านอธิบดีมนตรีทั้งสองไม่ได้ตั้งกรรมการทำการสอบสวนให้ ตามที่คดีผู้ว่านวยการขอความเป็นธรรม ความจริงเรื่องนี้ เขาขอให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อจะได้พิสูจน์ว่าชอกช้ำหาเวลานั้น เป็นความจริงหรือไม่ หลักรฐานทุกอย่างมันมีอยู่ครับ การปฏิบัติราชการบี

หลักฐานทุกอย่างอยู่ แต่กระผมรู้สึกใจที่เมื่อเปลี่ยนแปลงรัฐบาลแล้ว กระผม
ก็ถือคติผู้ว่าราชการคนนั้นละครับ ได้ทำหนังสือถึง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงคมนาคมขอความเป็นธรรมอีก ขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
คมนาคมคือคนปัจจุบันนี้ครับ พลตรี สิริ ศิริโยธิน นี้ขอให้ตั้งกรรมการขึ้นสอบ
ส่วนหลักฐานและข้อเท็จจริง ตามที่บริษัทกล่าวหาว่าผมพรวงหน้าตัวอย่างร้าย
แรงนั้น บริษัทเสียหายอย่างมากนั้น ความจริงเป็นอย่างไร กระผมก็รู้สึกใจ
ที่รัฐบาลจงประชาชนได้ให้ความเป็นธรรม แก่ผู้ซึ่งไม่ได้รับความเป็นธรรม
หรือผู้ซึ่งเดือดร้อน ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมก็ได้ตั้งคณะกรรมการ
ขึ้นสอบสวน กระผมไม่ทราบว่าจะผลของการสอบสวนเป็นอย่างไร ฉะนั้นกระผมก็
อยากขอให้ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้กรุณาแถลงข้อที่
ประชุมนี้ด้วยครับว่า ผลการสอบสวนของคณะกรรมการซึ่ง ฯพณฯ ได้ตั้งขึ้นมา
นั้นเป็นอย่างไรบ้าง และ ฯพณฯ จะดำเนินการอย่างไรต่อไป ขอพระคุณ
ครับ

พลตรี สิริ ศิริโยธิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม)

ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอตอบข้อซักถามของ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้ เรื่องค่าชดเชยของการประกันภัยนั้น กระผม
อยากกราบเรียนรายละเอียดว่า เรือศรีเทพนี้เป็นเรือที่บริษัทได้จ้างดู
มีสัญญาทำการต่อและมอบเรือที่ญี่ปุ่น ตั้งแต่เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๐๔
แล้วก็เรือนี้ก็ออกมาในราคา ๓๑,๕๕๓,๑๒๐.๐๐ บาท ความราคาตามบัญชีที่
หักค่าเสื่อมแล้วก็คงเหลือ ๑๘,๕๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท บริษัทได้เอาประกันภัย
ไว้กับบริษัทพิพประกันภัย จำกัด เป็นเงิน ๒๓,๑๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท สำหรับ
รายละเอียดนั้นก็ใครจะกราบเรียนชี้แจงว่า เรือศรีเทพจะออกเดินทางจาก
กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๑๔ รับบรรทุกข้าวของบริษัทชัยพร

จำกั ก จำนวน ๔,๖๐๐ คัน ไปส่งที่เจ็ดค้ำห์ ประเทศชาวอุคีอาระเบีย ต่อมา
 เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๑๘ เวลาประมาณ ๑๐.๐๐ นาฬิกา ก็ได้รับ
 รายงานว่า เรือศรีเทพไฟใหม่ในขณะที่เรือเดินอยู่ห่างจากโคลัมโบ ประมาณ
 ๕๕๐ ไมล์ ต่อมาจากการปฏิบัติเรื่องประกันภัยนั้น คงได้ทราบเรียนแล้วว่า
 เรือศรีเทพไฟเื่ออาประกันภัยไว้กับบริษัทพิพประกันภัยจำกั ก เป็นจำนวนเงิน
 ๒๓ ล้าน ๑ แสนบาท คังนั้น ในทันทีที่ได้อทราบถึงเรือศรีเทพไฟใหม่ บริษัทก็
 ได้รับแจ้งให้บริษัทพิพประกันภัยจำกั กทราบ พร้อมกับให้บริษัทพิพประกันภัย
 จำกั กออกหนังสือรับรองให้ นำเรือลากจูงไปทำการลากจูง ซึ่งบริษัท
 พิพประกันภัยจำกั กก็มิขัดข้อง เพราะฉะนั้นในการดำเนินการต่อไป ทันที
 ที่ได้อทราบเรื่องเรือศรีเทพไฟใหม่ บริษัทก็ไ้แต่งตั้งให้บริษัทริชชารด์ฮ็อคที่
 องกง เป็นแอกจัสเตอร์ ทำหน้าที่แนะนำในการประกันตัวเรือ
 และสินค้าทุกชนิด เพราะฉะนั้นบริษัทก็ให้บริษัทมูเคอร์แอนด์ซาวเวทคอมปานี
 ฮอลแลนด์ไปจัดส่งเรือลากจูงไปทำการลากจูงเรือศรีเทพ ซึ่งก็ได้อลากจูงไป
 ก้นหาพบเรือศรีเทพเมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน และก็ลากจูงไปถึงโคลัมโบเมื่อ
 วันที่ ๒๘ มิถุนายน เพราะฉะนั้นในการกระทำครั้งนั้น ค่าซ่อมตอมา ค่าซ่อม
 เรือั้นในการประกันภัยนั้น ถ้าหากว่าค่าซ่อมเรือและค่าลากจูงเรือมีมูลค่า
 มากกว่า ๒๓ ล้าน ๑ แสนบาท ตามที่บริษัทประกันไว้ เราก็จะได้อค่า
 ประกันภัยเต็มตามมูลค่ากับบริษัทพิพประกันภัย คือ ๒๓ ล้าน ๑ แสนบาท
 หากมีมูลค่าไม่ถึงก็จะได้อค่าประกันภัยตามจำนวนค่าใช้จ่ายจริง ส่วนสินค้า
 ขาวจำนวน ๔,๖๐๐ คันนั้น ซึ่งบริษัทชัยพรจำกั กเป็นผู้เช่าเรือศรีเทพบรรทุก
 ไปเจ็ดค้ำห์ในอัตราค่าเช่าวันละ ๓,๐๐๐ เหรียญสหรัฐนั้น บริษัทผู้รับสินค้า
 ปลายทางที่เจ็ดค้ำห์เป็นผู้เอาประกันไว้ต่างหาก กับบริษัทประกันภัยสินค้า
 โดยตรง ฉะนั้นในการที่เรือซึ่งซ่อมนี้บริษัทมิได้มีงนอนใจ ได้เปิดช่องประมูค

ราคาขอมการขอมเรือศรีเทพที่ลอบคอน โดยบริษัทประมุขได้เป็นบริษัทที่มีชื่อบริษัท
ซึ่งเป็นบริษัทผู้สร้างนี้เองมีอยู่ที่โมโนเรก และขอมนั้นรวมทั้งคาขอมถาคิด
เป็นเงินเยนก็คาขอมเรือ ๑๕๐ ล้านเยน คาขอมจูงจากโคลัมโบไปญี่ปุ่น
๓๓ ล้านเยน ก็คิดเป็นเงินไทยประมาณ ๑๕,๖๑๐,๐๐๐ บาท ซึ่งต่ำกว่าราคา
ที่ประกันเอาไว้ เพราะฉะนั้นในการประกันภัยนี้ บริษัทจึงไม่ได้เสียหาย
ประการใด ก็มีอยู่อีกเรื่องเดียวที่กล่าวถึงเจรจากันอยู่ คือคาขอมจูงเรือศรีเทพ
จากจุดไฟใหม่มายังโคลัมโบนั้นจะเป็นเงินจำนวนเท่าไรนั้น และจะให้
พีแอลโอกลับเป็นผู้จ่ายหรือบริษัทพิพยประกันภัยเป็นผู้จ่ายนั้น ก็ต้องรอฟังคำ
ตัดสินจากอนุญาโตตุลาการที่ลอบคอน เสียก่อนว่าใครจะเป็นผู้จ่าย ซึ่งต้องเป็น
เวลานานโดยพอสมควร เพราะฉะนั้นในกรณีอย่างนี้เอง เมื่อรวมราคา
ต่าง ๆ เหล่านี้ บริษัทก็จะไต่แจ้งไปยังบริษัทประกันภัยซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ
ซึ่งก็คิดว่าคงไม่มีการเสียหายอย่างไร สำหรับเรื่องกำไรที่ท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติได้ถามมานั้นว่ากำไรลดน้อยลง และคิดว่าไม่เชื่อว่าในปี ๒๕๑๔ นี้จะ
ได้มีกำไร ๑๕ ล้านบาท ดังที่ไต่กราบเรียนมาแล้วข้างต้นนั้น สำหรับ
รูปร่างในปี ๒๕๑๓ กับ ๒๕๑๔ นี้ ถ้าหากว่าจะเทียบแล้ว ภาพการณ์ในรอบ
ปี ๒๕๑๓ ที่ผ่านมามีปรากฏว่าปริมาณและมูลค่าของสินค้าทั้งขาเข้า และขาออก
ระหว่างไทยกับญี่ปุ่น คือที่ผนกรวมเรียนระหว่างไทยกับญี่ปุ่น เพราะว่าเรือ
ของเรานั้นเดินระหว่างไทยกับญี่ปุ่นเป็นหลัก มียอดสูงคือสินค้าเข้ามีจำนวน
ทั้งสิ้นถึง ๑,๖๐๗,๘๖๒ ตัน และสินค้าออกมีจำนวนทั้งสิ้นถึง ๑,๕๑๘,๘๑๑ ตัน
สำหรับในปี ๒๕๑๔ จากการเปรียบเทียบเหตุที่ทำให้บริษัทนี้กำไรน้อยลง
กว่า ๒๕๑๓ ก็คือว่าปริมาณสินค้าทั้งเข้าและออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้า
ที่ขนในเส้นทางสายญี่ปุ่นลดน้อยลง แต่ปริมาณเรือเพิ่มขึ้น ดังจะกราบเรียน
ต่อไปนี้ เดือนมกราคม ๒๕๑๓ มีปริมาณสินค้าทั้งสิ้น ๒๕๖,๑๒๐ ตัน แต่ว่าใน

เดือนมกราคม ๒๕๑๘ มีปริมาณสินค้าทั้งสิ้นเพียง ๒๕๘,๕๐๘ ตัน ในเดือน
 กุมภาพันธ์ ปี ๒๕๑๗ มีสินค้า ๒๕๕,๓๗๕ ตัน แคว้นปี ๒๕๑๘ มี ๒๒๕,๐๐๐ ตัน
 ก็เป็นรายละเอียดที่มาทั้งเดือนมีนาคมและเมษายนตามลำดับ เพราะฉะนั้น
 สำหรับในปี ๒๕๑๗ ซึ่งบริษัทได้ผลกำไรเป็นจำนวนมากนั้น ก็เนื่องจากว่า
 เรือต่าง ๆ อันเกิดจากวิกฤตการณ์เกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิงทำให้เรือต่างชาติ
 ที่จะมารับสินค้าระหว่างไทย ญี่ปุ่น น้อยลง เรือเราได้รับสินค้าสูงขึ้น แคว้นปี
 ๒๕๑๗ นี้ก็ยังจะขอทราบเรียนว่า เหตุที่สินค้าลดลงก็เพราะว่าในปี ๒๕๑๗
 เราได้รับข่าวดูแลในการขมุกขมูญอุปกรณ์ ในการขาดเครื่องทำนุผู้ตามก็เคยเป็น
 ผู้อำนวยการบริษัทนั้นแล้ว ก็ยอมเข้าใจก็ว่าเมื่อการขาดเครื่องทำนุผู้ตามนั้น
 ต้นทุนก็น้อย ค่าใช้จ่ายก็น้อย และได้รับรายได้เต็มที่ เพราะฉะนั้นกำไรของ
 ปี ๒๕๑๗ จึงสูงดังได้ทราบเรียนมาแล้ว แต่ในปี ๒๕๑๘ นี้ อุปกรณ์ในการขน
 ทางทวนนั้น เราได้มาเพียง ๓ เดือน คือตั้งแต่ตุลาคม พฤศจิกายน ธันวาคม
 เท่านั้น และเมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๑๗ ซึ่งทำมาตลอดทั้งปีแล้ว เราก็ทำ
 การเพียง ๒๕ เปอร์เซ็นต์ รายได้จึงลดลง และนอกจากนั้นก็เป็นอย่าง
 ที่ท่านได้ซักถามมาว่า เรือนครขนนะได้เสียเวลาซ่อมประมาณ ๒ เดือนเศษ
 เนื่องจากว่าเครื่องกำเนิดไฟฟ้าในเรือเสียอย่างกะทันหัน และเครื่อง
 กำเนิดไฟฟ้าที่เสียนี้ไม่มีอะไหล่ต่าง ๆ ในท้องตลอด ก็จำเป็นต้องตั้งเครื่อง
 กำเนิดไฟฟ้ามาเปลี่ยนใหม่ ต้องเสียเวลาในการตั้งและการติดตั้งเครื่องแทน
 เครื่องที่ชำรุด ทำให้เสียเวลาการเดินเรือถึง ๒ เดือนเศษ เรื่องนี้กระผม
 ได้รับรายงานและได้ส่งสอบสวนไปแล้ว ว่าเป็นการสะเพร่าบกพร่องหรือ
 เพราะประการใด ยังไม่ได้รับรายงานตอบมา เพราะฉะนั้นอย่างไรก็ตาม
 ในเรื่องการประชุมผลกำไรนั้นได้รับประเมินผลกำไรจากบริษัท ประเมินว่า
 ในการที่มี ๒๕๑๘ เราได้รับการขมุกขมูญอุปกรณ์ ๓ เดือน และสินค้าต่าง ๆ

เรายังไม่ได้รับทำการขนส่งอยู่ตามที่สถิติที่ปรากฏนั้น จึงคาดคะเนจากผลรายได้ โดยประมาณการว่าในปีนี้จะได้อะไรประมาณ ๑๕ ล้านบาท อันนี้เป็นผลของการ คาดคะเนในการดำเนินการของบริษัท ประการที่ ๓ ที่ท่านถามว่า เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม เรือสมุทรปรากฏว่าได้ชนกับเรือของ เกาหลีใต้ที่ญี่ปุ่น กระผมได้รับทราบ รายงานเมื่อ ๒ วันนี้อง ปรากฏว่าเนื่องจากวันนั้นหมอกลงจัด ได้มีเรือชนกันอยู่ แล้ว ๒ ลำ และของเรากำลังผ่านร่องน้ำมาใหม่ ๆ เรือกำลังเดินเต็มฝีจักร เรือเกาหลีใต้ก็เดินมาเต็มฝีจักร หมอกลงจัดก็เลยชนกันอีก เป็นลำที่ ๓ ค่าเสียหาย ทั้งหมด ๔ ล้านบาท ได้ซ่อมแซมเสร็จแล้ว และเรือกำลังเดินทางบรรทุกสินค้ามาแล้ว การเสียหายนั้นก็เป็นที่ของผู้ประกันเรือนครชน กระผมกราบเรียนมาแล้ว มีอีกเรื่องหนึ่งที่ท่านผู้แทนราษฎรได้ถามถึงว่า อธิบดีผู้อำนวยการและอธิการของ ผู้อำนวยการได้ถูกตั้งข้อหาว่าบกพร่องต่อหน้าที่ แล้วถูกปลดออกไปนั้น เรื่องนี้เป็น เรื่องเกิดขึ้นก่อนที่สมัยรัฐบาลนี้จะเข้ามา โดยที่ว่ารัฐบาลในชุดนี้ได้ตั้งกรรมการ สอบสวนชั้นอุกหนึ่ง มีพลเรือตรี ชาลี สินธุโสภณ เป็นประธานกรรมการ ประกอบ ด้วยกรรมการทั้งหมด ๑๒ นาย ได้พิจารณาและลงความเห็นว่ามีควาผิดจึงได้สั่ง ปลดไป ต่อมากระผมได้รวบรวมเรื่องราวทราบว่าท่านผู้มีเกียรติที่ถามนั้นก็ยื่นเรื่องราวขอให้สอบสวนใหม่ไปยังรัฐมนตรี ฯ ชาลี และรัฐมนตรี ฯ เขาว แต่ที่ท่าน รัฐมนตรีทั้งสองมิได้ทำการสอบสวนโดยถือว่าได้เสร็จสิ้นไปแล้ว ต่อมาเมื่อกระผม ได้มาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านได้ทำการร้องเรียนไปอีก กระผม ก็ได้ตั้งกรรมการสอบสวนให้เป็นกรณีพิเศษ คณะกรรมการสอบสวนแล้ว ได้มีความ เห็นขัดแย้งมา ๒ ประการ กรรมการทั้ง ๓ ท่าน ๒ ท่าน เห็นว่าไม่มีความผิดตาม ข้อหา อีกท่านหนึ่งยังแย้งว่ายังมีความผิดอยู่ เพราะฉะนั้นกระผมได้ส่งเรื่องนี้ให้ไป ยังกรรมการของบริษัทไทยเดินเรือทะเลจำกัด เนื่องจากว่าแต่ก่อนนั้นบรรการรัฐวิสาหกิจ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ เป็นประธานอยู่ สำหรับบริษัทไทยเดินเรือทะเล นั้น แต่เนื่องจากตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ รัฐมนตรีหรือนักการเมือง จะเข้าไปเป็น กรรมการในรัฐวิสาหกิจไม่ได้ กระผมจึงไม่มีอำนาจที่จะสั่งการไปบริษัทไทยเดินเรือทะเลต่อไป แม้แต่อย่างไร ใ้ส่งผลสำนวนและการสอบสวนไปให้บริษัทไทยเดินทะเล จำกัดพิจารณาแล้ว เพราะ เมื่อเป็นบริษัทจำกัดก็เป็นอำนาจและหน้าที่ของบริษัทนั้น เวลานี้ยังไม่ได้รับคำตอบแต่ประการใด จึงกราบเรียนให้ทราบ

นายจรรยา วัฒนาก (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอเรียนซัก ๗๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นครั้งที่ ๒ ที่ท่านบอกว่าเรือศรีเทพเห็นจะไม่มีปัญหา เข้าใจว่าบริษัทประกันภัยจะชดใช้ค่าเสียหายค่าซ่อมให้ไหม กระผมขอเรียนถามว่า ตามปกติบริษัทประกันภัยนั้น ถ้ามีการยอมรับชดใช้ค่าเสียหายแล้ว เขาจะใจให้ตามอัตราที่ต้องเสียหายไปจริง และโดยเกินตัดกเตเบ็ด (deduct table) คือเงินที่กำหนดไว้ สำหรับเรือศรีเทพนี้ กระผมได้ทราบว่า มีตัดกเตเบ็ด (deduct table) ๓,๕๐๐ เหรียญ แต่ว่าการที่เราจะเชื่อบริษัทประกันภัย ๆ ไม่ได้ การซ่อม การลากจูงทุกสิ่งทุกอย่างที่บริษัทจะเสียหายนั้น บริษัทประกันภัยจะต้องออก security ball ให้ กระผมไม่ทราบว่าบริษัทที่พินประกันภัยได้ ออก security ball ให้บริษัทไทยเดินเรือทะเลหรือเปล่า หรือว่าอย่างไร กระผมขอควมกรุณาเรียนซัก ๗๗๗ รัฐมนตรีเลย สำหรับเรือศรีเทพนี้ กระผมได้ทราบว่าทางบริษัทได้ประกาศอะแบนตัน Voyage ซึ่งหมายถึงว่าสละการขนส่งสินค้าเที่ยวนี้ การสละอะแบนตันนี้ ผลักจะมีว่าบริษัทไทยเดินเรือทะเล จะไม่รับผิดชอบสินค้าที่บรรทุกไปแล้ว แต่ว่าส่งไม่ถึงปลายทาง ทั้ง ๆ ที่บริษัทไทยเดินเรือทะเลได้รับค่าระวางมาครบถ้วนถูกต้องแล้ว และ เรือก็ไม่ไ้จม ซึ่งที่ถูกแล้วในฐานะที่

บริษัทไทยเคินเรือทะเล เป็นบริษัทของราชการ เป็นบริษัทของประชาชน น่าจะ
 ต้องรักษาชื่อเสียงไม่ควรที่จะไปหาประโยชน์เล็ก ๆ น้อย ๆ โดยหาทาง
 ประกาศอะแวนคัน Voyage และก็มารับผิดชอบสินค้า ทั้ง ๆ ที่บริษัทได้รับ
 ภาระวางเข้ามาถูกต้องแล้ว อันนี้ผมรู้สึกว่าจะเป็นที่น่าอับอายเหลือเกิน
 และต่อไปกระผมก็มีความเชื่อว่าบรรดาบริษัททางบ้านก็จะเข็ดขยาด จะไม่
 เชื้อติดบริษัทนี้อีกต่อไปแล้ว เพราะวาระรับสินค้าเขาไปแล้ว เรือก็ไม่ไ้จม
 และก็สินค้าควรจะส่งเขาไปให้ถึงที่ ก็ไม่ส่งไป อันนี้เป็นความจริงหรือไม่ครับ
 ทาง ๗๗๗ จะคิดแก้ไขอย่างไรที่จะไม่ให้บริษัทของราชการของเรานี้ถ้าเอา
 ไปเปรียบประชาชน หรือว่าทำให้ประชาชนเขาเห็นว่าเราปฏิบัติงานไม่ซื่อ
 อีกประการหนึ่ง ที่ ๗๗๗ ได้ตอบว่าเหตุที่ปี ๒๕๑๗ ได้กำไรมาก เพราะว่า
 สินค้าขายก็เพราะว่าเอาเรือไปชนอ่าววูชนั้น ความจริงไม่ใช่เช่นนั้นครับ
 กระผมขอกราบเรียนว่า การที่บริษัทไทยเคินทะเลชนอ่าววูชของทหารอเมริกัน
 ไปส่งให้รัฐบาลเขมนั้น เขาเขาเรือต่างหากครับ ไม่ได้ใช้เรือของบริษัท
 เลย เขาเรือตก ครับ ชนอ่าววูชไปไม่ใช่เรือของบริษัทหรอกครับ ฉะนั้นการที่
 สินค้าขายนั้นไม่ใช่ เพราะเอาเรือไปชนอ่าววูช หามิได้เช่นนั้นครับ ที่
 กระผมยังคิดใจในเรื่องที่ ๗๗๗ ได้ตอบว่า ที่ ๗๗๗ ได้ตั้งคณะกรรมการ
 ขึ้นมาสอบสวนตามที่กระผมได้ร้องขอความเป็นธรรม ในการที่ถูกให้ออกจาก
 งานนั้น ความจริงเขาให้ออก ไม่ใช่ปลดคนครับ ให้ออกในฐานะบกพร่องต่อ
 หน้าที่และกับบริษัทเสียหายอย่างร้ายแรง ซึ่งความจริงแล้วหลักฐานทุกอย่าง
 มีผมครับว่า กระผมไม่ได้บกพร่องต่อหน้าที่และก็ได้ปฏิบัติถูกต้อง คือได้รับ
 อุมัติจากประธานกรรมการและคณะกรรมการ แต่ว่าในสมัยนั้นซึ่งมี
 พลเรือเอก จิต สิงขุฉโย เป็นประธานกรรมการบริหาร ไม่ได้ยกเอา
 หลักฐานเอามาแสดงว่าที่เขากล่าวหาว่าบกพร่องนั้นบกพร่องอย่างไร ความ

จริงไม่ได้ออกพร่อง ทุกอย่างถูกต้อง ๆ ตามระเบียบบริษัทไม่ได้เสียหาย และ
 ในการที่เอากระแสมออกก็อ้างว่าจะได้มีโอกาสสอบสวนไล่สะควกขึ้น แต่ว่า
 หลังจากที่กระแสมออกมาแล้วเกือบ ๒ ปี ไม่ได้มีการสอบสวนใด ๆ เลย
 อันนี้กระแสมก็คิดว่า ๗๗๗ ซึ่งเป็นรัฐบาลของประชาชน ก็น่าจะไต่พิจารณา
 โดยตรงแท้แล้วไต่กรูณานึกถึงความ เป็นจริงอ้างว่าความเป็นจริงเป็นอย่างไร
 ถูกอะไร ๗๗๗ ไม่ไต่เป็นประธานกรรมการเหมือนในสมัยก่อน ๆ ของ
 บริษัท แต่ท่านก็เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่รับ เป็นผู้รับผิดชอบต่อประชาชนในการที่จะ
 รับผิดชอบในการบริหารงานของบริษัทนี้ กระแสมก็คิดว่าท่าน เป็นรัฐบาลของ
 ประชาชน ท่านน่าจะต้องรับรอน ท่านอาจจะต้องนึกถึงว่าคนที่ไม่ได้รับความ
 เป็นธรรมนั้น เขาจะมีความรู้สึกอย่างไร สิ่งใดที่มันถูกมันต้อง ก็น่าจะไต่
 ประกาศออกมาให้เห็นชัดแจ้งว่าใครผิดใครถูกกันแน่ ไม่ใช่เอาหน้าเก็บหน้า
 อยู่ เวลานี้กระแสมร้องมาตั้งแต่เดือนเมษายน พฤษภาคม มิถุนายน กรกฎาคม
 สิงหาคม ๕ เดือนแล้วครับ ฉะนั้นกระแสมก็ขอความกรุณาด้วยว่า ขอให้ ๗๗๗
 ไต่ประกาศออกมาเลยว่ามีผิดถูกอย่างไร ซึ่งกระแสมมีความเชื่อมั่น หรือ ก็น
 ว่ากระแสมทั่วไปด้วยความถูกต้อง ไม่มีผิดพลาดอะไรเลย แล้วก็ยิ่งกว่านั้น
 บริษัทไทยเดินเรือไต่จ้างสำนักงานอุกฤษณ์ มงคลนาวิน มาสอบสวน ซึ่ง
 สำนักงานอุกฤษณ์ มงคลนาวิน ก็ไต่รายงานบริษัทมาแล้วว่า ไม่มีความผิด
 อะไร ไม่สามารถจะฟ้องร้องได้ อันนี้ก็ เป็นเรื่องชัดแจ้งอยู่แล้ว ฉะนั้นกระแสม
 ก็คิดว่า ๗๗๗ ไต่รับรายงานของคณะกรรมการสอบสวนแล้วก็ขอกรุณาเร่งรัด
 และกรุณาสั่งการเพื่อประกาศให้ประชาชนได้รับรู้ต่อไปด้วย เพราะตัวกระแสม
 นี้ก็เป็นคนของประชาชนเหมือนกัน ประชาชนเขาก็คอยฟังอยู่ว่ากระแสมผิดหรือ
 ไม่ผิด กระแสมบกพร่องอย่างไร หรือทุจริตคิดไม่ชอบอย่างไร อันนี้กระแสมขอ
 ความกรุณาด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

พลตรี สิริ ศิริโยธิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
 ทานประธานที่เคารพ กระทบขอเรียนชี้แจงข้อซักถามดังต่อไปนี้ สำหรับ
 เรื่องการประกันภัยนั้นค่าเสียหายจริงในทั้งลากจูงและการชอนนั้น ได้ทราบ
 เรียนว่าเปิดประมูลไปแล้ว เป็นวงเงิน ๑๕,๒๑๐,๐๐๐ บาท และเป็นการ
 ยอมรับทราบโดยปริยายของบริษัทพิพประกันภัยแล้ว ว่าเมื่อแจ้งไปว่าเรือ
 ลำนี้อัดไฟไหม้และเกิดอุบัติเหตุขึ้น ขออนุญาตที่จะลากจูงจากสถานที่เกิดเหตุ
 ไปยังที่โคลัมโบ ซึ่งบริษัทพิพประกันภัยก็รับทราบ และอนุญาตให้ดำเนินการ
 ก็เป็นการยอมอยู่ในตัวแล้ว และบริษัทพิพประกันภัยนั้นจะดำเนินการมีความ
 สามารถของตัวแต่ไหนนั้น กระทบจะไม่ขอกล่าวถึง เพราะอย่างไรก็ตาม
 บริษัทนี้กระทรวงการคลังเป็นผู้ถือหุ้นรวมอยู่ด้วย ประการที่สอง เรื่องสินค้า
 นั้น กระทบขอทราบเรียนว่าสินค้าจำนวน ๔,๒๐๐ ตัน ซึ่งบริษัทชัยพร จำกัด
 เป็นผู้เช่าเรือศรีเทพบรรทุกไปเจดดาห์ ในอัตราเช่าวันละ ๓,๐๐๐ เหรียญ
 สำหรับเท่านั้น บริษัทผู้รับสินค้าปลายทางที่เจดดาห์เป็นผู้เช่าประกันไว้ทางหาก
 กับบริษัทประกันภัยสินค้าโดยตรง หากมีการเรียกร้องค่าเสียหายเกี่ยวกับ
 สินค้า บริษัทประกันภัยสินค้าจะเรียกค่าเสียหายเอาที่บริษัทนั้นต่อไป ซึ่งเป็น
 ผู้เช่าเรือและเรือนี้เมื่อได้ไปถึงท่าเรือที่โคลัมโบแล้ว ก็ได้ตกลงติดต่อบริษัท
 สินค้า และผู้เช่าตกลง ผู้เช่าและผู้รับสินค้านั้นกำลังพิจารณาอยู่ว่าจะเอาชาว
 จำนวนนี้ออกขายที่โคลัมโบหรือจะบรรทุกต่อไป ในที่สุดก็ได้ตกลงกับบริษัทว่า
 บรรทุกสินค้าจำนวน ๔,๒๐๐ ตันนี้ ทางบริษัทผู้รับซื้อสินค้านั้นจะขนย้ายลงจาก
 เรือศรีเทพได้ที่โคลัมโบไม่เกินวันที่ ๗ นี้ และหลังวันที่ ๗ นี้ เขาก็จะลาก
 เรือกลับมาชอน ซึ่งมีไต่อยู่ในความรับผิดชอบของบริษัทไทยเดินเรือทะเล
 แม้แต่ประการใด สำหรับเรื่องคาระวางนั้น กระทบได้ทราบเรียนอาจจะ
 สืบสนในคำพูด อาจจะเร็วไปหน่อยว่าสินค้านั้นในปี ๒๕๑๔ นะ มีจำนวนน้อย

กว่าปี ๒๕๑๗ เพราะวาระการว่างเฉพาะการว่างในปี ๒๕๑๗ นั้น เราได้
 การว่างถึง ๑๒๐ ล้านบาท ซึ่งในปี ๒๕๑๖ นั้น เราได้การว่างเพียง ๑๑๒
 ล้านบาท ตามบัญชีที่ปรากฏ มาทีนี้สำหรับ เรื่องการสอบสวนนั้น กระผมเองรัก
 ความยุติธรรมและเห็นใจอยู่เสมอ เพราะว่าไม่อยากเห็นผู้ใดถูกทำลายโดย
 ความยุติธรรม และอยากเห็นความยุติธรรมอยู่ทุกหนทุกแห่ง และตัวเองก็
 ไม่อยากได้รับความยุติธรรมเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้น เรื่องนี้เมื่อท่านได้
 ร้องมา ทั้ง ๆ ที่ได้เคยร้องไปกับรัฐมนตรีสองสมัยแล้ว ก็ไม่ได้รับการเอาใจ
 ใส่ กระผมก็ได้ส่งกรมการสอบสวน กรมการสอบสวนเสรีจึงต้องใช้เวลา
 เมื่อใช้เวลา กระผมก็ได้ส่งไปกับคณะกรรมการไทยเคิน เรือทะเล จำกัด เมื่อ
 เดือนกรกฎาคม เพื่อรอฟังความคิดเห็นประกอบในการพิจารณาต่อไป แต่
 อย่างไรก็ตาม กระผมจะได้ติดตามเรื่องเหล่านี้ เพื่อให้ความยุติธรรมแก่
 ท่านโดยเร็วที่สุดและด้วยความเห็นใจที่สุดเช่นเดียวกัน

นายจรรยา วัฒนากร (ราชบุรี) ท่านประธานที่เคารพ ท่าน
 เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมยังติดใจในเรื่องการว่างบรรทุกสินค้าของ
 เรือศรีเทพอยู่ขณะนี้ กระผมได้เรียนถาม ทนาย รัฐมนตรีว่า บริษัทได้
 ประกาศอะแบนคันวอยเอจ (abandon voyage) การประกาศอะแบนคัน
 วอยเอจนี้เป็นผลทำให้บริษัทไม่ต้องรับผิดชอบในสินค้าที่รับขนไป ซึ่งอันนี้
 กระผมเห็นว่า เป็นวิธีการซึ่งบริษัท คิน เรือที่คี่เขาไม่กระทำกัน และโดย
 เฉพาะอย่างยิ่งบริษัทไทย เคิน เรือทะเลนี้ เป็นบริษัทของราชการ เป็นบริษัท
 ของประชาชน ทว่าไม่ละ จึงจะไปเอาเปรียบประชาชนหรือพ่อค้าที่เขาจ้างไป
 ในเมื่อรับจ้างเขาไปจากกรุงเทพ ฯ ถึงเจ็ดค่าที่ แต่ว่าเรือได้ไปเพียงแค
 โคลัมโบ และก็ไปสละสินค้า สละเที่ยวเรือที่นั่น ซึ่งอันนี้ท่านลองสอบถาม
 บริษัทคินเรือเขาดูเถิดครับ ว่ามีใครเขากระทำกันบ้าง การทำอย่างนี้เป็น

การเอาเปรียบพ่อค้าเขา เอาเปรียบผู้จางขนสินค้าไป เพราะรับภาระวาง
 เขาจากกรุงเทพฯ ถึงเจ็ดคำท่ ไม่ใช่จากกรุงเทพฯ ถึงโคลัมโบ แต่ว่า
 เมื่อเรือไปถึงที่นั่น ทั้ง ๆ ที่สินค้าก็ไม่เสียหาย ถิ่นที่เอาสินค้านี้ไปส่งให้
 เขาถึงปลายทาง หรือว่าอาจจะทำกันโดยให้ตรงไปตรงมา คืออาจจะคิดค่า
 ว่างแคโคลัมโบ ไม่ควรจะไปเอาเขา และโดยประกาศอะแบบค้นวอยเอจ
 อยางนี้ บริษัทเดินเรือที่ดีเขาไม่กระทำกันหรอกครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเจริญครับ ชักถาม ถามเคย
 ครับ

นายเจริญ วิธนากร (ราชบุรี) : กระผมจะชักถามนะครับ
 แล้วก็ชี้แจงให้ พวกฯ รัฐมนตรีและประชาชนได้ทราบว่าการอะแบบค้น
 วอยเอจนี้ บริษัทเดินเรือที่ดีเขาทำกันไหม ฉะนั้นที่บริษัทไทยเดินเรือทะเล
 ซึ่งเป็นของรัฐบาล เป็นของราชการนี้ ได้กระทำอย่างนั้น มันไม่ชอบ ฉะนั้น
 กระผมก็อยากจะชี้แจงเหตุผลให้ พวกฯ รัฐมนตรี ซึ่งท่านรับผิดชอบบริษัทนี้อยู่
 ได้ทราบถึงสิ่งซึ่งควรจะแก้ไขถ้าจะทำอย่างไรให้มีการแก้ไขได้ ให้ผู้ที่เขาส่ง
 สินค้าเขาได้รับความเป็นธรรม และก็เพื่อรักษาชื่อเสียงของบริษัทราชการ
 เอาไว้ กระผมก็เห็นว่ามันจะเป็นประโยชน์ ฉะนั้นจึงต้องชี้แจงครั้งนี้
 เป็นครั้งสุดท้ายแล้วครับ ก็ไม่มีอะไรจะชักต่อไปอีกแล้ว ก็จะฝากท่าน
 รัฐมนตรีไว้ว่าควรจะทำให้เป็นไปตามลักษณะการเป็นบริษัทเดินเรือที่ดี เป็น
 บริษัทเดินเรือที่รักษาชื่อเสียง เพราะว่าบริษัทนี้เป็นบริษัทของรัฐบาล ругันไป
 ทั่วโลกแล้วก็ได้เคยปฏิบัติมาอย่างเรียบร้อย ไม่เคยมีการกระทำเช่นนี้ ซึ่ง
 การกระทำเช่นนี้มันเป็นการหลอกล่ียง รับเงินเขาแล้วแต่ไม่ส่งสินค้าไปให้
 ถึงปลายทาง นี่แหละครับเป็นข้อเสียหายอย่างยิ่ง ฉะนั้นกระผมก็อยากจะขอ
 ให้ท่านรัฐมนตรีได้รับทราบไว้ และถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรได้ ใ้อจะ

คืนการวางให้เขาสักครึ่งหนึ่งหรือว่าอย่างไรซึ่งถือว่าเราได้ทำหน้าที่ไม่ครบ
 บริบูรณ์ แต่ว่าไอการที่ประกาศโทรทัศน์ตามกฎหมายทะเลนั้น ทำได้ครบ
 ถ้าเรือมันเกิดเอ็คซิเด็นท์ขึ้น อะไรขึ้นให้เราได้ เราจะสะดวกเรือทำได้ตาม
 กฎหมายทะเลนครบริบ แต่ว่ากฎหมายทะเลเมืองไทยไม่มีนครบริบ มันต้องใช้
 กฎหมายทะเลของอังกฤษ ซึ่งการเดินเรือสากลทั่วโลกนั้นก็ต้องใช้กฎหมาย
 เดินเรือทะเลของอังกฤษทั้งนั้น ฉะนั้นที่กระเนกราบเรียนนี้ก็เพื่อที่จะรักษา
 ชื่อเสียงของประเทศไทย เพราะการเดินเรือมันมันเป็นอินเตอร์เนชันแนล
 นครบริบ คือเป็นที่เข้าใจกันทั่วโลก และเขาถือว่าไอความเชื่อถือเป็นสิ่งสำคัญ
 ที่สุดอย่างบริษัทประกันภัยเหมือนกัน อย่างที่กระเนฆ่าด้วยว่าไอว่าทำไม
 บริษัทประกันภัยที่พยประกันภัยจึงไม่ออก security ball มาให้ ซึ่งบริษัท
 ประกันภัยนี้เราถือว่าเป็นเรื่องซึ่งเราต้องรักษาประเพณี ขนบธรรมเนียม
 ประเพณีซึ่งอันนี้ก็ในประเทศอังกฤษนครบริบ เป็นที่รู้จักกันอยู่ และก็เป็นที่รับรองกัน
 ทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ที่กระเนไกรกราบเรียนมาแล้วว่าเรือราชบุรีนะ
 ทั้ง ๆ ที่มีเหตุอื่น ๆ ซึ่งเขาจะแก้ตัวหรือจะอ้างอะไรก็ได้ แต่เขาก็ไม่ทำ
 เพราะเขารักษาชื่อของเขา เมื่อมีคดีต้องจ่ายเงินให้ ฉะนั้นที่กระเนสงสัย
 และที่ไคฆ่าท่านรัฐมนตรีด้วยว่าท่านรัฐมนตรีอีกควายว่า ทำไมบริษัทประกันภัย
 ซึ่งบริษัทไทยเดินทะเลไคฆ่าประกัน เปลี่ยนประกันใหม่จึงไม่ออก securi-
 ty ball ให้ หรือว่าไคฆ่าอะไรเป็นหลักฐานให้ทางบริษัทไทยเดินทะเล นี้
 เกิดมีความมั่นใจว่าท่านไคฆ่ายอมได้ทำไคฆ่าอะไรไปแล้วบ้าง ทางบริษัท
 ประกันภัยจะเป็นผู้จ่ายให้แน่นอน ฉะนั้นกระเนถึงฆ่าท่านก็เรียนท่านหน่อย
 เพราะว่าเรื่องของกรเดินเรือหรือเรื่องซิปปิ้งนี้ครับ ก็รู้สึกวากี้ไคฆ่าจะได้อะไร
 เข้าใจกันนักในบรรดาประชาชนหรือท่านเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรตินี้ก็ กระเนจึง
 ต้องพยายามพูดให้ละเอียดลึก อีกหน่อย เพื่อที่จะได้เข้าใจกันและกระเนก็มี

ความตั้งใจจริง ๆ ที่จะสนับสนุนให้บริษัทนี้ไ้มีความเจริญก้าวหน้าไป เพราะ
ว่าเป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่าการขนส่งทางทะเลนั้น เมืองไทยเราปีหนึ่ง
เสียเงินไปประมาณหมื่นกว่าล้านบาท แต่ว่าเราไ้มาเพียงไปก็ความ ๒ - ๓
ล้านบาท เท่านั้นเอง จึงมา เป็นบริษัทของราชการไทยนี้แหละครับ ที่นำ
เสียค่ายเหลือเกิน ฉะนั้นอันนี้กระผมก็พยายามที่จะต่อสู้ และก็จะขยายพาณิชย์
นาวีของไทยนี้ให้มั่นคงกว่านี้ยิ่งขึ้น กระผมก็ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นข้อสังเกตที่ฝากเอาไว้จะ
กระทู้อไปเป็นของคุณประสงค์ วงษ์สุนทร เรื่อง สวัสดิการของครู
โรงเรียนราษฎร์ ตามกระทรวงศึกษาธิการ เชิญคุณประสงค์ครับ

นายประสงค์ วงษ์สุนทร (นครสวรรค์) : ท่านประธาน
ที่เคารพ และเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ประสงค์ วงษ์สุนทร
ส.ส. นครสวรรค์ สังกัดพรรคเกษตรสังคม ขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องสวัสดิการของครูโรงเรียนราษฎร์ เพราะ
ขณะนี้ปัญหา เกี่ยวกับความมั่นคงของครูโรงเรียนราษฎร์นั้น กำลังประสบปัญหา
ค่าครองชีพสูง เนื่องจากขณะนี้ปัญหาทางเศรษฐกิจได้ปั่นป่วน จึงทำให้ครู
โรงเรียนราษฎร์ขวัญไม่ถึ ในการบริหารงานก็ถึ ในการสอนเด็กนักเรียนก็ถึ
และประการสำคัญที่สุดครูโรงเรียนราษฎร์ขาดสวัสดิการที่ดีและเหมาะสม จึง
ทำให้ครูโรงเรียนราษฎร์พากัน ก็ออกจันคั่นร่นและเรียกร้องสิทธิต่าง ๆ นา
นาอย่างกว้างขวาง จนในที่สุดก่อให้เกิดปัญหาการขัดแย้งระหว่างครูและ
โรงเรียน และได้เกิดปัญหาคือลดยแพมาดังที่เราไ้ทราบกันอยู่แล้ว ฉะนั้น
กระผมจึงขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ถังค่อไปนี้

เนื่องจากครูโรงเรียนราษฎร์ไ้มีส่วนสำคัญในการให้การศึกษา
แก่เยาวชนของชาติ เช่นเดียวกับครูโรงเรียนรัฐบาล และครูองค์การ แต่

ครูโรงเรียนราษฎรไม่ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาล ในด้านสวัสดิการเลย
จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลจะมีนโยบายให้ความช่วยเหลือในด้านสวัสดิการ แก่
ครูโรงเรียนราษฎรเหมือนอย่างที่ได้แก่ครูโรงเรียนรัฐบาล ครูองค์การได้
หรือไม่ ถ้าไม่มี ขอทราบว่าเป็นเพราะเหตุใด

๒. ถ้ารัฐบาลมีนโยบายจะให้ความช่วยเหลือ แก่ครูโรงเรียน
ราษฎร ขอเรียนถามว่าจะให้ในด้านใด และจะให้เมื่อใด กระผมขอเรียน
ถาม ๒ ข้อนี้ก่อน ขอขอบคุณครับ

นายประชุม รัตนเพียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) :
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายประชุม รัตนเพียร
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตราด และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
สาธารณสุข ได้รับอนุมัติจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ให้ตอบกระทู้ถามของ
คุณประสงค์ วงษ์สุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์ แทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งติดราชการ ดังต่อไปนี้

คำถามที่ว่า รัฐบาลจะมีนโยบายให้ความช่วยเหลือในด้าน
สวัสดิการแก่ครูโรงเรียนราษฎร เหมือนอย่างที่ได้แก่ครูโรงเรียนรัฐบาล
หรือไม่ ถ้าไม่มี ขอทราบว่าเป็นเพราะเหตุใดนั้น ขอตอบว่ามีครับ รัฐบาลมี
นโยบายที่จะให้ความช่วยเหลือในด้านสวัสดิการแก่ครูโรงเรียนราษฎรอยู่แล้ว
และตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร ฉบับเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๑๘ ก็ได้
กำหนดให้มีกองทุนสงเคราะห์ กองทุนสงเคราะห์นี้ได้เงินมาจาก ๓ ทาง
ด้วยกัน คือ

๑. จากเงินเคื่อนของครูเอง ๓ เปอร์เซ็นต์
๒. จากเงินของโรงเรียน ๓ เปอร์เซ็นต์

๓. จากรัฐบาลจ่ายสมทบ ๒ เพอร์เซ็นต์ รวม ๑๒ เพอร์เซ็นต์
เงินจำนวนนี้จะนำไปดำเนินการให้ครูโรงเรียนราษฎรได้รับสวัสดิการ

สำหรับคำถามข้อที่ ๒ ที่ถามว่า ถ้ารัฐบาลมีนโยบายจะให้ความ
ช่วยเหลือแก่ครูโรงเรียนราษฎร ขอเรียนถามว่าจะให้ในค่านใดบ้าง และจะ
ให้ได้เมื่อใดนั้น ขอตอบว่าตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๑๔ ได้กำหนดไว้ว่า ให้มีการช่วยเหลือเป็นสวัสดิการแก่ครู
โรงเรียนราษฎร ดังนี้

ก. การให้การสงเคราะห์ในกรณีเจ็บป่วย และคลอดบุตร

ข. การให้การสงเคราะห์เป็นเงินทุนเลี้ยงชีพ ประเภทหนึ่ง
หรือที่เรียกกันทั่ว ๆ ไปว่าเงินสะสม เงินนี้มาจากเงิน ๓ เพอร์เซ็นต์ของ
ครูเองพร้อมด้วยดอกเบี้ย

ค. การให้การสงเคราะห์เป็นเงินทุนเลี้ยงชีพประเภทสอง หรือ
ที่เรียกกันทั่ว ๆ ไปว่าเงินบำนาญ เงินนี้มาจากเงินของทางโรงเรียน ๓
เปอร์เซ็นต์ และของรัฐบาล ๒ เพอร์เซ็นต์

ง. การให้การสงเคราะห์อื่น ๆ เพื่อสวัสดิการของครูโดยการ
เสนอแนะของคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ตามความเหมาะสมและกำลัง
ของกองทุนนี้ การดำเนินงานของกองทุนนี้ จะเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม
พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นต้นไป ขอขอบคุณครับ

นายประสงค์ วงษ์สุนทร (นครสวรรค์) : ท่านประธาน
ที่เคารพ และเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ประสงค์ วงษ์สุนทร
ส.ส. นครสวรรค์ สังกัดพรรคเกษตรสังคม ก่อนอื่นกระผมขอขอบพระคุณท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งได้ตอบแทนกระทรวงศึกษาธิการนั้น
ตามที่ท่านได้อธิบายมาเมื่อสักครู่นี้ ตามกฎหมายโรงเรียนราษฎร (ฉบับที่ ๒)

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมจาก พ.ศ. ๒๔๘๑ นั้น กระทบทราบครับ ความที่ท่านอ่านมานั้น ท่านลองศึกษาคูขี้ครีบ ท่านประธานที่เคารพ เงินประเภทหนึ่งซึ่งท่านรัฐมนตรี บอกว่าเป็นเงินช่วยเหลือสงเคราะห์แก่ครู อันนี้ ท่านประธานที่เคารพ ลองศึกษาคูขี้ครีบ เงินประเภทหนึ่งนี้เป็นของครูโดยตรงครับ ครูออกไว้เองไม่ใช่รัฐบาลให้หรือว่าให้การสงเคราะห์อะไรเลยครับ เป็นเงินซึ่งครูแต่ละคนออก ๓ เปอร์เซ็นต์ฝากไว้กับรัฐ อันนี้เราจะเรียกว่าเงินสงเคราะห์ช่วยครู อยากรู้ใครได้ครับ เพราะเป็นเงินของเขาเอง และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเภทสอง เงินประเภทสองนี้ซึ่งเจ้าของโรงเรียนได้ยกมอบเพื่อให้แก่ ครู เฉพาะเงินประเภทสองและประเภทสามนั้น กระทบใครอยากจะ เรียนท่านรัฐมนตรีให้ชัดเจน เงินสองประเภทนี้ ประเภทสองเป็นของ เจ้าของโรงเรียนราษฎร ประเภทสามเป็นของรัฐให้ ๒ เปอร์เซ็นต์ รวมเป็น ๘ เปอร์เซ็นต์นั้น เงินส่วนนั้นถ้าครูอยู่ไม่ถึง ๕ ปี เขาก็ไม่มีสิทธิ ได้รับเลยครับ อันนี้อยากจะใคร่ทราบทราบเรียนแก่ท่านประธานที่เคารพ ว่าทางรัฐหรือ ส.ช. จะมีวิธีการหนึ่งวิธีการใด เพื่อให้เป็นธรรมแก่ครู โรงเรียนราษฎรซึ่งเขาพร้อมที่จะได้รับอยู่แล้วครับ เพราะว่าทางโรงเรียน ก็ยอมให้ ทางรัฐก็ยอมให้ แต่เขาไม่มีสิทธิได้รับในเมื่อไม่อยู่ถึง ๕ ปี อันนี้ แหะละครับ ท่านประธานที่เคารพ มันจะมีความเป็นธรรมแก่ครูโรงเรียนราษฎร หรือครับ เพราะว่าครูโรงเรียนราษฎรทำหน้าที่ทุกอย่าง เหมือนกับครู โรงเรียนของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูโรงเรียนราษฎรประเทศไทย ขณะนี้มีถึง ๕๗,๐๗๑ คน ซึ่งใกล้สอนเยาวชนของชาติตั้งแต่ชั้นต่ำที่สุดถึง ระดับสูงที่สุดถึง ๑,๓๕๖,๖๖๖ คน ซึ่งเป็นอัตราส่วน ๑ ใน ๕ ของนักเรียน รัฐบาล ครูโรงเรียนราษฎรได้ช่วยเหลือรัฐในอัตรา ๑ ใน ๕ แต่ท่าน ที่เคารพครับ รัฐบาลก่อน ๆ ไม่ได้ช่วยเหลือเลย อันนี้กระทบจะไม่กล่าวถึง

โดยเฉพาะรัฐบาลชุดนี้ เป็นรัฐบาลของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่าน
นายกรัฐมนตรีก็ได้แถลงนโยบายตลอดเวลามา และย้ำเสมอว่าเป็นรัฐบาล
ของประชาชน ตลอดกระทั่งงบประมาณที่ท่านวางขึ้นมา เสนอเข้ามาท่านก็
เรียกว่างบประมาณของประชาชนทุกคำ ท่านย้ำนักย้ำหนาว่านั่นแหละเป็น
งบประมาณของประชาชน ฉะนั้นกระผมถึงใคร่ประหลาดกราบเรียนท่าน
นายกรัฐมนตรีและท่านรัฐมนตรีสาธารณสุข ซึ่งได้ตอบแทน ขอความกรุณาให้
ความเป็นธรรมแก่ครูโรงเรียนราษฎรบ้างเถอะครับ อันนี้กระผมขอ
ขอบพระคุณแก่นักก่อนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ตามนี้ เป็นข้อเรียกร้อง
ขอเสนอแนะ

นายประสงค์ วงษ์สุนทร (นครสวรรค์) : ตามครับ ถามว่า
จะแก้ไขประเภทหนึ่งอย่างไร ประเภทสองอย่างไร ประเภทสามอย่างไร
ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรี

นายประจักษ์ วัฒนเพียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวง-
สาธารณสุข) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมขอเรียน
ทำความเข้าใจอย่างนั้นครับ คือเรื่องเงิน ๓ เปอร์ดเซ็นต์ของเงินเดือนครู
ที่บาทหนึ่ง ความธรรมดาข้าราชการก็ถูกหักเป็นเงินสะสมเช่นเดียวกันและ
สำหรับเงินนั้นนั้น เมื่อครูนั้นออกก็มีสิทธิจะได้รับคืนพร้อมด้วยดอกเบี้ย สำหรับ
เงินสะสมประเภทสองนั้น คือเป็นเงินจากโรงเรียน ๓ เปอร์ดเซ็นต์ และ
จากรัฐบาล ๒ เปอร์ดเซ็นต์นั้น ครูที่ออกจากโรงเรียนก็มีสิทธิที่จะได้รับ
เหมือนกัน ในกรณีที่โรงเรียนนั้นต้องเลิกจบก็จากรไป หรือครูคนนั้นเจ็บป่วย
ไม่สามารถจะทำการสอนได้ ครูคนนั้นก็ยังมีสิทธิได้รับครับ รวมเป็น ๑๒

เปอร์เซ็นต์ และนอกจากนั้นถ้าหากว่าครูคนนั้นย้ายโรงเรียน เรื่องสิทธิของ
 ครูที่ได้รับ ๑๒ เปอร์เซ็นต์นั้นก็ย้ายตามไปด้วยครับ ไม่ได้เปลี่ยนแปลงแต่
 อยางใด และเงินจำนวนที่ว่า ๓ เปอร์เซ็นต์จากของโรงเรียนที่ออกสมทบ
 ใ้หนี้ ทางรัฐบาลอีก ๒ เปอร์เซ็นต์นั้น เงินจำนวนนั้นก็ไม่ได้ไปเข้าใคร
 ถึงแม้ว่าถ้าหากว่าครูคนนั้นไม่ได้ไป เงินนั้นก็ไปเข้ากองกลางเป็นของครูทุก
 คน ครูโรงเรียนราษฎร์ทุกคน โรงเรียนก็ไม่ใช่ว่าถอนคืนไปให้หรือรัฐบาลก็
 ถอนคืนเงินจำนวนนี้ไปแต่อยางใด เพราะในพระราชบัญญัติ ๒๕๑๘ ระบุไว้
 อยางชัดเจนอยางนั้นครับ แม้แต่พระราชบัญญัตินั้น แม้แต่ครูเพิ่ง เริ่มต้น
 ทำงานในวัน เริ่มต้นนั้นเมื่อครบ ๓๐ วันก็มีสิทธิในจำนวนนี้แล้วทุกอยาง นอก
 จากนั้นผมลองคำนวณดูแล้วว่า เงินของครูโรงเรียนราษฎร์ที่ทำงานเป็นครูกับ
 ชีวิตของข้าราชการที่ทำงานอยางราชการนั้น ผลสุดท้ายคนที่ออกจาก
 ราชการหรือทำงานเป็นครู ๓๐ ปี แล้วจะได้รับผลตอบแทนนี้เท่าเทียมเกือบ
 จะเท่าเทียมกับราชการทุกประการ แล้วจึงนับว่าพระราชบัญญัตินี้ได้ช่วย
 สงเคราะห์ครูโรงเรียนราษฎร์อยางดียิ่งแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ คุณประสงค์

นายประสงค์ วงษ์สุนทร (นครสวรรค์) : ท่านประธาน

ที่เคารพคะท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ อันนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง-
 สาธารณสุข ซึ่งได้ตอบแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการนั้น กระผม
 ต้องขอขอบคุณอีกครั้งหนึ่ง เป็นครั้งที่สอง ซึ่งได้อธิบายมาพอฟังได้คร่าว ๆ
 ครับ ยังไม่ชัดเจนเท่าที่ควร เพราะว่าท่านรัฐมนตรีลองนึกดูมีครับว่า
 ครูโรงเรียนราษฎร์ เหล่านั้นใครมันคนไหนใครต่อสูมาทุกวิถีทาง ทั้ง ๆ ที่บางครั้ง
 เจ้าของโรงเรียนราษฎร์ให้เงิน ค้ำยันครูไม่เต็มยศ เขาก็ตั้งอกตั้งใจสอน เพื่อ
 ความอยู่รอดของตัวเขาเอง และเพื่ออยู่รอดของครอบครัว อันนี้ผมอยาก

จะใคร่ประทานคราบเรียนคณะท่านรัฐบาล กรุณาให้ความเมตตากรุณาแก่พวกครูโรงเรียนราษฎร์ ซึ่งได้เกิดความเดือดร้อนอย่างมากมายากกองเหลือเกินครับ แต่เขาก็อดทนพยายามดิ้นรนต่อสู้ตามวิถีทางของเขาตลอดมา อันนี้ผมอยากจะเปรียบเทียบสักเล็กน้อย งบประมาณปี ๒๕๑๙ นั้น ทางรัฐบาลได้ช่วยโรงเรียนราษฎร์ในปีนั้นเพียง ๓๕๗ ล้านบาท เพียง ๓๕๗ ล้านบาท โรงเรียนราษฎร์ทั้งประเทศไทย แต่ว่าถ้ารัฐจัดการศึกษาทั้งหมดนั้น อย่างจำนวนที่ผมได้กราบเรียนเมื่อสักครู่นี้ว่านักเรียนมีถึง ๑,๓๕๖,๖๖๖ คน นั้น ต้องใช้อีกกี่เท่าตัวครับ อย่างน้อย ๆ ผมคำนวณดูแล้วไม่ต่ำกว่า ๒ เท่าตัวหรือ ๓ เท่าตัว เพราะฉะนั้นรัฐต้องจ่ายงบถึง ๑,๐๐๐ ล้านเศษ อันนี้แหละครับส่วนเกินต่าง ๆ นั้น ผมอยากใคร่ประทานคราบเรียนรัฐบาลให้การอุดหนุนหรือให้การจุนเจือแก่ครูโรงเรียนราษฎร์ มากกว่าที่เป็นอยู่ขณะนี้ครับ เพราะเขาไม่เห็นว่าเห็นจำเป็นเอาเลยครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งก่อน ๆ เกือบงานนั้นได้ให้เงินว่าน่าจะครูทุกคนสอนมา ๑๐ กว่าปี ๒๐ ปี ครูชำนานอยู่แล้ว ผมจะจำดับให้พักสัก ๓ ปีให้เท่าไร ๕ ปีเพิ่มไป ๑๐ ปี เพิ่มไปบางคนอยู่ถึง ๒๐ ปี อยู่ ๆ ทางรัฐบาลก็มาตัดเงินครุชานเขาไป นี่แหละครับทั้ง ๆ ที่พอสิ้นปีนี้ความหวังของเขาจะเป็นครูมาเก่าแก่ ๒๐ ปี ๓๐ ปี เพื่อจะได้เงินก้อนนี้ที่ทนอยู่กับโรงเรียนราษฎร์ของใครก็ได้เงินก้อนนี้ แต่มาปีนี้ทางรัฐบาลได้ตัดเงินครุชานเขาไปซึ่งเป็นเรื่องให้ครูโรงเรียนเก่า ๆ ซึ่งอยู่ในโรงเรียนราษฎร์เสียกำลังใจเป็นอย่างยิ่งครับ อันนี้ผมก็ขอประทานคราบเรียนให้พิจารณาอีกทีครับ คิดโดยไม่มีเงื่อนไขอะไรเลย ครูทุกคนไม่รู้ครับ อันนี้ผมอยากจะเรียนถาม คิดเพราะอะไรถึงตัดเงินจำนวนนี้ เราจะไม่ตัดได้ไหม เฉพาะเงินจำนวนนั้นนะ ไม่ตัดได้ไหมครับ เพราะว่าครูกำลังเดือดร้อนเหลือเกิน เออะอะตัดมาอย่างแบบซึ่งครูทุกคนไม่รู้สักตัวเลยครับ ไม่รู้เลยครับว่า

ในปีนั้นไม่ให้ไปเพราะอะไร อันนี้อยากจะเรียนถามว่าเงินครูงานที่เราตัดนี้
ครับ เราจะไปตัดได้ไหมครับ เป็นเงินของคนใดไม่มากหรือครับ เพียงคนละ
พันเศษ ๆ สองพันเศษเท่านั้นเองครับ แต่อันนี้แหละครับ เป็นความหวังปลาย
ปีของเราครับ อันนี้ผมขอประหลาดกราบเรียนถึงเงินครูงานนี้ จะไม่ตัดได้ไหม
ครับ และก็จะให้ในปีนี้ได้หรือเปล่าครับ ขอเรียนถามเท่านั้นก่อนครับ ขอ
ขอบพระคุณ

นายประชุม รัตน์เพียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวง-
สาธารณสุข) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ความ
จริงเรื่องขบขายหรือโรงเรียนราษฎร์ ในรัฐบาลเดิมนั้น เราเคยได้รับงบ
เพียง ๕๐ ถึง ๑๐๕ ล้านบาทเท่านั้น ปัจจุบันนี้รัฐบาลนี้ได้ตั้งให้ถึง ๓๕๐ กว่า
ล้านบาท นี่ก็มากกว่าเดิมแล้ว ชัยบีคี่ขึ้นเรื่อย ๆ อยู่แล้วครับ สำหรับ
เรื่องครูที่ไม่ได้รับเงินค่าวุฒินั้น ผมว่าปัจจุบันนี้จะไม่มีความจำเป็น เพราะว่า
ทางสำนักงาน ศจ. โดยกระทรวงศึกษาธิการนี้ก็จ่ายเงินส. ทบช่วยอยู่แล้ว
ให้ครูได้รับเงิน ค่าอนาคตวุฒิของครูนั้น ๆ อยู่แล้วนะครับ ที่เงินที่ท่านว่า
เงินบำเหน็จบำนาญไม่มีนั้น ความจริงตอนนี้นับตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๘
เป็นต้นไป ครูโรงเรียนราษฎร์จะมีบำเหน็จครับ บำเหน็จที่วานี้ก็คือเงิน ๑๒
เปอร์เซ็นต์ คือ ๓ เปอร์เซ็นต์จากของครูเองหักสะสม พร้อมควยออกเบี้ย
ส่วนของโรงเรียนอีก ๓ เปอร์เซ็นต์ และของทางราชการสมทบอีก ๖
เปอร์เซ็นต์ รวมเป็น ๑๒ เปอร์เซ็นต์ ที่ผมได้กราบเรียนเมื่อก่อนว่า ถ้าหาก
ว่าครูคนนั้นเป็นครูอยู่โรงเรียนราษฎร์ถึง ๓๐ ปีนี้ เวลาคำนวณเงินรายรับ
ออกมาก็จะมีรายรับเป็นบำเหน็จเงินนี้เกือบจะเท่า ๆ กับทางราชการทุกประการ
ทางรัฐบาลได้คิดไว้แล้วสำหรับเรื่องนี้ครับ ที่นี้เรื่องเงินงานปีสำหรับวุฒิ
ของครูนั้น ความจริงวุฒิสูงสุดที่เป็นครูตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไป จะได้รับเพียง

๑,๘๐๐ บาทต่อปีนะครับ ที่ทางราชการจะตัดเงินจำนวนนี้ไปนั้น เพราะ
เห็นว่าทางอื่นมาให้นั้นก็ความมากอยู่แล้วครับ ก็ความมากอยู่แล้ว วุฒิสถที่สุด
ปริญญาหมายถึง ๑,๘๐๐ บาท บางคนก็โง่เงินนานปีก็เพียงสามารถซื้อรถทำ
รถ แต่วุฒิและก็เวลาทำงานมาคุณมาหารกันครับ มันเป็นอย่างนั้น ที่นี้ที่แก้ไข
อย่างนี้ ตามพระราชบัญญัติ ๒๕๑๘ (ฉบับที่ ๒) นั้นนั้นนั้นก็ว่าอยู่แล้วครับ ผม
ขอกราบเรียนอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประสงค์ยังคิดใจใหม่ครับ
เชิดชูครับ

นายประสงค์ วงษ์สุนทร (นครสวรรค์) : ผมขอถามอีกนิด
เดียวครับ อันนี้ผมว่าท่านรัฐมนตรียังเข้าใจใจไขว่เขวอยู่ครับ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งคุณานันต์ครับ ผมตัดไปครับ แล้วกฎหมายฉบับที่ ๒ ซึ่งลงวันที่ ๑๔
กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ นั้น กฎหมายฉบับนี้ยังไม่ได้ใช้บังคับครับ จะใช้ต่อเมื่อ
วันที่ ๑ ตุลาคมครับ แต่เงินรายนี้เขาถูกตัดไปเมื่อสิ้นปีนี้เองครับ ถูกตัดไป
แล้วครับ และความหวังใหม่นี้จะได้ไม่ได้อย่างเล็ดลอดอยู่ จริงอยู่ครับ จะคง
ใช้ได้ในวันที่ ๑ ตุลาคมนั้น แต่ก็เป็นเงินส่วนของเขา อย่างที่ผมกราบเรียน
เมื่อสักครู่นี้ ส่วนเงินคุณานันต์ครับ เขาได้มาตั้ง ๕ ปี ๒๐ ปีก็หักแล้วครับ อัน
นี้อะอะแล้วกฎหมายใหม่เราไม่ทันใช้ครับ แต่ของที่เขาได้เก็บนี้ ทาง
รัฐบาลตัดเขาไปเลยครับ อันนี้ผมเรียนว่าท่านรัฐมนตรีอาจจะยังเข้าใจ
ไขว่เขวอยู่ เพราะว่าเงินอันนี้ตัดไปก่อนแล้วนะครับ ซึ่งเป็นสิทธิที่เขาจะได้
เมื่อสิ้นปีนะครับ แต่ไม่ได้ อันนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมอยากจะได้เรียนถาม
อีกนิดหนึ่งครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผมจำได้เมื่อสมัยรัฐมนตรีประเสริฐ
รุจิรวงศ์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ได้เคยมีคำสั่งไปถาม
โรงพยาบาลต่าง ๆ และก็ได้รับกลับที่ประชุมการประชุมโรงเรียนราษฎร์ การ

ประชุมวางแผนการศึกษาโรงเรียนราษฎรระยะสาม เมื่อสมัยนั้น ว่าให้ครู
โรงเรียนราษฎรได้รักษาพยาบาลได้ในอัตรากิ่งหนึ่งครึ่ง รวมทั้งบุตรและ
ภรรยาด้วย ระเบียบอันนี้ เราใช้กันอยู่ระยะหนึ่งครึ่ง หลังจากนั้นก็ได้เลิกไป
หรืออย่างไรผมไม่ทราบ คือว่าพวกครูไปรักษาโรงพยาบาลบางโรงพยาบาลก็
ยอมให้กิ่งหนึ่ง บางโรงพยาบาลก็ไม่ยอม อันนี้อาจจะเรียนถามท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นผู้ตอบแทนจังหวัดพะเยาหรือเกิ
นครึ่ง ท่านจะมีนโยบายช่วยครูโรงเรียนราษฎรลักษณะคล้าย ๆ กับเมื่อ
สมัยรัฐมนตรีประเสริฐ รุจิรวงศ์ ใ้ให้แก่วรรณราษฎร คือให้กิ่งหนึ่งครึ่ง
อันนี้ผมอยากจะเรียนถามว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีแนว
นโยบายจะช่วยครูโรงเรียนราษฎรลักษณะแบบนี้บ้างหรือเปล่าครับ โดย
เฉพาะอย่างยิ่งคุณนิม วรปัญญา ก็เคยเข้าร่วมประชุมในการสัมมนาครั้งนี้
พร้อมกับผมด้วยครับ อันนี้คุณนิม วรปัญญา ก็ยืนยันยืนยันว่าเหมือนกันครึ่ง
กระผมใครจะเรียนถาม ๒ ประเด็น อย่างที่กระผมถามเมื่อก็คือว่า ๑. ท่าน
รัฐมนตรีจะมีนโยบายให้การรักษาพยาบาลในอัตรากิ่งหนึ่ง แก่ครูโรงเรียน
ราษฎรจะใดหรือไม่ ปัญหาที่ ๒ ก็เงินอุดหนุนหรือเงินครุฑนันทที่กระผมเรียน
ถามเมื่อสักครู่นี้ว่า เราจะไม่ตัดเขาได้ไหม ให้เขาอีกครึ่งหนึ่ง เพราะ
กฎหมายอันนี้จะเริ่มใช้ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๕๕๑๔ อันนี้ขอเรียนถามเพียง ๒ ข้อ
ครับ ขอขอบคุณครับ

นายประชุม รัตนพิย (รัฐมนตรีว่าการกระทรวง-
สาธารณสุข) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สำหรับ
เรื่องเงินครุฑนันท ผมขอรีบไปศึกษาและขอแจ้งให้ทราบเป็นส่วนด่วนครับ
สำหรับเรื่องการรักษาพยาบาลฟรีนั้น ผมไม่ทำอย่างที่ท่านอดีตรัฐมนตรีท่าน
รับปากมาแล้ว แต่ผมจะหาให้ดีกว่าแล้วก็ได้ว่าจะขอเป็นครั้งหนึ่งนั้น ผมก็ไม่ให้

หรือครอบครัว ผมจะให้ฟรีทั้งหมดนะครับ เพราะในพระราชบัญญัติบังคับบอกไว้
 เลยครับว่า เมื่อตนเองหรือคู่สมรสหรือบุตรธิดา ซึ่งอยู่ในความอุปการะและมี
 อายุไม่เกิน ๒๐ ปีบริบูรณ์ป่วยเข้ารับการรักษาเมื่อเป็นคนไข้ในโรงพยาบาล
 หรือสถานพยาบาลนี้ เราให้ฟรีนะครับ หรือเมื่อคู่สมรสลูกบุตรเข้ารับ
 พยาบาลเป็นคนไข้ในของโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลนี้ก็ให้ฟรีทั้งนั้น ก็ค
 ึ่งกว่าที่ท่านสมาชิกถามอยู่แล้ว เงินนี้มาจากไหน ผมก็ขอทราบเรียนเพิ่มเติมไป
 ว่า เนื่องจากว่าเงินช่วยครูนี้ นะครับ ๓ เปอร์เซ็นต์ของครูเองนะครับ ๓
 เปอร์เซ็นต์ของโรงเรียน ๒ เปอร์เซ็นต์ของทางรัฐบาลให้ เป็น ๑๒
 เปอร์เซ็นต์ เงินนี้ นะครับ โครงการของสวัสดิการนี้จะนำเงินนี้ไปฝากนะครับ
 และเอาดอกเบี้ยของเงินประเภท ๒ คือ ๒ กับ ๓ คือ เจ้าของโรงเรียนกับ
 ของรัฐบาลนั้นมา เป็นค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลของครูทั่วประเทศ รับ
 รักษาให้ฟรีเลยครับ ไม่ให้ครึ่งหรือครึ่งเต็มทีเดียวครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระจุกคำคับต่อไป ของคุณสลับ
 สุวรรณพรอค ตามเรื่อง การบำรุ้งขวัญประชาชนในเขตผูกถการร้ายชายแดน
 ตามกระทรวงมหาดไทย เชิญคุณสลับ

นายสลับ สุวรรณพรอค (หนองคาย) : ท่านประธานที่
 เคารพ กระผม นายสลับ สุวรรณพรอค ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย
 พรรคสังคมชาตินิยม ขอขอบคุณที่กรุณาบรรจุกระทู้ของกระผมเข้าสู่วาระ
 กระทู้เรื่อง การบำรุ้งขวัญของประชาชนในเขตผูกถการร้ายชายแดนนี้ ได้นำ
 เสนอไว้ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๑๘ เป็นเวลา ๓ เดือนมาแล้ว ปัจจุบันนี้
 เหตุการณ์เกี่ยวกับผูกถการร้ายได้เปลี่ยนแปลงไป เป็นอันมาก เนื่องจากเมื่อ
 ทางแม่ทัพ ๒ สวบนหา จังหวัดสกลนคร ได้ส่งทหารเข้าไปปฏิบัติการในเขต
 นั้น ทำให้ผูกถการร้ายที่คุกคามทางอาวุธหยุดชงักลง แต่ไม่ได้หมายความว่า

เหตุการณ์ได้สงบไม่มีอะไรแล้ว แต่การปฏิบัติกิจการทางจิตวิทยา ยังคงมีอยู่
 รัฐบาลยังแก้ไขเรื่องความอดอยากเรื่องปากเรื่องท้อง ของประชาชนไม่ได้
 ก็ยากที่รัฐบาลจะได้รับความชื่นชมในการบรรเทาความแบบนี้ ท่านประธานที่เคารพ
 ทานสมาชิกผู้มีเกียรติ จังหวัดหนองคายนั้นอยู่ชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศลาว มีแม่น้ำโขง เป็นเส้นกันอาณาเขตยาวกว่า
 ๓๐๐ กิโลเมตร ตอนที่กว้างที่สุดอยู่ทางตอนใต้ ในเขตอำเภอเมือง อำเภอ
 เขก อำเภอโพธิ์ชัย ซึ่งเป็นป่าเป็นดง การคมนาคมติดต่อยังไม่สะดวก
 โดยเฉพาะอำเภอเมือง มีผู้ก่อการร้ายปฏิบัติกิจการสงครามแย่งประชาชนอยู่
 มากเป็นพิเศษ บ้านนาทรายอันชื่อฉาวโด่งดังก็อยู่ในเขตอำเภอนี้ กินแดน
 แถบนี้จะมีการฆ่า ยิง เฆา จับเรียกค่าไถ และหายตัวอยู่เป็นประจำ จึงขอ
 อามทานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ลังต่อไปนี้

เนื่องจากปรากฏว่า ในขณะที่ผู้ก่อการร้ายได้ปฏิบัติกิจการสงคราม
 ประชาชนด้านชายแดน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตตำบล คอนทูนาง ตำบล
 สีชมพู ตำบลชมภูพร ตำบลโคกทอง อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย อยาง
 หนักหน่วงและรุนแรงยิ่งขึ้น เริ่มด้วยการปลุกระดมมวลชน และคุมคามเผา
 ทำการหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ ตำบลคอนทูนาง ของ กรป. ถาง เมื่อ
 วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ศกนี้ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๑๔ ได้ลอบยิง
 รยณต์บรรทุก ยี.เอ็ม.บี. ของทางราชการอย่างเฉาชน ทำให้คนชั้นรตตาย
 คาพวงมาลัย ผู้ช่วยคนขับถูกยิงขาดเจ็บ นอกจากนี้ฝ่ายผู้ก่อการร้ายยังได้
 ปฏิบัติการฆนฆวญเจ้าหน้าที่รัฐบาลด้วยการยิงปืนยาวในเวลาค่ำคืน จับกุมกัน
 นึ่งรยณต์รองเพลงปลุกใจเยาะเย้ยเจ้าหน้าที่ประกาศถึงชัยชนะ เพื่อคังเอา
 ประชาชนมาเป็นพวก โดยเจ้าหน้าที่ไม่อาจจะแก้ไขปัญหาเช่นนี้ได้ จึงขอ
 เรียนตามว่า

๑. ท่านมีนโยบายในการแก้ไขเหตุการณ์นี้อย่างไร
จะเป็นการแก้ไขโดยเร่งด่วนหรือไม่

๒. จะบำรุงขวัญประชาชนด้วยวิธีการอย่างไร เพื่อโน้มน้าว
ให้ประชาชนเหล่านี้เข้าใจว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลนั้นไม่ได้ทอดทิ้งเขา ขอ
เรียนถามเท่านี้ก่อนครับ

พันเอก ประถม ประยูรโคตรราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการ-
กระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ : ...ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
กระผม ประถม ประยูรโคตรราช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
ขอเรียนชี้แจงท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้ถามกระผมมาดังต่อไปนี้ สำหรับ
พฤติกรรมต่าง ๆ ที่ท่านได้อภิปรายไปแล้วนั้น ก็เป็นที่แน่ชัดว่าเป็นพฤติกรรมที่
แสดงออกอย่างชัดเจนว่า ในปัจจุบันนี้กระบวนการของพรรคคอมมิวนิสต์แห่ง
ประเทศไทยมีความต้องการที่จะแสดงออกซึ่งอิทธิพลอย่างเปิดเผยแก่โลกภายนอก
และรัฐบาลตลอดจนถึงประชาชนชาวไทยว่า เขามีขีดความสามารถ
เพียงพอที่จะดำเนินการละเมิดกฎหมาย ตลอดจนล้มล้างระบอบการปกครอง
ของประเทศไทยในปัจจุบันนี้ได้ด้วยวิธีการใช้กำลังและอาวุธ นอกเหนือไป
จากการปฏิบัติการทางทหาร เมือง จึงได้กระทำอยู่ทั่วไปทั่วราชอาณาจักร
หลายแห่งด้วยกัน สำหรับการปฏิบัติการของฝ่ายรัฐบาลนั้น ได้มีนโยบายที่จะ
แก้ไขเหตุการณ์และได้ดำเนินการแก้ปัญหาต่าง ๆ ไป กระผมขอกราบเรียน
ให้ทราบดังต่อไปนี้ สำหรับนโยบายในเรื่องนี้หลักสำคัญก็คือการทำสงคราม
แย่งประชาชนในเรื่องนี้หน้าที่ผู้รับผิดชอบโดยตรงก็คือ กอ.รมน. ซึ่ง
กระทรวงมหาดไทยและสภาความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ก็มีส่วนร่วมกัน
ในการดำเนินการแก้ปัญหาดังกล่าวนี้ สำหรับในหลักการที่จะดำเนินการนั้น เราได้
มีนโยบายที่จะต้องใช้วิธีการปฏิบัติการทางทหารนั้น ส่วนหนึ่งคือด้วยการใช้

กำลังเข้าปราบปรามและป้องกัน อีกส่วนหนึ่ง ก็คือ การพิทักษ์ประชาชนคือการ
คุ้มครองและการช่วยเหลือสนับสนุนประชาชนให้อยู่ด้วยความปลอดภัย และ
ไม่ตองหวาดระแวงภัยออกไป นอกจากนั้นก็ต้องคำนึงการในทางปฏิบัติจิตวิทยา
เพื่อจะดึงจิตใจประชาชนให้มาอยู่กับฝ่ายรัฐบาล สำหรับในเรื่องนี้ทาง
กระทรวงมหาดไทยก็ได้มีการวางแผนประสานงาน กับทางกองอำนาจการ
รักษาความมั่นคงภายในอยู่แล้ว และได้พยายามปฏิบัติการตามลำดับขั้นมา
ในขั้นแรกได้ประสานในเรื่องการส่งกำลังออกไปป้องกันและปราบปราม ตาม
จุดต่าง ๆ ที่มีเหตุการณ์เกิดขึ้นหรือที่เป็นจุดสำคัญ ๆ ซึ่งอยู่ใต้อิทธิพลของ
ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ สำหรับในเรื่องการวางกำลังต่าง ๆ นี้ ก็ได้
ประสานกับทาง กอ.รมน. อยู่ตลอดมา เพราะว่า การปฏิบัติการของทาง
ฝ่ายมหาดไทยนั้น กำลังที่ไปใช้ก็คือกำลังเจ้าหน้าที่ฝ่ายตำรวจ และฝ่าย
ปกครองตลอดจนอาสาสมัครประเภทต่าง ๆ ซึ่งกำลังเหล่านี้หากตั้งจะ
ทราบอยู่คววาวอาวุธและขีดความสามารถของหน่วยปฏิบัติการเหล่านี้ ก็มีอยู่
จำกัด เพราะว่า เป็นหน่วยปฏิบัติการที่ถืออาวุธสำหรับแก้ไขเหตุการณ์ เกี่ยวกับ
กับโจรผู้ร้ายนั้นเป็นส่วนใหญ่ แต่อย่างไรก็ตามเราก็ได้รับการสนับสนุนจาก
ทาง กอ.รมน. ถ้าหากเหตุการณ์รุนแรงขึ้นก็ได้พิจารณาส่งกำลังทหารเข้าไป
ไปทำการกวาดล้างเป็นครั้งคราว หรือจะวางกำลังประจำไว้ตามจุดต่าง ๆ
เพื่อให้การคุ้มครอง ณ ตำบลต่าง ๆ ที่สำคัญ หรือที่มีเหตุการณ์นั้นด้วย
โดยเฉพาะตำบลต่าง ๆ ที่ท่านเจ้าของกระทรวงได้ถามมานั้น ก็ปรากฏว่าทาง
กระทรวงมหาดไทยได้จัดตั้งกองกำลังหรือหน่วยปฏิบัติการต่าง ๆ ขึ้นไว้ตาม
ตำบลและหมู่บ้านหลายแห่งด้วยกัน บางแห่งก็ได้ถูกคุมคามด้วยกำลังส่วนใหญ่
ของ ผกค. และทำการโจมตีที่ตั้งฐานปฏิบัติการต่าง ๆ ของเรานั้นจนเสียหาย
เจ้าหน้าที่ได้เสียชีวิตไปและได้บาดเจ็บไปแล้วก็เป็นจำนวนมาก แต่อย่างไร

ก็ตามการปฏิบัติกร ใน เรื่องนี้รัฐบาลจะไม่ทอดทิ้งและทอดเลย คงจะปฏิบัติกร
 ก่อเนื่องกันตลอดไป นอกจากนั้นสำหรับในด้านการปฏิบัติกรทางจิตวิทยาทง
 รัฐบาลก็ไคพยายามที่จะชี้แจงความเข้าใจแล้วก็สร้างควมศรัทธาเชื่อถือ ให้
 แก่ประชาชนในท้องถิ่นให้เกิดความมั่นใจ โดยส่งหน่วยเข้าไปชี้แจงตลอดจน
 ให้ความช่วยเหลือว่ามีบุคคลที่บารุงสุขต่าง ๆ ทั้งในด้านการรักษาพยาบาล
 อาหาร เครื่องใช้ตลอดจนให้การพัฒนาท้องถิ่น เกี่ยวกับอาชีพบางประเภท
 ซึ่งเหมาะสมกับท้องถิ่นนั้น ๆ ทั้งนี้ก็เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้นได้มีความ
 อยู่ดีกินดี อีกประการหนึ่งที่ดำเนินการอยู่ก็คือทางด้านการประชาสัมพันธ์ ซึ่ง
 ในท้องถิ่นก็มีประชาสัมพันธ์อยู่หลายแห่งด้วยกัน โดยใช้วิทยุกระจายเสียงก็ดี
 หรือโดยทางโทรทัศน์ก็ดี ตลอดจนประกาศข่าวสารของทางราชการ เพื่อให้
 กำนันผู้ใหญ่บ้านตลอดจนทางอำเภอไคพยายามชี้แจงแก่ประชาชน ให้เข้าใจ
 ความถูกต้องว่าควรปฏิบัติให้ความร่วมมือในระหว่างหมู่บ้านด้วยกัน ระหว่าง
 ประชาชนตลอดจนถึงกับทางราชการนั้นควรจะทำปฏิบัติอย่างไร และขอเท็จจริง
 ที่เป็นอยู่ในขณะนั้น เป็นข้อเท็จจริงประการใด เพราะทางฝ่าย ผกค. นั้น
 พยายามที่จะบิดเบือน แลแสวงข่าวสารต่าง ๆ ไปในทางที่ตรงกันข้าม
 ประชาชนมักจะไคข่าวที่สับสน เพราะฉะนั้นเมื่อไคทราบข่าวจากรัฐบาลที่เป็น
 ที่เชื่อถือไคแล้วก็จะทำให้ เกิดความอบอุ่นใจและมั่นใจขึ้น

สำหรับในข้อที่ ๒ เกี่ยวกับการบารุงขวัญที่สำคัญอีกประการหนึ่ง
 สำหรับหมู่บ้านหรือตำบลที่ไคถูกการกุมคามนี้ ใน เรื่องนี้ไคมีการปฏิบัติเป็น
 ประจำอยู่และไคถือให้ เป็นหลักปฏิบัติประจำของฝ่ายปกครองท้องถิ่น หรือฝ่ายที่
 มีหน้าที่ในการช่วยเหลือและป้องกัน เหตุการณ์ดังกล่าวนี้ ในทางปฏิบัตินั้น
 เจ้าหน้าที่ในระดับจังหวัดหรือในระดับสูงกว่าจังหวัด ก็จะได้มีการออกไป
 ตรวจเยี่ยมประชาชนในท้องถิ่นต่าง ๆ บ่อย ๆ ครั้ง เพื่อไปทำความเข้าใจกับ

ประชาชนดังกล่าวแล้ว ประการที่สองสำหรับหมู่บ้านโลกตำบลใดที่ตั้งอยู่ในภาวะ
อันตรายก็พยายามที่จะรวมประชาชนให้จัดการป้องกันตัวเองโดยจัดตั้งราษฎร
ป้องกันหมู่บ้านและอาสาสมัคร ซึ่งในเรื่องนี้ก็อาจจะให้การสนับสนุนต่าง ๆ
เกี่ยวกับเรื่องการถืออาวุธบ้าง อาวุธที่ใช้ในที่นี้ก็คืออาวุธของชาวบ้านนั่นเองละ
ครับ แต่ว่าอาจจะส่งกำลังเข้าไปเสริม โดยมีตำรวจท้องที่เข้าไปเป็นหัวหน้า
เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นก็จะได้สามารถสังหารและอำนวยความสะดวกป้องกันปราบปราม
แก้ไขปัญหาได้ นอกจากนี้ระหว่างหมู่บ้านก็ให้มีการติดต่อประสานกัน โดย
หน่วยปฏิบัติการต่าง ๆ ที่มีอยู่ความหมู่บ้านหรือตำบลนั้น ๆ เช่นเป็นหน่วยปฏิบัติ
การทางทหารหรือตำรวจ หรือแม้แต่ระหว่างหมู่บ้านด้วยกันเอง นอกจากเป็น
การป้องกันหมู่บ้านของตัวเองแล้ว ก็ให้มีการประสานการปฏิบัติเช่นส่งคนออก
มาหาข่าวในระหว่างหมู่บ้าน หรือมีการลาดตระเวนติดต่อกับระหว่างหมู่บ้าน
และตำบลนั้น ๆ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก็เป็นการระวังป้องกัน ซึ่งเป็นมาตรการ
อันหนึ่งทำให้ฝ่ายผู้ก่อการร้ายที่จะเข้าคุกคาม ไม่สามารถที่จะมาจู่โจมเข้า
กระทำการต่อหมู่บ้านหรือตำบลนั้น ๆ ได้อย่างจู่โจม ก็เป็นวิธีป้องกันอันหนึ่ง
แต่อาจหาว่ามีเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้ว มาตรการในการป้องกันหรือในการต่อสู้
ก็เป็นไปดังที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้ว คือใช้การต่อสู้ของหมู่บ้านนั่นเอง
เป็นการต่อสู้ในขั้นแรกป้องกันตัวเอง แล้วก็ขอการสนับสนุนจากกำลังตำรวจ
หรือทหารที่อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงมาช่วยดำเนินการให้ประการหนึ่ง นอกจากนั้น
พื้นที่ใดที่สงสัยว่าเป็นพื้นที่ที่มีการของสุ่มหรือมีการปฏิบัติการ ของผู้ก่อการร้าย
อาจจะถืออันตรายแก่ตำบลใดใกล้เคียงหรือตำบลสำคัญ ๆ ในพื้นที่นั้นแล้ว ก็
เสนอทาง กอ.รมน. เพื่อขอให้ส่งกำลังให้ส่งกำลังออกไป ทำการลาดตระเวน
พื้นที่ให้เป็นครั้งคราว ซึ่งได้กระทำอยู่เป็นประจำในการปฏิบัติเช่นนี้ ก็ทำให้
ประชาชนในท้องถิ่นมีขวัญดี เพราะว่าได้เห็นผลในการปฏิบัติว่าเมื่อกองกำลัง

ของเจ้าหน้าที่ได้เข้าปฏิบัติภารกิจทุกครั้ง ฝ่าย ผกค. ก็มักจะล่าถอยหลบหนีไป และก็มีการสูญเสียบ้าง ซึ่งทำให้ประชาชนได้เข้าใจว่า ฝ่าย ผกค. นั้นก็ ไม่ใช่มีอิทธิพลหรือฤทธิ์เดชอะไร เหนือกว่ากำลังเจ้าหน้าที่ที่จะปราบปราม ไม่ได้ นอกจากนั้น อีกประการหนึ่งที่สำคัญซึ่งโดยเฉพาะในรัฐบาลชุดนี้ได้เข้ามา ปฏิบัติราชการอยู่ก็ได้พยายามที่จะกำเนินการ สิ่งกำชับถ่วงชักช้าราชการฝ่าย ปกครอง แล้วฝ่ายปราบปรามที่อยู่ในท้องถิ่นนั้นไปพยายามเข้าถึงประชาชน คือพยายามจำกัดการทุจริตแล้วการกดขี่ข่มเหงประชาชน ตามที่นั้นเข้ามาอย่าง หนาแน่นให้หมดสิ้นไป เมื่อปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดมีพฤติกรรมที่มิชอบเกิดขึ้น ก็ได้สอบสวนลงโทษอยู่เสมอ ๆ ซึ่งเรื่องนี้ก็มีหลักฐานชัดเจนอยู่ของทาง ราชการว่า เราได้มีการพิจารณาลงโทษลงทัณฑ์หรือว่าเป็นคดีคือเจ้าหน้าที่ ผู้ทุจริตเหล่านั้นอยู่แล้วเป็นประจำไม่ได้ทอดทิ้ง ในเรื่องก็เป็นการสร้าง ภาพพจน์ให้ประชาชนได้มีความมั่นใจเชื่อถือและเกิดศรัทธา ในตัวข้าราชการ มากขึ้น สำหรับอีกประการหนึ่งซึ่งได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องกันมาก็คือ การ ช่วยเหลือประชาชนในด้านการพัฒนาต่าง ๆ ซึ่งได้ช่วยเหลือในด้านการอาชีพ ที่เหมาะสมกับท้องถิ่นนั้นก็ ช่วยเหลือในด้านการคมนาคมให้ท้องถิ่นนั้นได้เกิด ความสะดวกขึ้นเมื่อเกิดความสะดวกขึ้นแล้วความเจริญต่าง ๆ ก็เข้าไปสู่ ตำบลหรือท้องถิ่นนั้นได้สะดวก เพราะท้องถิ่นส่วนมากที่อยู่ใต้อิทธิพลของ ผกค. นั้น ปกติจะเป็นท้องถิ่นที่ทุรกันดารยากเส้นทางการคมนาคม การติดต่อกับโลก ภายนอกกระทำได้ยาก เพราะฉะนั้นการที่จะเข้าไปช่วยเหลือก็คือ การที่จะ เข้าไปขึ้นแรงข้อเท็จจริงต่าง ๆ ให้ประชาชนทราบก็คือ เป็นไปอย่างล่าช้าเมื่อ ประชาชนไม่ได้ทราบข้อเท็จจริง ประชาชนขาดการคุ้มครองอย่างทันความ ต้องการแล้ว ขบวนการของประชาชนก็ย่อมจะไม่มีกองสูญเสียไป เพราะฉะนั้น การดำเนินการแก้ไขต่าง ๆ ที่กระดมกรวยเรี่ยมันั้น ก็เป็นการดำเนินการ

ของรัฐบาลที่ไต่กระทำอยู่ในปัจจุบัน กระผมขอชี้แจงเท่านั้น

นายสลัก สุวรรณรอด (หนองคาย) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เหตุที่ผมตั้งกระทู้ถามเรื่องนี้ไม่ได้มาสร้างขึ้น
เองนะครับ เนื่องจากว่าประชาชนและกำนันผู้ใหญ่บ้านในเขตนั้น ได้มา
ร้องทุกข์หรือมาปรับทุกข์เพราะถูกคุมคามจากผู้ออกการร้าย ว่าพวกเขาจะได้
ถูกทอดทิ้ง เจ้าหน้าที่ไม่อาจจะเข้าไปแก้ไขให้ความคุ้มครองแก่ชีวิตและ
ทรัพย์สินของเขาได้ จึงตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้ออกการร้ายโดยจำใจคือเขา
ไปไต่สมัคร เพราะฉะนั้นขอให้ผมมาบอกกับรัฐบาลว่าควรจะต้องจัดการแก้ไข
อย่างไรโดยวิธีหนึ่งเพื่อให้เขาได้รับความคุ้มครองอันนั้นประการหนึ่ง ประการ
ที่ ๒ ทางทหารและตำรวจซึ่งไปรักษาการปฏิบัติการณ์อยู่แถบนั้น ก็ได้มา
ปรับทุกข์กับผมว่าทางเจ้าหน้าที่เหล่านั้นเขามีความน้อยใจว่า ผู้บังคับบัญชาชั้น
สูงที่มีอำนาจสั่งการนั้นไม่ได้จัดการสั่งการไปทันเหตุการณ์ เขารายงานมา
แล้วว่าสถานการณ์ในเขตนั้นมันอันตรายอย่างยิ่ง เพราะผู้ออกการร้ายเขาไป
คุมคามในหมู่บ้านจนชาวบ้านนั้น ไม่สามารถจะออกมาติดต่อกับเจ้าหน้าที่ได้
ทางเจ้าหน้าที่ก็ไม่สามารถจะเข้าไปติดต่อกับชาวบ้านเหล่านั้นได้ เพราะ
ฉะนั้นโดยเฉพาะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ดังที่ผมตั้งกระทู้ถามนั้น กรณีที่เขารอด
มีอ้อมีของทางราชการก็ดีเป็นการกระทบกระเทือนจิตใจของประชาชนอย่าง
แรง โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ก็ไม่สามารถจะแก้ไขปัญหาเหล่านั้นได้ เพราะว่า
มีผู้ออกการร้ายแหขบวนกันมารองเพลงเยาะเย้ยอยู่หน้ากองอำนาจการ หน้า
หลุมหลบภัย เจ้าหน้าที่มักจะไม่กล้าออกมาต่อสู้ เพราะว่าในเวลาค่ำคืนมีการ
ยิงปืนก็ดี เมื่อยิงปืนออกมาเขาอาจจะหลอกให้เจ้าหน้าที่ออกมายิงต่อสู้กับเขา
แต่ว่าผู้ออกการร้ายเหล่านั้นไม่รู้ว่าคุณกำลังไว้ที่ไหน เพราะฉะนั้นทาง
เจ้าหน้าที่ซึ่งไปรักษาการเหตุการณ์อยู่แถบนั้นเขาจึงเสียชีวิต เพราะฉะนั้นอยู่

แต่ในหุ้มนหุ้มนกัย ในเวลาออกมาก่อสู้กับฝ่ายผู้ก่อการร้าย เพราะฉะนั้นเขาก็
 เคยบารองกับผมว่า เรื่องอย่างนี้ควรจะทำรัฐบาลให้มีมาตรการอย่างใด
 อย่างหนึ่งแก้ไขเสีย เพราะฉะนั้นเมื่อมีเหตุการณ์มาช่วยอย่างนี้จะให้ใครคอย
 หรือจะให้ใครให้เขาถึงฝ่ายเดียว เขาบอกอย่างนั้น เพราะฉะนั้นผมจึงมา
 เรียนให้รัฐบาลหาทางแก้ไขโดยด่วน และอีกประการหนึ่งความเห็นของผม
 มีอยู่ว่า เนื่องจากเหตุการณ์สถานการณ์อันน่าเป็นห่วงนี้ เพราะระยะเวลา
 เป็นเวลา ๒ เดือนมาแล้ว คืนแค้นแถบนั้นผู้ก่อการร้ายได้รับชัยชนะทุกด้าน ทาง
 ด้านการรบโดยใช้อาวุธ และทางด้านจิตวิทยา ประชาชนในบางหมู่บ้าน
 จำนวน ๕๐ เปอร์เซ็นต์เท่าที่เราไปศึกษาแล้วไปดูแล้ว และเจ้าหน้าที่ของ
 เราก็ก็น่าดู อยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้ก่อการร้าย เกือบจะกล่าวได้ว่าบาง
 หมู่บ้านนั้นซึ่งเราเข้าไปไม่ถึงอยู่ในเขตปลอดภัย จึงเห็นว่าเป็นเรื่องที่น่า
 วิตก แสดงถึงสมรรถภาพและความสามารถของรัฐบาลว่า เป็นฝ่ายแพะและจะ
 แพ้ทุกสมรรถภาพ และจะเป็นเหตุให้ขยายเขตปลอดภัยของผู้ก่อการร้ายกว้าง
 ขวางต่อไป รัฐบาลจะคุมครองไว้ได้หรือไม่ จึงเป็นห่วงเสถียรภาพของรัฐบาล
 เพราะฉะนั้นการที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า ได้ดำเนิน
 มาตรการเพื่อเข้าไปแก้ไขสถานการณ์ ประการที่ ๑ คือส่งทหารเข้าไปให้
 ความคุมครองนั้น ผมเห็นด้วย แต่ควรจะให้การประสานสัมพันธ์อีกทางหนึ่ง
 ส่วนที่เข้าไปแล้วตั้งอาสาสมัครคุมครองหมู่บ้าน รักษาคุมครองหมู่บ้านเองนั้น
 ปรากฏว่าไม่มี ขณะนี้ในเขตนั้นนครบาล และอีกประการหนึ่งได้ไปตรวจเยี่ยม
 ประชาชนตามหมู่บ้านนั้น เข้าไปไม่ได้หรือไปตรวจเยี่ยมอย่างไร เจ้าหน้าที่ทาง
 อำเภอลงหวัดก็ไม่ได้ไป ปล่อยให้เขาอยู่โดยลำพัง ให้ผู้ก่อการร้ายปฏิบัติ
 แต่ฝ่ายเดียว เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ผมใครจะขอให้เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ได้ออกไป
 ตรวจเยี่ยมเขาเป็นครั้งคราวจะได้อะไรไม่ เพราะว่าเขาพวกนั้นเขาเข้าใจว่า

ทางรัฐบาลที่ทอดทิ้งเขา และประการที่ ๒ ที่ว่าถ้าตั้งหน่วยประสานงาน
 ระหว่างหมู่บ้านนั้น ท่านก็ยอมรับอยู่แล้วว่า สงครามแบบนี้ เป็นสงครามแบบ
 ใหม่ ถ้าเราส่งทหารเข้าไป ไม่เป็นรุด ๆ และผู้ก่อการร้ายเขาก็หนีเข้าไป
 ไป เขาใช้กำลังเพียงคน ๒ คนเท่านั้น เมื่อทหารกลับออกมาเขาก็มาหยุด
 ยืนส่งเสริมประชาชนให้รวมมือกับเขาคือออกไป มันเป็นอย่างนี้ครับ เพราะ
 ฉะนั้นเราจะใช้เวลาประมาณนี้จะประมาณอย่างไร เพราะฉะนั้นผมถึงมีความเห็น
 ว่าอยากจะเสนอให้รัฐบาลสนใจในเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านก็ทราบ
 ท่านก็บอกอยู่แล้วเมื่อครั้งที่ว่าในเขตเหล่านั้นอยู่ในดงในป่า ถนนหนทางเข้าไป
 สะดวก จะทำถนนหนทางโดยเฉพาะทำเป็นทางลัดของกองก็ยังคงให้เข้าไป
 ถึงทุกหมู่บ้านจะไต่หรือไม่ เพราะประชาชนเหล่านั้นเป็นคนยากคนจน โดย
 เฉพาะอย่างยิ่งมีผู้อพยพไปจากจังหวัดทางภาคอีสาน จังหวัดต่าง ๆ เข้าไป
 อยู่เป็นจำนวนมากมายังเขาอยู่ในดงในป่า และพวกเหล่านั้นจะไปก่อให้เกิด
 ปัญหา เคี้ยวเนื้อขาวอกน้ำ ไม่มีข้าวจะกิน มีปัญหาทางด้านสาธารณสุข เกิด
 เจ็บป่วยก็ไม่มียารักษา ถนนหนทางก็ออกมาไม่ได้ ตายไปก็มาก เพราะ
 ฉะนั้นผมจึงใคร่ขอให้ทางรัฐบาลนี้ส่งเจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์ ออกไปเยี่ยม
 เยียนเป็นครั้งคราว เพื่อปลอบขวัญของเขาจะไต่หรือไม่ ขอขอบคุณ

พันเอก ประคอบ ประยูรโกศกราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการ-

กระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียน
 ชื่นแจงข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้เฝ้าเกียรติดังต่อไปนี้ สำหรับในเรื่องที่
 ประชาชนมีความน้อยอกน้อยใจหรือคิดว่ารัฐบาลทอดทิ้งนั้น กระผมขอยืนยันว่า
 รัฐบาลไม่ได้ทอดทิ้ง ได้พยายามดำเนินการที่จะหาทางเข้าไปช่วยเหลือแก่
 ปัญหาอยู่ตลอดเวลา สำหรับในเขตที่ภาคคนนาคนยังไม่สะดวกนั้น เราก็
 สามารถที่จะเดินทางเข้าไปได้โดยวิธีการอื่นเป็นครั้งคราว ซึ่งเรื่องนี้ทาง

กระทรวงมหาดไทยก็ได้สั่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองให้คำนึงการอยู่แล้ว และ
 โดยเฉพาะทางฝ่าย กอ.รมน. เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร ก็ได้พยายามที่จะ
 ปฏิบัติการในเรื่องนี้อยู่เป็นประจำเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นข้อบกพร่องที่
 อาจจะมีขึ้นบ้างที่ไป ย่อมไม่ทั่วถึงนั้น อันนี้ก็อาจจะเป็นไปได้ แต่อย่างไรแล้ว
 ในนโยบายของทางราชการทั้งสองฝ่ายนั้น พยายามที่จะเข้าไปคำนึงการ
 เยี่ยมเยียนประชาชนหรือแก้ปัญหา เหล่านี้ให้ทั่วถึง สำหรับในเรื่องการ
 คมนาคมนั้นกระทรวงมหาดไทยมีหน่วยปฏิบัติการอยู่คือ หน่วยเร่งรัดพัฒนาชนบท
 ก็มีแผนงานที่จะคำนึงการแก้ปัญหาในเรื่องการคมนาคม ไปยังตำบลต่าง ๆ
 เหล่านี้ให้ทั่วถึง แต่เนื่องจากว่ามีอยู่จำนวนมากมายกยัดกัน เส้นทางที่จะต้อง
 คัดนี้ เพราะฉะนั้นการปฏิบัติงานของทางราชการก็มีความจำกัด เพราะว่า
 จำกัดด้วยงบประมาณและเครื่องมือ เพราะฉะนั้นก็ขอให้ใคร่เวลาไปสัก
 เล็กน้อยก็พยายามจะแก้ปัญหา สำหรับท้องที่ที่มีเหตุการณ์รุนแรงก็พยายามที่จะ
 รีบเข้าไปแก้ก่อน สำหรับในเรื่องการปฏิบัติเกี่ยวกับการคบคิดหรือว่าการ
 คบคิดกับ ผกค. ซึ่งเข้ามาอย่างที่ท่านบอกว่ามีมีการมาร้องเพลงทำท่าย หรือว่า
 มีการมาหลอกล่อในเวลาอาจคืนนั้น เรื่องนี้ก็เป็นยุทธวิธีของเขาวางหนึ่ง
 นะครับ อันนี้เราก็รู้อยู่ เพราะฉะนั้นหน่วยที่จะออกปฏิบัติการคอบคิดนั้นเขาก็
 จะต้องใช้ดุลพินิจของเขาว่า เป็นเหตุการณ์ที่เหมาะสมหรือสมควรหรือไม่ บาง
 ที่ก็หลอกออกไปแล้วก็ให้ไปถูกยิงอย่างนี้เป็นต้น และในเวลาอาจคืนที่คำมิต
 นั้น โดยปกติเราก็ไม่มีการออกจากรู้นเพื่อไปทำการเข้าตี เราใช้การ
 ปองกันต่อสู้ด้วยอำนาจการยิงเท่านั้น ซึ่งทางทหารก็มีอาวุธยิงหลายประเภท
 ที่จะปฏิบัติการอยู่สำหรับในเรื่องนี้ที่มีอุปสรรคอีกประการหนึ่งว่า เมื่อมีการ
 เคลื่อนไหวของ ผกค. ในพื้นที่อย่างรุนแรงหรือร้ายแรงขึ้นมาแล้ว แต่ว่าทาง
 ราชการไม่ออกปฏิบัติการกลางให้เด็ดขาดสิ้นซากไปนั้น กระผมก็ขอเรียน

ว่าการที่จะออกไปปฏิบัติภารกิจทางทหาร โดยการกวาดล้างอย่างรุนแรงนั้น จำเป็นที่จะต้องมีการ สลับตัวบ้างให้ใคร่ชาวทองที่แน่นอนเสียก่อน เพราะว่า การปฏิบัติของ ผกค. นั้นไม่ใช่อยู่ประจำที่ มีการเคลื่อนย้ายอยู่ตลอดเวลา เพื่อเขาปฏิบัติภารกิจแห่งหนึ่งครั้งหนึ่งแล้ว เขาจะไม่ปฏิบัติภารกิจอีกในระยะ เวลาอีก ๆ กัน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราไปมุ่งที่จะคอยกวาดล้างอยู่ในพื้นที่ หรือจุดที่ เราทราบว่าจะเกิด เหตุครั้งหนึ่งแล้วบางทีก็ไม่ได้ผล แล้วนอกจากนั้น การปฏิบัติภารกิจกวาดล้างนี้ทานก็ทราบแล้วว่าต้องใช้อาวุธ เพราะฉะนั้นการ กระทบกระเทือนมาถึงประชาชนก็จะมีในพื้นที่นั้น เพราะฉะนั้นผู้ที่ปฏิบัติก็จะ ถือหน่วยที่ปฏิบัตินั้นก็จำเป็นที่จะต้องพิจารณาให้รอบคอบว่า หากว่ามี การปฏิบัติที่ขึ้นแล้วนั้นจะเป็นการกระทบกระเทือนความเคลื่อนไหวแก่ประชาชนใน ท้องถิ่นนั้นมากน้อยแค่ไหน ต้องคิดให้รอบคอบ เพราะมีฉะนั้นก็อยู่กับบ้านของ พังหรืออาจจะถูกคุกหลงอะไรเข้า ก็จำเป็นที่จะต้องหาข่าวให้แน่นอนว่ามี ผู้ก่อการร้ายอยู่จริงหรือไม่ใช่ในขณะนั้น หรือว่าเคลื่อนย้ายไปทางไหนแล้ว นอกจากนั้นระดมขอ เรียนว่าการปราบปรามผู้ก่อการร้ายนั้น ฝ่ายเจ้าหน้าที่ ฝ่ายเลี้ยวกันกระทำการในสำ เร็จอย่างแน่นอน เพราะว่าวิธีกล่าวเป็นการ ในการคุมคามของผู้ก่อการร้ายนั้นมีอยู่หลายระบบหลายวิธีด้วยกัน ทั้งเปิดเผย และไม่เปิดเผย ทั้งค่อนหน้าและคืบหลัง ทั้งที่แจ้งและไม่แจ้ง เพราะฉะนั้น ความสำคัญในเรื่องนี้ก็ขึ้นอยู่กับฝ่ายประชาชนด้วย ถ้าหากประชาชนในท้องถิ่น ใดให้ความร่วมมือแก่ทางราชการก็หน่วยที่เขาปฏิบัติภารกิจนั้น ประชาชนได้ให้ ความร่วมมือในการส่งข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวให้ถี่ และคัด ความช่วยเหลือให้ที่จะเป็นกำลังสนับสนุนแก่ผู้ก่อการร้ายในพื้นที่ใดแล้ว อันนี้ ละครั้นที่จะช่วยเป็นการต่อสู้ผู้ก่อการร้ายอย่างได้ผล เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ กระผมก็ขอกราบเรียนชี้แจงไว้ สำหรับในเรื่องการปฏิบัติภารกิจในทันทีเหตุการณ์

และลาชานันท์ก็เกี่ยวเนื่องด้วยเหตุผลซึ่งที่ทราบเรียนมานี้ เพราะว่าจำเป็นที่
จะต้องมีการสืบสวนหาข่าวที่แน่นอน ต้องมีการประสานงานกับหน่วยต่าง ๆ
ตลอดจนการพิจารณาใช้ดุลพินิจว่า จะใช้อาวุธ หรือจะใช้กำลัง หรือจะใช้
วิธีการปฏิบัติกรอย่างไรให้เหมาะสมกับพื้นที่นั้น จึงทำให้เกิดความล่าช้า
ไปบ้าง แต่แต่ละกระแสมักขอให้ท่านพิจารณาโดยสามัญสำนึกว่า สำหรับลักษณะ
ของผู้นั้นโดยปกติก็จะต้องปกปิดวิธีการหรือแนบแต่คำบดทิ่ม เขาจะเข้ากระทำ
การอยู่เสมอ ฉะนั้นถ้าหากว่าเมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้ว เราอยู่ในบริเวณ
ใกล้เคียงก็สามารถจะไปแก้ปัญหาได้ทันที แต่หากว่าอยู่ห่างไกลจาก
บริเวณใกล้เคียงแล้วก็ต้องใช้วิธีการในการติดตาม ซึ่งเป็นการไล่ตาม
ผู้ร้ายแต่ละกรับ เป็นข้อเท็จจริงอันหนึ่ง ก็ขอความเห็นใจในเรื่องนี้ด้วย

นายสลัด สุวรรณรอก (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ
และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ขอถามอีกครั้งเกี่ยวกับ ทานก็ทราบอยู่แล้วว่า
ในเขตนั้นเป็นคงเป็นป่าและยังไม่มีกรมควบคุม การควบคุมไม่สะดวกทั้ง
ซัดของทั้งเจ้าหน้าที่ที่จะเข้าไปติดต่อกับความเข้าใจกับประชาชน ประชาชน
จะออกมาก็ไม่สะดวกและท่านบอกว่าเมื่อคืนเรามีหน่วย ร.พ.ช. ที่เข้าไป
ทำถนนหนทางอยู่แล้ว แต่อย่างไรทำอะไรไม่ได้ ความจริงหน่วย ร.พ.ช. นี้
เขาทำงานตามโครงการ มีกำหนดล่วงหน้าเขาจะต้องทำ เช่นทางสายนั้น
ให้เสร็จปีนั้นและยังอีกเป็นจำนวนหลายเส้นทางยังไม่เสร็จ ขาคควย
งบประมาณอย่างที่ท่านทราบอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นในกรณีเร่งด่วนอย่างนี้ จึง
ใครขอฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยติดต่อกับ กอ.รมน. หรือ
น.พ.ค. ที่เรียกหน่วยพิชณาเคลื่อนที่ ให้หน่วย น.พ.ค. นี้จัดทำเส้นทาง
เข้าไปถึงหมู่บ้านเหล่านั้น เพื่อให้ประชาชนออกมาได้สะดวก และเจ้าหน้าที่
จะเข้าไปติดต่อกับประชาชนได้สะดวก จะได้หรือไม่ กระผมขอถาม เพียงเท่านั้น

แหละครีบ

พันเอก ประยอม ประยูร โภคราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับการคัดค้านหนทางเข้าไปในเขตอิทธิพลของผู้ก่อการร้ายนั้น ก็มีการดำเนินการอยู่ ๒ ทาง คั้งที่ท่านเจ้าของกระทู้กึ่งจะทราบอยู่แล้ว โดยทางทหารนั้นก็คือโดยกรป.กลาง กองรักษาความมั่นคงภายใน กรป.กลางนั้น หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ของหน่วยหนึ่ง สำหรับหน่วยนี้เองนั้นก็มีความสามารถจำกัดเกี่ยวกับเครื่องมือและเจ้าหน้าที่เช่นเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตาม ทางราชการทหารนั้นกระผมก็ได้ประสานงานกันอยู่ก็ทราบว่า พื้นที่ต่าง ๆ นั้นมีโครงการที่จะดำเนินการอยู่แล้ว เช่นเดียวกัน และจะได้นำดำเนินการไปถึงจำเป็นจะต้องใช้งบประมาณเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นปัญหาที่สำคัญก็คือในเรื่องอุปสรรคเกี่ยวกับการเงินและเครื่องมือเครื่องใช้ที่มีอยู่ แต่वादการเงินสะดวกแล้วการแก้ปัญหาเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องใช้ ก็คงจะไม่เป็นอุปสรรคอะไรมาก เพราะฉะนั้นเรื่องนี้กระผมก็จะพยายามขอรับไปแก้ปัญหาคือประสานงานต่อไปสำหรับทางด้าน ร.พ.ช. นั้น เราก็ประสานงานกับ กรป.กลางอยู่ด้วยเหมือนกัน คือช่วยกันทั้งสองทาง ทั้งมหาดไทยและทางฝ่ายทหาร เพราะฉะนั้นก็ขอรับไปดำเนินการในเรื่องนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมกระเบียบวาระกระทู้ถามแล้ว คุณไพฑูรย์ว่าอย่างไร

นายไพฑูรย์ โภกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพฑูรย์ โภกขมรรคกุล จากจังหวัดสุโขทัย ดังกักพรรคประชาธิปัตย์ไคยในผู้ติดตามขอปรึกษาท่านประธาน และสวาธิกเป็นเรื่องความคาบข้องบังคับข้อ ๓๓ (๑) และ (๕) เกี่ยวกับเนื่องจากว่า สมัยประชุมสามัญ

ของวุฒิสภามันที่สองนี้ จะสิ้นสุดลงในวันที่ ๒๒ กันยายน ๕๕๑๘ แต่ว่าวันที่ ๒๒ กันยายน ๕๕๑๘ นั้น ก็เป็นวันจันทร์ ฉะนั้นสมัยประชุมสามัญที่สอง ก็จะต้องปิดประชุมในวันศุกร์ที่ ๑๕ กันยายนนี้ ซึ่งก็เป็นเวลาอีก ๑๔ วันหรือสองอาทิตย์เท่านั้น แต่เนื่องจากว่าสภานี้ยังจะต้องพิจารณากฎหมายสำคัญ ๆ อีกหลายฉบับด้วยกัน อย่างเช่นพระราชบัญญัติงบประมาณปี พ.ศ. ๕๕๑๘ ซึ่งก็ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการในขณะนี้ และก็ยังมีพระราชบัญญัติที่สำคัญ ๆ ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เสนอลงในสภานี้และค้างการบรรจุเข้าระเบียบวาระเท่าที่กระผมทราบอีกน้อยกว่าพระราชบัญญัติ โภคเนาะอย่างยิ่งสำหรับตัวกระผมเองแล้ว ก็ได้เสนอกฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป่า เน้นจับป่าราษฎรบางส่วนท้องถิ่น ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ควรจะได้รับพิจารณาเพื่อประโยชน์ต่อราษฎรบางส่วนท้องถิ่น ซึ่งกำลังคอยความหวังจากสภานี้ เมื่อไรกฎหมายจะได้ออกไปใช้บังคับเพื่อความเป็นธรรม เพื่อให้ราษฎรส่วนท้องถิ่นนั้นได้รับความเป็นธรรม เยี่ยงอย่างเหมือนกับราษฎรอื่น ๆ ทั่ว ๆ ไป ซึ่งมีผลใช้บังคับไปเมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๕๕๑๗ แล้วอย่างนี้ เบื้องต้น นอกจากนั้นยังมีกฎหมายแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาซึ่งกระผมได้เสนอต่อสภาตั้งนานแล้ว เกี่ยวกับเรื่องแก้ไขอัตราค่าลงโทษของผู้กระทำผิดความผิดเกี่ยวกับเรื่อง ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไพฑูริย์ จะเอาอะไรก็เสนอไปเลย

นายไพฑูริย์ โภคขมบรรลุล (สุโขทัย) : ครับ ๆ ที่นี้กระผมจะมาชี้แจงเกี่ยวกับว่าความจำเป็นที่เรายังมีกฎหมายสำคัญ ๆ อีกหลายพระราชบัญญัติด้วยกัน รวมทั้งกระทู้สำคัญ ๆ ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอยู่ในสภา ทั้งยังไม่ได้รับการบรรจุเป็น ๔ - ๕๐๐ กระทู้ กระผมเห็นว่า

ถ้าหากเราจะปิดสมัยประชุมในวันที่ ๑๕ กันยายน ตามกำหนดตามรัฐธรรมนูญแล้ว ก็อาจจะเป็นที่เสียหายต่อประเทศชาติ และต่อประชาชนได้ กระผมจึงเห็นว่ารวมทั้งท่านสมาชิกของพรรคประชาธิปัตย์ทุกท่านเห็นว่า ควรจะขยายการประชุมสมัยสามัญสมัย ๒ นี้ ออกไปอีก ๕๕ วัน นับตั้งแต่วันครบกำหนดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๗ วรรคแรก กระผมจึงขอปรึกษาท่านประธานและท่านสมาชิกทุกท่าน ขอได้โปรดพิจารณาถึงความสำคัญองหน้าที่ที่เราได้รับมอบหมายจากรัฐมาเป็นตัวแทน เพื่อที่เราจะได้ปฏิบัติหน้าที่ของเราให้คุ้มค่ากับที่ราษฎรและประชาชนได้ไว้วางใจ และมอบหมายให้เรามาเป็นตัวแทนในครั้งนี้ จึงขอความกรุณาปรึกษาท่านประธานได้โปรดพิจารณาขยายเวลาการประชุมสมัยสามัญ สมัยที่สอง นี้ ออกไปอีก ๕๕ วัน ทั้งนี้ก็อยู่ที่ท่านประธานและท่านสมาชิกจะเห็นสมควรประการใด ขอขอบคุณมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ เรื่องนี้กระผมก็ทราบดีแล้ว ขอขอบคุณ คุณไพฑูริย์ที่เป็นห่วงใย กระผมคิดว่าทุกท่านก็คงคิดเช่นนั้นเหมือนกัน กระผมก็พยายามติดตามโดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายสำคัญที่สุดซึ่งเราจะทอดทิ้งไม่ได้ คือกฎหมายงบประมาณ กระผมก็ติดตามอย่างใกล้ชิดอยู่ ซึ่งคิดว่ากาขยายสมัยประชุมหรือกาจะปิดและเปิดวิสามัญนั้น คงหลีกเลี่ยงไม่ได้แน่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน้าที่นี้ก็ควรจะเป็นของรัฐบาล เพราะว่า เป็นอำนาจของพระมหากษัตริย์ในการที่จะขยายสมัยประชุม หรือไม่ อันนี้กระผมคิดว่าไม่ต้องห่วงครับอยู่ในความนี้คิดอยู่ตลอดเวลา และขอขอบคุณที่ให้ความห่วงใยของท่านสมาชิก สมควรแก่เวลาแล้ว กระผมขอพักการประชุม และขอประชุมต่อไปสายสองโมง

พักการประชุมเวลา ๑๒.๑๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๔.๑๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอทำเนิการประชุมต่อไป
ได้รับผู้คัดค้านของคุณสถาปนั ปรีกษา เรื่องเจ้าหน้าที่ฝ่ายลาวยิงปืนเข้ามาในเขต
ไทย ทำให้เกิดความเสียหาย ซึ่งรัฐบาลอินค และพร้อมที่จะตอบแล้ว ผมก็
อนุโลมตาม เชิญคุณสถาปนั

นายสถาปนั ศิริขันธ์ (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายสถาปนั ศิริขันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรค
ธรรมสังคม ประธานคณะกรรมการการทหารแห่งสภาผู้แทนราษฎร กระผม
ใครขอประธานกรวามเรียน เสนอผู้คัดค้าน เพื่อนำมาปรีกษาหารือ ในที่ประชุม
สภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ เนื่องจากปรากฏข่าวว่าเจ้าหน้าที่ฝ่ายลาวได้ใช้
ปืนยิงเข้ามาในเขตแดนไทยอันเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของประชาชน ราษฎรไทย
เสียหายและมีผู้บาดเจ็บ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีและถูกต้องระหว่าง
ประชาชนชาวไทยและประชาชนลาวลาวในแถบชายแดน กระผมจึงขอ
ประธานกรวามเรียน เสนอผู้คัดค้านเพื่อไต่ถามปัญหาที่เข้ามาปรีกษาหารือในสภา
ผู้แทนราษฎรในวันนี้ ท่านประธานที่เคารพ ตามข่าวที่ปรากฏในหน้า
หนังสือพิมพ์หลายฉบับได้ลงข่าวว่า เมื่อวานนี้ได้มีเจ้าหน้าที่ฝ่ายลาวใช้ปืนยิง
เข้ามาในเขตแดนไทย อันเป็นเหตุให้ผู้คนราษฎรในจังหวัดหนองคายบาดเจ็บ
และบ้านเรือนได้รับความเสียหายเป็นอันมากนั้น กระผมเห็นว่าถ้าเมื่อเรา
ปล่อยเรื่องนี้ให้เป็นเรื่องยืดยืดต่อไป มันก็จะก่อให้เกิดเป็นชนวนระหว่าง
ประเทศไทยกับประเทศลาว ในความไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน ตามธรรมดา
นั้น เมืองไทยกับเมืองลาว เป็นญาติพี่น้องกันมาตั้งแต่โบราณกาลแล้ว แม้แต่ใน
ปัจจุบันนี้ก็ตามประชาชนลาวลาวเข้ามาอยู่ในฝั่งไทย ประชาชนชาวไทยข้าม
ไปอยู่ท่ามาหากินในฝั่งลาวก็มีมากมาย ตอนเช้า ๆ ถ้าเมื่อท่านจะสังเกต

บริเวณทาบอ ศรี เชียงใหม่ นครพนม บุคคาหาร บึงกาฬ โพนพิสัย เหล่านี้
 เราจะเห็นว่าพืคคาแบคจากฝั่งไทยหอบผักหอบสิ่งของต่าง ๆ ไปขายใน
 ตลาดสดทุกเช้าวันหนึ่งเป็นพัน เป็นหมื่น และในขณะที่เดียวกัน เมื่อตอน
 กลางวันก็จะมีประชาชนพอกาพอขาย แมคจากฝั่งลาวนี้ข้ามมาซื้อสินค้าจาก
 ฝั่งไทยเพื่อไปขายในฝั่งลาว ทำอยู่อย่างนี้เป็นเวลามาตั้ง ๔๐ - ๕๐ ปีแล้ว
 ชาวพืคคาไทยไม่มีเมียในฝั่งลาวก็มี คนลาวมาแต่งงานกับคนไทยก็มี ความ
 สัมพันธ์อันดีระหว่างสองประเทศนี้เป็นมาอย่างนี้ตั้งแต่บรรพกาล ในเมื่อเรื่อง
 รวามันเกิดขึ้นอย่างนี้แล้ว กระทบแรงไปว่านั้นจะก่อให้เกิดความ
 แดกแยะระหว่างประเทศไทยกับประเทศลาว ในฐานะที่กระทบเป็นประธาน
 คณะกรรมาธิการการทหาร และเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดหนึ่ง ใน
 ภาคอีสาน มีความเป็นห่วงใยต่อราษฎรทั้งหลายที่อยู่ในภาคอีสานเป็นอย่างยิ่ง
 จึงขอประธานกรรมาธิการเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า เรื่องนี้
 ท่านได้มีมาตรการที่จะควบคุมอย่างไร และท่านได้ปรึกษากับทาง
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศแล้วหรือยังว่าจะมีมาตรการ
 อยางไร จะมีการประท้วงหรือไม่ หรือว่าเราจะทำเงียบเงียบเฉยเอาไว้
 มีปัญหาที่จะสร้างความลำบากให้แก่ประเทศชาติในอนาคต เพื่อไม่ให้เสียเวลา
 เพราะเรายังมีกฎหมายอีกหลายฉบับที่จะนำเข้ามาในบ่ายวันนี้ จึงใคร่ขอ
 ประธานกรรมาธิการเรียนให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้กรุณาชี้แจง
 ตอบข้อข้องใจ และถ้าเมื่อท่านสมาชิกผู้ใดท่านเห็นสมควรว่าควรจะซักถาม
 อยางไร ขอความกรุณาได้รวมอภิปรายในญัตตินี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ-
 กระทรวงมหาดไทย)

พันเอก ประกอบ ประยูร โภคราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการ-

กระทรวงมหาดไทย) ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอเรียนชี้แจง
 เกี่ยวกับอุบัติเหตุของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เนื่องจากสถานการณ์ชายแดน
 ระหว่างราชอาณาจักรลาวและราชอาณาจักรไทย มีความตึงเครียดอยู่บ้าง
 ทั้งนี้ เนื่องจากสถานการณ์เมืองของรัฐบาลลาวได้เปลี่ยนแปลงไปในระยะ
 หลัง ๆ ทำให้ทางฝ่ายรัฐบาลลาวได้มีการเปลี่ยนแปลงกำลังหน่วยปฏิบัติการ
 ต่าง ๆ ทางด้านชายแดนนี้ตลอดแนวที่ติดต่อกับราชอาณาจักรไทย และ
 โดยเฉพาะตามลำแม่น้ำโขง ซึ่งแต่เดิมมีหน่วยกำลังต่าง ๆ เป็นทหาร
 ของรัฐบาลลาวทางฝ่ายขวา แต่ต่อมาในระยะหลังนี้ได้เปลี่ยนเป็นหน่วยทหาร
 ของแนวลาวัรักษาคือหรือชนวนการปะเทดลาว ซึ่งเป็นชนวนการและเป็น
 หน่วยทหารอีก ซึ่งเคยมีการรบติดพันกันมาในขณะนี้หน่วยทหารต่าง ๆ ได้
 วางกำลังแทนหน่วยทหารหน่วยเดิมอยู่ตามชายแดนทุกจุด โดยเฉพาะตาม
 ริมฝั่งแม่น้ำโขงและต่อมาเมื่อต้นเดือนกันยายนนี้ ทางฝ่ายรัฐบาลลาวก็ได้มี
 การปิดพรมแดน เพียงประกาศว่าจะปิดเพียง ๔ - ๕ วัน และก็ห้ามมิให้
 ประชาชนทั้งฝ่ายลาวและไทยได้มีการข้ามไปมาหาสู่กัน แต่ความออกว่าจะปิด
 เพียงระยะหนึ่งแต่ก็ได้ประกาศเป็นทางการ แต่ในทางปฏิบัติในการปิดสำหรับ
 ฝ่ายรัฐบาลไทยนั้นก็ได้พยายามชี้แจงให้ประชาชนของเราได้ทราบข้อเท็จจริง
 และก็กำชับมิให้ข้ามเขตออกไป เพราะเกรงว่าจะได้รับอันตรายไม่ปลอดภัย
 สำหรับในเรื่องนี้เท่าที่ปรากฏได้รับรายงานมาก็ปรากฏว่ามีราษฎรทั้งสองฝ่าย
 นี้ยังพยายามเล็ดลอดที่จะข้ามไปมาหาสู่กันอยู่ โดยเฉพาะในเวลากลางวัน
 ในเวลามีคนข้ามมักจะมีการเล็ดลอดข้ามโดยทางเรือ เพราะในขณะนี้ใช้
 พาหนะเรือข้ามไปมาได้สะดวก สำหรับกรณีนี้ที่เลิกมันตามข่าวหนังสือพิมพ์นั้น
 กระผมได้สอบถามไปแล้วปรากฏว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เมื่อค่ำวันที่ ๓

เคื่อนี้ เวลาประมาณ ๑๘.๓๐ นาฬิกา ปรากฏว่ามีราษฎรฝั่งลาวจำนวน ๔
 คน ซึ่งเป็นราษฎรอยู่ทางบริเวณวัดคงโคสี และคุ้มทานาแล้ง ซึ่งอยู่ในเขต
 ราชอาณาจักรลาวตรงข้ามกับจังหวัดหนองคาย ราษฎรทั้ง ๔ คนนี้ได้อาศัย
 เรือเป็นพาหนะที่จะข้ามมาฝั่งไทยซึ่งไม่ทราบว่าจะมีการนำอะไร ข้ามมาบ้าง
 และก็เป็นเวลาค่ำมืด และก็ปรากฏว่าฝ่ายทหารลาวที่อยู่ริมฝั่งนั้นได้ใช้อาวุธ
 ปืนยิงเรือที่บรรทุกคนโดยสารทั้ง ๔ คนนี้มา และก็มาจมนกลางแม่น้ำคายทั้ง ๔
 คน ในขณะเดียวกันนั้น กระสุนที่ไต่ท่าการยิงเรือที่กำลังแฉ่นหนีมานั้นก็ได้เลย
 แฉ่นเพราะว่าแม่น้ำที่อยู่คนละฝั่งนั้นก็กว้างขวางนัก มีความกว้าง
 ประมาณสัก ประมาณไม่เกิน ๓๐๐ เมตร ซึ่งอยู่ในระยะวิถีกระสุนปืน
 เล็กที่จะยิงข้ามฝั่งได้ กระสุนดังกล่าวนี้ก็ได้แฉ่นเข้ามาถูกบ้านของราษฎร
 ไทยบ้าง แต่ไม่ถึงกับเสียหายอะไรนัก เพราะเป็นกระสุนปืนเล็กและ
 นอกจากนั้นก็ได้ถูกราษฎรคนหนึ่ง เป็นหญิงชื่อนางสุภารัตน์ คล้ายสุพรรณ บาด
 เจ็บ แต่ไม่สาหัสประการใด นอกจากนั้นก็ปรากฏว่ามีกระสุนปืนขนาดใหญ่แต่
 ว่าจะ เป็นเพียงเครื่องยิงลูกระเบิดขนาด เอ็ม ๗๕ จำนวน ๒ นัดได้มาตก
 ลงในเขตเทศบาล ก็ไม่ได้ทำให้ทรัพย์สินเสียหายประการใด สำหรับเรื่องนี้
 รุ่งขึ้นในตอนเช้าฝ่ายจังหวัดก็ได้จัดการติดต่อสอบถามไป ก็ปรากฏว่าเป็น
 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตั้ง เร็ยมาให้ทราบแล้ว แล้วก็เป็นกรยิงราษฎรทางฝ่าย
 เขาที่หนีมาเอง ไม่ใช่ราษฎรทางฝ่ายไทย แต่อย่างไรก็ตาม การที่ใช้อาวุธ
 ในลักษณะเช่นนี้ กระผมก็พิจารณาแล้วว่ามันเป็นการใช้อาวุธที่ผิดกัน คือ
 ยิ่งติดตามไล่ติดตามคนร้ายที่กำลังหนีข้ามฝั่งมา ซึ่งเขาถือว่าเป็นคนร้าย
 เพราะฉะนั้นไอกระสุนที่มีคพลาคข้ามมาถึงได้นี้ มันก็คงจะไม่เป็นการเจตนา
 แควว เป็นการแสดงถึงการขาดความระมัดระวัง ทำให้กระสุนมาถูกผู้อื่นได้
 สำหรับในเรื่องนี้กระผมได้ติดต่อเรื่องไปให้กระทรวงการต่างประเทศ เพื่อ

ประชากรหยิบมือเดียว ท่านประธานที่เคารพ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณคำครับ.....

นายคำ คงจันทร์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ เมื่อประเทศลาวมาดวงคำอธิปไตยของเราเช่นนี้.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณคำ ผู้คิดนี้ก็ดี หรือเจตนาของทั้งฝ่ายสภาที่ดี ทางรัฐบาลก็ดี มีเจตนาร่วมกันในทางที่จะประสานมิตรประสานไมตรี ก็คงเป็นที่เข้าใจแล้ว เพราะฉะนั้นกรุณานะครับ คำอภิปรายอะไรนี่ยาให้มันกล้าเกินฉบับจะได้ผลตรงกันข้าม ขอความกรุณานะครับ

นายคำ คงจันทร์ (สุรินทร์) : ครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : และเรื่องนั้นมันถึงขั้นเอกราชอะไรครับ

นายคำ คงจันทร์ (สุรินทร์) : คือมันเกี่ยวกับเอกลักษณ์ของประเทศไทยครับ จะให้กระผมไม่พูดไม่ได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรุณาระมัดระวังหน่อยครับ

นายคำ คงจันทร์ (สุรินทร์) : กระผมจะรักษามารยาทครับ ท่านประธานครับ กระผมก็รู้สึก เป็นห่วงในชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนชาวไทย ถึงอย่างไรก็ตาม กระผมเองอยากจะให้ท่านมองไปดูสภาพการณ์สิ่งแวดล้อมโดยทั่วไป ถ้าหากว่ามี เหตุการณ์ เกิดขึ้น เช่นนี้ทางรัฐบาลจะมีวิธีการควบคุมและแก้ไขในเรื่องเหล่านี้อย่างไร เมื่อรัฐบาลได้ปลดปล่อยละเคยมิประท้วง ไม่ร้องเรียกในสิ่งที่เสียหาย ประชาชนชาวไทยผู้ซึ่งเป็นเจ้าของประเทศจะรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจมาก และก็เสมือนหนึ่งว่าจะขาดที่พึ่ง ท่านประธานที่เคารพ ขอให้ท่านได้ตระหนักไว้ด้วยว่าประเทศไทยเรานี้ได้ตั้งตัวขึ้นมา เป็นเอกราช และ เป็นเอกราชสืบมาจนเท่าทุกวันนี้

ก็เพราะบุญญาบารมีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวผู้ซึ่งพระองค์ท่านได้เข้า
 ถึงกับประชาชนทั่วประเทศ ท่านได้ออกไปเยี่ยมสารทุกข์สุกดิบกับพ่อแม่พี่น้อง
 พลศนิกรของพระองค์ท่าน ท่านที่เคารพ ท่านจะให้เขามาดวงจำอธิปไตยของ
 เราเช่นนี้จะหรือ กระทบอยากไปทางรัฐบาลนี้ใช้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง
 เพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพของคนไทยให้โดยสมบูรณ์ กระทบกลัวว่าทางฝ่าย
 รัฐบาลนี้จะไม่ใส่ใจในสิ่งที่ว่ามันเป็นเรื่องเล็กน้อยครับ ถ้ามันเป็นเรื่อง
 ใหญ่ขึ้นแล้ว ท่านจะไปแก้ไขเมื่อไร ถ้าท่านไม่แก้ไขในขณะนี้แล้ว ต่อไป
 นั้นกาลข้างหน้าอะไรจะครับมันจะเกิดขึ้นมา อย่าลืมว่าถ้าหากว่าเราเผด็จการหรือ
 ทรราชเมื่อไรนั้น อย่าว่าแต่คนหยิบมือเดียวเลยครับ คนสองคนเขาก็อาจจะมา
 ยึดเอาแผ่นดินเราได้ ตรงนี้จะครับกระทบอยากจะได้เห็นรัฐบาลได้โปรดสำนึก
 ไว้ด้วย แม้ตัวกระทบเป็นผู้แทนราษฎรมาอยู่ในสภานี้ ก็เพื่ออยากจะทำปัญหา
 ปัญหาต่าง ๆ ของประชากรทั่วประเทศมาป้อนให้กับคณะรัฐบาล เพราะตัว
 รัฐบาลนั้นท่านไม่ใคร่รู้หรือกว่าในตัวของท่านมีความบกพร่องอะไร แค่ไหน
 เพียงใด ข้างหลังของท่านมีอะไรบางท่านไม่รู้ ข้างช้อยข้างขวาของท่านนะ
 มีอะไรบางท่านไม่รู้ ถ้าผู้แทนราษฎรที่มานั่งในสภา ๒๕๕ คนนี้ไปหยิบยกปัญหา
 ต่าง ๆ ให้กับคณะรัฐบาลแล้ว คณะรัฐบาลนั้นไม่มีโอกาสที่จะรู้สภาพความ
 เป็นอยู่และความเป็นจริงของประชาชนทั้งชาติของท่านได้ ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระทบขอยุติเพียงแค่นี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประยงค์

นายประยงค์ มูลสาร (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธาน

ที่เคารพ กระทบ ประยงค์ มูลสาร พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย จาก
 จังหวัดยโสธร กระทบเองมีความคิดเห็นว่าประเทศไทยของเรานั้น เมื่อนับ
 เนื่องกันกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกแล้ว ก็เห็นว่าประเทศลาวเท่านั้นเป็น

ประเทศที่มีความใกล้ชิดและสนิทสนมไม่ว่าในเชื้อชาติหรือสายเลือด เพราะฉะนั้นก็เป็นที่ควรคำนึงว่า ถ้าเราไม่สามารถที่จะสร้างความ เป็นมิตรกับประเทศอย่างประเทศลาวซึ่งเป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานร่วมกันได้ในฐานะเป็นเพื่อนบ้านที่ดีต่อกันแล้ว ก็ไม่จำเป็นจะต้องไปพูดถึงประเทศอื่นที่ห่างไกล เราไม่จำเป็นเลยครับ เพราะฉะนั้นถ้าเราไม่สามารถรักษาไมตรีกับประเทศลาวอันเป็นบ้านพี่เมืองน้องกับประเทศของเราไว้ได้แล้ว ก็เป็นที่น่าละอาย ก็เป็นที่น่าเสียกายและก็เสียใจอย่างยิ่ง ที่เราจะต้องไปสร้างสัมพันธไมตรีกับประเทศอื่นว่าเขาจะนำภิกษุมารุกมาผูกพันกับเรา เหมือนกับประเทศลาว ธรรมดาจะไม่พูดหรือทว่าประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นจำนวนหลาย ๆ ล้านนั้น โดยภาษาพูด ขนบธรรมเนียมและประเพณีแล้วก็ได้ไม่ได้แตกต่างกันกับประเทศลาวฝั่งนั้น สองฟากฝั่งแม่น้ำโขงนั้นได้เชื่อมสัมพันธไมตรีเป็นอันดีต่อกันมายาวนาน สองฟากฝั่งฝั่งรักสลักนั้น เชื่อมสัมพันธฉันพี่น้องประคองขวัญ แม่น้ำโขงโยงใจให้ผูกพัน ไทยลาวนั้นน้องพี่ร่วมชีวิต ลำโขงคือสี่อศวกกันทางเห็น ไทยลาวเดินเรือล่องผูกของจิต ต่างซาบซึ้งตรึงใจในน้ำมิตร ยากจะคิดริษยา ขนซาถัน ทานประทานที่เคารพครับ ไม่เพราะเพียงแต่เราเป็นสายเลือดเดียวกันมานาน ตามที่กระผมได้พูดมาแล้ว แต่ทว่าไทยกับลาวเรายังมีศัตรูร่วมกันมาช้านานอีกด้วย นั่นก็คือความยากจน ความขุ่นแค้น สิ่งเหล่านั้นะครับเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ควรจะต้องคิดควรจะต้องคำนึงให้ยิ่งยวด และยิ่งกว่านั้นเรายังมีศัตรูร่วมกันอีกอย่างหนึ่งคือ จักรวรรดินิยมต่างชาติ ไม่ว่าจักรวรรดินิยมฝ่ายไหนทั้งนั้น ลาวก็ดี ไทยก็ดี เราก็อยากจะเป็นตัวของตัวเอง อยากจะยืนหยัดอยู่บนลำแข้งของเราเอง ไม่อยากให้มีจักรวรรดินิยมต่างชาติมารุกรานมากอบโยนไปจากชาติของเราทั้งสอง เพราะฉะนั้นเมื่อเรามองไปแล้วประเทศลาวนั้นเป็นประเทศที่มีความ

นาน่าสนใจอย่างยิ่ง เพราะว่าในประวัติศาสตร์นั้นได้เคยตกเป็นเมืองขึ้นของ
 คางชาติและก็ได้ต่อสู้เพื่อความ เป็นเอกราช เคียงมาเคียงไหล่มากับประเทศ
 เวียดนามกับประเทศกัมพูชา ซึ่งโดยสายเลือดแล้วไม่ได้ผูกพันใกล้ชิดเหมือน
 เรากับลาวด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างลาวกับไทย
 ระหว่างลาวกับกัมพูชา ระหว่างลาวกับเวียดนาม น่าที่จะมีความผูกพันกัน
 อย่างแน่นแฟ้นทั้งสี่ชาตินี้ และโดยเฉพาะลาวกับไทยอยู่แล้วน่าจะผูกพันกัน
 ยิ่งกว่านั้นอีก แต่ทว่า ถ้าหากว่าลาวมีความผูกพันใกล้ชิดกับประเทศเวียดนาม
 และกับประเทศกัมพูชา ในปัจจุบันนี้โดยที่มีที่ท่าเป็นหมางไปจากประเทศของ
 เราแล้ว ก็เป็นสิ่งที่ดีในไทยรัฐบาลไทยของเราจะได้พบทวนนโยบายในความ
 สัมพันธ์ระหว่างเพื่อนบ้านของเราอย่างรีบด่วนด้วย เราจะมองเห็นว่าการ
 ต่อสู้เพื่อความ เป็นเอกราชของประเทศลาวนั้น ได้สูญเสียเลือดเนื้อและชีวิต
 ได้สูญเสียแทบทุกอย่าง ได้สูญเสียชีวิตของผู้คนไป เป็นจำนวนมาก พยายาม
 นำตาของผู้คนในประเทศลาวนั้นได้หลั่งโหลมโหลนองแผ่นดินของเขาได้ต่อสู้
 มาเป็นระยะเวลาอันยาวนานนี้เขาได้รับชัยชนะแล้ว ประชาชนชาวลาวยังจะ
 เป็นฝ่ายช่วยหรือจะเป็นฝ่ายขวาเขาก็ได้เลือกทางเดินของเขาแล้ว ทางเดิน
 ที่เขาเลือกนั้นเป็นทางเดินที่เขาแสวงหามาช้านานแล้ว จะเป็นทางเดินที่
 ถูกต้องหรือเป็นทางเดินที่ไม่ถูกต้องก็ไม่ใช่ว่าสิ่งที่ประเทศอื่น หรือชาติอื่นจะไป
 ตักสินใจให้เขา เพราะว่าเขาได้ตัดสินใจในทางเดินของเขาแล้ว ทางเดินที่
 เขาเลือกเป็นทางเดินที่ขรุขระ เป็นทางเดินที่มีขวากหนามยากลำบากกว่า
 จะฟันฝ่ามาได้ บัดนี้เมื่อ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประยงค์ เอาต์ตตินี่เถอะ
 นายประยงค์ มุลสาร (ยโสธร) : กราบ แต่ผมจะเข้าแล้ว

กราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าให้มันเป็นเยื่อ

นายประยงค์ มุลสาร (ยโสธร) : ครับ ขอความกรุณา
 ครับ เมื่อเขาได้รับชัยชนะปัญหาที่มันยุ่งยากขึ้นครับ ท่านประธานครับ เขาก็
 แก้ไขปัญหาในประเทศชาติของเขาไม่ว่าในทางเศรษฐกิจในทางการปกครอง
 ในทางทุกสิ่งทุกอย่างเขาก็แก้ไขปัญหาสะดางปัญหาที่มันกรำย เรือร้อมานั้น
 เพื่อที่จะให้เขารูปเขารอยก็มีปัญหาขึ้นมา สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ประเทศไทยของ
 เราซึ่งถือว่าเป็นพี่เป็นน้องกันนี้ควรจะให้ความเห็นใจอย่างยิ่ง ปัญหาที่มัน
 ยุ่งยากนั้นเขากำลังสะดาง มันมีปัญหาวา เราในฐานะที่เป็นประเทศ
 เพื่อนบ้านนั้น เราจะมองประเทศลาวเป็นอย่างไร เมื่อเขาได้รับชัยชนะ
 อย่างนั้นแล้ว ปัจจุบันนี้ผมมีความยินดีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง-
 การต่างประเทศได้พูดว่า ไทยจะเป็นศูนย์กลางทางมนุษยธรรม อันนี้เป็นสิ่งที่
 น่ายินดีอย่างยิ่ง สมกับที่เราเป็นเมืองพุทธ เป็นเมืองที่มีน้ำใจ เราควรจะให้
 ความเอื้ออารีต่อประเทศเพื่อนบ้านที่กำลังประสบวิกฤติการณ์ในทางเศรษฐกิจ
 ไม่ว่าจะเป็นพม่าก็ เวียดนามก็ หรือลาวก็ อันนี้ผมสนับสนุนอย่างยิ่ง และ
 เห็นก็ควยเราจะเป็นใจอย่างนั้นไหม เราจะ เป็นศูนย์แห่งมนุษยธรรมได้
 จริงไหม เรามามองที่ประเทศลาวนี้ ถ้าเราทำได้แล้วก็ เป็นสิ่งที่ไม่น่าคิดว่า
 เราจะไม่ว่างกับประเทศกัมพูชาหรือประเทศเวียดนาม ที่นี้ปัญหาที่มันเกิดขึ้น
 ที่ผมจะเขาคะ ปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นอยู่นี้เราจะถือเป็นเรื่องใหญ่ เรื่องโตใหม่ที่มี
 มีข่าวว่า ลาวยังระเบิดเข้ามาในฝั่งไทยเราแล้ว และหนังสือพิมพ์ก็ลงข่าวไป
 ผมจะไม่พูดหรือกว่า เป็นข่าวจริงหรือไม่จริง แต่มัน เป็น เรื่องที่มีความกระทบ-
 กระเทือนกันแค่นั้นกับสัมพันธ์ไมตรีระหว่างลาวกับไทย เรื่องเหล่านี้ เป็น
 เรื่องใหญ่ เรื่องโตแค่นั้น ทางรัฐบาล จะพิจารณาและก็จะแก้ไขเรื่องนี้
 ก็ไม่ใช่ว่าไทยเราจะเป็นฝ่ายถูกอย่างเดียว หรือลาวจะเป็นฝ่ายถูกอย่างเดียว

ลาวก็อาจจะผิดและไทยเราก็ตอาจจะผิด เสมือนลึนกับพันก็อาจจะมีการกระทบกันได้ สิ่งเหล่านี้แหละครับมีสิ่งหนึ่งที่น้ำหนักคือยู่ ว่า ถ้าหากว่าสหรัฐอเมริกาได้ถอนฐานทัพออกไปแล้วไม่ว่าที่สนามบินนครพนมนั่นก็คื สิ่งที่มีนเคยเกิดขึ้นที่รัฐบาลของเราในยุคที่ผานมานั้น ได้นำทหารลาวเข้ามาฝึกที่จังหวัดอุดรธานี เพื่อที่จะส่งไปรบในประเทศลาว ได้นำทหารลาวมาฝึก เพื่อที่จะไปคุกคามชนชาคนลาวด้วยกัน สิ่งเหล่านี้และก็มีในท่านองที่คล้าย ๆ กับว่าในอดีตที่ผานมานั้น รัฐบาลยุคก่อนนั้นได้สนับสนุนนายพลลาวฝ่ายขวาให้ทำการปฏิวัติเช่นนายพลท้าวมา แต่กัทำการปฏิวัติไม่สำเร็จ สิ่งเหล่านี้จะเป็นจริงหรือไม่จริงก็ช่าง แต่อาจจะทำให้คนลาวปัจจุบันนี้ เกิดความระแวงสงสัย สิ่งเหล่านี้แหละครับเป็นสิ่งที่เราควรจะคิดอย่างยิ่งว่า คอไปนั้นมียู่ทางเดียวเท่านั้นครับที่เราจะอยู่รอดรวมกันในฐานะที่เป็นประเทศบ้านพี่เมืองน้อง นั่นก็คือว่า รับประทานอาหารสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้นยิ่งกว่าที่เป็นอยู่ และแน่นแฟ้นยิ่งขึ้นทุก ๆ ทาง กระทบ ประยงค์ มูลสาร พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ขอสนับสนุนในความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นระหว่างประเทศเพื่อนบ้านของเรา ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลก็แข็งแรงแล้วนี้จะเอาอะไรกันอีกละ ก็เฉพาะประเด็นเดียวเท่านั้นเองละว่าที่มีเสียงปืนยิงมาทางฝ่ายลาว รัฐบาลก็แข็งแรงแล้ว ขึ้นอภิปรายก็เย็นเยื่อ คุณแควว เอาแค่พอกหมปากหอมคอ

นายแควว นรปติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ กระทบ แควว นรปติ ส.ส. ขอนแก่น พรรคแนวร่วมสังคมนิยม ท่านประธานครับ สถานนี้เป็นสภาสูงสุดแห่งชาติ ถ้าหากว่ามีปัญหาใดแล้ว สถานีในฐานะที่เป็นผู้แทนปวงชนแห่งชาติย่อมสามารถที่จะให้คำแนะนำที่เหมาะสม แก่รัฐบาลได้ กระทบวอย่างนั้นนะครับ ท่านประธานครับ คอไปนี้กระทบจะขอแสดง

ความคิดเห็นในฐานะที่กระผมเติบโตมาจากภาคอีสาน กระผมเป็นชาวจังหวัด
 ขอนแก่น ๑ ใน ๑๖ ของจังหวัดในจังหวัดภาคอีสาน ท่านประธานครับ ชาว-
 เหมียว พริก ปลา ร้าไก่ ขาบ ขาน อยู่ในสายเลือดกระผม เช่นเดียวกับพี่น้อง
 ผิงลาว กระผมมีความเห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างลาวกับไทยนั้นยอมไม่
 สามารถที่จะแยกได้ ไม่ว่าในทางใดทั้งสิ้น เพราะว่าเรามีความสัมพันธ์กัน
 ทางเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม แม้จะมีโขงมาขวางกัน แต่ก็
 สามารถที่จะแยกความสัมพันธ์ของเราออกไปได้ กระผมเห็นว่าระหว่างไทย
 กับลาวนี้ เราน่าที่จะมีความสัมพันธ์ต่อกัน ถ้าหากว่ามี เหตุการณ์อย่างใด
 เกิดขึ้น รัฐบาลนี้ก็ยอมที่จะได้ปฏิบัติการด้วยความละมุนละไม สุนทรียภาพ
 เป็นพิเศษระหว่างประเทศพี่เมืองน้อง ท่านประธาน กระผมมีความคิดเห็นว่า
 สิ่งหนึ่งซึ่งฝังอยู่ในใจ ประเทศลาวนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะนี้ก็ปรากฏ
 ว่าขบวนการประเทศลาว ซึ่งเราเรียกว่าลาวฝ่ายซ้ายได้มีอำนาจขึ้นใน
 ประเทศลาวแล้ว แต่ทว่าสิ่งซึ่งฝังอยู่ในประเทศลาวนั้นก็ถือว่าเรานี้ เป็น
 กันแดนซึ่งได้ให้เป็นที่ตั้งฐานทัพของสหรัฐ ฯ ทั้ง ๗ แห่ง เราเคยไปให้เป็นที่
 ที่ค้ำภัยของนายพลฝ่ายขวา เราเป็นที่ค้ำภัยของชาวแนว ซึ่งบุคคลเหล่านั้นล้วน
 แต่ชาวลาวคิดเห็นว่าเป็นปฏิปักษ์ต่อเขาทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นเราควรจะทำ
 อย่างไร ถ้าหากว่ามี เหตุการณ์อย่างนี้ กระผมขอกราบเรียนว่ากระผมได้
 กราบเรียนแล้วว่า การปฏิบัติระหว่างลาวกับไทยนั้น ถ้าหากว่ามี เหตุการณ์
 สิ่งใด เกิดขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นที่ผิดพ้องหมองใจกันนั้น เราก็ควรจะได้ปฏิบัติ
 ต่อกันด้วยความละมุนละไม ดังจะเห็นได้ว่าในโอกาสหลังนี้ ภายหลังจากที่เรา
 เรียกทุกคนกลับแล้วและก็ทางฝ่ายลาวนั้นก็ปรากฏว่า มีแนวโน้มที่จะหันไปพึ่ง
 ประเทศเวียดนามเหนือ เป็นต้นว่าตัดถนนไปสู่เมืองวิลค์ แล้วนอกจากนั้นก็
 ประเทศจีนก็ตัดถนนเข้ามาเพื่อที่จะไม่ไปพึ่งพาทางเศรษฐกิจแก่เราแล้ว อันนี้

เป็นสัญลักษณ์ เป็นสิ่งซึ่งแสดงซึ่งเป็นอันตรายต่อประเทศนั้นเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นเราควรจะไล่สองกระจกดูตัวของเราบ้างว่า เรามีข้อบกพร่องอย่างไรบ้าง ชาวแคว้นอยู่ในนี้ นายพลฝ่ายขวาอยู่ในนี้ เราก็ควรจะส่งเขาออกไปเสีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งฐานทัพของสหรัฐ ฯ ซึ่งได้เคยไปก่อกรรมทำเข็ญให้กับประเทศลาวอยู่ ณ ที่นี้ ตั้ง ๖ - ๗ แห่งในประเทศไทย ก็ควรจะรีบเอาออกไปเสีย เพื่อที่จะไม่ให้เป็นที่กินแหนงแคลงใจกับพี่น้องชาวลาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับรัฐบาลลาวซึ่งเป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ท่านประธานครับ ชาวซึ่งท่านสถาปน ศิริพันธ์ แห่งสกอนครได้เรียนมานั้น กระผมกับคุณทองปัทม์ เพียงเกษคุณเจริญ ปราภณศักดิ์ คุณสันต์ อรุโณทัย และคุณ ส.ส. มหาวิทยาลัยวงษาพิศนก็ได้ปรึกษากันนะครับว่ามีจริงหรือไม่ ในข้อนี้มันอาจจะเป็นเรื่องของความจริงหรืออาจจะไม่จริงก็ได้ เราจะต้องไตร่ตรองปัญหาเหล่านี้ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนรอบคอบเป็นพิเศษ ถ้าหากว่ามีเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้วเช่นนี้ทางรัฐบาลไทยกับรัฐบาลลาวก็ควรที่จะได้รีบประชุมปรึกษากัน เพื่อหาทางขจัดข้อข้องใจ ข้อที่จะทำให้เกิดเสียสัมพันธไมตรีระหว่างสองประเทศนั้นจะไล่หายไป จะได้เป็นเครื่องขจัดอุปสรรคไปเสีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็เท่าที่ตอบกระทู้ถามของสมาชิกเท่าที่ผ่านมาก็ได้ ก็ปรากฏว่ารัฐบาลนี้ได้ใช้ความรอบคอบเป็นพิเศษอยู่แล้ว อันนั้นเป็นสิ่งที่น่าสรรเสริญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีกระทู้ถามของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปเมื่อวานนี้ ก็ปรากฏว่าได้มีใบปลิวขยงให้มีการยึดกินแดนในประเทศไทยทั้ง ๑๖ จังหวัดไปผนวกกับประเทศลาว สิ่งเหล่านี้เมื่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้สอบถามไปยัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของประเทศไทยแล้ว ก็ปรากฏว่าไม่มีมูลความจริง รัฐบาลไทยพึงระลึกว่าในขณะนี้เรามีมือที่ ๓ ที่จะคอยยุบคอยแหย ให้ประเทศไทยนี้กับประเทศลาวและ

ประเทศเขมรกับประเทศญวนก็ดี คอยฝึกพองหนองใจกันอยู่เสมอ เราฟัง
 तरहกันนี้ไว้ด้วย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเราจะต้องตระหนักไว้เสียด้วย
 ว่าในประเทศไทยนี้ขณะนี้ยังมีบุคคลซึ่งอยู่ภายใต้อิทธิพลของสหรัฐอเมริกา ยัง
 อยู่ออกเต็มไปครึบ มิได้มีความคิด อย่างสมบูรณาญา ยังอยู่เต็มไปทั่วทั้งดิน
 ทานประธานครับ เราอยากมีความคิดในทางชาตินิยมคลั่งชาติในทางที่ผิด
 ประเทศลาวมีพลเมืองแค่เพียง ๔ ล้านคน ประเทศไทยเรามีถึง ๔๐ ล้านคน
 มันเป็นไปได้ที่ทหารลาวทั้งสิ้นจะยกกองทัพข้ามฝั่งโขง แล้วก็มาบุกรุก
 ประเทศไทย ท่านอย่าฟังวิตกเลย เราอยากมีความคิดนิยมคลั่งชาติในทางที่
 คับแคบ ท่านประธานครับ ก็ปรากฏว่ามีมหาอำนาจซึ่งเข้ามาตั้งฐานทัพอยู่
 ในประเทศไทย ทำให้ประเทศไทยเสียอธิปไตย เอาใจกินแดนแห่ง
 ประเทศไทยยกเอาเครื่องบินไปทิ้งระเบิดใส่พื้นองเพื่อนบ้านของเรา ทำให้
 เกิดความฝึกพองหนองใจกินแดนแครงใจเราอยู่กระทั่งทุกวันนี้ ทำไมเรา
 ไม่เจ็บใจในสิ่งเหล่านี้ ผมขอทราบเรียนไว้แค่นี้ครับ ผมขอขอบคุณท่าน
 ประธาน

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
 สุทิน ใจจิต พรรคเกษตรสังคม จากจังหวัดยโสธร ขอประธานทราบเรียน
 ขอขอบคุณท่านประธาน ปัญหาเรื่องที่ท่านประธานกรรมาธิการเกษตรทหารนำเข้ามา
 มาปรึกษาในสภาวันนี้ ผมก็มีความจำเป็นที่จะต้องแครงใจให้ท่านประธานและ
 รัฐบาลแห่งนี้ทราบไว้ ผมเป็นผู้แทนจังหวัดยโสธรอยู่ใกล้กับเขตแดน การที่มี
 การยิงกันไต่ยิงกันจากฝั่งลาวข้ามฝั่งไทยเมื่อเย็นวานขึ้นนี้ ผมเห็นว่ามัน
 เป็นเรื่องเล็กน้อยก็จริงและผมคิดว่าไม่มีความสำคัญอะไร อาจจะเป็นความ
 ฝึกพลวคหรือพลังเผละหรือประมาณไปหน่อย ดังที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยแครงแล้ว แต่ฉันนั้นมันเป็นสัญญาณอันตรายอันหนึ่ง ถ้าเรา

สิ่งเกิดมาอย่างดีหลังจากที่ ๗๗ นายกรัฐมนตรี ได้ไปเชื่อมความสัมพันธ์กับ
 สาธารณรัฐประชาชนจีนกลับมาแล้ว จะเห็นว่าความกระทบกระเทือนระหว่าง
 ไทยกับลาวนั้นมีอยู่เป็นระยะ ๆ เป็นข่าวอยู่เรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นจุดนี้เป็น
 จุดนึกถึงว่า ผมอาจจะมองปัญหานี้ไม่เหมือนกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอีกหลาย
 ท่านที่อภิปรายมาแล้ว ผมว่าสิ่งนี้อาจจะเป็นสัญญาณเตือนให้ เห็นรอยร้าวขึ้นมา
 เล็ก ๆ เหมือนกับเราเห็นรอยร้าวพระธาตุพนมเมื่อครั้งแรก ถ้าเราไม่
 ระวังระวังดูรอยร้าวนี้เสีย สัมพันธภาพระหว่างไทยลาวก็อาจจะต้องพังครืน
 ลงมาเหมือนพระธาตุพนมก็ได้ ท่านประธานที่เคารพ ผมก็อยากจะเรียนถาม
 รัฐบาลนี้ว่า ท่านเคยได้ยินว่าคำว่าสหภาพอินโดจีนหรือไม่ คำว่าสหภาพ
 อินโดจีนนั้น ท่านรัฐบาลได้เคยได้ยินไหม และมีความเชื่อแค่ไหน ผมอยากจะ
 กราบเรียนกับสมาชิกในสภาที่ว่า ผมอยู่ที่ไซ่ง่อนนั้น ที่ไซ่ง่อนมีคนหลายฝ่าย
 ความจริงเองผมไม่ใช่คนไซ่ง่อนหรือครับ คนนครนายกก็อยู่ที่นั่นหลายปีนะ
 ครับ แต่ที่นั่นผมคุยกับหลายฝ่ายที่นั่นมีทั้งชาวเวียตนามอพยพ มีทั้งชาวลาว มีทั้ง
 ชาวไทย อีกหลายชาติหลายภาษา ผมมีความเชื่อครับว่าสหภาพอินโดจีนนั้นถึง
 แม้จะไม่ได้เป็นโครงการของฝ่ายรัฐบาลใดในแหลมอินโดจีนนี้ ก็จะต้องมี
 คนสักกลุ่มหนึ่งที่พยายามคิดและอยากให้มีมันเป็นความจริงขึ้นมา แผนการดี
 สหภาพอินโดจีน เท่าที่ผมทราบว่าภายในปี ๕๕๑๕ นี้ สถานอัย ลาว และ
 บางส่วนของเขมร เขาจะรวมกันก็ไม่ว่าครับ อันนั้นเป็นปัญหาของเพื่อนบ้าน
 และเราก็ยินดีที่จะสัมพันธ์กับเขา ถ้าเขาจะรวมกันได้ ผมไม่คิดอย่างอื่นว่า
 แม่น้ำโขงนั้นน่าจะจะเป็น เขตกันระหว่างแดนไทยกับลาว เพราะสัมพันธภาพอัน
 เชื้อสายของไทยกับลาวมีมานานเหลือเกิน ผมเชื่อว่าน้ำโขงนั้นน่าจะ คือเชื่อม
 ระหว่างไทยกับลาวต่างหาก ถ้าไม่มีแม่น้ำโขง ถ้ามันมีอย่างอื่นกัน เราคงจะ
 ไม่สามารถพายเรือข้ามไปหากันได้ ท่านประธานที่เคารพ ผมเชื่อว่า

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งนั้น แผนการณีสภาพอินโดจีนนั้น นอกจากนั้นแล้วเขายังคิดว่าภายในปี ๒๕๑๘ นั้น ๗ จังหวัดในภาคอีสาน คือ อุบลราชธานี ยโสธร ซึ่งมอญควย หนองคาย นครพนม สกลนคร อุดรธานี และเมืองเลย ก็ควรจะ เป็นเขตที่อยู่ในเขตนั้นด้วย แผนที่ตั้งบั้นนั้นผมไม่ทราบว่าใครทำหอคอกขึ้นมา อาจจะเป็นฝ่ายไหนผมไม่ทราบ แต่ผมเห็นแล้วว่า แผนที่ตั้งบั้นนั้นมันชี้คเอาข้างหลังบ้านผมทางไม้ก็เมตร นั้นเป็น เขตแดนของสหภาพอินโดจีน ผมมีความเป็นห่วงมาก ผมก็ยังนึกขำ ๆ อยู่ว่า ปีหน้า ปี ๒๕๑๘ ตามแผนที่เขาทำวางขึ้นนี้ให้สำเร็จ ผมอาจจะต้องไปประชุมที่सानอยก็เป็นได้ ท่านประธานที่เคารพ สิ่งทีกระผมพูดนี้มีใช้หมายความว่า กระผมต้องการจะเป็นชาตินิยม หรืออะไรก็ตามแต่ ท่านประธานที่เคารพ สัญญาเหล่านี้ เป็นสัญญาอันตราย เพราะฉะนั้นปัญหาใด ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างไทยกับลาว เพิ่มมาตั้งแต่ต้นปีเป็นต้นมาเป็นระยะ ๆ กระทบกระเทียบกันเรื่อยมา ไม่ว่าจะขอพระ แก้วมรกตคืน ที่เป็นข่าวไม่ว่าจะ น.ป.ช. ในลำน้ำโขง ไม่ว่าจะเรื่องยิงปืน เหล่านี้ผมก็เลยคิดว่ามันอาจจะ เป็นสัญญาอันตรายอันหนึ่งครั้งรับ อย่างที่ผมย้ำแล้วว่า เหมือนสัญญาอันตรายที่พระเจ้าอุทุมพรที่ได้เตือนเอาไว้ว่า ถ้าไม่ระมัดระวัง ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับลาวก็จะเป็นเช่นนั้น กระผมก็ขอยืนยันว่าที่ผมพูดนี้ผมก็ยัง ไม่เชื่อว่าชายหรือชาวที่ไหน ผมไม่เชื่อทั้งนั้น ผมเชื่อปรัชญาของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าซึ่งท่านสอนว่ามีคติมาปฏิบัติ ทางสายกลางนั้นจะเป็นทางสร้างชาติไทย โดยไม่ต้องนองเลือด ผมไม่มีความรู้สึกเป็นชวา ผมไม่ได้เชียร์อเมริกัน แต่ผมก็ไม่ได้คิดว่าผมจะเชียร์จีนแดง เมืองไทยเสียเอกราชสองครั้งก็มีแต่พระนเรศวรกับพระเจ้าตาก ผมไม่เชื่อว่าคนทีอื่นนอกเมืองไทย เขาจะมากู้เมืองไทยแทนคนไทยด้วยกัน เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพผมขอฝากเรื่องนี้ไว้ให้รัฐบาลจะดำเนินการอย่างไรกับฝั่งลาวก็ดี ขอ

ให้ท่านใช้ความระมัดระวัง ผมเชื่อว่าประชาชนคนลาวนะ ๕๐ กว่า
เปอร์เซ็นต์ไปก็มีความซัดซ่องหมองใจกับคนไทยเลยรักใคร่กัน ตลาดยโสธร
เดี๋ยวนี้มีคนลาวมาจ่ายตลาดอยู่ประจำทุกวัน เขาข้ามมาจากฝั่งโน้นเราไม่รู้
ใครคือไทย ใครคือลาว แต่ว่าอาจจะมึนถกการเบื่อง และคนกลุ่มหนึ่งเท่านั้นที่
ต้องการเป็นใหญ่ในลาวหรือในสหภาพอินโดจีนต้องการทำให้มันเกิดเรื่องขึ้นมา
และถ้าหากว่าเราหลงกลไปเอะอะว้ายวายอย่างบางคนพูด มันอาจจะ
เข้ากลของเขาล้วนมันนั้นเราก็จะเสียดินแดนอันเป็นที่รัก ๗ จังหวัด หรือ
๑๖ จังหวัด ในภาคอีสานไป ขอขอบคุณครับ

หมอมราชวงศ์ศักดิ์ ปรวาโมช (นายกรัฐมนตรี) ท่าน
ผู้เป็นประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลใครขอยืนยันอีกครั้งหนึ่ง
ว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นซึ่งทำให้ต้องมีผู้ตึกี่ครั้งนี้ ก็อย่างที่ท่านรัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้แถลงไปแล้วว่า เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดย
บังเอิญที่ว่าได้ ไม่มีเจตนาที่จะล่วงล้ำเอกราชอธิปไตยของประเทศไทย
แต่อย่างใด เรื่องมีอยู่ว่าได้มีราษฎรลาว ๓ - ๔ คน พยายามที่จะชนของ
ต้องห้ามข้ามจากฝั่งลาวมาจากฝั่งไทย และขณะนั้นเป็น เหตุการณ์กระชั้นชิด
ทางเจ้าหน้าที่ลาวได้ไล่ตามจับตัวหรือจะจับไม่ทันมีการกระทำที่ผิดกฎหมายนั้น
เมื่อห้ามไม่ฟังทางฝั่งลาวเจ้าหน้าที่ลาวก็ได้ใช้อาวุธปืนยิงเอา แม่น้ำโขง
ตอนนั้นก็ เป็นตอนที่แคบไม่ได้กว้างใหญ่ไพศาล กระสุนปืนก็กระเด็นเข้ามา
ทางฝั่งไทย แล้วก็ตามรายงานนั้นความจริงกระสุนปืนบางนัด แลคมมาถูกบ้าน
เรือนราษฎรแถวคุ้มที่ชัยริมฝั่งแม่น้ำโขงใน เขตเทศบาลเมืองหนองคายและถูก
ราษฎรไม่ถึงบาดเจ็บหนึ่งคนเท่านั้นครับ เป็นผู้หญิง ชื่อนางสุภาวรัตน์ รายสุขัต
ไม่มีเหตุการณ์อะไรเกินไปกว่านั้น ชาวบ้านที่ปรากฏก็ออกจะตื่น ตัน กินความ
จริงไป กระผมอยากจะใคร่ขอเรียนว่า เหตุการณ์เช่นนี้ อาจจะเกิดจาก

ฝั่งไทยก็ได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ตำรวจไล่ตามผู้ชนของหนีภาษี ห้ามไม่ฟังอะไรไม่ฟัง
 กระชั้นชิด เกิดยิงขู่อะไรขึ้นกระสุนเป็นยิง เจ้าหน้าที่ไทยมันอาจจะกระเด็น
 เข้าไปอยู่ในฝั่งลาว เขามางก็ได้ เหตุการณ์ชายแดน เช่นนี้เป็นของธรรมดา
 ที่สุด แต่ความเฝ้าความสำคัญในข้อที่ว่าถาหากว่าเราไม่มองด้วยความจริง เรา
 ไปขยายเหตุการณ์ให้ใหญ่ขึ้นแล้ว มันก็อาจจะเป็นเหตุการณ์ระหว่างประเทศ
 ได้ รัฐบาลได้มองเหตุการณ์นี้ด้วยความจริง และไม่เห็นว่า เป็นเรื่องใหญ่
 เจ้าหน้าที่บ้านเมืองก็ได้รายงานเข้ามายังกระทรวงมหาดไทยที่เป็นจริง ซึ่งก็
 ไม่ใช่เรื่องใหญ่ กระทรวงมหาดไทยเมื่อได้รับทราบแล้วก็แจ้งไปยัง
 กระทรวงต่างประเทศ ซึ่งเป็นเรื่องราชการประจำก็ต้องบอกให้เขารู้ และ
 กระผมเข้าใจว่ากระทรวงการต่างประเทศ ก็คงจะไม่ไปทำให้เป็นเรื่องใหญ่
 อย่างที่เราก็ให้สถานเอกอัครราชทูตที่เวียงจันทน์ส่งรายงาน ของเจ้าหน้าที่
 บ้านเมืองหนองคายที่กระผมถืออยู่นี้ไปทางกระทรวงต่างประเทศฝ่ายลาว เขา
 ทราบเรื่องก็เท่านั้นเอง เขาจะไปทำอะไรก็เรื่องของเขามันไม่มีการ
 ละเมิดอำนาจอธิปไตยไทยใด ๆ ทั้งสิ้น และอีกอย่างหนึ่งสำหรับประเทศลาว นั้น
 กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่า ตั้งแต่รัฐบาลนี้ได้เข้ารับตำแหน่งเป็นต้นมาได้มี
 นโยบายที่เป็นมิตรต่อประเทศลาวตลอดมาไม่เคยเป็นอย่างอื่น ด้วยเหตุผล
 ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวแล้วหลายท่านว่า ประเทศลาวกับไทยนั้น
 ถึงจะเป็นคนละประเทศแต่ก็เป็นพี่น้องกันด้วยสายเลือด รัฐบาลมีความ
 ภาคภูมิใจที่คนในสายเลือดเดียวกันกับคนไทยได้ตั้งเป็นประเทศเอกราชขึ้นอีก
 ประเทศหนึ่ง รัฐบาลมีนโยบายพร้อมที่จะช่วยเหลือสนับสนุนประเทศซึ่งเป็น
 พี่น้องของเรานี้ในทุกประการ การช่วยเหลือนั้นก็ได้นำมาแล้ว เราได้
 ช่วยเหลือในทางวัตถุ เป็นต้นว่าช่วยเงินเพื่อรักษาเสถียรภาพของเงินกับ
 ช่วยชาวสำหรับบริโภคเป็นราคาหลายล้านบาท ความที่รัฐบาลลาวได้ขอมา

รัฐบาลลาวต้องการพันธุ์หมู เราช่วยหาลูกหมูส่งไปให้เดือนละ ๕๐๐ ตัว ตัวผู้ ๕๐๐ ตัว ตัวเมีย ๕๐๐ ตัว จะโคไปกองเงย-โนประเทศลาวต่อไป ระหว่างที่มีความไม่เข้าใจกันเกิดเหตุการณ์ทางรัฐบาลลาว จับทูตทหาร ผู้ช่วยทูตทหารที่เวียงจันทน์ รัฐบาลไทยก็ไม่ได้ระงับการช่วยเหลือเหล่านี้ คงคิดคือ เป็นปกติ ชายแดนก็ไม่เคยปิด จะมี เหตุการณ์ที่ชวนจะให้เข้าใจผิดกัน อย่างไม่ทางฝ่ายไทยไม่เคยปิด เมื่อ ๒ - ๓ วันนั้นทางฝ่ายลาวก็เป็นฝ่ายปิด พรหมแดน เพื่อที่จะมีการ เติมฉลงอะไรกันที่เวียงจันทน์ ซึ่งก็เป็นเรื่องของเขา บ้านกระผมเองบางครั้งก็มีการ เติมฉลงแปลก ๆ ปิดประตูไม่ให้คน เข้า เหมือนกัน เราก็ไม่ได้ไปยุ่งกับเขาไม่ได้ถือเป็น เรื่องใหญ่ แล้วยังก็เปิด ติดต่อกันแล้ว สถานเอกอัครราชทูตก็ยัง มี ตัวเอกอัครราชทูตเองก็คงจะคอย ระวัง ๆ นี้ ไม่มี เรื่องอะไรทั้งสิ้น ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวมาว่า ความสัมพันธ์มันไม่ดี เพราะมีทหารต่างลาวเข้ามาอยู่ใน เมืองไทยนั้น รัฐบาล ก็รับทราบข้อนี้ นั่น เป็น เรื่องของอดีต รัฐบาลนี้ก็พยายามแก้ไขอย่าง ที่ ได้กล่าวมา เรียนต่อสถานแล้วให้ทราบว่า จะให้ทางฝ่ายสหรัฐอเมริกาดอนทหาร ที่ เป็นกำลังรบทั้งหมดซึ่งเป็น ส่วนใหญ่ของทหารอเมริกันนั้นออกไป จากเมือง ไทยภายในเดือนมีนาคมนี้ เมื่อสัก ๒ สัปดาห์ ประมาณ ๑๐ วันมานี้เอง กระทบก็ได้พบกับเอกอัครราชทูตสหรัฐ และยังยืนยันในข้อนี้อีก เป็นแน่นอนไม่มี ปัญหาใด ๆ ทั้งสิ้น เอกอัครราชทูตก็ได้รับว่าจะปฏิบัติให้เป็นไปตามความ ประสงค์ของประเทศ ทหารที่เข้ามาอยู่นั้นเขาปล่อยกันมาแต่ไหนกระทบก็ไม่ ทราบ มันมีมากมันมีอะไรต่ออะไรกัน รกรากอะไรคงกันไว้รวม ๒๐ กว่าปี จะให้ถอนในวันเดียวคืนเดียวมันทำไม่ได้ มันก็ต้องวางมาตรการอะไร มันก็ ต้องใช้เวลาตามสมควร และขณะเดียวกันผมก็เข้าใจว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่มีความต้องการที่จะให้สหรัฐดอนทหาร เช่นเดียวกับรัฐบาลนั้น ก็คงไม่ยาก

เป็นศัตรูกับสหรัฐอเมริกา เพราะเรามีนโยบายที่จะเป็นมิตรกับประเทศ
 ต่าง ๆ ทั่วโลก การกระทำใด ๆ มันก็ต้องทำกัน ในทางที่จะให้เป็นไปตาม
 ความประสงค์ของเรา แต่ขณะเดียวกันก็ไม่เสียมิตรรัฐบาลก็ได้ดำเนินการ
 ไปตามนั้น เหตุการณ์ข้างหน้าที่ท่านสมาชิกได้กล่าวว่รัฐบาลได้รู้เรื่องถึง
 สหภาพอินโดจีนหรืออะไรต่าง ๆ เหล่านั้นหรือไม่นั้น กระผมขอทราบเรียน
 ว่ารัฐบาลสนใจต่อความเปลี่ยนแปลงในทางการเมืองของประเทศรอบบ้านอยู่
 เป็นนิจ เพราะเหตุว่าไม่สนใจนั้นไม่ได้ ไม่สนใจไม่ได้เป็นอันขาด เราจะ
 ต้องรู้ว่าอะไรกำลังเปลี่ยนแปลงไป อะไรกำลังเกิดขึ้นรอบบ้านเรา เพื่อที่
 เราจะได้ปฏิบัติตนให้ถูก ควบคู่ไปกับสิ่งที่เราจะรักษาเอกราชของชาติ
 เสถียรภาพภายในและความเป็นไทยของเราไว้ให้คงอยู่ตลอดไป ไม่ใช่ต้องมี
 สิ่งใดมากระทบกระเทือนหรือมาทำให้สั่นคลอนได้ รัฐบาลมีหน้าที่อยู่แล้ว
 ที่จะต้องศึกษาสิ่งเหล่านี้ แล้วก็ได้พยายามไขมาตักต่าง ๆ ในอันที่จะ
 รักษาเสถียรภาพภายในตลอดจนเอกราชและสัมพันธภาพอันดีกับประเทศเพื่อน
 บ้านไว้โดยตลอด รัฐบาลนี้ถือว่าตักต่าง ๆ ภายในประเทศต่าง ๆ ที่
 เป็นมิตรของเราในทางการเมืองนั้น เป็นเรื่องส่วนตัวของเขา เวียดนาม
 ก็คือ เขมรก็คื ลาวก็คื เป็นประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง เขาจะใช้
 ระบบเศรษฐกิจอย่างไร ระบบการปกครองอย่างไร เป็นสิทธิของเขาโดย
 แท้ เป็นเรื่องภายในของเขาโดยแท้ รัฐบาลนี้ไม่มีอำนาจและไม่มี ความ
 ประสงค์ที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับเขาในทางใด ๆ ทั้งสิ้น ควบคู่เหตุผล
 ที่ว่า ถ้าคนไทยของเรา ๕๐ ล้านคน จะเลือกใช้ระบบเศรษฐกิจอย่างไร
 ระบบการปกครองอย่างไร ชาติอื่นภาษาอื่นประเทศอื่นไม่ว่าจะใกล้หรือไกล
 ก็ไม่มีสิทธิที่จะเข้ามายุ่งเกี่ยวกับเราเช่นเดียวกัน ก็ด้วยเหตุนี้รัฐบาลก็ได้
 ดำเนินการมาตลอด แต่ในฐานะที่ประเทศเหล่านั้นเป็นเพื่อนบ้าน รัฐบาลได้

แลลงไปแล้วว่า มีนโยบายที่จะเป็นมิตรกับเพื่อนบ้าน จึงได้ดำเนินนโยบายใน
 ทางเป็นมิตรตลอดมา เวียดนามเหนือก็ดี เวียดนามใต้ก็ดี ยังมีทางที่จะ
 เจรจากันอีกได้แน่ แต่จะนัดหมายกัน ซึ่งถึงอาจจะกินเวลา แต่ในที่สุดก็คง
 จะมีความสัมพันธ์กันปกติ ถึงแม้ว่าจะมีเสียงวิญญูจากภายนอกบ้าง อะไรบ้าง
 พุดจากราวราวมาถึงรัฐบาลไทย รัฐบาลนี้ก็ไม่ได้ถือสาหาเรื่อง ไม่เปลี่ยน
 นโยบายในทางที่จะเป็นมิตร ยังคงดำเนินการนโยบายนั้นต่อไป และตัว
 กระผมเองก็ได้กล่าวในการให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์หลายครั้งหลายหน ทั้งนอก
 ประเทศและในประเทศว่า ประเทศลาวนั้นเป็นทั้งเพื่อนบ้าน เป็นทั้งอาติ ถึง
 แม้ว่าประเทศลาวจะเลือกเอาระบบการปกครองอย่างไร ระบบเศรษฐกิจ
 ใดๆ ประเทศไทยก็ยังคิดที่จะเป็นมิตร และคิดที่จะช่วยเหลือประเทศลาว
 อยู่เสมอ เพราะเหตุว่าลาวนั้นนอกจากเป็นเลือดเนื้อเชื้อไขของไทยแล้วก็ยัง
 เป็นประเทศที่เล็กกว่า ยังจะต้องการช่วยเหลือจากไทยและความสะดวก
 ทาง ๆ เรื่องการที่ประเทศลาวให้เงินมาตัดถนนไปโน่นไปนี่ รัฐบาลก็รู้แล้ว
 เป็นเรื่องที่เขาทำมานานแล้วด้วย รัฐบาลก็ไม่ได้เข้าไปขัดขืน เมื่อกระผม
 ไปที่ประเทศจีนก็ได้พบกับรัฐบาลจีน เรื่องนี้ คือรัฐบาลจีนเขาพูดขึ้นมาก่อน
 เขากล่าวว่า เขาไม่มีนโยบายหรือมีความคิดที่จะเป็นภัย ต่อประเทศไทยแต่
 อย่างไร กระผมก็บอกว่กระผมก็เชื่อ เพราะเราก็ไม่เคยไปประท้วง ไม่
 เคยไปทำการชักชวนเขาแต่อย่างใด ความเข้าใจมันก็เกิดขึ้น ก็เป็น
 ธรรมดาอยู่ กระผมก็อยากจะขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายเห็นใจประเทศที่ตกอยู่ในฐานะ
 อย่างประเทศลาว ประเทศลาวเป็นประเทศที่ไม่มีทางออกทะเลได้ จะออก
 ไปได้ต้องผ่านประเทศไทยทางหนึ่ง และทางฮานอย ทางใต้ของ คือเวียดนาม
 เหนืออีกทางหนึ่งเท่านั้น ถ้าประเทศไทยแล้วเป็นสะดวกที่สุด ถ้าจะผ่านทาง
 เวียดนามเหนือก็ลำบากขึ้นไปกว่า เกา แต่ในฐานะที่เขาเป็นประเทศเอกราช

เขาก็จำเป็นต้องแสวงหาทางหลาย ๆ ทาง ที่จะต้องติดต่อกับโลกภายนอก โดยทางทะเล ถ้ามีวแต่เพียงคิดอยู่ว่าจะต้องผ่านแต่ประเทศไทย ทางเดียว ไม่คิดหาทางอื่นไว้เผื่อแล้ว ถ้าปีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น ถ้ามีภัยอะไร มาปกครองประเทศไทย อยากจะเข่นจะฆ่าลาว อยากจะปิดประตูกับลาว เขาจะทำอย่างไร เขาก็ต้องหาทางออกหน้าบ้านหลังบ้าน นี่เป็นธรรมดา วิสัยของมนุษย์ เราจะไปถือไปสาเขาไม่ได้ ตราบใดที่สัมพันธ์ภาพระหว่าง ลาวยังดีแล้ว ถึงจะมีทางออกทะเลทางอื่น ความสะดวกมันก็ยังอยู่ทาง การ ผ่านประเทศไทยนั่นเอง กระผมไม่เห็นว่าจะเกิดปัญหา มันเรื่องของเรา ที่จะทำตัวเป็นผู้ใหญ่ ให้เขาได้นับถือ ใ้เขาได้พึ่งได้ เรื่องก็เท่านั้น กระผม ยังไม่เห็นว่ามีเรื่องใดที่จะต้องหวาดเกรง ทางคานกับพูนานั่นเอง กระผมก็ ใ้แจ้งความจำนงไปแล้วว่า เราพร้อมที่จะเปิดสัมพันธ์ทางการทูตเมื่อเขา ใ้ตั้งรัฐบาลเป็นหลักฐาน โดยเฉพาอย่างยิ่งท่านนักองคลีหนู ใ้กลับมาเป็น ประมุขของประเทศ เราพร้อม ก็ใ้รับตอบมาจากท่านสีหนูเองว่า ท่านก็ พร้อมที่จะเปิดสัมพันธ์ภาพกับไทย เราก็ใ้ขอให้ท่านกลับมามีตำแหน่ง เรื่องก็ไม่ เป็นปัญหา ทางเวียดนามเหนือ เวียดนามใต้ ก็ยังจะเดินทางไปเจรจากัน ต่อไป กระผมว่าในอนาคตซึ่งไม่นานนัก ทางไทยอาจจะไปเปิดสำนักงานที่ ฮานอย ไ้ไซสวาน เอกอัครราชทูตหรืออะไร เป็นสำนักงานก่อน เพื่อจะได้ เเจรจาทำการงานกันสำหรับเปิดสัมพันธ์ภาพทางการทูต ทุกอย่างนี้เป็นเรื่อง ปกติ เหตุการณ์ใ้เกิดขึ้นเมื่อวันสองวันนี้ กระผมก็ เห็นว่ายังไม่ถึงกับใ้ใหญ่โต ที่จะต้องเคื้อคร่อนหรือใ้มาตรวจการอย่างใด แต่ว่าขอยืนยันว่าถ้าหากว่าใ้การ รุกค้ำอธิปไตยของไทยจริง ไ้ว่าจะทางใ้ใดทั้งสิ้น ไ้ว่าจะมาจากใ้ใครทั้งสิ้น รัฐบาลก็จะต้องถือ เป็นหน้าที่ว่าจะต้องป้องกันรักษาอธิปไตยของชาติไทยนั้นจน ใ้สุดความสามารถ ขอขอบพระคุณครับ

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอสมควรแก่เรื่องแล้ว ผมขอ
ให้ผ่านญัตตินี้ไป

ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างขอยกบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว พิจารณาข้อ ๑๖
ของวรรคสองต่อ

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนั้นเราพิจารณาไปถึงข้อ ๑๖
ตกลงกันว่าจะให้กรรมการร่วมกับผู้แปรญัตติที่ส่งวงไว้ไปร่างข้อ ๑๖ เรียบ
ร้อยหรือยังครับ เชิญกรรมการชี้แจง

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ประธานคณะกรรมการ) :
เรียบร้อยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้ความอย่างไรครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ประธานคณะกรรมการ) :
ข้อ ๑๖ นี้ก็ได้ตกลงกับท่านผู้แปรญัตติ เติมข้อความลงไปในวรรคหนึ่งซึ่งได้
ลงไปแล้ว เติมคำว่า "หรือที่คณะกรรมการเห็นสมควรที่จะดำเนินการใน
ฝ่ายกิจการของตนตามที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์แก่สภา" ก็อ่านมาตรา ๑๖
ทั้งข้อได้ความว่าอย่างนี้ครับ "คณะกรรมการสามัญประจำสภา มีอำนาจ
หน้าที่พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติหรือกระทู้กิจการหรือพิจารณาสอบสวน หรือ
ศึกษาเรื่องใด ๆ ที่สภามีมติส่งให้ดำเนินการ หรือที่คณะกรรมการเห็น
สมควรที่จะดำเนินการในฝ่ายกิจการของตนตามที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์ แก่
สภา"

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนพรรคสอง

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ประธานคณะกรรมการ) :

พรรคสองติดหิ้งครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ติดหิ้งหรือครับ คุณไชยวัฒน์

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชรบูรณ์) : ท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรค
ประชาธิปัตย์ กระผมอยากจะเรียนหรือกับท่านประธานคณะกรรมการดังนี้
ครับ ข้อความที่ท่านแก้ไขไปนั้น กระผมเห็นด้วยเกือบทั้งหมด แต่กระผมเห็น
ว่ายังมีข้อความอื่นที่จะเหมาะสมกว่านี้ครับในที่เดียวกันนั่นเอง โดยเปลี่ยน
ข้อความของท่านที่เขียนไว้ให้กระตัดรัดและมีความหมายเช่นเดียวกัน กระผม
ขอเสนอดังนี้ครับ ข้อ ๑๖ "คณะกรรมการสามัญประจำสภา มีอำนาจหน้าที่
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือกระทู้กิจการ หรือพิจารณาสอบสวน หรือ
ศึกษาเรื่องใด ๆ ที่สภามีมติส่งให้ดำเนินการ หรือที่คณะกรรมการเห็นว่า
จะเป็นประโยชน์ต่อสภาในกิจการฝ่ายของตน" กระผมขอว่าแก้ข้อความ
เดิมของท่านประธานคณะกรรมการว่า "หรือที่คณะกรรมการเห็นสมควร
ที่จะดำเนินการในฝ่ายกิจการของตนตามที่เห็นว่า เป็นประโยชน์แก่สภา" โดย
ตัดถ้อยคำเสียใหม่ให้กระตัดรัดและกินความหมายเท่าเดิม เป็นว่า "หรือที่
คณะกรรมการเห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อสภาในกิจการฝ่ายของตน" เชื่อ
ว่าท่านคณะกรรมการคงไปขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ไม่ได้ไปร่วมปรึกษากันมาก่อน

หรือ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชรบูรณ์) : ปรึกษาแต่ยัง

ไม่มีข้อยุติครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการธิการ เชิญ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ประธานคณะกรรมการ) :
ผมไม่ขัดข้องครับ ที่ว่าความอย่างเดียวกัน ก็คำว่า "คอสภา" ขอแก้เป็น
"แก" นะครับ คีไพบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณไชยวัฒน์

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชรบูรณ์) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผมไม่ขัดข้องครับ ที่แก้คำว่า "คอ" เป็น "แก" เมื่อเสร็จ
ข้อ ๗ โดยตีความทั้งสองออกแล้ว กระผมอยากจะขอประทานอนุญาตท่าน
ประธานสภาครับว่า กระผมได้ขอแปรญัตติในข้อ ๕ (๑) เข้าไว้ ซึ่งมีความ
เกี่ยวข้องกับข้อ ๗ ซึ่งได้พิจารณาเสร็จลงในขณะนี้ กระผมจึงอยากจะ
ขออนุญาตท่านประธาน เพื่อจะหารือกับท่านประธานคณะกรรมการว่า ถ้า
ท่านประธานคณะกรรมการจะได้กรุณาอนุญาตให้กระผม ได้ทำการตกลงใน
ข้อบังคับข้อ ๕ (๑) ซึ่งกระผมได้แปรญัตติไว้แล้ว ได้มานำการพิจารณาของ
สภานี้ไป ทั้ง ๆ ที่ควรจะรอไว้พิจารณาภายหลังจากการพิจารณาข้อ ๗ ขอ
ท่านได้โปรดพลิกไปข้อ ๕ ครับผม ในข้อ ๕

"เลขาธิการรัฐสภามีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) นัดประชุมสภาตามข้อ ๑๑ และนัดประชุมคณะกรรมการ"
ความเดิม กระผมขอแปรญัตติเพิ่มคำว่า "ครั้งแรก" ลงไปใน
ท้ายข้อความเดิมใน (๑) ได้ความว่า "นัดประชุมสภาตามข้อ ๑๑ และนัด
ประชุมคณะกรรมการครั้งแรก" ซึ่งมีความหมายว่า ต่อไปถ้าคณะ
กรรมการได้มีการประชุมครั้งแรก เลือกประธานคณะกรรมการ เลขาธิการ
นุการคณะกรรมการแล้ว เมื่อคณะกรรมการคณะใดเห็นว่าจะต้อง
ทำการศึกษาหรือสอบสวนเรื่องใด ๆ อันเป็นประโยชน์แก่สภาในฝ่ายคณะของ

คน และไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๑ ก็จะได้ให้เลขานุการของคณะกรรมาธิการเรียกประชุมคณะกรรมาธิการได้เพื่อความเป็นการปรึกษาหรือศึกษาสอบสวนเรื่องใด ๆ ดังที่ได้บัญญัติไว้ในข้อ ๗๖ โดยไม่ต้องไปรอให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาออกหนังสือนัดประชุมในครั้งต่อ ๆ ไป กระผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาข้อบังคับ เพื่อให้เสร็จลุล่วงไปในวาระเดียวกันนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมายความว่าอย่างนี้ใช่ไหม หมายความว่าตามที่กรรมาธิการเดิมคำว่า "ก่อนตั้งประธานคณะกรรมาธิการ" นั้นไม่เอา เอาคำว่า "ครั้งแรก" แทน

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชรบูรณ์) : ครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการว่าอย่างไร ก็เสร็จสิ้นไปแล้วนะ เชิญครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านผู้เป็นประธานก็มันเสร็จไปแล้วนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ความจริงคุณไม่มีสิทธิ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : จะย้อนกลับมาอย่างไรครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชรบูรณ์) : ใจครับ ท่านประธานครับ กระผมไม่มีสิทธิ จึงขอประธานอนุญาตจากท่านประธานว่าจะอนุญาตให้กระผมได้ปรึกษากับท่านประธานคณะกรรมาธิการหรือไม่ แต่ถ้าท่านประธานคณะกรรมาธิการ และท่านประธานที่ประชุมนี้เห็นว่า กระผมไม่มีสิทธิที่จะนำมาอภิปรายในวาระนี้ กระผมก็ไม่คิดใจครับ แต่ทั้งนี้ขอได้โปรดพิจารณาถึงประโยชน์ของการพิจารณาข้อบังคับที่จะต้องพิจารณาในวาระที่ ๓

ทนาย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าข้อ ๑๒ เรียบร้อย
นะครับ ผ่านไปนะครับ เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภา

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อ ๑๒
ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๑๔ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้อ ๑๔ มีการแก้ไข แต่ไม่มี
ผู้สงวน เอาเชิญ คุณสงวน

นายสงวน ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ พรรคสองยังไม่ได้พูดถึงกันเลยครับว่าจะเอาอย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตัดออกใจละ ข้อ ๑๒ ใช่ไหม

นายสงวน ภัคเกษม (เชียงใหม่) : คิดออกอย่างไรครับ
ที่วันนั้นยังค้างพรรคสองอยู่นี่ครับ ผมก็ยังไม่ทราบอะไรเลย ผมก็แปรข้อนี้ไว้
เหมือนกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านประธานกรรมาธิการชี้แจง
ว่าตัดออกเมื่อแกขอพรรคหนึ่งแล้ว พรรคสองตัดออก คุณสงวนยังคิดใจอะไร
หรือ

นายสงวน ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ก็เห็นบอกว่ามาตกลง
กันแล้ว ยังไม่ได้รับตกลงอะไรจากใครเลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อยังคิดใจก็เชิญได้

นายสงวน ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ก็ผมไม่ทราบนี่ครับว่า
จะเอาอย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่ไ้กว่าอะไรนี้ คุณยังคิดใจ
ก็เชิญ

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ครับ ผมก็ขอถามว่า จะเอาอย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านผู้เป็นประธาน ความจริงควรจะแก้วาระสอง แต่ที่นี้เมื่อเราเติมวรรคหนึ่งเข้าไปแล้วคือเอาถ้อยคำในวาระสองใส่ไว้ในวรรคหนึ่งแล้ว วาระสองก็ไม่มีความจริงเป็น เพราะความหมายอย่างเดียวกัน แต่ที่ใส่เข้าไปในวรรคหนึ่งนั้นก็เพื่อให้อรรถาธิบายสอดคล้องกันเท่านั้นเองครับ เรื่องเดียวกัน อย่างเดียวกัน ความหมายอย่างเดียวกัน วาระสองก็ตัดออกไปได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสงสุขพอใจแล้ว เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภา ข้อ ๓๕ มีการแก้ไข แต่ไม่มีผู้สงวน

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อ ๓๕ มีการแก้ไข ข้อ ๔๐ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๔๑ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๔๒ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๔๓ ไม่มีการแก้ไข

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านผู้เป็นประธาน ข้อ ๔๓ นี้ คณะกรรมการขอเคาะให้ถ้อยคำสมบูรณ์นะครับว่า ขอเติมคำว่า หรือผู้เสนอผู้คดีหรือผู้รับมอบหมาย อ่านได้ความว่า หลังกรรมการครับ กรรมการ หรือผู้เสนอผู้คดีหรือผู้รับมอบหมาย ผู้ใดไม่เห็นด้วยกับมติของคณะกรรมการ คือมันมีบางกรณีซึ่ง ผู้เสนอผู้คดีไม่ได้เป็นกรรมการละก็ กรรมการก็ได้เชิญไปชี้แจง ที่นี้ก็ให้ออกาสผู้เสนอผู้คดีที่ไม่เห็นด้วยกับความเห็นของกรรมการได้สงวนความเห็นไว้จะครับ อันนี้เพื่อให้ครบถ้วน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ใดข้องใจตามที่.....

เคี้ยว คุนประยูรศักดิ์

นายประยูรศักดิ์ ชลาชนเดชะ (กรุงเทพมหานคร) : เชิญ
ครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
ท่านประธานครับ ผมจะไม่ใช่เป็นรัฐมนตรี ฯ ยุติธรรมหรือที่พูดถึงข้อบังคับ
ผมเป็นสมาชิกสภาคนหนึ่ง ผมไม่เห็นด้วยที่กรรมาธิการจะมาเพิ่มเติมในวาระ
ที่ ๒ ถ้าจะคำนึงถึงข้อบังคับแล้ว ถ้าหากว่าจะเติมก็ต้องเติมกันมาแต่ต้น
ถ้าหากว่าจะทำอย่างนั้นได้ มันจะเออะ ถ้าหากว่าข้อ ๘๓ นี้ ไม่มีการแก้ไข
และไม่มีการแปรญัตติและไม่มีการสงวนหรือความคิดเห็นกรรมาธิการ ผม
อยากให้งงไว้ตามร่างเดิม ถึงจะเขียนหรือไม่เขียนไม่มีผลแตกต่างกันเท่าไร
นัก แคววข้อสำคัญที่สุดว่าแบบและวิธีการนั้น กรรมาธิการก็ไม่มีสิทธิที่จะมาแก้
ที่นี่ เว้นแต่สภาจะเห็นด้วยและสภาไม่ควรจะเห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยในข้อนี้
ข้ออื่น ๆ ก็จะต้องมีอย่างนี้กันเรื่อยไป เมื่อมันไม่ไถ่แก้ไข ไม่มีใครแปรญัตติ ไม่
มีการสงวน ผมคิดว่าจะต้องงงไว้ตามร่างเดิม ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) :
ท่านผู้เป็นประธาน คณะกรรมาธิการได้เรียนสภานี้แต่แรกนะครับนี่เพียง
ทบทวน ความจำเป็นเท่านั้นแหละว่าอะไรที่จะต้องแก้ไขบ้าง เพิ่มเติมจาก
ร่างเดิมที่พิมพ์มาแล้ว เอาไว้ตั้งแต่เริ่มอภิปรายบทในการพิจารณาวันที่ ๒
คือนอกจากจะเติมมาตอนนี้แล้วยังไปเติมในข้อ ๑๐๒, ๑๐๕ และ ๑๒๗ อีกด้วย
นะครับ ว่ากันแต่แรกแล้ว ผมเกรงว่าประเคี้ยวจะลืมไปเท่านั้นเองครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณใหญ่ ศวิตชาติ ไม่ใช้
รัฐมนตรีนะครับ คืออย่างนี้ ผมก็ทบทวนความจำ ผมพลิก ๆ ดูเพิ่มผมแล้ว

ก็เข้าใจว่าเป็นไปตามที่กรรมการชี้แจง ที่กรรมการได้ชี้แจงเพิ่มเติม
ตั้งแต่ต้น ผมมีจุดไว้เหมือนกัน เข้าใจว่าเป็นอย่างนั้น

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม)

คือว่าใครจะชี้แจงใครจะจุดไว้กระผมไม่เกี่ยว กระผมกำลังคำนึงถึงข้อบังคับ
ของการประชุมปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎร ข้อบังคับที่เราใช้อยู่ขณะนี้
มันจะเปลี่ยนแปลงไปได้ในวาระที่ ๒ นั่นก็คือ ๑. มีผู้แปรญัตติ แคว
กรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติสงวนไว้นี้เป็นประเด็นแรก และข้อที่ ๒
กรรมการจะต้องเขียนเพิ่มเติมมาและก็มาขออนุมัติต่อสภา ยกร่างนี้ไม่ใช่
ยกร่างโดยใครนะครับ ยกร่างโดยกรรมการของสภานี้ สภานี้ให้ยกร่าง
มาอย่างนี้ เมื่อไม่มีแก้ไข ไม่มีแปรญัตติไม่มีการสงวนไว้แล้ว จะไปนั่งเอาข้อ
ตกลงที่ประชาชนจุดไว้ก็ดี ที่กรรมการทำสัญญาไว้กับใครก็ดี นอกข้อบังคับ
ครับ กระผมจึงขอให้ยืนยันไว้แบบนี้ตามข้อ ๔๓ เว้นแต่สภาจะเห็นเป็นอย่าง
อื่น ก็แล้วแต่สภานี้ กระผมไม่เห็นด้วยจริง ๆ คือเรากำลังจะละเมิด
ข้อบังคับในขณะที่กำลังร่างข้อบังคับนั้นจะเป็นอันตรายต่อสภานี้ สภานี้ได้อยู่ได้
ด้วยข้อบังคับ พอเริ่มร่างข้อบังคับก็เริ่มละเมิดข้อบังคับกันแล้ว กระผมยัง
ยืนยัน แควว่าจะไหวก็แล้วแต่สภานี้หรือประชาชนจะว่าอย่างไร จุดไว้อย่างไร
กระผมไม่เกี่ยว จุดก็จุดกันไว้แล้วว่ามันนอกข้อบังคับครับ ข้อบังคับไม่ได้เขียน
ไว้ว่า ท่านประชาชนท่านจุดไว้แล้วจะต้องเอาหรือมาปรึกษา ไม่มีครับเปิด
เถอะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนั้นครับ คือว่าที่

คุณใหญ่พูดถูกต้องหมด แต่ที่ผมชี้แจงนี้ผมพยายามพินิจดูตามที่กรรมการชี้แจง
ก็ปรากฏว่าผมได้จุดค่าตกลงที่กรรมการชี้แจง และผมก็ทบทวนความจำว่า
จำได้ว่าเริ่มการประชุมนั้น กรรมการได้มาชี้แจงขอแก้ไขซึ่งปกติยอมทำได้

ในครั้งแรก ผมเข้าใจอย่างนั้น

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ประธานคณะกรรมการ) :
 ท่านประธานครับ วันนั้นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมคงจะไม่ได้มา
 ประชุม คือกระผมได้เสนอขอแก้คำผิดหลายคำ ไม่ใช่เฉพาะคำนี้หรือ
 อย่างข้อ ๒ ตกคำว่า วัน นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ตกคำว่า "วัน"
 เขาพิมพ์ตกไป ก็ขอแก้คำผิดว่า "วัน" วันนี้ขอเดิมเข้าไปและก็ได้เดิมข้อต่าง ๆ
 อย่างที่วานี้และก็ได้สภาอนุมัติให้เดิมได้แล้ว คือว่ารัฐมนตรียุติธรรมท่านไปอยู่
 โทณ กระผมไม่ทราบนะครับ ท่านอยู่ท่านอาจจะหลงลืมไปก็ได้

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
 ในจริงหรือครับท่านประธาน จะมาใส่ไฟกระผม กระผมไม่เห็นด้วยหรือ
 กระผมไม่เคยขาดประชุมสภานี้สักวันเดียวไปเปิดดูด้วยเห็นชื่อ เรื่องวัน
 กระผมไม่ตั้งใจ แต่กระผมตั้งใจเรื่องว่าอยู่ ๆ ก็มานั่งทำกันนอกข้อบังคับ
 ก็สภานี้อยู่ด้วยข้อบังคับ และมาเขียนข้อบังคับโดยผิดข้อบังคับมา แต่ขณะเขียน
 และข้อบังคับนี้มันจะใช้ได้อย่างไร วันกระผมไม่ตั้งใจ กระผมนั่งอยู่ที่นี้
 กรรมการอาจจะไม่เห็นกระผมเพราะอยู่คนละข้าง แต่พยายามใส่ไฟว่า
 กระผมขาดประชุม กระผมไม่เคยขาดเลยสักวันหนึ่ง ไปเปิดดูเถอะครับ
 เพราะฉะนั้นก็แล้วแต่ ถอะพยายามพูดถึงความยาวสาวความยืดกัน โดยไม่มี
 ประโยชน์ต่อบ้านเมือง ให้สภานี้วินิจฉัยว่ากรรมการมาทำอย่างนี้และ
 ประธานท่านจดไว้ สภานี้จะยอม ยอมก็ยอมกันไปแต่กระผมไม่เห็นด้วย
 ที่ไม่เห็นด้วยนะอยากจะรักษาข้อบังคับของสภาไว้ให้เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพราะ
 ว่าที่ประชุมสภาไม่มีข้อบังคับนั้น มันเหมือนพระบวชไม่มีวินัยจะทำอะไร
 ท่านก็ทำได้ กระผมอยากเรียนเท่านั้น ที่กระผมเห็นว่านี่จะเดิมหรือไม่เดิมนี่
 ความเสียหรือความไต่มนั้นไม่มีแตกต่างกันเท่าไรนัก แต่ว่าถ้าจะเขียนบังคับ

ก็ต้องอาศัยข้อบังคับเป็นหลัก พระจะบวชก็ต้องอาศัยศีลเป็นหลัก ใฉนี้พอเริ่มเขียนข้อบังคับก็จะเกิดข้อบังคับกันแล้ว แล้วข้อบังคับที่เขียนโดยจะเกิดข้อบังคับมันจะไข่ได้ศักดิ์เสียแคไหนด ธรรมดาเรียนอย่างนี้ นี่เป็นความมุ่งหมายที่ธรรมดาทั่วทั้ง มันไม่สลักสำคัญอะไรหรอก ไม่ถึงคอขาดบาดตายหรอก แต่ว่า เริ่มเขียนข้อบังคับก็จะเกิดข้อบังคับที่เขียนแล้ว ธรรมดาเรียนเท่านั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ เพื่อสงวนเวลาของสถานะครับ ผมขอตัดบทว่าที่กรรมาธิการให้เติมอย่างนั้นะ ข้อ ๔๓ นะครับ คำว่า "กรรมาธิการ" หลังคณะกรรมาธิการให้เติมว่า "หรือผู้เสนอญัตติหรือผู้รับมอบหมาย" ที่ประชุมนี้จะซักข้อใหม่ เกี่ยวขอลถามว่าจะซักข้อใหม่

นายประยูรศักดิ์ ชลาชนนเคชะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ก็หลังจากที่เราได้ถกเถียงกัน เรื่องกันเข้ามาประชุม ไม่มาประชุม ก็มันไม่แน่ว่ามาประชุมหรืออยู่นอกห้องประชุมก็ได้เหมือนกัน แต่ขณะนี้ผมอยากจะทราบเรียนว่าตามที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการเสนอว่าให้เติมคำว่า "ผู้แปรญัตติหรือผู้รับมอบหมาย" เข้ามาในข้อ ๔๓ นั้น ผมคิดว่าไม่จำเป็นจะต้องเติม เพราะข้อ ๔๒ ก็มีข้อความนั้นซึ่งมีลักษณะเดียวกัน และมีความหมายที่ควบคุมอยู่แล้ว ก็มีสิทธิที่จะสงวนไว้ได้เช่นเดียวกัน มีความจำเป็นอย่างไรครับที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการว่าจะต้องเพิ่มคำว่า "ผู้แปรญัตติหรือผู้รับมอบหมาย" ที่ไม่เห็นด้วยกับมติของคณะกรรมาธิการ เพราะข้อ ๔๓ มีคำพูดเช่นนั้น บังไว้ซักอยู่แล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการว่าอย่างไรครับ
นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านผู้เป็นประธาน ไม่ใช่ผู้แปรญัตติหรือครับ ผู้เสนอญัตติครับ เมื่อผู้แปรญัตติสงวนได้ ผู้เสนอญัตติสงวนไม่ได้ นี่มันก็ผิดหลักเหตุผลนะครับ ที่ขอเติม เติม

"ยื่นเสนออุทธรณ์" แล้วนี้ ขอเค็มมาตั้งแต่แรกนะครับ แล้วก็สภาที่อนุมัติไปแล้ว
ครับ ไม่มีการละเมิดข้อบังคับแต่อย่างใดเลยนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่ประชุมนี้ไม่เห็นเป็น
อย่างอื่นก็ถือว่าผ่านไป เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
ผ่านอย่างไรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ที่ประชุมไม่เห็นอะไร
นี่

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
มันซิ มันผ่านอย่างที่กระผมว่า หรือมันอย่างกรรมาธิการว่า มันมีข้อจับ
คือความร่างที่เขียนมานี้ มันไม่ได้เค็ม คือถ้าผ่านไปก็อย่างร่าง ถ้าหากว่า
ผ่านไปอย่างไร มันต้องอีกหนอยนะครับ ขอความกรุณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่นี้คุณใหญ่ คือว่ากรรมาธิการ
บอกว่าไม่ได้มาเค็ม เค็มนี่ได้แก่คำผิดไว้ตั้งแต่การประชุมครั้งแรกแล้ว ไม่
ใช่มาขอเค็ม เค็มนี่ ถ้าขอเค็ม เค็มนี่ มันก็ต้องขออนุมัติ จะยอมให้เค็มหรือ
ไม่เค็ม แต่ก็ได้คำผิดแต่ครั้งแรกแล้ว กรรมาธิการยอมมีสิทธิ เหนี่ยวนำความว่า
อย่างนั้น เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภา

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อ ๔๔
ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๔๕ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๔๖ มีถกแก้ไข ข้อ ๔๗ คณะ
กรรมาธิการคัดออก คือคุณไชยวัฒน์กับคุณวีระ ขอเพิ่ม (๑)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณไชยวัฒน์
นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชรบูรณ์) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์

พรรคประชาธิปไตย กับคุณวีระ มุสิกพงศ์ ได้ขอแปรญัตติในข้อนี้ไว้ แต่ปรากฏ
 ว่าเมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาในวาระการพิจารณาคำแปรญัตติ ของคณะ
 กรรมการแล้ว ท่านคณะกรรมการได้คัดออกทั้งหมด กระผมจึงยังมีความ
 ขงใจว่า การตัดข้อความในข้อ ๔๗ ออกนั้น ทำให้ความเสียไป และไม่
 สมบูรณ์ทั้งกระผมจะไ้กราบเรียนหารือกับ ท่านประธานที่เคารพ ดังต่อไปนี้
 ครับ ในข้อ ๔๗ นั้น พุ้ถึงวิธีการที่จะยื่นขอขยายเวลา ในการประชุมคณะ
 กรรมการ ถ้าท่านจะตีความว่าข้อความบัญญัติไว้ในข้อ ๔๖ ถึงความถึง ๔๗
 ด้ยแล้วนั้น กระผมยังไม่เห็นด้วยครับ เพราะข้อ ๔๖ นั้น พุ้ถึงการขยาย
 เวลา แต่ข้อ ๔๗ พุ้ถึงวิธีการขอขยายเวลา ฉะนั้นกระผมจึงขออภิปราย
 คัดค้านการขอตัดข้อ ๔๗ ของคณะกรรมการเสียก่อนแล้วกระผมจึงจะขอพุ้
 ถึงข้อความที่กระผมได้ขอแก้ไขเพิ่มเติมในข้อ ๔๗ ทั้งนี้เพราะว่าถ้าข้อ ๔๗
 ท่านคณะกรรมการยังยืนยันที่จะตัด และที่ประชุมนี้เห็นสมควรให้คัดออกแล้ว
 คำแปรญัตติของกระผมและคุณวีระ มุสิกพงศ์ ที่ขอแก้ไขเพิ่มเติมก็ไม่จำเป็นจะ
 ต้องพุ้ถึงอีก กระผมจึงขอเรียนหารือกับท่านประธานคณะกรรมการครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ประธานคณะกรรมการ) :

ท่านผู้เป็นประธานตามข้อ ๔๖ นั้น สภาได้นอบเรื่องให้ไปทำการปรึกษาหรือ
 สอบสวนมีกำหนดเวลา ที่นี้ถ้าหากว่าคณะกรรมการทำไมเสร็จ ก็มาขอ
 ขยายเวลา แต่ว่าข้อ ๔๗ นั้นเป็นอีกคนละเรื่อง เป็นเรื่องของการว่าทำงาน
 นอกสมัยประชุม ร่างเดิมนั้น ห้ามไม่ให้กรรมการทำงานนอกสมัยประชุมแต่
 เมื่อคัดออกไปแล้วก็หมายความว่า ไม่มีข้อห้าม กรรมการก็ทำงานนอกสมัย
 ประชุมได้โดยไม่ต้องมาขอสภาหรือไม่ต้องให้ประธานสภามาขอมติจากสภา

นายไชยวัฒน์ ไกรยสุนันท์ (เพชรบูรณ์) : ท่านประธาน

ที่เคารพครับ กระผมและคุณวีระ มุสิกพงศ์ ซึ่งขอแปรญัตติในข้อ ๘๗ เข้าไว้
 ไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการที่คัดค้านความนี้ออกทั้งหมด กระผมยังมีความ
 เห็นว่าการที่คณะกรรมการได้ดำเนินการประชุม ในฐานะคณะกรรมการ
 สมัญประจำสภาก็ดี หรือในฐานะคณะกรรมการวิสามัญที่ได้แต่งตั้งจากสภา
 ก็ดีไม่น่าจะให้มีการดำเนินการประชุมได้ในขณะที่ปิดสมัยประชุม ถึงหากจะมี
 การประชุมด้วยความจำเป็นอย่างไรแล้ว ก็น่าจะมีการขออนุมัติจากที่
 ประชุมสภาแห่งนี้เสียก่อน เพราะว่าท่านประธานคณะกรรมการเองได้เคย
 เขียนที่แจ้งต่อที่ประชุมนี้ว่าสภาผู้แทนราษฎรนั้นถือว่าเป็นตัวการ ส่วนคณะ
 กรรมการสามัญหรือวิสามัญนั้นเป็นตัวแทน ในเมื่อสภาตัวการยังต้องปิดสมัย
 ประชุม ปิดและเปิดโดยอาศัยพระราชกฤษฎีกาแล้ว สภาตัวแทนซึ่งเป็นสภาที่
 เล็กกว่า หากไม่ถึงจะปล่อยให้ท่านอำนาจหน้าที่ในการเปิดประชุม ในขณะที่ปิด
 สมัยประชุมสภา กระผมเกรงว่าจะเกิดความเสียหายแก่กิจการของสภาครับ
 กระผมอยากจะยืนยันขอให้ท่านคณะกรรมการได้โปรดกรุณาพิจารณาแก้ไข
 ไว้ แล้วยกแก้ไขตามที่กระผมได้ขอแปรญัตติไว้ครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ประธานคณะกรรมการ) :
 ท่านผู้เป็นประธานคือคณะกรรมการเห็นว่า การทำงานนอกสมัยประชุมนั้น
 เป็นเรื่องของคณะกรรมการครับ แต่ว่าของสมาชิกสภานั้นมีสมัยประชุมอยู่
 จริง ทั้งนี้เมื่อมีการปิดสมัยประชุมแล้วก็ยังมีงานที่ต้องทำ แต่ว่ากรรมการนั้น
 ยังมีงานที่ต้องทำให้เสร็จไป หรืออีกนัยหนึ่งยังมีคณะกรรมการที่เราตั้งไว้
 สมมุติว่ากรรมการสามัญหรือกรรมการวิสามัญก็ตามทำงานไม่เสร็จ ปกติ
 ตามข้อบังคับเดิม ๆ ที่ทำกันมาก็ต้องมาขออนุญาตต่อประธานสภา ประธานสภา
 ก็มาขอมติก่อนมีสมัยประชุมจากสภาซึ่งกระผมเห็นว่าไม่จำเป็น เพราะว่า
 เป็นเรื่องทำงานติดต่อกันไป หรืออย่างหนึ่งเวลานี้เราให้อำนาจกรรมการ

สามัญน่ะครับ พิจารณาเรื่องต่าง ๆ หมดแล้ว พิจารณาตามอำนาจเต็มที่โดย
โดยไม่ต้องสถาปนามติให้ทำเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้นนอกสมัยประชุม กรรมการ
สามัญแต่ละคณะก็อาจจะดำเนินการต่าง ๆ ได้ตามที่เห็นสมควร ในเมื่อมี
เหตุการณ์เฉพาะหน้าเกิดขึ้น มิฉะนั้นจะต้องคอยจนถึงเปิดสมัยประชุมซึ่งอาจ
จะเป็นอีกตั้ง ๓ - ๔ เดือนก็ได้ เมื่อเราให้อำนาจอย่างนี้ ผมคิดว่า
กรรมการควรพอใจ เพราะว่าจะได้ทำงานได้เต็มที่

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชรบูรณ์) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ ส.ส.เพชรบูรณ์ พรรคประชา
ธิปัตย์ครับ กระผม เห็นว่าถ้าท่านคณะกรรมการยืนยันว่า จะปลดอยอำนาจให้
คณะกรรมการแต่ละคณะมีอำนาจในการประชุมต่อเนื่องจากการประชุมค้าง
ในขณะที่เปิดสมัยประชุมตลอดไปจนถึงเมื่อเปิดสมัยประชุม กระผมก็ยินดี ปัญหา
เหลืออยู่แต่เพียงว่า ถ้าคณะกรรมการแต่ละคณะมีความจำเป็นจะเปิดประชุม
ในระหว่างเปิดสมัยประชุม ถ้าท่านใบชี้ขาดของ กระผมถือถือเป็นความยินดีอีก
อันหนึ่งครับที่จะทำให้เกิดประโยชน์แก่สภา แต่กระผมเกรงว่าอำนาจของ
คณะกรรมการในการเปิดประชุมนั้น มากกว่าอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร
กระผมเกรงว่ามันจะขัดกับรัฐธรรมนูญ เพราะการประชุมคณะกรรมการนั้น
ก็เป็นการประชุมสภาผู้แทนราษฎรส่วนหนึ่งด้วย เหมือนกัน อย่างน้อยก็เป็นส่วน
หนึ่งของการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครับ โดยสมาชิกสภาแห่งนี้เอง
จัดตั้งเป็นอนุสภาไปดำเนินการประชุม ถ้าท่านยืนยันว่าใบชี้ขาด กระผมยินดีจะ
ถอนครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ประธานคณะกรรมการ) :
ยืนยันครับ ให้ทำได้ครับ

นายใหญ่ ศรีวิฑาต (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ท่านประธานครับ จะไปนั่งไม่ว่ากันบอกว่าผู้สงวนไว้ไม่ชัดของ แล้วกับออกก็ตีความตามรัฐธรรมนูญนั้น กระผมไม่ค่อยจะเห็นด้วยเท่าไรหรอก ก็ว่าข้อบังคับอย่างนี้นั้นมีมาตั้งแต่สมัยที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ที่ทำไมเขาจึงมีก็เพราะเหตุว่าเขาไม่ยอมปล่อยคนที่เขาค้าง เป็นตัวแทนคือกรรมการไว้ให้เห็นสภา มันไม่มีปัญหาที่เกิดขึ้น ตั้งแต่เกิดมานั้นถูกต้อง แต่มันอาจจะมีปัญหาเกิดขึ้นว่าสภาอาจจะไม่เห็นความจำเป็น ในกฎหมายที่กรรมการได้รับมอบหมายไปจากสภาว่าจะต้องเร่งรัด เพราะการเร่งรัดคนะมันมีผล ๒ ประการประการที่หนึ่ง เป็นผลดีต่อบ้านเมือง ประการที่สอง เป็นผลร้ายต่อบ้านเมืองและเสียงของสภาผู้คู้กัน กรรมการที่ไปทำในระหว่างการพิจารณาก็ในการแปรญัตติก็ ในการสงวนไว้ หรือในการประนีประนอม ในชั้นกรรมการก็ มันไม่ใช่แค่ขาด ที่มันมีมาแค่ขาดที่สภา สภาจะได้พิจารณาดังแต่ละเรื่อง ๆ จึงได้กำหนดไว้ว่า ต้องขออนุญาตต่อสภาว่าจะทำงานนอกสมัยประชุมและปัญหาสำคัญที่สุดโดยขอเท็จจริงแล้ว เมื่อเปิดสมัยประชุมสภานั้นถ้าจะขออนุญาตทำงานนอกสมัยประชุม ไม่ค่อยจะมาประชุมกันหรอก กระผมอยากให้คงไว้อย่างที่ผู้แปรญัตติสงวน แต่จะถอนเสียแล้วผมก็เสียใจ เพราะกระผมไม่ได้แปรญัตติ แต่คุณประโยชน์ยังมี กระผมเห็นอย่างนั้นครับ ไม่ใช่บอกว่าประธานกรรมการ ร่างข้อบังคับบอกไม่ชัดรัฐธรรมนูญ ไม่จริงหรอกครับ ต้องดูว่าการรัฐธรรมนูญถึงจะรู้ว่าชัดหรือไม่ชัดหรือสภานั้นจะรู้ว่าชัดหรือไม่ชัด ไม่ใช่คน ๆ เดียวหรอกมาตีความว่าไม่ชัดหรอก มันก็แย่อย่างนี้ เขียนรัฐธรรมนูญไว้ให้คนที่ เป็นประธานกรรมการ ร่างข้อบังคับตีความตามรัฐธรรมนูญได้อย่างนี้แล้ว เราเชื่อกัน กระผมคิดว่าถ้าจะแยแสแล้วเมืองไทย

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ประธานคณะกรรมการ) :

ท่านผู้ เป็นประธาน สภาผู้คงไม่คืนนะครีบว่า ท่านรัฐมนตรียุติธรรมนี้ ได้มี
 ความเห็นด้วยในการที่จะให้กรมการธิการสามัญ ได้มีอำนาจหน้าที่ในการ
 พิจารณาศึกษาสอบสวน เรื่องใดโดยไม่มีขอบเขตจำกัด และสภาที่โหวตลงมติ
 กันไปแล้ว คณะกรรมการก็แก้ไขแล้วไม่มีเรื่องโดยเฉพาะเลย เมื่อคอง
 การจะศึกษาสอบสวน เรื่องใด ๆ ในหน้าที่ของตัว ตามคณะกรรมการแต่ละ
 คณะทำได้หมดแล้ว เป็นการกล่าวหาอย่างหนึ่ง ขอบังคับเดิมก็ไม่เคยมีมาตั้ง
 ๓๐ ปีนี้ไม่เคยมี แต่ว่าขอบังคับนี้กระผมถือเป็นข้อบังคับที่กล่าวหาว่ายิ่งกว่า
 ขอบังคับอื่น ๆ ทั้งหมดเลยนะครีบ เพราะฉะนั้นอันไหนที่คิดว่าดีกว่า เราก็เอา
 อันนั้น ไม่ใช่เราจะไปจำใจเอาแต่ข้อบังคับเก่า ๆ ถ้าอย่างนั้นก็ไม่ต้อง
 เขียนข้อบังคับกันใช้ข้อบังคับเดิมก็แล้วกัน กระผมเห็นว่าข้อบังคับเฉพาะข้อนี้มี
 ประโยชน์ คือว่ากรมการธิการสามัญนี้ ครี มี ๑๒ คณะ นี้สามารถที่จะ
 ดำเนินการต่าง ๆ ได้ตามที่เห็นสมควรคงที่สภาได้มอบหมายให้วงหน้าไว้ไม่
 เฉพาะเจาะจงว่าจะต้องทำเรื่องนั้นเรื่องนี้ ชักตัวอย่างว่าคณะกรรมการ
 ตรวจสอบงานการประชุมนี้ เวลาปิดสมัยประชุมนี้มีโอกาสมากที่จะทำตรวจ
 รายงานการประชุมให้เรียบร้อยไปได้ก็ทำไป ไม่ต้องมาขออำนาจจากสภา
 เรื่องการตีความรัฐธรรมนูญนั้น ตุลาการรัฐธรรมนูญเขามี รัฐธรรมนูญเขียน
 ไว้เฉพาะบางเรื่องเท่านั้นครีบ ๒ เรื่อง เรื่องข้อบังคับขัดไม่ขัดไม่เกี่ยว
 ทรอกครีบ สภาเป็นคนตีความรัฐธรรมนูญครีบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตามข้อ ๔๗ ตามที่กรรมการ
 ตัดออก ที่ประชุมไม่ชี้ ข้องนะครีบ ประเด็นต่อไป ที่คุณไชยวัฒน์ คุณวีระ
 แปรและสงวนไว้ ไม่ติดใจใช่ไหมครีบ เชิญคุณไชยวัฒน์

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชรบูรณ์) : ท่านประธาน
 ที่เคารพครีบ กระผมเห็นว่าเมื่อข้อ ๔๗ ถูกตัดออกแล้วทั้งข้อ ข้อความที่

กระผมและคุณวีระ มุสิกพงศ์ ขอแปรไว้ ก็ไม่จำเป็นจะต้องหยิบยกขึ้นมา
พิจารณาในขณะนี้ครับ ขอพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าเสร็จสิ้นการพิจารณา
ข้อ ๔๓ คอไป เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภา

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อ ๔๔
ไม่มีการแก้ไข คุณไชยวัฒน์ คุณวีระ ขอเพิ่ม (๕)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณไชยวัฒน์
นายไชยวัฒน์ ไกรยสุนันท์ (เพชรบูรณ์) : ท่านประธาน

ที่เคารพครับ กระผม ไชยวัฒน์ ไกรยสุนันท์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์
พรรคประชาธิปัตย์ กระผมคิดว่าบัดนี้คณะกรรมาธิการอาจจะเห็นด้วยกับ
กระผมแล้วก็ได้ ที่เราจำเป็นจะต้องเพิ่ม (๕) ในข้อ ๔๔ โดยเพิ่มความว่า
"สภามีมติให้พ้นจากตำแหน่ง" ซึ่งอ่านทั้งข้อจะมีความว่า "กรรมาธิการพ้น
จากตำแหน่งเมื่อเหตุอื่น ๆ" และอีกประการหนึ่งที่กระผมและคุณวีระขอเพิ่ม
ไว้คือ สภามีมติให้พ้นจากตำแหน่ง ที่กระผมเรียนว่าท่านประธานคณะ
กรรมาธิการและคณะกรรมาธิการ อาจจะเห็นด้วยกับกระผมและคุณวีระแล้วนั้น
เพราะท่านได้มีประสบการณ์มาแล้วว่า เมื่อเวลาสภานี้จะพิจารณาแต่งตั้ง
คณะกรรมาธิการไม่ว่าจะเป็นสามัญหรือวิสามัญก็ดี กระผมเห็นว่าทุกคน
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านกระตือรือร้นที่จะเป็นคณะกรรมาธิการ กันเสีย
เหลือเกิน แต่เมื่อมีการนัดหมายประชุมคณะกรรมาธิการแล้ว แม้กระทั่ง
คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปี
งบประมาณ ๒๕๑๕ ในบางครั้งการประชุมคณะกรรมาธิการชุดนั้น ซึ่งมีความ
สำคัญต่อประเทศชาติอย่างยิ่ง ยังมีท่านผู้มีเกียรติหลายท่านขาดประชุม เป็นที่
ประจักษ์อยู่ในรายงานการประชุม เป็นที่ประจักษ์อยู่ในสมุดขึ้นชื่อในการมา

ประชุม เมื่อเป็นดังนี้ท่านไม่เคยมเข้าประชุมเลย ตลอดสมัยประชุมของ คณะกรรมการ ไม่เคยมเข้าประชุมตลอดสองปีหรือหนึ่งปี ในขณะที่เป็นคณะกรรมการ กรรมการ ธรรมดาเห็นว่าอย่างนั้นจะมีมาตรการที่จะยื่นญัตติ คอทาน ประธานสภาที่เคารพเพื่อให้พิจารณาลงมติให้ท่านกรรมการท่านนั้น พ้นจาก ตำแหน่ง เพื่อเลือกตั้งบุคคลอื่นที่มีความเหมาะสมกว่าเข้าไปแทน กรรมการ เห็นว่าการที่เราจะแต่งตั้งบุคคลใดก็ตามในสภาแห่งนี้ กรรมการขอประธานโทษ แม่กระทั่งท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งได้รับแต่งตั้งจากสภาแห่งนี้ ได้รับความไว้วางใจจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติของสภาแห่งนี้ เมื่อท่านมีความเสียหาย ท่านไม่สามารถบริหารราชการแผ่นดินให้ เป็นไปโดยความสงบเรียบร้อย ไม่เกิดผลดีแก่ประเทศชาติและประชาชน สภาแห่งนี้ยังมีอำนาจที่จะพิจารณาดอกถอนท่าน ออกจากตำแหน่งได้ เมื่อเป็นดังนี้แล้วตำแหน่งคณะกรรมการ หรือท่าน กรรมการเพียงท่านเดียวนั้น กรรมการไม่เห็นว่าจะมากกว่าหนดกฎเกณฑ์ว่าสภา นี้ไม่มีอำนาจที่จะถอดถอน มันเป็นการขัดข้องการปกครองในระบบ ประชาธิปไตยอย่างยิ่ง เมื่อมีการเลือกตั้งได้แต่งตั้งกันไปได้โดยบุคคลใดก็ตาม ก็อาจจะให้อำนาจแก่บุคคลที่เลือกตั้งหรือแต่งตั้งมีอำนาจในการที่จะไปถอดถอน ออกจากตำแหน่งได้ในเมื่อจะเกิดความเสียหาย ถ้าท่านประธานกรรมการ และคณะกรรมการผู้มีเกียรติจะเป็นห่วงว่าจะเกิดความไม่สงบขึ้น ในสภา แห่งนี้ถ้าอาจจะมีการเสนอญัตติขอให้ถอดถอนตำแหน่งกรรมการท่านนั้นอยู่ เป็นเนื่อง นิจ กรรมการคิดว่าไม่เป็นเช่นนั้น เพราะว่ากรรมการเสนอให้ถอดถอนนั้นไม่ได้มีผล กระทำให้กรรมการท่านนั้นพ้นจากตำแหน่ง แต่สภาแห่งนี้โดยมติของสมาชิก ผู้มีเกียรติ สิ่งข้างมากจึงจะทำให้กรรมการท่านนั้นพ้นจากตำแหน่ง ซึ่งไป เป็นเรื่องที่น่าเสียหายครับ เว้นแต่ว่าท่านใดท่านหนึ่งวิตกว่าตัวท่านเอง อาจจะถูกลดถอนจากตำแหน่งกรรมการเพราะไปปฏิบัติหน้าที่กรรมการ

ในเมื่อได้รับหนังสือเชิญประชุมหรือปล่อยให้ละเลยละทิ้งหน้าที่ กระผม
เห็นใจกรรมการบางคนที่ยอมทิ้งประชาชนซึ่งนัดหมายเอาไว้ ยอมทิ้ง
งานที่ได้รับเชิญไป เป็นแขกผู้มีเกียรติในท้องถิ่นที่ตนได้รับเลือกตั้ง เพื่อเดินทาง
มาประชุมกรรมการ หลายครั้งครั้งที่เดินทางเป็นระยะเวลา ๓๐๐ - ๔๐๐
กิโลเมตร เพื่อมาประชุมคณะกรรมการตามที่หนังสือนัดหมาย แต่ปรากฏ
ว่าเมื่อมาแล้วองค์ประชุมไม่ครบ สมาชิกท่านนั้นต้องทำงานที่บ้าน ทั้ง
คะแนนเสียงที่ควรจะได้รับ ทั้งการนัดหมายกับประชาชนเพื่อเดินทาง มา ขึ้น
ชื่อแล้วก็กลับ เป็นเรื่องที่น่าเสียหายและน่าวิตกอย่างยิ่ง ถ้าเราไม่มี
มาตรการดังนี้ไว้บ้าง กรรมการก็จะประพฤติดังเช่นนี้เสมอและทำให้เกิด
ผลเสีย กระผมเชื่อว่าคณะกรรมการผู้มีเกียรติอาจจะเห็นด้วย กับกระผม
แล้ว ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ประธานคณะกรรมการ)
ท่านผู้เป็นประธาน การที่จะเขียนลงไปว่าให้สภามีมติให้กรรมการออกไค
นั้น ผมมองดูแล้วมันไม่มีหลักเกณฑ์นะครับ เรื่องอย่างไรที่ประธานคณะ
กรรมการจะมาเสนอสภาว่าจะให้กรรมการออกไปนะครับ เอาอะไร
เป็นเกณฑ์ ไม่นาหรือว่า เกเร หรืออะไรครับที่จะเป็นหลักเกณฑ์ให้สภา
พิจารณาได้ว่าควรจะออกหรือไม่ออกนะครับ มิฉะนั้นแล้วอยู่ ๆ มาประชุมกัน
ไปประชุมกันมา เขามาประชุมทุกวันนะครับ ก็เสนอสภาว่าผู้นี้พุดจาไม่เรียบร้อย
ขอเอาออกเถอะ แล้วก็สภาจะมีอะไรเป็นหลักเกณฑ์ให้ออก ถ้าเราต้อง
การจะแก้ไขข้อบังคับว่าถ้ากรรมการมาประชุมขาดประชุม ๓ ครั้ง ติดกัน
ให้ออก อย่างนั้นผมก็ไม่ขัดข้องนะครับ ว่า ๓ ครั้งนี้ไม่มานะครับให้ออกไป
ไปตองมาเสนอสภาด้วย ออกไปเลย เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ นี้ไม่ต้องมาเสนอ

สภาให้เสียเวลาหรือถามว่า ถ้าต้องการจะแก้ไขหรือป้องกันไม่ให้กรรมการ
 ชาติประชุมเขียนลงไปเลยนะครั้นว่า ถ้ากรรมการชาติประชุม ๓ ครั้งโดย
 ไม่ลา ก็ให้ออก แต่ผมจะเรียนในทางปฏิบัตินะครั้น เคยมีข้อบังคับอย่างนั้นครั้น
 แต่ไม่กล้า กรรมการไม่กล้าละครั้น ให้ทำใบลาย้อนหลังยังมีเพื่อไม่ให้
 กรรมการต้องออกเพื่อตั้งกันใหม่ละครั้น จะเอาอย่างไรผมไม่ขัดข้องแต่ว่า
 ถ้าจะเขียนลงไปอย่างนั้นเห็นจะไม่ได้ เพราะว่าไม่มีหลักที่จะยึดว่าอย่างไร
 ถึงจะต้องออก ถ้าเขียนหลักลงไปว่าต้องออกคือชาติประชุม ๓ ครั้งติดกันโดย
 ไม่ลา เขียนได้ครั้น โดยไม่ต้องมาขอสภาด้วย ออกไปโดยอัตโนมัติเลย
 อย่างนั้นจะเอาหรือเปล่าครั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไชยวัฒน์ เชิญ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชรบูรณ์) : ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ กระผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ กระผมและคุณวีระ มุสิกพงศ์
 สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ มีความเห็นไม่เหมือนกับท่านประธานคณะ
 กรรมการได้เรียนชี้แจงไปแล้วนั้น กระผมเป็นห่วงท่านที่ท่านวิตกว่าสภา
 แห่งนี้จะไม่ให้ความเป็นธรรมแก่กรรมการ ที่ถูกเสนอผู้คดีให้ออกจาก
 ตำแหน่ง กระผมไม่เชื่อครับว่าสภาแห่งนี้จะมีคดีอย่างนั้น เพราะการที่จะ
 ถอดถอนตำแหน่งกรรมการบุคคลใดออกจากตำแหน่ง ก็ต้องแต่งตั้งบุคคลใน
 พรรคเดิมของเขาเข้าไปรับตำแหน่งแทน ตามรัฐธรรมนูญตามข้อบังคับ
 ไม่มีโอกาสที่จะกลั่นแกล้งกันให้เกิดความเสียหาย กระผมยังมีความไว้วางใจ
 ท่านผู้มีเกียรติทั้ง ๒๒๕ ท่านอยู่เป็นปกติ ท่านอย่าวิตกเถอะครับ ถ้าท่านคิดว่า
 มติส่วนใหญ่ของสภาแห่งนี้เป็นมติที่ไม่น่าเชื่อถือ กระผมก็อยากจะขอเรียนต่อ
 ท่านประธานที่เคารพครับว่า ท่านกล้ายืนยันไหมว่า ๒๒๕ ท่านที่นั่งอยู่ในสภา
 ที่มีเกียรติแห่งนี้ เป็นคนที่ดีที่สุดของแต่ละจังหวัด มันไม่เป็นอย่างนั้นนะครั้น

คนที่คิดว่านั่นก็แค่เขาไม่ได้สมัครผู้แทนราษฎร หรือคนที่คิดว่านั่นก็ที่เขาสมัคร
 ผู้แทนราษฎรแล้วแล้ว แล้วเขาไม่ได้รับการเลือกตั้ง แต่เรากลับมายอมรับ
 คนที่ได้รับการเลือกตั้งให้มานั่งมีมติในสภาแห่งนี้ อะไรเป็นเครื่องวัดว่า คนที่
 ได้รับการเลือกตั้งจะต้องดีกว่าคนที่ไม่ได้รับเลือกตั้ง เรายอมรับกันใหม่ครับว่า
 เสียงของประชาชนที่ไปหย่อนบัตรลงในพื้นที่เลือกตั้งนั้นคือเสียงสวรรค์ คือ
 เสียงที่เป็นประชาธิปไตยในโอกาสเดียวกันนี้ เสียงเหล่านั้นถูกคัดเลือกมา
 แล้วจากประชาชนทุกจังหวัดทั่วประเทศมานั่งอยู่ที่ ๒๖๕ ท่าน แล้วเอา ๒๖๕
 ท่านมาหย่อนบัตรลงคะแนนเสียงว่า สมาชิกท่านใดที่เป็นกรรมาธิการ ไม่
 เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ ท่านประธานกรรมาธิการ วิทกหรือครับว่าจะไม่ได้
 รับความเป็นธรรมแก่ผู้ที่ถูกพิจารณา ถ้าท่านไม่วิตกในข้อนี้ กระทบจะขอเรียน
 ต่อไปครับว่าขณะนี้สภาผู้แทนราษฎรกำลังพิจารณา ร่างจรรยาบรรณของผู้แทน
 ราษฎรกันอยู่ ข้อบังคับข้อที่กระทบและคุณวีระ มุสิกพงศ์ ได้แปรญัตติเพิ่มเติม
 ไปนั้นจะมีผลผูกพันกับจรรยาบรรณของผู้แทนราษฎรที่กำลังร่างกันอยู่ขณะนี้ อาจ
 จะมีข้อบังคับในจรรยาบรรณเขียนไว้ชัดเจนก็ได้ว่า ผู้ที่ทำผิดจรรยาบรรณของ
 ผู้แทนราษฎรนั้น มีผลบังคับที่จะให้ถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งกรรมาธิการ
 คณะใดคณะหนึ่งตามข้อบังคับ ข้อ ๔๔ (๔) ที่กระทบขอเพิ่มเติม กระทบไม่
 วิตกหรือครับว่าจะถูกกลั่นแกล้ง กระทบไม่วิตกครับว่าสภาแห่งนี้จะไม่ให้
 ความยุติธรรมแก่สมาชิกด้วยกันเอง กระทบวิตกว่าสภาแห่งนี้จะไม่ให้ความ
 ยุติธรรมแก่บุคคลนอกสภามากกว่า ฉะนั้นกระทบขอยืนยันครับ ถ้าท่าน
 กรรมาธิการยืนยันอยู่ กระทบขอให้สภานี้มีมติ ส่วนสภานี้จะเอาอย่างไรนั้น
 แล้วแต่สภาที่ เพราะกระทบเชื่อว่า มติของสภาแห่งนี้คือสิ่งที่ถูกต้อง กระทบ
 ยอมรับว่าที่กระทบยืนยันต่อสภาแห่งนี้ อาจจะไม่ถูกต้องครับ แต่ถ้าเมื่อลงมติมา
 แล้ว สภาแห่งนี้เห็นด้วยกับกระทบ กระทบก็จะเรียนให้ท่านทราบไว้ล่วงหน้า

ว่าขอคิดเห็นของกระผมถูกต้อง แต่ถาสภาแห่งนี้ลงมติแล้วไม่ตรงกับข้อแปรญัตติ
ของกระผม กระผมก็ยอมรับกับท่านอย่างหน้าชนตาบานว่า ขอคิดเห็นของ
กระผมนั้นไม่ถูกต้องในระบอบประชาธิปไตย ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี ประชานสภาผู้แทนราษฎร มีกิจ
จำเป็นได้ลงจากบัลลังก์ไป และได้มอบให้รองประชานสภาผู้แทนราษฎรทำ
หน้าที่แทน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประชานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการ
นาย เสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) :
ท่านผู้เป็นประธาน ความจริงกระผมไม่ได้บอกว่าสภานี้จะไม่ให้ความเป็น
ธรรม กระผมเรียนเพียงแต่เรียนให้ทราบว่า ทำอย่างไรละครับ เรื่องถึง
จะเข้ามาสู่สภานี้ได้ในเรื่องปัญหาที่ว่าใครควรจะออก หรือไม่ควรออก
กรรมาธิการเสนอหรืออย่างไร ไม่มีมาตรการเขียนไว้เลยนะครับ หรือว่า
สมาชิกเสนอหรือว่าประธานกรรมาธิการเสนอ แล้วควรจะออกในเรื่องไหน
ไม่ได้มีเขียนไว้เลยแล้วจะมาเขียนไว้มันมันจะได้หรือครับ กระผมมองวิธี
ปฏิบัติมันไม่ได้ครับ มันจะทำอย่างไรกัน มันต้องมีมาตรการอะไรอีกหลาย
อย่างที่ จะให้คนออกกันนั้นครับ

นายไชยวัฒน์ ไกรยสนันท์ (เพชรบูรณ์) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผมขอขอบคุณท่านประธานคณะกรรมาธิการอย่างยิ่งที่ท่าน
เห็นด้วยกับกระผมว่าน่าจะมีมาตรการดังนี้ ถ้าเมื่อท่านเห็นด้วยกับกระผม
กระผมขอเรียนเสนอต่อที่ประชุมนี้ว่า ถ้าเราจะแก้ไขข้อบังคับข้อนี้ให้ถูกต้อง
โดยคณะกรรมาธิการ ชุกันทำความเข้าใจกับกระผมและคุณวีระ มุสิกพงศ์ ผู้ขอ
แปรญัตติไว้เราทำได้ครับ โดยเพิ่มข้อความดังที่กระผมจะได้กราบเรียนต่อ
ท่านประธานเพื่อได้โปรดพิจารณาด้วยครับ ข้อ ๘๘ กรรมาธิการพ้นจาก

ตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ๗๑.....
- (๒) ๗๑.....
- (๓) ๗๑.....
- (๔) ๗๑.....

(๕) สภามีมติให้พ้นจากตำแหน่ง โดยสมาชิกไม่น้อยกว่า ๒๐

นาย เสนอญัตติต่อประธานสภาฯ ย่อมทำได้ครับ ถ้าท่านจะยินยอมให้ทำหรือ
ท่านจะมีถ้อยคำที่ไพเราะเพราะพริ้งกว่าที่กระผมได้เสนอ ท่านก็ไปรุดเสนอ
ต่อสภานี้เพื่อพิจารณา กระผมยินดียิ่งครับ ขอให้ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ
ว่ามีมาตรการป้องกันความเหลวไหลไม่จริงจังต่อตำแหน่งหน้าที่ ในการงาน
ของกรรมาธิการของท่าน ขอขอบคุณครับ กระผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีกระทรวง
ยุติธรรมจะมีข้อคิดเห็นในเรื่องนี้ กระผมยินดีรับฟังครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงยุติธรรม

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ท่านประธานครับ ร่างข้อบังคับอย่าเอากระทรวงยุติธรรมมาปนเข้ากับสมาชิก
เลย ถ้าผมจะพูดผมก็พูดในนาม นายใหญ่ ศวิตชาติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครสวรรค์ เหมือนทุกคน เพราะว่ามันไม่เกี่ยวกับรัฐบาลผมเป็น
สองอย่าง เป็นรัฐมนตรีและเป็นสมาชิก ข้อบังคับมันเป็นเรื่องของสมาชิก
ไม่เกี่ยวกับกระทรวงยุติธรรมเลยทั้งสิ้น เมื่อผมยังเสียใจว่า ประธาน
กรรมาธิการร่างข้อบังคับเอาตำแหน่งรัฐมนตรียุติธรรมมาปนเข้ากับสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร ผมเห็นด้วยแต่ท่านสมาชิกผู้ประมุขิตติและสงวนไว้แล้ว ผมไม่
เห็นด้วยกับกรรมาธิการที่จะต้องไปนั่งเอารายละเอียด ถ้าหากว่าเราจะ

เขียนรายละเอียดกัน เขียนอีกสักปีหนึ่งมันก็ไม่เสร็จสิ้น การที่จะเขียน
 ข้อมบังคับนั้น ถ้าจะเขียนไปให้ละเอียดทุกสิ่งทุกอย่าง ไปนั่งคิดโน้นคิดนี้ละก็
 ผมคิดว่าเห็นจะไม่ถูกต้อง มีหลายประเทศไม่มีรัฐธรรมนูญยาวสองร้อยสาม
 ร้อยมาตราอย่างของเรา เขาก็ปกครองกันมาได้สองร้อยสามร้อยปี มีท่า
 บรรทัดหกบรรทัด มี ๒๕ มาตราเขาก็ปกครองกันมาได้ คือเอาเจตนาธิปไตย
 ออย่าไปคิดแบบคืออย่าเป็นเกรงขึ้นต้นศาล ถ้าต้นศาลขวางหน้า ถ้าจะเดินให้
 เป็นเดรตรงก็ต้องขึ้นยอดศาล คือเอาแต่ว่าพอปฏิบัติได้ ที่เขียนมาอย่างนี้ผู้
 ประมุขคตินะมันปฏิบัติได้ คือสภานี้ไม่ใช่เป็นคนโง่เขลาเบาปัญญาจนไม่รู้ว
 าทรรมาธิการคนที่ควรจะปลดออก ผมก็เป็นกรรมาธิการมาหลายคณะ เข้า
 ใจว่าสัก ๑๐๐ กว่าคณะในชีวิตของผม มันมีจริง ๆ อย่างที่ผู้ประมุขคตินี้เสนอ
 มา คือว่าอยากเป็น เป็นแล้วไม่มาประชุม ประชุมแล้วเตะถ่วง งบประมาณทำให้
 งานของสภาไม่สำเร็จ การจะชี้ปัญหาขึ้นมาปรึกษา ทุกคนก็ควรจะชี้ได้
 ไม่จำเป็นต้องไปเขียนว่า เรื่องไหนละ เรื่องอะไรละ โอนันมันเป็นราย
 ละเอียก ถ้าจะเขียนกฎหมายรายละเอียดละ กฎหมายฉบับหนึ่ง ข้อมบังคับ
 ฉบับหนึ่งมันจะมีมากกว่านี้ร้อยเท่า ผมจึงเห็นด้วยนะ ถ้าเขียนมาอย่างอีก
 ข้อหนึ่งนี้ปฏิบัติได้ คือว่ากรรมาธิการนี้ มันมีประธาน มีเลขา ๆ ของ
 กรรมาธิการ เมื่อนายคนหนึ่งมานั่งเตะถ่วง แล้วสงวนไว้ในที่ไม่เป็นเรื่อง
 ไม่มาประชุม ซาคองค์ประชุม ห้าครั้งหกครั้งก็คนประธานคณะกรรมาธิการก็ควร
 จะรายงานสภาได้ โดยไม่จำเป็นต้องเขียนไว้ ถ้าไม่ห้ามมันก็ทำได้ เขียนไว้
 ว่าเดี๋ยวนี้ที่ตั้งไปมันทำงานไม่ได้ เพราะไม่ยอมมากัน ขอให้พิจารณา สภา
 จะเอาคนไม่ทำงานไปเป็นอีกก็เป็นเรื่องของสภา แต่ผมไม่คิดหรอกว่าสภาไม่
 ว่าชุดไหนจะยอมให้คนที่ไม่เป็นสาระอย่างนั้น เขานั่งถ่วงงานของสภาโดย
 ไม่ทำงาน สภาก็พิจารณา เมื่อพิจารณาให้ออกมันก็ออกได้ เมื่อไม่ให้ออกก็

ไม่ต้องออก คือผมคิดว่าอย่างนี้ครับ เรานี้มีมี ๒ อย่าง ในทัศนคติทั้งสอง
 อย่างนั้นเป็นทัศนคติที่ดี ที่ปรารถนาจะลึกลง อีกทางหนึ่งบอกว่าต้องมีกฎ
 มีเกณฑ์ อีกทางหนึ่งเอาเจตนารมณ์เป็นที่ตั้ง เพราะฉะนั้นระบบกฎหมายมันถึง
 มี ๒ ระบบ ระบบแองโกลแซกซอน (Anglo - Saxon) ก็บอกว่าเอาความ
 ยุติธรรมเป็นที่ตั้ง ระบบคอนติเนนท (Continent) ก็บอกเอากฎหมายเป็นที่
 ตั้ง คือกฎหมายคือความยุติธรรม อีกฝ่ายหนึ่งบอกว่าความยุติธรรมคือ
 กฎหมายข้อบังคับของสภานี้ เราจะเอาอะไรมันก็ไม่สำคัญหรอก สำคัญที่ว่าเรา
 แปรผู้คดีมานี้ มันไม่น่าจะปฏิเสธการรับมันไม่เสียอะไรเลย ถ้าสภานี้เห็นว่า
 ไปไหนแล้ว ขึ้นอย่างนี้กฎหมายที่ตั้งไปละ ๑๐ ปีก็ไม่แล้ว บางทีผมคิดก็ออกตั้ง
 แล้วก็ไม่แล้ว แล้วทำอย่างไรกันละ ก็ให้มันค้างกันอยู่อย่างนั้นหรือ ผมจึงคิดว่า
 นี่จะเป็นการปิดช่องโหว่ แต่จะให้เขียนรายละเอียดจนถึงอย่างไรอย่างนั้น
 ผมไม่เห็นด้วยหรือครับ

นายสมหวัง ศรีชัย (ชัยนาท) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม สมหวัง ศรีชัย ส.ส.ชัยนาท แห่งพรรคพลังใหม่ ท่านประธานคณะ
 กรรมการมาถึงตอนนี้ ผมเห็นด้วยกับท่านผู้แปรญัตติ คืออยากจะกราบเรียน
 เพิ่มเติมสักเล็กน้อย ตามข้อ ๕๕ ในร่างเดิมทั้ง ๔ อนุมาตรา ถ้าเมื่อว่า
 กรรมการที่ไปจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เกิดพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภา
 ผู้แทนราษฎร ไม่ใช่ควยตาย ไม่ใช่ควยลาออก เช่นศาลพิพากษาว่าการ
 เลือกตั้งเป็นโมฆะ เป็นต้น จะเห็นว่าไม่มีอยู่ในข้อขาดคุณสมบัติข้อใดเลย คง
 ต้องเป็นกรรมการต่อไป ถ้าหากว่าได้เพิ่มเติมตามที่ท่านผู้แปรญัตติขอสงวน
 ไว้แล้ว ก็จะได้อาศัย (๕) นั้นมาใช้ในกรณีนั้นได้ ให้พ้นจากตำแหน่ง
 กรรมการได้

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ประธานคณะกรรมการ)

ท่านผู้เป็นประธาน ก็ที่คุ้นสมหวัง ศรีชัย เสนอนานี้ กระทบเห็นด้วยครับ เติม
ครับจะได้หมดปัญหา

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะเติมว่าอย่างไร
ครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ประธานคณะกรรมการ) :
เติมอย่างที่ประมุขคดีนี้ได้ครับ คือว่าจะได้รวมทั้งหลายปัญหา ไม่ใช่เฉพาะ
ปัญหานั้นปัญหาเดียว คือปัญหาอะไรที่เห็นว่าควรจะให้ออกเอาเสียให้หมดก็ได้
นะครับ ตกลงว่าเติม (๕) ลงไปนะครับ สภามีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เลขา ฯ อ่านอีก
ทีหนึ่ง ทบทวน ถ้าผู้ประมุขคดีต้องการให้เพิ่ม (๕) และคณะกรรมการก็ไม่
ขัดข้อง แต่อย่างไรก็ตาม ผมก็ต้องถามมติที่ประชุมอีกครั้งหนึ่ง อยากจะทราบ
ว่าที่ประชุมมีมติเป็นประการใด ผมใครจะเรียนถามมติที่ประชุมว่า ผู้ใดเห็น
สมควรที่จะเพิ่มเติม (๕) ตามที่ คุณไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ และคุณวีระ มุสิกพงศ์
ขอเพิ่ม (๕) โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๖ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นด้วย
โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่า
ที่ประชุมนี้เห็นด้วยกับคุณไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ และคุณวีระ มุสิกพงศ์ ขอเพิ่ม
(๕) อยากให้เลขา ฯ อ่านทบทวนอีกครั้งหนึ่งตามที่ผู้ประมุขคดี

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ขอ ๘๘
กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) อายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง หรือมีการยุบสภาผู้แทน
ราษฎร

(๒) คาย

(๓) ลาออก

(๔) มีการตั้งคณะกรรมการใหม่แทนคณะเดิม

(๕) สภามีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อ ๔๔

ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ การเสนอและพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการ
แก้ไข ข้อ ๔๐ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๔๑ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๔๒ มีการแก้ไข
คุณไชยวัฒน์ คุณวีระ คุณบุญเกิด คุณเทียม คุณสงสุข แปรญัติ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณ

ไชยวัฒน์

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชรบูรณ์) : ท่านประธาน

ที่เคารพครับ กระผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์
พรรคประชาธิปัตย์ครับ กระผมขอแปรญัติเพิ่มข้อความในข้อ ๔๒ แห่งข้อ
บังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรไว้โดยให้ความหมายเพียงสั้น ๆ ว่าเมื่อ
สมาชิกได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับใดขึ้นไปต่อสภาแห่งนี้ ท่านประธานสภา
มีอำนาจที่จะส่งสลายรัฐธรรมนูญว่า พระราชบัญญัติฉบับนั้น เป็นพระราชบัญญัติ
เกี่ยวกับทางการเงิน เมื่อท่านเกิดความสงสัยคังนั้นแล้ว ท่านก็มีอำนาจที่จะส่ง
ไปให้นายกรัฐมนตรีรับรองร่างพระราชบัญญัติ ก่อนที่จะบรรจุระเบียบวาระ
การประชุมสภา กระผมเห็นว่าถ้าเพียงเท่านี้ จะเกิดความไม่เป็นธรรมแก่
อำนาจนิติบัญญัติ ซึ่งแยกออกจากหากจากอำนาจฝ่ายบริหาร เราต้องยอมรับ

กันครับว่า สภาแห่งนี้ เป็นสภาซึ่งอยู่ในอำนาจฝ่ายนิติบัญญัติ ส่วนท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งมีอำนาจที่จะยับยั้งร่างกฎหมาย โดยอ้างว่าเป็นกฎหมายเกี่ยวกับราชการเงินนั้น ท่านเป็นอำนาจฝ่ายบริหาร ถ้าเราปล่อยให้ข้อบังคับข้อ ๕๒ คงไว้ตามที่ท่านคณะกรรมการได้เขียนมาดังนี้ กระผมเห็นว่า จะเท่ากับยอมปล่อยให้อำนาจฝ่ายบริหารมากกว่าอำนาจนิติบัญญัติ ในรัฐธรรมนูญเขียนไว้ชัดเจนว่า พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ซึ่งคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร เสนอต่อสภานั้น กฎหมายรัฐธรรมนูญบังคับว่า สภาผู้แทนราษฎรจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๕๐ วัน และบังคับต่อไปถึงวุฒิสภาด้วยว่า วุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน ถ้าสภาใดสภาหนึ่งในสองสภานี้ไม่สามารถพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของรัฐบาลที่ เสนอมาสู่สภานี้ ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังที่กระผมได้กราบเรียนให้ทราบ รัฐบาลมีสิทธิที่จะนำเอาร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นไปประกาศใช้ เป็นกฎหมายโดยไม่ต้องมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง เมื่อเป็นดังนี้ เราจึงเห็นเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญอย่างชัดเจนว่า ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติการ เงินนั้น เป็นกฎหมายสำคัญที่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งรัดการพิจารณาให้แล้วเสร็จ ภายในเวลาอันสมควรไม่ให้ นิ่นนานจะเป็นการเสียหายแก่การบริหารราชการแผ่นดิน และในขณะเดียวกันกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับเดียวกันนั้นเอง ก็บังคับไว้ว่าพระราชบัญญัติที่เป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับราชการ เงินถือเป็นกฎหมายสำคัญ ที่จะต้องใช้สภาผู้แทนราษฎรโดยประธานสภาพิจารณาเสียก่อน ถ้าท่านเห็นว่า เป็นกฎหมายเกี่ยวกับราชการ เงินหรือเพียงแต่สงสัยว่า เป็นกฎหมายเกี่ยวกับราชการเงิน ท่านมีอำนาจส่งให้นายกรัฐมนตรีรับรอง ถ้านายกรัฐมนตรีไม่รับรองอยู่เฉย ๆ เป็นเวลา ๒ ปี ๓ ปี พระราชบัญญัติฉบับนั้นไม่อาจเข้าสู่การ

พิจารณาของสภานิติบัญญัติหรือสภาผู้แทนราษฎรได้ กระผมขอยืนยันว่าครั้งนี้ตามหลักวิชาการปกครองน่าจะถือได้ว่า เป็นการก้าวก้าวอำนาจระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติ กระผมจึงขอแปรญัตติเพิ่มข้อความลงไป เพียงเล็กน้อยว่าถ้าพระราชบัญญัติใดที่ประธานสภาสงสัยว่าเป็นพระราชบัญญัติการเงินส่งให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาเรียบร้อยแล้วท่านนายกรัฐมนตรีจะเห็นว่า เป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับความช่วยเหลือทางการเงินก็ทำหน้าที่สื่อตอบมาให้ท่านประธานสภาซึ่งเป็นประธานของอำนาจฝ่ายนิติบัญญัติทราบว่า เป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับความช่วยเหลือทางการเงิน และไม่เห็นสมควรให้เสนอต่อสภาท่านก็เป็นกรก้าวก้าวกันมาพอสมควรแก่เหตุแล้วแต่ถ้าเกิดท่านนายกรัฐมนตรีทำเฉยเสียไม่ตอบมา เพราะท่านเห็นว่า เป็นพระราชบัญญัติที่ไม่ได้เกี่ยวกับความช่วยเหลือทางการเงิน เพราะรัฐธรรมนูญเขียนไว้ชัดว่าพระราชบัญญัติเกี่ยวกับความช่วยเหลือทางการเงินนั้นมีเพียง ๕ - ๕ ประการเท่านั้น โดยมีอนุมาตรา ๑ ในรัฐธรรมนูญออกว่าเป็นการแย่งสรรเงินงบประมาณแผ่นดิน แต่สภาแห่งนี้โดยท่านประธานสภาคนนี้ ท่านเคยวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติของพรรคประชาธิปัตย์ที่เสนอโดยนายสุรินทร์ มาศดิตถ์ เกี่ยวกับการกระจายอำนาจการบริหาร ไปสู่ท้องถิ่น คือการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่าเป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับความช่วยเหลือทางการเงิน แล้วก็ส่งให้นายกรัฐมนตรีรับรอง บัดนี้เป็นเวลากว่า ๓ เดือนมาแล้ว ท่านนายกรัฐมนตรีท่านก็เฉยเสีย โดยไม่ต้องตอบว่าเป็นการเงินหรือไม่เป็นการเงิน ทั้ง ๆ ที่ใจท่านอาจจะเห็นว่าไม่เป็นพระราชบัญญัติการเงิน สภาแห่งนี้ก็ไปมีอำนาจที่จะหยิบยกกฎหมายฉบับนั้นขึ้นมาพิจารณาสภาได้ กระผมจึงขอแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับข้อ ๕๒ ว่าท่านนายกรัฐมนตรี เห็นว่าเป็นกฎหมายเกี่ยวกับความช่วยเหลือทางการเงิน หรือเห็นว่าไม่ใช่กฎหมายเกี่ยวกับความช่วยเหลือทางการเงิน ให้ท่านทำหน้าที่สื่อแจ้งต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นประธานฝ่ายนิติบัญญัติและเป็นประธานของรัฐสภาให้ทราบ

ครัวว่าเป็นกฎหมายเกี่ยวกับความช่วยเหลือการเงินหรือไม่ และท่านจะรับหรือไม่
 ถ้านายกรัฐมนตรีหนึ่งเคยเราน่าจะถือได้ว่า นายกรัฐมนตรียอมรับให้กฎหมาย
 ฉบับนั้นเข้าสู่อำนาจพิจารณาของฝ่ายนิติบัญญัติ คือสภาผู้แทนราษฎรโดยผมขอเพิ่ม
 ข้อความในข้อ ๕๒ ดังนี้ครับ โดยเพิ่มข้อ ๕๒ วรรคสองว่า เมื่อร่างพ
 กำหนดเวลา ๑๕ วันนับแต่นายกรัฐมนตรีได้รับร่างพระราชบัญญัติตามความใน
 วรรคก่อนให้ถือว่านายกรัฐมนตรีได้ให้คำรับรองแล้ว เว้นแต่นายกรัฐมนตรีจะ
 มีหนังสือแจ้งให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรทราบเป็นอย่างอื่น เพียงเท่านั้นครับ
 ขอให้ท่านแจ้งให้ทราบ ไม่ใช่ขอ เห็นว่าสถานะนิติบัญญัติหรือสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมี
 อำนาจทางนิติบัญญัตินี้ เป็น เหมือนกับไม้หลักในคอกที่ปักอยู่เฉย ๆ ไม่ใช่ปล่อยให้
 ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานรัฐสภา เป็น เหมือนไม้หลักในคอกที่ปัก
 อยู่เฉย ๆ จะยอมรับว่าให้กฎหมายเกี่ยวกับความช่วยเหลือการเงินที่ขอมา ให้กฎหมาย
 เกี่ยวกับความช่วยเหลือการเงิน และไม่ขอรับรอง ถ้าเห็นว่าไม่ใช่กฎหมายเกี่ยวกับ
 การเงินก็ขอให้ตอบว่าไม่ใช่กฎหมายเกี่ยวกับความช่วยเหลือการเงิน ขอให้ไปครพิจารณา
 ต่อไปได้ เท่านั้นไม่เป็นการเสียหาย และเป็นการถ่วงดุลย์อำนาจการปกครอง
 ให้อำนาจฝ่ายบริหารถ่วงถ่วงอำนาจฝ่ายนิติบัญญัติน้อยลงกว่าเดิม กระผมคิด
 ว่าคณะกรรมการอาจจะเห็นด้วยกับผม สำหรับในวรรคแรกที่ผมขอแก้ไข
 ถอยคำใหม่มีความหมายถูกต้อง ซึ่งร่างเดิมนั้นอ่านแล้วสับสน แล้วต้องเขียนถึง
 สองวรรค ในวรรคหนึ่งวรรคสองเขียนถึงสองวรรค กระผมขอแก้ไขใหม่
 โดยเขียนเพียงวรรคแรกวรรคเดียวแล้วต่อวรรคสองเดิมทิ้ง ก็มีความหมาย
 เช่นเดียวกัน และมีความชัดเจนกว่าไม่ต้องไปที่ความถ่วงในภายหลัง โดยแก้
 ข้อความใหม่ว่าร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับความช่วยเหลือการเงิน ตามความหมายที่กำหนด
 ไว้ในมาตรา ๑๔๖ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งสมาชิกเป็นผู้เสนอ นั้นให้ประธาน
 สภาส่งไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณารับรองและแจ้งให้สมาชิกผู้เสนอทราบ

พร้อมด้วยเหตุผลภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับร่างพระราชบัญญัตินั้น ซึ่ง
 ย่อมมีความหมายชัดเจนในตัวว่า ถ้าประธานสภาพิจารณาเห็นว่ากฎหมายใด
 เป็นกฎหมายเกี่ยวกับควยการเงินก็ให้เสนอต่อนายกรัฐมนตรีภายใน ๗ วัน และ
 ก็แจ้งให้เจ้าของร่างทลายภายใน ๗ วันด้วย ไม่จำเป็นต้องไปเขียนถึงสอง
 พรรคสามพรรคหรือครบ เหมือนกับข้อ ๕๒ ที่ท่านประธานกรรมาธิการขอตัด
 พรรคสองออกแล้วไปเพิ่มความในพรรคหนึ่ง นี้ก็เช่นเดียวกันครับ ตัดข้อความ
 ในพรรคสองของข้อ ๕๒ ออกและเอาข้อความในพรรคสองของข้อ ๕๒ เพียง
 ครึ่งบรรทัดไปใส่ในพรรคหนึ่งของข้อ ๕๒ ก็จะมีมีความหมายชัดเจน ส่วน
 พรรคสองที่ผมขอเพิ่มคงที่กระผมได้ทราบเรียบร้อยแล้วนั้น กระผมคิดว่าท่าน
 คณะกรรมาธิการผู้มีเกียรติคงจะเห็นด้วยกับกระผม ที่จะลดอำนาจฝ่ายบริหาร
 มาถ่วงถ่วงอำนาจนิติบัญญัติครับ

นายบุญเกิด หิรัญคำ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ และ
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายบุญเกิด หิรัญคำ ส.ส.ชัยภูมิ พรรคชาติไทย
 กระผมได้แปรญัตติร่างข้อบังคับข้อ ๕๒ นี้ เพราะเห็นว่าร่างข้อบังคับข้อ ๕๒ นี้
 เป็นข้อบังคับที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การ
 กำนินงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นสิ่งสำคัญที่สุดก็คือการออกกฎหมาย
 การเสนอร่างพระราชบัญญัติเข้าสู่สภา แต่ในกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๖
 บัญญัติไว้ข้อความว่าสมาชิกสภาผู้แทนจะเสนอกฎหมายที่เกี่ยวกับควยการเงินได้นั้นต้อง
 ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้เซ็นรับรอง เมื่อกระผมได้เสนอกฎหมายเข้าสู่สภานี้
 หลายฉบับด้วยกันก็ถูกท่านประธานสภาได้วินิจฉัยว่า เป็นร่างพระราชบัญญัติที่
 เกี่ยวกับควยการเงิน อันนี้เป็นอุปสรรคอย่างยิ่งในการบริหารงาน ในการ
 กำนินงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้ง ๆ ที่กฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา
 ๑๕๖ อนุ (๑) ก็บัญญัติไว้ข้อความว่า การตั้งขึ้นหรือยกเลิกหรือลด หรือเปลี่ยนแปลง

แก้ไขหรือถอนหรือวางระ เบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีอากรสำหรับข้อนี้ ท่าน
 ประชานก็อาจจะวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่สมาชิกเสนอ เข้าไปในวินิจฉัย
 ตามอนุ (๑) นี้เป็นส่วนมาก แล้วก็ส่งให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้เซ็นรับรอง มีหลายร่าง
 พระราชบัญญัติที่ขณะนี้ ทพณฯ นายกรัฐมนตรี ยังไม่ได้เซ็นรับรอง เช่น กฎหมาย
 ยกเลิกสัมปทานป่าไม้ของกระผมที่เสนอ เข้าไปและกระผมเองได้นำร่างพระราชบัญญัติ
 นั้น ที่ท่านประธานสภาได้วินิจฉัยว่าเป็นการ เงินนั้นได้มอบไปขอรับรองไว้ให้
 ทพณฯ นายกรัฐมนตรี เซ็นรับรอง จนปานนี้ก็ยังไม่เห็นกลับมา แต่กระผมก็ทราบอีก
 อย่างหนึ่งว่า ท่านได้ส่ง เข้าที่ประชุมสหพรรคแล้ว แต่ยังไม่ได้ กระผมมาตามทาง
 ฝ่ายจักรเบียบวาระประชุม ก็ยังไม่ทราบว่า มีส่งกลับมาอันนี้ก็เป็นอุปสรรคอย่างยิ่ง
 ที่นี้เมื่อเราพิจารณาจากกฎหมายรัฐธรรมนูญพรรคสุดท้ายของมาตรา ๑๘๖ บัญญัติไว้ว่า
 ในกรณีที่ตั้งสัจว่าร่างพระราชบัญญัติใด เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องการ เงินที่จะ
 ต้องมีคำรับรองของนายกรัฐมนตรีหรือไม่ให้อ่านาจอของประชาชนสภาผู้แทนราษฎร
 เป็นผู้วินิจฉัยอันนี้จริงครับ รัฐธรรมนูญมาตรานี้บัญญัติไว้ชัดเจนว่าให้อ่านาจอประชาชน
 สภาเป็นผู้วินิจฉัย เมื่อท่านประธานสภาได้วินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นการ เงิน
 แล้วก็ส่งให้นายกรัฐมนตรี เพื่อเซ็นรับรอง ที่นี้ถ้าหากมีอุปสรรคขัดแย้ง เกิดขึ้นระหว่าง
 นายกรัฐมนตรีกับท่านประธานสภา เมื่อท่านประธานสภาวินิจฉัยว่าเป็นการ เงิน
 ส่งไปให้นายกรัฐมนตรี เพื่อเซ็นรับรองนายกรัฐมนตรีพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นแล้ว
 ว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นไม่ได้เกี่ยวข้องการ เงิน สมมุติอย่างนั้นนะครับ แล้วก็
 เก็บนิ่งไว้เฉย ๆ เพราะว่าถ้าหากท่านนายกขึ้นไปเซ็นรับรองเข้า นายกรัฐมนตรี
 อาจจะคิดไปว่าประชาชนจะหาว่านายกรัฐมนตรีไม่รู้จักกฎหมาย รัฐธรรมนูญเลย
 เกิดข้อขัดแย้งกันขึ้น เมื่อมีข้อขัดแย้งกันขึ้นอย่างนั้น
 ใครจะเป็นผู้วินิจฉัยซ้ำขาด อันนี้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญไม่ได้

เขียนไว้ เจตนาารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตราที่ ๖๖ ระบุว่า กระผมเข้าใจว่าจะให้
 มาเขียนบังคับไว้ในข้อบังคับของการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เมื่อไม่มีผู้
 วินิจฉัยชี้ขาดได้ กระผมก็เลยเขียนข้อบังคับการประชุมสภาไว้ว่า ให้
 สภาผู้แทนเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด โดยสุดท้ายในข้อ ๒ นี้ว่า หากนายกรัฐมนตรี
 ไม่รับรอง ให้ประธานสภานำร่างพระราชบัญญัติให้สภาผู้แทนราษฎร พิจารณา
 ชี้ขาด โดยสุดท้ายในข้อ ๓๒ นี้ว่า หากนายกรัฐมนตรีไม่รับรอง ให้
 ประธานสภานำร่างพระราชบัญญัติให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาชี้ขาด ภายใน
 ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับร่างพระราชบัญญัตินั้นจากนายกรัฐมนตรี สำหรับ
 ประเด็นนี้และคำแปรญัตติของคุณไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์นั้น ผมเห็นว่า เข้ากันได้
 และผมก็เคยปรึกษาหารือกับคุณไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ มาแล้ว ผมก็อยากจะ
 ให้คำแปรญัตติ ๒ อย่างนี้ ได้สมประสานกัน ผมอยากจะให้เอาของคุณ
 ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ นั้นไว้ก่อนก็ถือว่า โดยนี้ข้อความอย่างนั้นครับ "เมื่อ
 ดวงพจนกำหนดเวลา ๑๕ วันนับแต่วันที่นายกรัฐมนตรี ได้รับร่างพระราชบัญญัติ
 ความความในวาระถัดก่อน ให้ถือว่านายกรัฐมนตรีได้ให้คำรับรองแล้ว" ที่นี้ก็ต่อ
 คำของผมเข้าไปเลยบอกว่า "หากนายกรัฐมนตรีไม่รับรองให้ประธานสภานำ
 ร่างพระราชบัญญัติให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาชี้ขาดภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่
 ได้รับร่างพระราชบัญญัตินั้นจากนายกรัฐมนตรี ผมขอเสนอให้ที่ประชุมครั้งนี้ครับ
 ขอบพระคุณ

นายเทียม ไชยนิรันท์ (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม เทียม ไชยนิรันท์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตาก สำหรับใน
 ข้อบังคับข้อ ๓๒ นี้ ตามร่างซึ่งกรรมาธิการได้ร่างมาก็ประกอบด้วยว่า ร่าง
 พระราชบัญญัติเกี่ยวกับความหมายที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๖ ของ
 รัฐธรรมนูญนั้นซึ่งสมาชิกเป็นผู้เสนอ นั้น ให้ประธานสภาส่งไปยังนายกรัฐมนตรี

เพื่อพิจารณารับรองภายใน ๗ วัน นับแต่วันรับร่างพระราชบัญญัตินี้ ในวาระค
 หนึ่งนี้ กระทบก็ได้แปรพฤติคัดค้านว่า เพื่อพิจารณารับรองนั้นออกไป คือขอแก้
 เป็นเพียงแต่วางส่งไปให้นายกรัฐมนตรีเพื่อรับทราบ ทั้งนี้ก็เพราะเหตุผลที่ว่า
 ในการปกครองประชาธิปไตยนั้น เราก็ยอมรับกันว่า เราถือว่าประชาชนนั้น
 เป็นใหญ่ เป็นผู้ที่มีอำนาจสูงสุด เพราะฉะนั้นในเรื่องเกี่ยวกับกฎหมายต่าง ๆ
 เหล่านี้ ตัวแทนของประชาชนเขามีความคิด ความเห็นอย่างไรซึ่งจะเป็นผลดีแก่
 ประเทศชาติหรือประชาชนส่วนรวมเป็นส่วนใหญ่ เราก็ควรจะให้มีสิทธิเสนอ
 ได้ แม้จะเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงินก็ควรจะให้มีสิทธิเสนอได้ การที่ให้นาย
 กรัฐมนตรีได้ยับยั้งหรือไม่ยอมให้เสนอนี้ก็เป็นการศึกษาอำนาจ หรือ เป็น
 การลวงอำนาจกันอย่างหนึ่งในทางสภานิติบัญญัติ เราควรจะยอมรับว่า
 เมื่อประชาชนเขาต้องการให้ดำเนินการอย่างนั้นอย่างไร แม้จะเกี่ยวกับคว
 ทางการเงิน ซึ่งสภาส่วนมาก เขาเห็นด้วย ก็น่าจะได้ คณะรัฐบาลหรือนายก
 รัฐมนตรีน่าจะคงปฏิบัติตามความเห็นของผู้แทนราษฎรเป็นส่วนใหญ่ หรือ
 นัยหนึ่งประชาชนเป็นส่วนใหญ่ ชักค้ำอย่าง เช่นสมมุติว่าเขาผู้แทนราษฎร
 เขาอยากจะเสนอกฎหมายว่าราษฎรที่ชาวไร่ชาวนา ซึ่งทำนากันเป็นส่วนมาก
 นั้น ให้นำประโยชน์ที่ข้าวส่งออกไปขายต่างประเทศ รัฐบาลก็ได้กำไรเมี่ยม
 ปีหนึ่งก็นับเป็นพัน ๆ หรือหลายพันล้าน เพราะฉะนั้นเราควรจะยกเว้นการ
 เสียภาษีที่ดินซึ่งใช้ในการทำนาให้ราษฎรเขา เราอยากจะเสนอกฎหมายว่า
 ราษฎรซึ่งทำนาตั้งแต่ไม่เกิน ๓๐ ไร่ก็ไม่ควรจะเสียภาษีที่ดิน เพราะว่าได้
 ทำนาให้ผลข้าวส่งไปขายต่างประเทศได้เงินเข้ารัฐบาลมาก แล้วเขาเอง
 ก็ได้เงินค่าข้าวเพียงไม่เท่าไร ส่วนใหญ่ไปได้กับรัฐบาลเป็นค่าพรีเมียมบ้าง
 ค่าภาษีบ้าง หรือส่วนใหญ่ไปได้กับพ่อค้าพวกโรงสีบ้าง ซึ่งได้กำไรกันอยู่มาก ๆ
 อยู่แล้ว ควรจะได้ออกกฎหมายผ่อนผันให้แก่พวกราษฎรที่เขาทำนาไม่เกินสมมุติว่า

๓๐ ไร้อะไรอย่างนี้ เขาก็อยากจะเสนออย่างนี้ แต่ว่าเสนอไม่ได้หรือผู้แทน
 ราษฎรอยากจะเสนอกฎหมายว่าควรถือภานีมีมรดกแก่ผู้ที่มีมรดก แก่ผู้ซึ่งตาย
 ไปซึ่งทายาทได้รับมรดก ซึ่งมีมรดกตั้งแต่ ๒ ล้านขึ้นไป หรือตั้งแต่ ๕ ล้าน
 บาทขึ้นไป ซึ่งเราถือว่า เป็นคนมีเงินมากมีทรัพย์สินมรดกมาก ก็ควรจะได้เฉลี่ย
 ทรัพย์สินมรดกนั้นมาช่วยเหลือคนจนหรือชาวไร่ชาวนาบ้างอะไรอย่างนี้ เขาก็
 เสนอกฎหมายอย่างนี้เข้าไป เก็บเฉพาะผู้มีมรดกมาก ๆ อะไรอย่างนี้
 เขาก็กลับเสนอไม่ได้อะไรอย่างนี้ เสนอไปนายกรัฐมนตรีไปยังนายกรัฐมนตรี
 ที่ท่านมีเงินมากเป็นร้อยล้าน ท่านก็ไม่ยอมรับรองให้ อย่างนี้ก็เลยทำให้เรา
 ชาวคสิทิตที่ควรจะได้เสนอกฎหมายซึ่งสภาควรจะได้พิจารณา บางที่สภาอาจจะ
 เห็นควายในการเก็บภาษีหรือในการยกเลิกภาษีบางสิ่งบางอย่าง แต่การนั้น
 เมื่อมีข้อบังคับไว้อย่างนี้ หรือมีข้อกฎหมายบังคับไว้ เขาก็เสนอไม่ได้ อย่างนี้
 มันก็ หมายความว่าเป็นการเราก็น่าจะได้แก้ไขหรือว่าแก้ข้อบังคับนี้ ให้เป็นไปตาม
 ความมุ่งหมาย จริงอยู่เขาก็จะต้องแก้กฎหมายบางอย่าง เพื่อให้สอดคล้อง
 กับการบังคับ ซึ่งกระผมได้จะได้อีกขึ้น แต่ว่าในชั้นนี้ เขาก็ยังไม่อาจจะ
 ทำได้ กระผมเชื่อว่าในสมัยก่อน ๆ เขาก็คงจะไม่บังคับห้ามไม่ให้เสนอ
 อย่างนี้ ในชั้นที่ตั้งสภาครั้งแรก ๆ แต่มาตอนหลังก็พวกคณะที่มีอำนาจพวกปฏิวัติ
 พวกอะไรนั้นก็ชักจะมาบีบพวกผู้แทนอะไร คออะไรมาก ไม่ให้เสนอกฎหมาย
 อย่างนั้นอย่างนี้ กลัวจะไปทำลายความเป็นคณะรัฐบาล หรือเกรงว่าอำนาจ
 ของคณะรัฐบาลจะเสื่อมลงไป หรือบางอย่างจะต้องถูกออกอะไร เพราะว่า
 สภาคงมติให้ว่าเป็นการอย่างนั้น แต่รัฐบาลทำไม่ได้อะไรอย่างนี้ เกรงว่า
 จะต้องถูกออกเรื่องอย่างนี้ กระผมเห็นว่าถ้าเราก็คงจะถือว่าฟังเสียงของ
 สภาผู้แทนเป็นใหญ่ เมื่อสภาผู้แทนเข่าลงมติว่ากฎหมายเกี่ยวกับการเงินอย่างนี้
 ควรจะออกเป็นกฎหมาย ก็ควรจะตั้งชื่อตามมติของสภาเขา เป็นใหญ่ ไม่ควร

จะให้อำนาจในการที่นายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับหรือไม่เสนอเสียอย่างเดียวหรือ
 ผู้เดียว อย่างนั้นกระผมว่าน่าจะยังไม่ค่อยถูกต้องตามทำนอง ของประชา-
 ทิปไตยแท้ อย่างชักตัวอย่าง อย่างที่คุญบุญเกิด ทิรัฐคำ ได้เสนอไปอย่างนั้น
 คืออยากจะเลิกสัมปทานเสีย เพราะว่าสัมปทานนั้นมันทำให้สัมปทานป่าไม้มัน
 ทำให้มันออกไปเมื่อครั้งพวกผู้มีอำนาจในคณะปฏิวัติคราวก่อนนั้นซึ่งยึดอำนาจมา
 ไม่ใช่เป็นรัฐบาลว่าควยประชาชนเดือดร้อน เป็นรัฐบาลว่าควยการยึดอำนาจ
 เองเอง เมื่อใดอำนาจมาแล้วก็มีป่าไม้ มีเหมืองแร่ที่ไหน ก็เอายกให้
 สัมปทานพร รคพวกพี่น้องลูกหลานอะไรกันไป ก็อบหมก จนป่าไม้เมืองไทย
 เกือบจะไม่มีอยู่แล้ว นี่ให้สัมปทานกันหมดมันก็พวกที่จะปลุกบ้านช่องกันได้
 เดียวนี้ก็พวกที่อยู่ในระยะพวกรุ่นเรา ๆ นี้เท่านั้น กระผมไปดูไปเห็นพวก
 เด็ก ๆ ตัวเล็ก ๆ ขึ้นมาแล้วสงสาร เพราะอะไร เพราะป่าไม้ก็จะไม่ค่อย
 มีแล้ว แมแต่คนผู้ใหญ่เดี๋ยวนี้ยังหาไม้ปลุกบ้านยาก และราคาแพงมากอยู่แล้ว
 แล้วพวกเด็ก ๆ นี้อีก ๒๐ - ๓๐ ปีข้างหน้ามันจะไปหาไม้ที่ไหนมาปลุก และ
 มันจะเอาเงินที่ไหน เพราะเมืองไทยเราก็กินจนอยู่แล้ว อุตสาหกรรม
 ใหญ่ ๆ ความร่ำรวยก็ไม่มี ความร่ำรวยก็ไปตกอยู่กับพวกข้าราชการผู้ใหญ่
 บางคนก็ซึ่โกงกับพวกพ่อค้าที่มันหน้า คือคอกอบโกยเอา ชายของราคาแพง ๆ
 ความร่ำรวยมันไปตกอยู่กับคนพวกนั้นหมด พวกชาวไร่ชาวนาหรือประชาชน
 คนไทยส่วนใหญ่ก็เป็นคนส่วนมากก็ยากจน แต่คนก็หาเช่ากินค่าเป็นส่วนมาก
 เมื่ออย่างนี้เราไม่ได้สงวนไว้ให้ อย่างนี้ ก็ไม่ให้อำนาจที่จะเสนอกฎหมาย
 อย่างนี้ กระผมเองก็อยากจะเสนอกฎหมายเลิกสัมปทานมาอย่างเดียวกับ
 คุญบุญเกิด เหมือนกัน แต่เราทำไม่ได้ เพราะนาย ก ๆ ท่านก็ไม่ยอมรับรอง
 อย่างว่านี่แหละ ความจริงท่านก็น่าจะเห็นใจ เพราะฉะนั้นอันนี้ที่กระผมถึงจะ
 ได้พยายามแก้ไข แต่ว่ามันก็กระผมก็รู้สึกว่ามันยังขัดคอกฎหมายบางอย่าง

ก็กระผมอยากจะขอโอกาสว่าต่อไปก็ต้องขอแก้กฎหมายบางอย่างเสียก่อน ใน
ขั้นนี้ที่กระผมขอแก้ไขนี้ก็ยังไม่คิดใจห่อกรับ

นายปรีดี พนมยงค์ (กรรมการ) : ท่านประธาน
และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ในข้อบังคับข้อนี้ คณะกรรมการรู้สึกเห็นใจเพื่อน
สมาชิก หรือ เกิน เพราะว่าเราได้รับประสบการณ์ ในช่วงระยะที่เราได้เข้า
มาเป็นผู้แทนในครั้งนี้นั้นในช่วงระยะเวลา ๓ - ๔ - ๕ เดือนนี้ด้วยความระหม
วมขึ้น เพราะว่าพระราชบัญญัติที่ เพื่อนสมาชิกแต่ละท่านผู้มีเกียรติได้เสนอไปนี้
คายเจตนาดีคือนานเมือง และถ้าว่าโดยรูปร่างของพระราชบัญญัติหรือหลัก
การพระราชบัญญัติแล้ว ไม่น่าจะเป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน แต่ทว่า
ประธานก็ใช้อำนาจของประธานวินิจฉัย เป็นพระราชบัญญัติการเงินเสีย เกือบ
ทุกฉบับ นี่เป็นเรื่องที่กรรมการเห็นใจ และอยากจะหาทางออกในการร่าง
ข้อบังคับ ก็คิดกันแล้วคิดกันอีกว่าเราจะแก้อย่างไร แต่ว่าเป็นที่น่าเสียคาย
เหลือเกินว่า บัญหาต่าง ๆ นี้ คณะกรรมการมาจนกว่ารัฐธรรมนูญ

กฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุด กฎหมายอื่นใดถ้าแย้งหรือขัดกับ
รัฐธรรมนูญแล้วมันไม่มีผล อยาว่าแต่ข้อบังคับเลยกรับ ที่นี้คาบรัฐธรรมนูญ
อย่างไรเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติก็คงจะซาบซึ้งอยู่ดีแล้วว่า เขียนไว้อย่างชัดเจน
เหลือเกินว่า กรณาคูมาตรา ๑๒๒ ตรีบ ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับคายการเงิน
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะเสนอได้ก็ต่อเมื่อมีคำรับรองของนายกรัฐมนตรี ไม่
รู้จะหนีไปอย่างไร หนีไปอย่างไร เพราะรัฐธรรมนูญขัดเหลือเกินว่า
ร่างพระราชบัญญัติการเงินนั้นต้องนายกรัฐมนตรีรับรอง ที่นี้ถ้าเราจะมาเขียน
ว่าถ้านายกรัฐมนตรีไม่รับรองก็ได้ อย่างนั้นอย่างนี้ ผมว่ามันต้องแก้รัฐธรรมนูญ
กันเสียก่อน ถ้าไม่แก้รัฐธรรมนูญมันไปไม่รอดแน่ ตามภาษากฎหมายต้น ๆ
ของผมมันมันไปไม่ได้ ที่นี้ว่าถ้ากระดี เป็นที่สงสัยอีกอันหนึ่งความวรรคสุดท้ายว่า

ถ้าพระราชบัญญัติใดถ้าประธานรับแล้วสงสัยจะเป็นการเงินหรือไม่ ให้เป็นอำนาจของประธานเสียอีกแล้ว คำว่า ให้เป็นอำนาจนั้นก็ในรัฐจะแปรอย่างไร นี่ไม่ใช่ว่าการมาธิการนี้ไม่อยากจะแก้ตามสมาชิกที่เรียกร้องอยู่ในขณะนี้ ขอรับรองว่าอย่าให้ขัดกับรัฐธรรมนูญ ที่ท่านเรียนมานี้คือแล้วรัฐธรรมนูญมันไปไม่รอดแน่ ไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นจะมาแก้เวลา แก้อะไรมันไปไม่ได้ เพราะว่ามันกราบเรียนแล้วว่าพระราชบัญญัติการเงิน นายกรัฐมนตรีท่านนั้น รับรองจะออกกฎหมายไปบังคับนายกรัฐมนตรีก็ไม่ได้ ให้นายกรัฐมนตรีรับรองมันก็ขัดกับรัฐธรรมนูญอีก ที่นี้ประธานเหมือนกัน ความจริงถ้าประธานเราคือ พอสมควรนี้ ปัญหาที่เราหนักใจคงจะเบาบางไปได้แยะ อย่างาวินิจฉัยว่าไอนั้นก็การเงิน ไอนั้นก็การเงิน ซึ่งมันจะอะ ๆ เทอะ ๆ กันมาแล้วนี้ ทั้งนี้ทั้งนั้นมันก็อยู่ที่ว่า ท่านกรรมาตุเกิดครับว่าที่เขียนว่า "ในกรณีเป็นที่สงสัย ร่างพระราชบัญญัติใดเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับช่วยการเงินที่จะต้องมีการรับรองของนายกรัฐมนตรีหรือไม่ ให้เป็นอำนาจของประธานสภาเท่านั้น เป็นผู้วินิจฉัย" นี้ไปไม่รอด เพราะฉะนั้นเรื่องนี้คณะกรรมาธิการไม่มีข้อขัดข้องและเห็นพ้องต้องตามเพื่อนสมาชิกที่บอกว่า เรื่องนี้ควรจะมีการแก้ไข ควรจะมีทำไว้ความเจตนาารมณ์ของราษฎรส่วนใหญ่ อย่างที่เพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้อภิปรายมานี้ เห็นด้วยทุกประการ แต่เสียใจไม่สามารถที่จะเขียนหรือลงนามหรืออำนาจที่มีอยู่ในรัฐธรรมนูญนี้ได้ ขอประธานโทษด้วย

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สงสุข ภัคเกษม พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดเชียงใหม่ กระผม เป็นสมาชิกผู้หนึ่งซึ่งได้เสนอแปรญัตติร่างข้อบังคับข้อ ๕๒ ไว้ กระผมได้พิจารณาถึงการแก้ไขร่างข้อบังคับข้อที่ ๕๒ นี้ของบรรดาคณะกรรมาธิการแล้ว กระผมก็รู้สึกว่ามันยังเป็นปัญหาที่ไม่หมดอกหมกใจ ในการที่เราจะให้ความ

เป็นธรรมเนียมสมาชิกในการที่จะดำเนินการในทางรัฐสภา เพื่อพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ กระผมได้พิจารณาข้อความแปรญัตติของเพื่อนสมาชิกซึ่งกระผมต้องขอประทานโทษที่จะต้องเอยนาม คือคุณไชยวัฒน์ ไกรยสุนันท์ คุณวีระ มุสิกพงศ์ คุณบุญเกิด หิรัญคำ และคุณเทียม ไชยนิรันทน แล้วก็รู้สึกว่าคุณไชยวัฒน์ โดยเจตนาารมณ์ของสมาชิกผู้ยื่นขอแปรญัตติข้อ ๕๒ นี้ ก็มีเจตนาารมณ์ที่ตรงกัน แต่กระผมใคร่ที่จะขอเรียนต่อท่านประธาน เรียนต่อท่านประธานคณะกรรมการ และเรียนต่อท่านสมาชิกในสภาแห่งนี้ว่า การที่เราจะแก้ไขหรือเพิ่มเติมในการแปรญัตตินี้ก็ขอให้พิจารณาที่กระผม ได้ยื่นขอแปรไว้ ซึ่งก่อนที่กระผมจะได้กล่าวต่อไปว่ากระผมแปรว่ากระไรนั้น กระผมใคร่ที่ขออนุญาตท่านประธานได้กล่าวได้เรียนต่อที่ประชุมนี้สักเล็กน้อยว่า ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น เป็นที่ยอมรับกันว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นเรารับอาณัติ เราอยู่ในอาณัติของประชาชน ความต้องการของประชาชนเป็นสิ่งที่เราจะต้องสนองตอบ เราจะคงสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในทุกวิถีทาง เพราะฉะนั้นเมื่อประชาชนเลือกเราเข้ามา เราเข้ามาตั้งอยู่ในสภานี้ มาอยู่ในสภาที่เราเรียกกันว่า เป็นสภาที่ควบคุมการบริหารประเทศ เป็นสภาที่จะทำหน้าที่เสนอ ทำหน้าที่นิติบัญญัติในการนำมาเป็นกฎหมายทั้งคึกฉาบสำหรับปกครองบ้าน ปกครองเมือง เพื่อที่จะให้ประชาชนได้รับความสงบสุขในแผ่นดินนี้ มันจึงเป็นเรื่องสำคัญ แต่ถ้ามองว่าสภาระบบของสภายังเป็นอุปสรรคขัดขวางที่จะไม่ให้สิทธิ ไม่ให้อำนาจแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ดำเนินการได้ทำหน้าที่ของตนเองในสภานี้ให้เป็นที่ไปอย่างนั้นแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ ความต้องการของประชาชน หน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่จะต้องสนองตอบเจตนาและความต้องการของประชาชน เราจะทำได้อย่างไร ท่านประธานที่เคารพ

ในหัวข้อที่ทานสมาธิคุณแปรมุติโคชอภิปรายกันมา แต่ละท่านนั้น ถ้าเราจะ
 ได้ใช้ความพิริยพิเคราะห์อย่างถ่องแท้และละเอียดแล้ว เราจะเห็นความต้อง
 การและเป้าหมายที่ตรงกันอยู่ประการหนึ่งว่า สมาธิไม่ได้รับความเป็นธรรม
 ในการเสนอร่างกฎหมายเข้าสู่สภานี้ ถ้าร่างกฎหมายนั้นไม่เป็นไปตาม
 ความต้องการของรัฐบาล ผมขอเรียนต่อสภาแห่งนี้ว่า ได้มีการเสนอร่าง
 พระราชบัญญัติเข้ามาหลาย ๆ ฉบับ แต่ก็ถูกท่านประธานได้วินิจฉัยคัดสินออก
 มาว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับวงการเงิน แล้วก็ร่างพระราชบัญญัตินั้น
 ก็ตกไปซะ หรือว่ารอให้นายกรัฐมนตรีตอบมา ตอบเมื่อไรก็ตอบ ไม่ตอบก็ไม่
 ต้องตอบ ของสมาธิจากจังหวัดพัทลุง คุมอำ รongเงิน เรื่องเลือกตั้งผู้ว
 ราชการจังหวัด ของคุณสุรินทร์ มาศดิตถ์ แห่งพรรคประชาธิปัตย์ จังหวัด
 นครศรีธรรมราชก็ยังไม่รู้เรื่องรูปร่างมาจนปานนี้ กระผมได้พยายามที่จะเสนอ
 ร่างกฎหมายเลือกตั้งผู้วราชการจังหวัดขึ้นมาอีก แต่ก็ได้มาถูกสกัดกั้นจาก
 ปัญหาที่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นผมขอเรียนว่า การที่เรามาเป็นสภาแห่งนี้
 ในขณะนี้ข้านั้นเรามาด้วยวิถีทางไหน ผมใคร่ที่จะกราบเรียนวิงวอนต่อสภาแห่งนี้
 นี้ได้โปรดพิจารณาบทบทวนเสียใหม่ว่า ที่เราได้ขึ้นมาอยู่บนสภาแห่งนี้ เรา
 ขึ้นมาขึ้นได้ด้วยอะไร เราขึ้นมาอยู่บนสภานี้ด้วยการ เสียเลือดเสียชีวิตและ
 เสียหน้าตาของประชาชน คนไทยกลุ่มหนึ่ง ซึ่งได้ก่อต่อต้านอำนาจเผด็จการ
 ที่ปกครองบ้านปกครองเมืองใช้อำนาจเป็นธรรม อำนาจในการกดขี่ประชาชน
 ตลอดมา เมื่อเราได้มาเป็นสภาแห่งนี้โดยการมีการเลือกตั้ง และเราได้เข้า
 มาอยู่ในที่นี้ โดยการเสียเลือดเสียเนื้อและเสียชีวิตของประชาชนไปอย่างนั้น
 แล้ว เราจึงมาทบทวนถึงเจตนารมณ์ของคนเหล่านั้นของวีรชนเหล่านั้น ที่ได้
 คายที่ได้สูญเสียและสูญหายไปเหล่านั้นว่า ท่านได้เสียชีวิตเสียเลือดและเสีย
 หน้าตาของท่านไปเพื่อความต้องให้แผ่นดินนี้ทำอะไรกันบ้าง ท่านสมาธิ

ผู้มีเกียรติ ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมใครที่จะวิงวอนขอให้ท่านทั้งหลายได้พิจารณาด้วยความเป็นธรรมและถ่องแท้ กระผมไม่จำเป็นที่จะมาย้ำถึงเจตนาปรารถนาและเรื่องราวเหล่านี้ ซ้ำแล้วซ้ำอีก ๆ เพราะเรื่องราวเหล่านี้ มันเป็นเรื่องที่เราจะลืมเสียไม่ได้ เราจะต้องพูดถึงและกล่าวถึงในโอกาสที่อาจจะมีการสลัดกัน ในโอกาสที่อาจจะมีการนำเอาวิธีการ ซึ่งเคยพิจารณาเคยใช้แล้ว สภาผู้แทนราษฎรเรามีมาไม่รู้จักกี่ครั้งก็หน แต่เรายอมรับกันใหม่ว่า สภาผู้แทนราษฎรเหล่านั้นมีอิสระกันมากแค่ไหน สภาที่ค่อนข้างจะมีอิสระมากที่สุดก็คงจะเป็นสภานี้ เพิ่งจะเป็นสภาที่เรา นั่งกันอยู่ในขณะนี้สภาก่อน ๆ มานี้ เราได้รับความกรุณาปรานีจากฟ้าให้มีการเลือกตั้งจากผู้มีอำนาจจากผู้มีอาวุโส จากผู้มีกำลังการเลือกตั้งในแผ่นดินนี้จึงเกิดขึ้นได้แต่การเลือกตั้งคราวนี้ที่เราเข้ามาลงในสภานี้ เลือกตั้งขึ้นมาได้โดยการเสียชีวิตเลือดเนื้อและน้ำตาของคนไทยส่วนหนึ่ง มันผิดกันครับ ท่านประธานที่เคารพ ท่านกรรมาธิการทั้งหลาย และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ มันผิดกันการเป็นสภาในสมัยนี้ในยุคนักบวชก่อน ๆ มันผิดกันที่ตรงนี้ เมื่อมันผิดกันที่ตรงนี้ กระผมขอกราบเรียนต่อสภาที่กระผมถือว่าเป็นสภามีเกียรติที่สุดคนแห่งนี้ว่า เราจึงได้ทบทวนและนึกย้อนถึงเหตุการณ์ที่จะผ่านเรามาเมื่อปีสองปีนั้นว่า เราขึ้นมาอยู่นอนบนสภาแห่งนี้ได้ด้วยเหตุอันนี้ เพราะฉะนั้นประเพณีการยึดถือการศึกษาข้อบังคับต่าง ๆ ซึ่งเป็นมาแต่ก่อนนั้น ขอความกรุณาเสียเถอะว่าเราจงมาอยู่ในยุคใหม่ จงมาอยู่ในยุคและกลุ่มคนของผู้นำทางการ เมืองที่จะต้องทำการปฏิวัติระบบต่าง ๆ ซึ่งมีครอบงำและสกัดกั้นสิทธิเสรีภาพ ความเจริญเติบโตของประชาชนให้ไม่ได้โดยเด็ดขาดในยุคแรก กระผมเคยพูดและเคยกล่าวต่อสภาแห่งนี้หลายครั้งหลายหนมาแล้ว ขอให้เรานี้ได้มีความลำบากยากเข็ญ ให้เรามีความทุกข์กันอยู่ในแค่ชีวิตชีวิตของเราเท่านั้น อย่าให้ลูกให้หลาน

ให้คนรุ่นต่อ ๆ ไป นี่ได้มาประสบความสำเร็จอย่างมากทีเดียว เหมือนกับรุ่นเราอีก
 เราจึงเปิดประตูให้แสงสว่างอันนั้นแก่ประชาธิปไตยและแก่ประชาชน ท่าน
 ประธานที่เคารพครับ กระผมมีความเห็นว่า ท่านประธานได้ใช้หน้าที่ของท่าน
 ในการที่จะสนองตอบต่อความตั้งใจของสภานี้ส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งท่านจะ
 หลีกเลี้ยงจากข้อเท็จจริงไปไม่ได้ครับว่า ท่านประธานนั้นท่านก็อยู่ในคณะ
 ของกลุ่มการเมือง กลุ่มพรรครัฐบาล อันนี้หลีกเลี้ยงไม่ได้ครับ ข้อเท็จจริง
 ขอกรุณามาพูดกันด้วยข้อเท็จจริง กระผมจะไม่กล่าวหาจะไม่ปรักปรำจะไม่
 คำหาอะไรท่านอีกต่อไปแล้ว แต่ขอให้เรามาเริ่มกันด้วยข้อเท็จจริงที่ว่า เรา
 จะต้องแก้ไขปัญหานี้ ในขณะที่รัฐบาลมีมาตรการอันนี้อยู่ในมือ มาตรการที่จะ
 ยับยั้งกฎหมายของสมาชิก ถ้าหากว่ามีกฎหมายเข้าสภา ท่านประธานก็บอกว่า
 ส่งไปให้นายกรัฐมนตรีได้พิจารณาว่าจะ เป็นกฎหมายการเงินหรือไม่ แล้วก็แก้
 กองอยู่อย่างนั้นละ ไม่ได้ยกเลิกไม่ได้เกิดกันมาจนถึงขณะนี้ ท่านประธานที่เคารพ
 เราจะคงมาแก้ไขโดยข้อมบังคับอันนี้ กระผมได้พิจารณาถึงข้อแปรญัตติของ
 เพื่อนสมาชิกที่กระผมได้กล่าวนามมาแล้วเมื่อสักครู่แล้ว กระผมเห็นทางออก
 ซึ่งเป็นทางออกที่ดีจะไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ จะไม่ขัดต่อความรู้สึกอะไรทั้งสิ้น
 สถานแห่งนี้จะอย่างไร ๆ ที่รัฐบาลขืนยืนอยู่ได้ ก็เพราะเสียงข้างมาก ถึงแม้
 จะหวุดหวิดเต็มทีเสียงข้างมากในสถานแห่งนี้ ก็เป็นเสียงข้างมากของสหพรรค
 หรือในเสียงข้างมากของรัฐบาล ถ้าหากว่ากฎหมายฉบับไหนสมาชิกผู้เสนอ
 ร่างกฎหมายขึ้นไป เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม ก็ควรที่จะนำเข้ามาสู่การ
 วินิจฉัยและการพิจารณาของสภา ถ้ารัฐบาลเห็นว่าเรื่องนั้นมันจะเป็นปัญหา
 ที่จะก่อความยุ่งยากในการบริหารบ้านบริหารเมืองของรัฐบาลแล้ว ก็ให้สภา
 เป็นผู้ตัดสิน รัฐบาลก็จะไม่ต้องถูกใครตำหนิ ท่านประธานสภาก็จะต้องไม่
 มานั่งถูกใครตำหนิ ให้สถานนี้เป็นผู้ตัดสิน เรื่องมันก็จะมาลงและมากองกันอยู่ที่

สภาแห่งนี้ กระทบจึงแปรผู้คดีเพิ่มความเป็นพรรคสามของข้อ ๕๒ ในร่าง
 ข้อบังคับฉบับนี้ว่า ถ้าสมาชิกผู้เสนอเห็นว่าการวินิจฉัยของประธานสภาไม่ถูก
 ต้อง จะเสนอให้สภาพิจารณาชี้ขาดก็ได้และประธาน จะต้องนำร่างพระราช-
 บัญญัติดังกล่าว เสนอให้สภาเพื่อพิจารณาชี้ขาดต่อไปโดยไม่ชักช้า นี่แหละ
 ตรีบคือทางออกที่กระทบได้พิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนและรอบคอบแล้ว ว่า
 เป็นทางออกที่ไม่มีใครจะไปนั่งตำแหน่งที่ประธานสภาได้ จะไม่มีใครไปนั่ง
 ตำแหน่งรัฐบาลซึ่งทำหน้าที่บริหารบ้านบริหาร เมืองได้ กระทบยอมรับว่าถ้าหาก
 ว่าจะมาพูดถึงปัญหาของประชาชนแล้ว ทุกคนที่นั่งอยู่ในสภานี้มาจากประชาชน
 ด้วยกัน เรารู้จักปัญหาของประชาชนด้วยกัน แต่ในการปกครองในการบริหาร
 บ้านเมืองนั้น มันยังจะมีความละเอียดอ่อนอยู่มาก ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 พรรคใด ๆ อาจจะไม่ว่านเข้าไปจนถึงแก่นแท้ และสายโยงใยต่าง ๆ ซึ่งเป็น
 สายแห่งจักรกลการบริหารบ้านบริหาร เมือง เพราะฉะนั้นความจำเป็นของ
 รัฐบาลที่จะซักปัญหาความไม่เข้าออกเข้าใจของสภาที่อาจจะเป็นอุปสรรค ต่อ
 การบริหารบ้านบริหาร เมืองนั้น ได้โดยวิธีเช่นนี้ แต่ถ้าหากว่าการบริหาร
 เมือง การบริหารบ้านยังเต็มไปด้วยสิ่งที่จะเปิดช่องว่างให้มีการตำหนิรัฐบาล
 ได้มีการตำหนิประธานสภาได้อยู่อย่างนั้นแล้ว เราจะหาความแปลกใจ เรา
 หาความขัดข้องในการที่จะเอามาแก้ไขปัญหาของบ้านของเมืองนั้น มันก็จะมี
 เรื่องหมุ่หมิมจุกจิกขึ้นมา ว่าความจริงใจเปล่า ๆ เพราะฉะนั้นกระทบ
 ขอวิงวอนต่อสภานี้วิงวอนต่อรัฐบาล วิงวอนต่อท่านประธาน และขอวิงวอนโดย
 เฉพาะต่อท่านคณะกรรมการทั้งหลาย ซึ่งเป็นผู้พิจารณาร่างข้อบังคับและ
 ร่างข้อบังคับฉบับนี้ว่า ขอได้โปรด ตรีบความวิงวอนของนายสงสุข ภัคเกษม
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์แห่งจังหวัดเชียงใหม่คนนั้นว่า ขอได้
 กรุณาเปิดทางนี้ให้สภาเป็นผู้วินิจฉัยและมีอำนาจเถิด โดยการเพิ่มพรรคสาม

เข้าในร่างข้อบังคับ ข้อ ๘๒ เป็นว่า "ถ้าสมาชิกผู้เสนอเห็นว่าการวินิจฉัย
 ของประธานสภาไม่ถูกต้อง จะเสนอให้สภาพิจารณาชี้ขาดก็ได้ และประธาน
 จะต้องนำร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสนอให้สภาเพื่อพิจารณาชี้ขาดต่อไปโดย
 ไม่ชักช้า" กระผมขอขอบพระคุณล่วงหน้าต่อท่านประธานสภา ขอขอบพระคุณ
 ล่วงหน้าต่อท่านรัฐบาลและต่อท่านสมาชิก ฝ่ายรัฐบาลทุกท่าน เพราะเรื่องนี้เป็น
 ผลิตประโยชน์ของสภาของสมาชิกด้วยกันอย่างถ้วนหน้า ขอขอบพระคุณ
 อีกครั้งหนึ่ง สวัสดีครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม)
 ท่านประธานที่เคารพ ข้อบังคับของการประชุมสภาของนเรศวรมาณะ ข้อต้น ๆ
 กระผมชกกับกรรมาธิการ แต่ข้อนี้กระผมกลับเห็นกับกรรมาธิการ ที่เห็นกับ
 กรรมาธิการนั้น ไม่ใช่เพราะว่ากระผมเป็นรัฐบาลอยู่ในขณะนี้ แต่ถึงแม้ว่า
 รัฐบาลที่จะเป็นต่อไปนั้น จะเป็นอุปสรรคในการแก้ไข อย่างที่ท่านสมาชิกได้
 กล่าว คือกระผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับ ปณมบัญญัติเรื่องนั้น กระผม
 มีส่วนเกี่ยวข้อง ครั้งแรกที่เคียวเมื่อกระผมเป็นผู้แทนราษฎรครั้งแรก เมื่อ
 พ.ศ. ๒๔๘๗ เสนอตั้งกฎหมายตั้งศาลชั้นแห่งหนึ่ง รัฐบาลก็บอกว่า เป็น
 กฎหมายการเงิน ไม่รับรอง แต่ประธานสภาออกไม่ใช้กฎหมายการเงิน ก็
 ได้โต้แย้งกันบอกว่าก็มันต้องใช้เงินนี้ รัฐบาลก็ว่าอย่างนั้น ประธานสภาบอกว่า
 จะออกกฎหมายอะไรก็ต้องใช้เงินอย่างนั้นยกก็กระตาคหน้าหมึก จึงไม่ยอม
 ให้รัฐบาลมาโต้แย้งคัดค้าน เพราะประธานสภามีอำนาจวินิจฉัยเด็ดขาดว่าไม่
 ใช้เป็นการเงิน ก็เข้าระเบียบวาระประชุม รัฐมนตรีก็พยายามจะชี้แจง
 ประธานท่านไม่ชี้แจง บอกท่านไม่สงสัย ท่านบอกไม่ใช้การเงินพิจารณาไป
 จะเอาไม่เอาไม่ใช่เรื่อง ผลมันเกิดกันอย่างเดียวกับที่ว่าจะเป็นการเงินหรือ
 ไม่เป็นการเงิน คือว่าใคร เป็นรัฐบาลก็มีเสียงข้างมาก เมื่อรัฐบาลจะไม่รับ

พระราชบัญญัติของกรม ท่านก็ไม่รับ มันก็ตกไปปัญหาเรื่องนั้น มันเกิดขึ้น
เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๗ ข้อบังคับชนิดนี้จะบอกกัน บอกว่าอำนาจบริหารเหนือ
อำนาจนิติบัญญัติ อย่างเพื่อนสมาชิกบางคนกล่าว มันก็ไม่จริง แต่ถึงจะจริงก็
จำเป็น เพราะว่าถ้าเป็นการเงินจริง ๆ แล้ว รัฐบาลเป็นคนหาเงิน วิธีหา
เงินของรัฐบาลก็คือเก็บภาษี ถ้าจะออกกฎหมายมาบังคับให้รัฐบาลต้องเก็บ
ภาษีซึ่งรัฐบาลไม่สามารถจะเก็บได้ เพราะประชาชนไม่สามารถจะเสียได้
มันก็มีอยู่ทางเดียวเท่านั้น รัฐบาลต้องออกไป เมื่อรัฐบาลจะต้องออกไป
เพราะข้อบังคับข้อนี้สมาชิกฝ่ายค้านเสนอกฎหมายอย่างนี้ ก็เป็นการล้มล้าง
รัฐบาลได้ชนิดหนึ่ง ประวัติของการเขียนข้อบังคับเช่นเดียวกับข้อ ๘๒ นี้ มัน
เป็นมาอย่างนี้ การที่จะเป็นการเงินหรือไม่ เป็นการเงินนั้นมันจึงมีประ
คอบออกเป็นสองประคอบ ประคอบที่หนึ่ง ถึงจะเป็นการเงิน แต่ถ้ารัฐบาลพร้อมที่จะหา
เงินมาทำตามกฎหมายที่สมาชิกเสนอนั้น นายกรัฐมนตรีก็จะรับรอง และไม่ใช้
เคยมียากรัฐมนตรีเคຍรับรอง แต่ว่าถ้าจะมาเอาจนถึงหักถึงโค่นจนกระทั่ง
รัฐบาลอยู่ไม่ได้หรือเก็บภาษีกระทั่งเกิดจลาจลกัน อย่างเกิดปฏิวัติในอังกฤษ
อย่างนั้นแล้ว รัฐบาลก็ไม่อาจจะรับรอง เพราะรับรองก็คือให้มาฆ่ากันเองใน
เรื่องการเก็บหนี้ภาษีที่ต้องให้ประชาชนสภาวินิจฉัยนั้น ก็มีเหตุผลเพราะว่า
ประชาชนสภาไม่ได้เป็นเจ้าของเข้าไปได้โดยตัวเอง แต่สมาชิกส่วนข้างมากของสภา
เลือกเข้ามาเป็น เมื่อมาเลือกให้เป็นมันก็ต้องให้อำนาจ ถ้าไม่ให้อำนาจ
ไม่วินิจฉัยไม่เชื่อถือ อ้างว่าเป็นฝ่ายโน้นฝ่ายนั้น กรมก็คิดว่าเราก็ไม่มี
ระบบใดคิดว่าจะมีให้ประชาชนวินิจฉัยเรื่องมันก็เป็นอย่างนี้ และข้อเท็จจริง
ในเรื่องที่ว่ากรรมาธิการเขียนวินัยกรมทราบ เขียนจากพฤติการณ์ที่เกิดขึ้น
มาตั้งแต่ ค.ศ. ๒๔๗๖ ท่านกรรมาธิการท่านหนึ่งท่านบอกว่าคุณนอกจาก
อย่างนั้นแล้ว รัฐธรรมนูญกำหนดให้ท่านต้องเขียน ท่านจะเขียนนอกรัฐธรรมนูญ

ข้อบังคับนั้นมันก็เคยกระดากมันปฏิบัติไม่ได้ กระทบจึงเห็นว่าไอข้อบังคับ ๕๒
 อย่างที่กรรมมาธิการ เขียนอันนั้นนั้นกระทบคิดว่าดีและดีกว่าที่มีมาแล้ว ตลอด
 เวลาที่ได้คิดอย่างนั้นะครับ อย่าคิดเป็นอคติว่ากระทบเป็นรัฐมนตรีคนหนึ่ง
 ในรัฐบาลนี้ อยากจะเอาอำนาจชนิดนี้ไว้ แต่รัฐมนตรี ๕๒ ปีที่เป็นมาแล้ว เขาก็
 เอาไว้ใช้และก็ใช้ไม่ได้ทุกทีอย่างที่กระทบได้กราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ แล้วว่า
 รัฐมนตรีว่าเป็นการเงิน ประธานท่านว่าไม่เป็นการเงิน มันก็ไม่เป็นการเงิน
 นี้จะไปตัดอำนาจสภา ประธานสภาจะเอาที่ประชุมสภาเป็นที่วินิจฉัยมันก็ไม่
 เคยมีหรอก แต่ว่าถ้าจะมีมันก็อาจจะไม่เสีย แต่รู้สึกว่าจะทำไมเราตั้งท่านเป็น
 ประธานสภา แล้วขาดความไว้วางใจในข้อวินิจฉัยของท่าน มันควรจะวินิจฉัย
 แลแต่ตอนต้นว่าคนที่มาเป็นประธานสภานั้นมีคณิศรทำไมคอยจะคืนัก คือไม่รู้ภาษา
 ภาษาอังกฤษเลย ขวางสมาชิกเลยไม่การเงินก็การเงินมันยันเลย อย่างนี้ก็อย่า
 ตั้ง เมื่อเวลาที่จะตั้งเพราะเราเป็นผู้แทนด้วยกันนี้ ประธานสภาไม่ได้เป็น
 มาเพราะตัวท่านเอง พวกเราก็เลือกท่านเข้ามา เมื่อเข้ามาไม่ให้เกียรติยศ
 กัน กระทบก็ไม่ทราบว่าจะเป็นกันอยู่ได้อย่างไร ส่วนรัฐบาลไม่ต้องห่วงจะ
 เขียนอย่างไร ไม่ต้องห่วง ไม่ใช่รัฐบาลนี้หรือรัฐบาลไหน ๆ ก็ไม่ต้องห่วง
 ถ้าสมาชิกจะบังคับก็เก็บภาษีราษฎร ไม่ใช่บังคับการเงิน กฎหมายการเงิน
 ตามรัฐธรรมนูญนั้นมันแปลว่าอะไรทุกคนรู้ กระทบไม่จำเป็นต้องสาธยาย
 แต่ว่าถ้าจะบังคับให้จ่ายเงินเกินกว่าที่เราจะเก็บได้ มันก็ต้องเก็บภาษีไม่มี
 ปัญหา และกระทบคิดว่าสมาชิกในสถานที่ทุกท่านมาเป็นผู้แทนนี้ ก็คงจะสืบเนื่องมา
 จากระบบที่เกิดผู้แทนขึ้น ระบบนั้นก็ชื่อว่าบีบเก็บภาษีกัน จนกระทั่งไม่มีเสีย
 เมื่อไม่มีเสียก็ต้องต่อสู้ พอบีบบังคับก็ต้องสู้ สู้จนเก็บภาษีเพิ่มขึ้นจึงมีแมคนาคาตา
 ขึ้นเป็นครั้งแรกในโลกกว่าเก็บภาษีต้องบอกฉันก่อน ฉันให้ฉันเสีย แต่ในสภานี้
 อยากจะให้สภานี้จะเก็บภาษีใครก็ได้ โดยบังคับออกกฎหมายที่เป็นการเงินมา

ให้รัฐบาลชุดไหนก็ตามเถอะ ชุคน้หรือชุกไหนก็ตามเถอะ กระผมคิดว่าจะควรว
หรือไม่ควรก็ขอได้โปรดพิจารณา กระผมที่ทราบเรียนครั้งนั้นนอยากจะให้ มัน
เป็นไปอย่างที่กรรมการร่าง ส่วนสมาชิกสภานี้จะเห็นอย่างอื่น กระผม
ก็เคารพแต่ความเห็นของท่านทุกท่าน

นายสมหวัง ศรีชัย (ชัยนาท) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม สมหวัง ศรีชัย ส.ส. ชัยนาท แห่งพรรคพลังใหม่ กระผมคิดว่า
ประเด็นสำคัญของข้อบังคับข้อนี้มันอยู่ที่ตรงที่ว่าชั่วคราว รรรมนูญหรือไม่ ไม่ใช่มา
อภิปรายกันว่ารัฐธรรมนูญนั้นดีหรือไม่ กระผมเห็นด้วยความเคารพว่าตาม
รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๘๖ นั้น ไม่มีทางที่กรรมการจะร่างเป็นอย่างอื่น และ
ไม่มีทางที่จะแก้ไขไปตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้แปรญัตติได้ เพราะเหตุว่า
ตามมาตรา ๑๘๖ นั้น ชัดแจ้งว่าร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินนั้นต้องมี
คำรับรองของนายกรัฐมนตรี ต้องรับรองมาเท่านั้น จะไปแก้เป็นว่าถ้าไม่ส่ง
คืนมาภายในกี่วันให้ถือว่ารับรอง กระผมก็เห็นว่ามันชั่วคราว รรรมนูญอีก และ
ส่วนที่ว่าอำนาจวินิจฉัย เป็นของประธานสภา ก็เขียนไว้ชัดเจนอีกว่า เป็น
อำนาจของประธานสภาเท่านั้นเป็นผู้วินิจฉัย จะไปให้สภามาวินิจฉัยออกไป
จากประธานสภาชั่วคราว รรรมนูญอีก เพราะฉะนั้นกระผมเห็นด้วยเหตุผลทุก
ประการที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่แปรญัตติได้อภิปรายไป และขอทราบเรียน
ด้วยความเคารพว่าทางพรรคพลังใหม่คิดจะแปรญัตติอย่างนี้เหมือนกัน แต่มา
ติดตรงชั่วคราว รรรมนูญ เพราะฉะนั้นมีวิธีเดียว ถ้าหากว่าเราจะอนุโลมให้
หรือต้องการให้เป็นไปตามความประสงค์ของเราก็ต้องแก้รัฐธรรมนูญเสียก่อน
และก็กลับมาแก้ข้อบังคับในชั้นนี้อย่างไร ๆ กระผมเห็นว่า คงจะต้องเป็นไป
ตามที่กรรมการได้เสนอไว้แน่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอสสมควรที่จะลงมติแล้ว

นายบุญเกิด หิริญฺคฺคา (ชัชฎุมิ) : ท่านประธานที่เคารพ และ
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม บุญเกิด หิริญฺคฺคา ส.ส. ชัชฎุมิ ครับ กระผมได้
 พึ่งทางกรรมาธิการและทางท่านรัฐมนตรี คือคุณใหญ่ ศวิตชาติ ก็คิดว่าร่าง
 ขอบังคับอันนี้จะขัดกับรัฐธรรมนูญ ถ้าหากเราพิจารณาไปถึงขั้นนั้นแล้ว
 กระผมก็เชื่อว่าคณะกรรมาธิการที่ร่างขอบังคับนั้นมา ข้อ ๕๒ ที่เขียนไว้ข้อ ๕๒
 เกิมนักขัดกับรัฐธรรมนูญด้วย เพราะเหตุว่าร่างขอบังคับข้อ ๕๒ นั้น ของ
 คณะกรรมาธิการนั้นเขียนไว้ว่า "ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับทางการเงินตาม
 ความหมายที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๔๖ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งสมาชิกเป็นผู้เสนอ
 นั้น ให้ประธานสภาส่งไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณารับรอง ภายในเจ็ดวัน
 นับแต่วันที่ได้รับร่างพระราชบัญญัตินั้น" ในรัฐธรรมนูญไม่ได้กำหนดไว้เลยว่า
 ให้ส่งไปในกี่วัน ๆ เมื่อประธานกรรมาธิการและคณะกรรมาธิการได้เขียนไว้
 ว่าให้ส่งไปให้นายกรัฐมนตรีรับรองภายใน ๗ วัน ก็เป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญ
 เหมือนกันครับ ขอให้พิจารณาในแง่นี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) :
 ท่านผู้เป็นประธาน การที่คณะกรรมาธิการไม่รับข้อแปรญัตติของท่านสมาชิก
 ๓ ท่านนั้น เหตุผลก็อย่างที่ท่านกรรมาธิการได้กราบเรียนแล้ว คือว่าความ
 รัฐธรรมนูญนั้นได้บัญญัติไว้ชัดเจนว่า ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
 จำเป็นต้องมีคำรับรองของนายกรัฐมนตรี มันจะเขียนขอบังคับเป็นอย่างอื่น
 เป็นไปไม่ได้ คือว่าอย่างที่คุณสมหวังได้กล่าวแล้ว คือว่า ถ้าหากว่า
 นายกรัฐมนตรีไม่รับรองภายใน ๕ วันให้ถือว่ารับรอง เว้นแต่จะมีความเห็น
 เป็นอย่างอื่น หรือว่าคงให้สภามาชี้ขาดว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นการเงิน
 หรือไม่ เพราะว่าอำนาจที่รัฐธรรมนูญให้ไว้ก็เป็นอำนาจซึ่งให้ไว้โดยเฉพาะ

ปรชชนสภษ ในกรณททเบทสงสย ใหเบทอานาจของปรชชนสภษไมใชของ
 สภษ เพราะฉนนทงคณกรรมาชการจรงไมอาจทจจะ รบขอแปรญติคของทาน
 ญแปรญติคไค แตอยางไรก็คักไมเตเฉพาะทานสมาชกเทานั้น ญแปรญติคที่ไค
 เสนอรางพระรชษบญญติคและกถูกลงวเบทการเงนของมเองปรมาณลล ๑๐
 ฉบบ บางฉบบอยางกฏหมายมรคกน ฃมก็เสนอ แตมไมไคบอกวการเงน
 หรือไม ฃมบอกฉนนเบทการเงนของสงไปยงนายกรฐมนตรีใหรบรอง กนทาน
 แลวเหมอนกันครบบ นายกรฐมนตรีก็ไมรบรอง คออาจจจะไมเห็นควทจจะเกบ
 ภาชมรคก ฃมก็ไมทราบ ทนฃมอยากจจะปรกษานะครบบ ฃมเห็นจรง ๆ ครบบว
 วรชษบญญติคยางฉบบนมนไมใชการเงน แตว ปรชชนสภษทานบอกเบ
 ทการเงน เบทความเห็นของบคคลนงอาจจจะแตกตางกันไค ที่เบทการเงน
 นะครบบ ทานปรชชนทานบอกวเบทการเงน ฃมไมรูจจะทวอยางไรครบบ
 เพราะวารฐชรรณญเขียนไวอยางน สล ๑๐ ฉบบ เหมอนอยางฃมเสนอ
 กฏหมายฉบบทนนะครบบ วรชษบญญติคกเลกสญญาทไมเบทชรรนแกรรฐน
 ในสมยทนงรรฐมนตรีกมณาคมนัจจันนเบทปรชชนสภษ ไมลือวเบทการเงน
 ครบบ แตวทานเสนอในสมยนั้นนเบทการเงนไปไค เห็นใหมครบบวปรชชน
 สองคนในตางวาระกัน ความเห็นไมตรงกัน ฉนนเราจะเห็นวมนกไมแนะ
 ครบบวทที่เราเสนอไปนั้นะเบทการเงนหรือไมเบทการเงน ทนรฐชรรณญ
 เขียนอยางนั้นะครบบว ในกรณเบทสงสยใหปรชชนสภษน มีอานาจวณจจย
 เบทการเงนหรือไม ความจรงฃมก็พยายามในตอนยกรวารฐชรรณญมาครน
 ฃมพยายามแยกแยะนะครบบ เฉอญฃมมีโศกาสยกรวาทงแตแรก ฃมแยกให
 มนเบท (๑) (๒) (๓) (๔) เพจจะคคบญทวว การเงนนไทมันนอยลง
 แตมันกลับมากชน ฃมก็ไมทราบวเบทเพราะเหตุใดนะครบบ ทนวรรคสคทาย
 ทววในกรณสงสยวเบทพระรชษบญญติคการเงนหรือไมนั้น บญญทามีเหมอนกัน

นะครับว่าใครสงสัย ประธานสงสัยคนเดียว หรือว่าคนอื่นอาจจะสงสัยก็ได้ เหมือนกันครับ สมมติว่าผู้เสนอผู้สงสัยนะครับอย่างนี้ สงสัยว่าไม่ใช่ ประธานจะมีอำนาจหรือไม่ครับ อันนี้ก็ปัญหา เพราะฉะนั้นผมคิดว่าอย่างนี้ จะดีไหมครับว่า กรณีสงสัยนะให้สภาสงสัย เมื่อสภาสงสัยแล้วก็ถึงให้อำนาจ ของประธานสภาวินิจฉัย ผมจะขอปรึกษานะครับ คือผมว่ามันไม่ใช่รัฐธรรมนูญ หรือรัฐธรรมนูญไม่ได้เขียนไว้ชัดเจนนะครับ อย่างไรก็ตาม ผมขอเรียนให้ สภาทราบเหมือนกันว่าผมจะเสนอญัตติให้ตีความรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๖ นี้แล้วว่าไอ้การเงินนะอะไรกันแน่ พระราชบัญญัติแบบไหนก็เสนอมาแล้วนะครับ ก็ยังไม่ได้เข้าระเบียบวาระ แล้วอีกอย่างหนึ่งผมเสนออีกทีจะแก้ไข รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๖๓ ให้มันชัดแจ้งยิ่งขึ้น ไม่ใช่ให้เป็นที่สงสัยเคลือบแคลงเลยว่า อะไรการเงินหรือไม่ให้มันแจ้งชัดไป ก็ร่างเสร็จแล้วจะเสนอใน ๕ - ๓ วัน นี้เหมือนกันครับ ที่นี้ในระยะนี้ก่อนที่จะมีความกันนั้นก็ ก่อนที่จะแก้ไข รัฐธรรมนูญก็ มันก็มีกฎหมายอีกหลายฉบับ ซึ่งสมาชิกอาจจะเสนอก็อาจจะ เป็นการเงิน เพราะฉะนั้นผมอยากจะปรึกษาเหมือนกันว่า กรณีสงสัยนี้ใคร สงสัย ถ้าหากว่าทางสภาลงมติว่าใครสงสัยก็ได้ เช่นนี้แล้ว ผมก็จะเขียนว่า ถ้าสงสัยก็เอามาให้สภาวินิจฉัยนะครับว่าสงสัยหรือไม่ อย่างนี้จะเป็นอย่างไร ครับ เพื่อประนีประนอมกันระหว่างผู้แปรญัตติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไพฑูรย์ครับ

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล จากจังหวัดสุโขทัย พรรค ประชาธิปัตย์นะครับ กระผมก็มีปัญหาเกี่ยวกับข้อบังคับข้อ ๘๒ นี้ และมีความ เห็นสอดคล้องต้องกันกับผู้แปรญัตติคือคุณไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ และคุณวีระ มุสิกพงศ์ ซึ่งเป็นสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ด้วยกัน เพราะว่าถ้าหากสมาชิก

เสนอพระราชบัญญัติ ถ้าหากท่านประธานวินิจฉัยว่าเป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับ
การเงิน แล้วส่งเรื่องไปให้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เพื่อที่จะรับรอง ตอนที่
ปัญหามันชักของอยู่ที่ว่าเมื่อส่งเรื่องไปให้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี รับรองแล้ว
เรื่องไปค้างอยู่ที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี คือเก็บเงียบไว้หรือนิ่งเฉยไว้ บางที
อย่างกฎหมายของกรมเสนอไป ซึ่งท่านประธานได้วินิจฉัยว่าเป็น
พระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินนั้น บางทีไปค้างอยู่ที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี
๓ - ๔ เดือนอย่างนี้ ยังไม่ตอบมา จนกระทั่งกรมต้องมีหนังสือ ย้ำเรียน
ถามไปกราบเรียนถาม ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีว่า ได้พิจารณา เกี่ยวกับร่าง
พระราชบัญญัติของกรมนี้ไปไหนแล้ว อย่างเช่นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับ
บำนาญบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ท่านก็ได้ให้สำนักเลขาธิการได้
ตอบมาว่าเวลานี้ได้ส่งเรื่อง ไปให้คณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาอยู่ คือ
ปัญหามันอยู่ที่ว่าจะนำไปพิจารณาอย่างไร หรือว่า ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีหรือว่า
คณะรัฐบาลมีความคิดเห็นอย่างไรควรจะแจ้งมายังให้ท่านประธานสภา ทราบ
เพื่อท่านประธานสภาจะได้มีหนังสือชี้แจงต่อท่านสมาชิกผู้เสนอ ไม่ใช่จะไป
เก็บอยู่เฉย ๆ อย่างนั้น เมื่อถ้าเก็บอยู่เฉย ๆ นิ่งเฉยอยู่อย่างนี้ ท่านสมาชิก
ซึ่งเป็นผู้เสนอก็คือร้อนใจ ประชาชนผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนต่าง ๆ เหล่านี้
เมื่อพบสมาชิกผู้เสนอกฎหมาย เกี่ยวกับการเงินดังกล่าวก็ได้ถาม สอบถามว่า
เวลานี้เรื่องไปถึงไหนแล้ว สมาชิกสภาผู้แทนก็ตอบไม่ได้ ก็บอกว่าเวลานี้
เสนอไปแล้ว แต่ว่าสภาคือท่านประธานสภาวินิจฉัยว่าเกี่ยวกับการเงินได้ส่ง
เรื่องไปให้ นายกรัฐมนตรีแล้ว ส่วนมากประชาชนก็จะลืกลืมไปว่า ก็ทำไม
ไม่ติดตามว่าเวลานี้เรื่องมันไปถึงไหนแล้ว ก็บอกว่ามันไม่ทราบว่าจะไปติด
คามอย่างไร เมื่อประธานสภายังไม่ชี้แจงมาว่าหรือว่าทาง ฯพณฯ นายก
รัฐมนตรียังไม่ได้อตอบมา ทางท่านประธานสภาว่าจะรับรองหรือไม่อย่างนี้

ปัญหา มันอยู่อย่างนี้ ตามที่ คุณไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ นั้นจะครบแปดผู้คดีว่า ถ้าหาก
 ๗๗ นายกรัฐมนตรีไม่รับรองภายในกำหนดเวลา ๑๕ วันนั้น ให้ถือว่า
 ๗๗ นายกรัฐมนตรีได้รับรองแล้วอย่างนี้ ผมว่ามันไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญตาม
 มาตรา ๑๘๖ ผมเห็นด้วยกับกรรมมาธิการว่า ถ้าหากเราจะแก้ไขบังคับให้
 ๗๗ นายกรัฐมนตรีรับรองนั้นก็จะเป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๘๖ แต่
 ว่าท่านประธานครับ รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๘๖ นั้นเขาไม่ได้กำหนด ไม่ได้
 มีบัญญัติไว้ว่าจะต้องใช้คำว่าต้องได้รับคำรับรองจากนายกรัฐมนตรี ทั้งที่ท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติก็กล่าวไปแล้ว เพียงแต่ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะเสนอ
 ไปกี่ข้อเมื่อ เมื่อ ๆ เท่านั้นเอง เมื่อมีคำรับรองของนายกรัฐมนตรี ที่นี้การ
 รับรองของนายกรัฐมนตรีนั้นอาจจะรับรองโดยชัดแจ้ง คือเขียนมารับรองว่า
 เป็นหนังสือรับรองมา หรือว่าจะรับรองโดยปริยายก็ได้ ผมว่าคำรับรองนี้
 มันรับรองกันได้ ๒ ทาง รับรองโดยชัดแจ้งกับรับรองโดยปริยาย ที่นี้ถ้าหาก
 ขอบังคับเรากำหนดเอาไว้ว่า ถ้าหาก ๗๗ นายกรัฐมนตรี ไม่แจ้งมาภายใน
 ในกำหนด ๑๕ วันว่าจะรับรองหรือไม่ก็ให้ถือว่า ๗๗ นายกรัฐมนตรีได้
 รับรองแล้ว คำว่าให้ถือว่านั้นก็คือการรับรองโดยปริยาย ซึ่งผมว่ามันไม่ขัด
 กับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๖ แต่ประการใด ผมจึงขอประธานกราบเรียน
 เสนอว่า ถ้าหากเราจะแก้ไขข้อบังคับ ตามที่ คุณไชยวัฒน์ เสนอมา แปรผู้คดีมานั้น
 ผมว่าก็น่าจะเป็นมาตรการอย่างหนึ่งซึ่งจะทำให้รัฐบาล คือ ๗๗ นายก
 รัฐมนตรี ไม่นิ่งนอนใจ จะรับรองหรือไม่รับรองก็ขอให้แจ้งมายังประธานสภา
 เพื่อประธานสภาจะได้ชี้แจงให้ท่านสมาชิกผู้แทนออกกฎหมายนั้นได้รับทราบเอา
 ไว้ ไม่ใช่ว่าเก็บกันไว้หลาย ๆ เดือน หรือเป็นมืออย่างนี้โดยสมาชิกไม่มี
 โอกาสที่จะได้รับรู้เลย อย่างนี้เป็นต้น ผมจึงเห็นว่า การที่ คุณไชยวัฒน์ และ
 คุณวีระ สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ ขอแปรผู้คดีนี้เป็นการที่สมควร และไม่เป็น

การชี้แจงรัฐธรรมนูญแต่ประการใด ขอขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมควรแก่เวลาแล้ว ผมขอเลิก

ประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

- บุญมี ปุณฺณวงค์
- ประเสริฐ สุขบรรทัด
- พลเรือเอก หลวงชลธารพฤทธิไกร
- จรูญ ปราบริบูรณ์
- เพียร พุมจันทร์
- ประสงค์ วงษ์สุนทร
- สมัคร สุนทรเวช
- วีระ มุสิกพงศ์
- แนบ ผ่องแผ้ว
- กุสิต พานิชพันธ์

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

- ชนู บุญยรงค์
- เปรมจิต บุญหล่อ
- พิลาศ จารุณี
- สมศรี ใจอ่อนน้อม
- สมชาย คาวอุดม
- สายสุนีย์ พันธนะ
- กุชชงค์ เอกบุตร
- ประเสริฐ ปันสิน
- รัชนี้ ชันธิโชติ
- กัลยา สาราณศิลป์
- อุษา ชุมพันธ์พิท
- มาลี อำไพล้ำเลิศ
- เรณู อรัญญิก
- ศักดิ์วัลย์ มิตรโสภณศิริ

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๕/ธ.ค./๑๘

สภาบรรณในคราวประชุม

ครั้งที่/.....(

สุชินธ์ จิตรกลี

)หัวหน้ารายงานการประชุม

ไพโรจน์ อัมพรประภา

หัวหน้ากองการประชุม

.....

รองเลขาธิการรัฐสภา

พันเอก สงวน คำวงษา

เลขาธิการรัฐสภา

.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ คณะกรรมาธิการ
 ตรวจรายงานการประชุมได้ตรวจเสร็จแล้ว แต่สภายังมิได้รับรอง
 เพราะได้มีพระราชกฤษฎีกายกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๑๕ เมื่อ
 วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และ
 ขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ ตาม
 นัยแห่งข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา
 พ.ศ. ๒๕๑๓ ข้อ ๒๔ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้อนุโลมใช้ไปพลางก่อน

สงวน คำวงษา

(พันเอก สงวน คำวงษา)

เลขาธิการรัฐสภา